

Filmgids 2010-2026

Filmgids 2010-2026

Martin Kooistra

Schrijver: Martin Kooistra
Coverontwerp: Martin Kooistra
Coverfotografie: Eefke van Gennip
ISBN: 9789403929644
© Martin Kooistra

INHOUDSOPGAVE

Recensies

p. 1

Lijst van topfilms

p. 597

Voorwoord van de auteur

Deze 2^e editie van mijn *Filmgids* bevat meer dan 900 nieuwe beknopte recensies, voornamelijk (maar niet uitsluitend) van films die in de afgelopen zes maanden verschenen in de bioscoop, het filmhuis of op streamingsdiensten. Daarnaast heb ik alle recensies geredigeerd en zoveel mogelijk taal-, typ- en spelfouten verbeterd. Een groot aantal recensies is ingekort, omdat die oorspronkelijk niet geschreven waren voor een naslagwerk. Deze editie is dus meer eenduidig qua vorm en inhoud en daarom zonder meer een verbetering.

Mijn criteria en mijn manier van beoordelen zijn niet veranderd: ik kijk iedere film zo onbevagen mogelijk, met een minimum aan voorkennis. Zelfs de meest onuitstaanbare films zit ik uit tot de lichten aangaan of (thuis) als de ondertiteling begint te lopen. Al bijna 30 jaar schrijf ik elke titel op in een schoolschriftje met een rapportcijfer. Een paar keer per week werk ik aantekeningen uit tot recensies die ik verwerk in een alfabetisch overzicht. Zoals altijd geldt dat de argumentatie belangrijker is dan het oordeel. Voorkeuren verschillen, dus ik hoop dat u de moeite neemt om ook de argumentatie te lezen. Het zou kunnen dat u het eens bent met mijn argumenten, maar toch tot een ander oordeel komt!

Martins *Filmgids* 2010-2026 is opnieuw gecontroleerd op taalgebruik met behulp van language-tool.org, dat mij heeft geholpen om zelfs de meest onopvallende typfoutjes te achterhalen en te corrigeren. Desondanks is dit nog altijd een eenmensproject, dus ik kan niet uitsluiten dat er (nog steeds) fouten te vinden zijn. Gezien de vele uren die ik heb besteed aan deze editie en mijn nimmer aflatende passie voor film ben ik trots op deze tweede editie. Ik hoop dan ook dat u hier regelmatig en met plezier gebruik van maakt.

Gebruik

De titels zijn gerangschikt op alfabetische volgorde (van 0 tot Z). Daarbij is het eerste woord van de titel leidend. *Age Of Shadows* komt daarom voor *Agent Game* en *On The Rocks* vóór *Onbekende Soldaat: Erik Hazelhoff Roelfzema*. Veel films zijn onder meerdere titels uitgebracht. Nederlandse bioscopen zijn niet consequent in de taalkeuze: soms gebruiken ze de internationale (Engelse) titel, andere keren de titel uit het land van herkomst. Waar mogelijk heb ik gekozen voor de Engelse titel. Dat betekent dat de recensies van veelvuldig bekroonde films die in Nederland te zien waren als *Aus Dem Nichts en Dronningen*, te vinden zijn als *In The Fade* en *Queen Of Hearts*. Als u toch zoekt op *Aus Dem Nichts*, dan vindt u een verwijzing (zie: *Queen Of Hearts*). Een handjevol films heeft geen Engelse titel. Daarbij heb ik vastgehouden aan de oorspronkelijke titel. Nederlandse en Vlaamse films zijn ook onder hun oorspronkelijke naam te vinden. Buitenlandse films voor de jeugd zijn in Vlaamse en Nederlandse bioscopen vaak te zien in de originele en in een Vlaams of Nederlands gesproken versie. Tenzij anders aangegeven betreft de recensie de oorspronkelijke versie. Voor dit naslagwerk heb ik cijfers omgezet volgens een vijfsterrensysteem. De laagste waardering staat gelijk aan het cijfer 4 of lager. Van films met een waardering van ****½ (een 8,5) of ***** (een 9 of hoger) vind u een alfabetisch overzicht achterin dit boek.

½ Ten allen tijde vermijden

*Zeer slecht, maar er valt iets positiefs over te zeggen

*½ Een paar goede elementen verbleken door de tekortkomingen.

** Aardig voor sommigen, maar niet om voor te gaan zitten.

**½ De kwaliteiten wegen net niet op tegen de tekortkomingen.

*** De kwaliteiten wegen net wél op tegen de tekortkomingen.

***½ Een aanrader, ondanks enkele tekortkomingen.

**** Prima amusement.

***½ Uitstekende film dat zich om minimaal één reden positief onderscheidt.

***** In alle opzichten uitstekend. Deze film heeft me persoonlijk geraakt.

🇳🇱 Een Nederlandse productie.

Martin Kooistra

RECENSIES

#1 Cheerleader Camp (2010) ½

Alt. titel: Cheerleader Camp

Komedie met Seth Cassel, Jay Gillespie, Erica Duke

Regie: Mark Quod

Halfnaakte tienermeisjes springen in slow-motion op een trampoline. Twee tieners, de ene hitsig en op een 'masturbatiediet', de andere verlegen, vermaken zich met het begluren van de schaars geklede cheerleaders op het kamp waar ze werken. En dan voorziet het scenario ook nog eens van een excuus om een stel strippers/prostituees in te huren om een team van cheerleaders te helpen. Stuitende sekskomedie presenteert alle vrouwen als lustobjecten, behalve de sullige 'beaver' dan. Vooral veel (vrouwelijke) konten en tieten. Zo niet dan duurt het maar even voor er een grap over masturbatie of homo's voorbij komt. Het acteerwerk is bijna net zo slecht als het scenario.

#211 (2018) **

Alt. titel: 211 – Cops Under Fire

Misdaadthriller met Nicolas Cage, Dwayne Cameron, Michael Rainey Jr.

Regie: York Alec Shackleton

Kenny [Michael Rainey Jr.] dreigt van school gestuurd te worden nadat hij zijn plaaggeest knock-out heeft geslagen. De school komt met een alternatieve straf die het gebrek aan geloofwaardigheid van deze actiethriller treffend illustreert: hij moet een dag meedieren met agent Mike Chandler [Nicolas Cage] en diens partner en schoonzoon Steve [Dwayne Cameron]. Maar oeps, een groepje gewapende bandieten heeft zijn zinnen gezet op de plaatselijke bank in het anders zo rustige dorpje in Massachusetts. Vlotte, maar volstrekt belachelijke politiethriller inclusief geforceerde melodramatische ontwikkelingen.

#Alive (2020) ****

Alt. titel: #Saraitda

Horrorfilm met Yoo Ah-in, Park Shin-Hye, Jeon Bae-soo

Regie: Il Cho

Bewoners van Seoul veranderen door een zich razendsnel verspreidende infectie in waanzinnige kannibalen. Na het uitvallen van alle communicatie vermoedt Oh Joon-Wo [Yoo Ah-in] dat hij de enige overlevende is in zijn appartementencomplex, en mogelijk in de stad. Verspillt geen moment aan een proloog of aan een uitleg, maar besteedt veel tijd aan de psychologische effecten van isolement en eenzaamheid waardoor je zo nu en dan vergeet welk gevaar er buiten rondwaart. Sterk geschreven combinatie van horror en drama met effectieve make-up-effecten, een van de beteren in dit genre.

#Anne Frank – Parallel Stories (2019) ***

Alt. titel: #AnneFrank – Vite Parallele

Historisch documentaire met Helen Mirren, Martina Gatti, Arianna Szorenyi

Regie: Sabina Fedeli, Anna Migotto

Deze documentaire spiegelt het verhaal van Anne Frank aan dat van vijf overlevenden van Holocaust, allemaal vrouwen die ongeveer even oud waren als Anne Frank. De fragmenten uit 'Het Dagboek van Anne Frank' spreken voor zich en verliezen iets van hun authenticiteit door Helen Mirren's theatrale voordracht, maar de raamvertelling rondom een tienermeisje dat verbinding zoekt met Anne Frank helpt om dit vaak vertelde verhaal meer toegankelijk te maken voor een generatie die hier nog niet (geheel) bekend mee is. Weinig nieuws onder de zon voor mensen met een bovengemiddelde interesse voor Anne Frank, maar niet onaardig.

#AnneFrank – Vite Parallele (2019)

zie: #Anne Frank – Parallel Stories

#Horror (2015) ***

Horrorfilm met Sadie Seelert, Haley Murpy, Bridget McGarry

Regie: Tara Subkoff

Een groepje tienermeisjes heeft een pyjamafest in het huis van Sophia [Bridget McGarry], vlakbij de plek waar haar vader Harry [Balthazar Getty] eerder die dag is vermoord. Met de voorkennis van een rondwarende seriemoordenaar volgt de kijker de "tienermeisje-melodrama's" die zich afspeelen tussen de meiden en is er een belangrijke, maar pas later verklaarde link met het bizarre onlinespel waar de titel naar verwijst. Ondanks de lugubere proloog lijkt dit veel meer op een tienerdrama dat er beter dan menig film in slaagt om de gevoelswereld van 12 à 13-jarige meisjes bloot te leggen. Pas in de laatste twintig minuten komen we in horrorgebied, maar Subkoff had dat misschien beter achterwege kunnen laten. Het resultaat is nu een vreemde mengelmooie van horror en tienerdrama, ook al is de jonge cast uitstekend. Chloë Sevigny en Timothy Hutton hebben belangrijke bijrollen als twee van de betrokken ouders.

#Saraitda (2020)

zie: #Alive

0,03 Seconde (2017) **½ P

Documentaire met Femke Heemskerk, Sharon van Rouwendaal, Marcel Wouda

Regie: Suzanne Raes

De titel van deze documentaire wekt min of meer de verwachting dat hier iemand op 0,03 seconde goud op de Olympische Spelen laat liggen, maar daar is geen sprake van. Raes slaagt er niet in om spanning op te wekken, ook omdat ze bij het dramatische hoogtepunt (de Olympische Spelen) terugrijpt op archiefbeelden die niets toevoegen aan het beeld dat we al hebben. Raes richt zich vooral op de innemende Heemskerk, die besluit de overstap te maken naar Philippe Lucas, die zijn pupillen keihard laat trainen. Als een 21e-eeuwse Leni Riefenstahl filmt Raes de afgetrainde atleten als Griekse goden. *0,03 Seconde* is echter op zijn best wanneer de camera Verschuuren of Heemskerk van dichtbij volgt tijdens een race. De visuele dynamiek wordt versterkt door de sound design van Alex Booy die daarmee de echte uitblinker is in deze goed gemaakte, maar oppervlakkige documentaire.

1D: This Is Us (2013)

zie: One Direction: This Is Us

1D3D (2013)

zie: One Direction: This Is Us

2 Kleine Kleuterties: Een Dag Om Nooit Te Vergeten (2022) **½ P**

Alt. titel: Tiny Toddlers: An Unforgettable Day

Animatiefilm met de stemmen van Saar van Aken, Skip Migchelsen, Ronnie Flex

Regie: Wip Vernooij

Ontwapenende, charmante avonturenfilm voor peuters is een genot voor alle leeftijden. Papa [Jan Smit] en mama [Chantal Janzen] vragen oom Bob [Waylon] om hun kinderen Anna [Saar van Aken] en Joey [Skip Migchelsen] mee te nemen naar de kinderboerderij, omdat mama op het punt staat te bevallen. Joey raakt verknocht aan het nieuwsgierige geitje Hap [Ronnie Flex] die hij helpt Hap het terrein te verlaten om appels van de appelboom te schudden. Voor hij het weet raakt hij Hap en de weg kwijt. Anna gaat op zoek naar haar broertje en krijgt hulp van knuffelaar Bo [Manou Jue Cardoso], poppenliehebber Pippa [Emma Smit] en voetballer Jayden [Frenky-Dean Steward]. Een verhaal over het ontdekken van de buitenwereld, het maken van vriendjes en het nut en de lol van spelen en samenwerken vol simpele, aanstekelijke liedjes en humor voor kinderen van alle leeftijden.

2 Tone: The Sound Of Coventry (2022) **½**

Muzikale documentaire met Jerry Dammers, Pauline Black, Pete Waterman

Regie: Nicola Silk

Jerry Dammers richtte eind jaren 70 het onafhankelijke platenlabel 2 Tone op. Hij verzamelde muzikanten van verschillende etniciteiten om als naam The Specials muziek op te nemen. Later voegden o.a. The Selecter en Madness zich bij 2 Tone. Dammers wist met zijn politiek geëngageerde band (witte) skinheads en zwarte jongeren samen te brengen in een tijd waarin sociale en raciale spanningen zorgden voor gewelddadige confrontaties. Overtuigend (verder) bewijs voor de stelling dat muziek een sleutelrol kan spelen in het samenbrengen van mensen met verschillende achtergronden.

Zoolander (2016)

zie: Zoolander 2

3 (2010)

zie: Toy Story 3

3 Days To Kill (2014) **½**

Thriller met Kevin Costner, Amber Heard, Zooey Renner

Regie: McG

Als Luc Besson als producer en schrijver voorbij komt, levert dat vaak een ongemakkelijke mix van snoeiharde actie en bizarre komedie op. *3 Days To Kill* is geen uitzondering. Costner speelt een huurling die, na 32 jaar bij de CIA, hoopt de banden met zijn vrouw en zijn vervreemde dochter aan te halen. Dit in de wetenschap dat hij maar een paar maanden te leven heeft. Wanneer hij door geheim agente Vivi [Amber Heard] een experimenteel serum aangeboden krijgt in ruil voor nog een laatste wederdienst, staat hij voor een duivels dilemma. Costner kan prima overweg met de combinatie van actiethriller en komedie, Heard is goed als de femme fatale en Connie Nielsen blijkt ook in haar 50e levensjaar nog steeds een getalenteerde en mooie actrice te zijn. Je waardering hangt af van je bereidheid te accepteren dat dit een ongewone hybride van actie en romantiek is, waardoor de toon plotseling van gewelddadig overgaat in sentimenteel. Saai is het in ieder geval niet!

3 Faces (2018) ****

Alt. titel: Se Rokh

Drama met Behnaz Jafari, Jafar Panahi, Marziyeh Rezaei

Regie: Jafa Panahi

Wanneer Behnaz Jafari een wanhoopskreet ontvangt van Marziyeh [Marziyeh Rezaei] in de vorm van een filmpje waarin het tienermeisje zelfmoord lijkt te plegen, besluit ze met regisseur Jafar Panahi de set van haar nieuwste film te verlaten om te achterhalen wat er is gebeurd. De zoektocht naar Marziyeh brengt Behnaz en Jafar naar afgelegen dorpsgemeenschappen waar de verstikkende traditionele waarden van de bewoners al gauw duidelijk maken wat Marziyeh tot haar wanhoopsdaad bracht. Een fascinerende film over film waarin alle acteurs zichzelf spelen, inclusief tientallen amateurs die de bergdorps bevolken. Panahi kiest er vaak voor de camera niet te richten op de actie, maar op de manier waarop een hoofdpersoon daarop reageert. Een ongebruikelijke en gewaagde manier van filmen die in het begin wat vervreemdend is en veel discipline vereist van de acteurs... maar het werkt! De aandacht voor de lokale cultuur en gebruiken versterkt het documentaireachtige gevoel van dit meesterwerk waarin het humoristische eindshot de genialiteit van de hele onderneming bevestigt.

3½ Minutes, 10 Bullets (2015) ***

Documentaire met Lucia McBath, Ron Davis, Michael Dunn

Regie: Marc Silver

In 2004 voerde de staat Florida de "Stand Your Ground"-regel in. Dit houdt in dat je iemand mag neerschieten uit zelfverdediging als er sprake is van een bedreigende situatie. In 2012 schoot Michael Dunn tien kogels af op een voertuig waarin vier zwarte jongeren zaten. Directe aanleiding was een woordenwisseling over de harde muziek die de jongens draaiden. De 17-jarige Jordan Davis stierf aan zijn verwondingen, maar in de rechtbank beweert de verdediging dat Dunn dacht dat Jordan een wapen had. Volgens de wet moet de aanklager aantonen dat daar geen sprake van was. Nog altijd actueel, zowel vanwege het publieke debat over de wapenwet als het onderliggende racisme bij dit incident. Helaas kiest Silver voor een kleurloze combinatie van beelden van de rechtszaak en interviews met Jordans familie en vrienden waardoor de emotionele impact beperkt is.

4 Moons (2014)

zie: Four Moons

4x4 (2019) ***

Thriller met Peter Lanzani, Dady Brieva, Luis Brandoni
Regie: Mariano Cohn

Straatdief Ciro [Peter Lanzani] weet zich toegang te verschaffen tot de 4x4 uit de, maar raakt opgesloten. Geblindeerde, geluidsdichte ramen maken het onmogelijk om hulp voorbijgangers om hulp te vragen. De eigenaar, een ziekenhuisdokter die vaak slachtoffer is geweest van een misdrijf, neemt via de autotelefoon contact op met Ciro in de hoop hem een lesje te leren. Volledig gefilmd in de auto en dus vooral geschikt voor een korter format. Het duurt dan ook enige tijd voor het op gang komt, maar Cohns sociaal-maatschappelijke kritiek gaat niet ten koste van de spanning en Brieva is een intimiderende verschijning. In 2025 opnieuw verfilmd als *Locked* met Alexander Skarsgård en Anthony Hopkins.

5th Wave, The (2016) **½

Alt. titel: The Fifth Wave

SF-thriller met Chloë Grace Moretz, Gabriele Lopez, Nick Robinson
Regie: J Blakeson

De komst van buitenaardse 'Others' leidt tot vier golven die rampspoed brengen. Enkele overlevenden besluiten zich te wapenen voor de vijfde golf de aarde overspoelt en wat resteert van de mensheid vernietigt. Enkele tieners worden op militaire wijze klaargestoomd, maar beseffen geleidelijk dat de training een meer sinister doel heeft. De weinig overtuigende special effecten bij de rampen in de opening van deze film maken duidelijk dat het budget beperkt was. Dat verklaart ook waarom het acteerwerk niet is om over naar huis te schrijven en het verhaal, ondanks de prijzenswaardige pogingen van Moretz, maar niet wil boeien.

5 Bloods, Da (2020) **½**

Avonturenfilm met Delroy Lindo, Jonathan Majors, Clarke Peters
Regie: Spike Lee

Lee is nog steeds een gepassioneerde, betrokken en relevante stem bij de bewustwording van Afrikaans-Amerikaanse cultuur en de strijd voor gelijke behandeling voor alle Amerikanen. Vijf zwarte soldaten aan het front in Vietnam sluiten in 1971 een pact nade vondst van een grote hoeveelheid goud. Ze begraven het en spreken af dat ze de buit na de oorlog opeisen en de opbrengst besteden aan 'The Black Cause'. Eén van hen [Chadwick Boseman] overleeft de oorlog niet en dus is het aan de overgebleven 'Bloods' om het goud op te sporen. De hereniging dwingt deze soldaten om hun oorlogsverleden onder ogen te komen. Dat zorgt voor spanningen die zich uitvergroten wanneer ze het goud vinden. Zoals altijd steekt Lee zijn sociaal-politieke boodschap niet onder stoelen of banken, maar die boodschap heeft deze keer meer weerklink omdat hij het conflict in Vietnam vanuit verschillende perspectieven bekijkt. torent boven iedereen uit als de verbitterde veteraan die een lange, pijnlijke weg moet bewandelen voor hij zich kan verzoenen met zijn verleden en met zijn zoon [Jonathan Majors]. Het feit dat Boseman enkele maanden na de première stierf aan de gevolgen van darmkanker maakt de slotscene extra ontroerend. De vele verwijzingen naar John Hustons meesterwerk *The Treasure Of The Sierra Madre* zijn veelzeggend en vermakelijk.

5 Broken Cameras (2011) ****

Alt. titel: Five Broken Cameras

Oorlogsdocumentaire met Emad Burnat, Soraya Burnat, Mohammed Burnat
Regie: Emad Burnat, Guy Davidi

De Palestijnse Emad Burnat woont in Bil'in in de Gazastrook. Hij legde het conflict met de Israëlische regering vast vanaf de geboorte van zijn vierde zoon Gibril in 2005 tot het moment waarop hij volgens Emad zijn onschuld had verloren. De titel verwijst naar het feit dat Israëlische soldaten gedurende die periode vijf keer Emads camera vernielden. Een diepgaande blik op het conflict tussen Israël en Palestina, op ontvullende wijze van commentaar voorzien door Emad en vol schokkende momenten waarvan je begrijpt dat het Israëlische leger die niet op film vastgelegd wil zien. Eenzijdig, maar dit maakt hoe dan ook duidelijk hoe moeilijk het is om de verstandhouding tussen Zionisten en de Palestijnse bewoners te verbeteren.

5 To 7 (2014) **½

Romantisch drama met Anton Yelchin, Bérénice Marlohe, Olivia Thirlby
Regie: Victor Levin

De 24-jarige Brian Bloom [Anton Yelchin] heeft zich gestort op een carrière als schrijver, maar succes blijft uit, ook omdat het contact met de buitenwereld is verwaterd. Daar komt verandering in wanneer hij op een middag een ontmoeting heeft met Arielle [Bérénice Marlohe] die hem uitdaagt om iedere vrijdagmiddag van 5 tot 7 met haar af te spreken op dezelfde plaats. Een vriendschap groeit uit tot meer en dat zorgt voor complicaties. Glenn Close en Frank Langella zijn amusant als Brians eigenzinnige ouders, maar ondanks de charmante hoofdrolspelers is er geen moment waarop deze romkom ontvlamt.

6 Below: Miracle On The Mountain (2017) *

Alt. titel: Six Below

Avonturenfilm met Josh Hartnett, Miras Sorvino, Sarah Dumont
Regie: Scott Waugh

Hartnett doet een moedige poging in de hoofdrol, maar is niet expressief genoeg om zijn personage te voorzien van de emotionele gelaagdheid die de rol vereist. De gefragmenteerde structuur van Madison Turners scenario geeft hem ook weinig kans. De flashbacks bestaan uit banale clichés: een veeleisende vader [Jason Cottle] een liefhebbende moeder [Mira Sorvino], een simplistische verklaring voor Erics verslaving en meer halfbakken werk. Deze flashbacks onderbreken het dramatische verhaal van Erics pogingen om te overleven in de bittere kou. Waugh besteedt teveel aandacht aan de pogingen van de moeder om Eric te vinden. Een andere structuur had dit beter kunnen maken, want het verhaal is boeiender dan deze spreekwoordelijke flashback naar de middelmatige tv-films die men in de VS zo'n 25 jaar eerder aan de lopende band in elkaar flanst. Het is de moeite waard om tijdens

de credits te blijven zitten en een motiverende speech van de échte Eric Lamarque te horen... maar wel om de verkeerde redenen.

6 Days (2017) *½**

Politieke thriller met Jamie Bell, Mark Strong, Abbie Cornish

Regie: Toa Fraser

Op 30 april 1980 bezetten zes gewapende mannen de Iraanse ambassade in Londen. PM Thatcher wil laten zien dat het Verenigd Koninkrijk niet zwicht voor terrorisme en verhoogt daarmee de druk, onder anderen op onderhandelaar Max Vernon [Mark Strong]. Reconstructie van waargebeurd incident met Jamie Bell als RAF-soldaat Rusty Firmin en Abbie Cornish als BBC-correspondent Abbie Cornish, wiens grensverleggende werk van grote invloed was op televisiejournalistiek. Een gijzeldingsdrama zonder de opgeklapte spanning en hysterie die we vaak zien in Amerikaanse gijzelingsthillers, maar dit is wel erg onderkoeld en had wel iets meer spanning kunnen gebruiken.

6 Miranda Drive (2016)

zie: *Darkness, The*

6 Souls (2010) **

Alt. titel: Shelter

Thriller met Julianne Moore, Jonathan Rhys Meyers, Jeffrey DeMunn

Regie: Måns Mårlind, Björn Stein

Forensisch psychiater Cara Harding [Julianne Moore] ontdekt dat een schizofrene patiënt [Jonathan Rhys Meyers] de persoonlijkheden overneemt van enkele slachtoffers van moord. Begint veelbelovend, maar wordt steeds vager en uiteindelijk ronduit dwaas met hekserij en een link met de Spaanse griep. Pfff.

6 Underground (2019) ½

Actie-thriller met Ryan Reynolds, Mélanie Laurent, Manuel Garcia-Rulfo

Regie: Michael Bay

Ondanks de populariteit van Ryan Reynolds kan zijn typerende humor best vermoedend worden. Vooral als het scenario in vijf tegenspelers voorziet die eveneens grappig voor de dag proberen te komen! Je wordt doodgeslagen met grappig bedoelde opmerkingen die ook nog eens onderdeel uitmaken van eindeloze actiescènes die op de bekende spectaculaire manier zijn vormgegeven door Bay. Het draait om doodgevaande huurlingen (denk *Knight Rider*) die in het geheim gevaarlijke operaties verrichten. Een stomvervelend onding.

6.5 Toman Per Meter (2019)

zie: *Law Of Tehran*

7-Bean-Bang-Uit Seon-Mul (2013)

zie: *Miracle in Cell No 7 (2013)*

7 Days In Entebbe (2018)

zie: *Entebbe*

7-Kogustaki Mucize (2019)

zie: *Miracle In Cell No 7 (2019)*

7 Prisoners (2021) ****

Alt. titel: 7 Prisioneiros

Drama met Christian Malheiros, Rodrigo Santoro, Lucas Oranmian

Regie: Alexandre Moratto

In de hoop hun families te kunnen onderhouden trekken zeven jonge mannen naar Sao Paulo waar ze komen te werken voor Luca [Rodrigo Santoro]. Mateus [Christian Malheiros] kent de valkuilen en stelt direct kritische vragen over en eisen aan de arbeidsvoorwaarden. Toch kan ook hij niet voorkomen dat de jongens tot slaaf worden gemaakt. Isaque [Lucas Oranmian] wil een fysieke confrontatie aangaan, maar Mateus denkt Luca te kunnen misleiden door diens vertrouwen te winnen. Het intelligente scenario van Moratto en Thayná Mantesso toont hoe gemakkelijk het kan zijn om in de val van slavernij te lopen, maar ook hoe mensen als Luca zijn 'slaven' tegen elkaar uitspeelt om de status quo te behouden.

7 Prisioneiros (2021)

zie: *7 Prisoners*

7 Wreckers (2022) ½ ⚡

Alt. titel: Vengeful 7

Oorlogsthriller met Geoffrey Alkemade, Rick Kuitens, Bauke van Boeemen

Regie: Tristan van Doorn

Kort na de invasie van Normandië stelt de Britse mr. French [Francis Cox] een eenheid samen bestaande uit 7 Nederlandse verzetsstrijders. Hun opdracht: gezamenlijk een garnizoen binnendringen en een Duitse officier ontvoeren zodat die in Engeland kan worden verhoord over de locaties in Nederland van waaruit de Nazi's hun V1 Vliegende Bommen lanceren. Een beetje omslachtig, vindt je niet? Maar verwacht geen actie, want al snel blijkt een van de zeven mensen een verrader te zijn. Tot zover de nauwkeurige screening. En wij zitten opgescheept met een saai spelletje 'zoek de verrader'. Van Doorn had waarschijnlijk een succesvolle mix van *Operation Crossbow*, *The Dirty Dozen* en *The Hateful Eight* voor ogen. Missie mislukt. En niet zo'n beetje ook!

8-Ban Deguchi (2025)

zie: *Exit 8*

8 Minutes Idle (2012) ****

Alt. titel: Eight Minutes Idle

Tragikomedie met Paul Kaye, Ophelia Lovibond, Antonia Thomas

Regie: Mark Simon Hewis

Het gemakzuchtige leven van Steve [Paul Kaye] komt op zijn kop te staan wanneer zijn ouders ruzie krijgen over een verdwenen (winnend) loterijticket en besluiten uit elkaar te gaan. Want dat blijkt ook het moment waarop Steve niet langer meer thuis kan wonen en zijn eigen boontjes moet zien te doppen. Uit noodzaak 'woont' hij enige tijd in het Call Center waar hij werkt. Hewis' speelfilmdebuut beschrijft Steves perikelen op het werk en buiten kantooruren. Steve heeft een oogje op collega Teri

[Ophelia Lovibond], maar zijn bitchy leidinggevende Alice [Montserrat Lombard] stelt hem voor een onmogelijke keuze: promotie als hij Teri vertelt dat ze is ontslagen, of zijn eigen ontslag. De onderkoelde humor en het vlotte tempo dragen bij aan een onderhoudende, vaak vernakelijke tragikomedie.

8erafi (2021) ½

Alt. titel: 8erafi: W817 De Film

Komedie met Jenne Decleir, Danny Timmermans, Machteld Timmermans

Regie: Pietje Horsten

Vervolg op de Vlaamse comedyserie *W817* die van 1999 tot 2003 te zien was en onmogelijk slechter kan zijn geweest dan deze verschrikking. Wandelende clichés en schandalig overactoren vormen de rode draad in deze erbarmelijk slecht geregisseerde komedie waarin Carlo [Jenne Decleir] zijn huisgenoten van weleer uitnodigt voor zijn huwelijk. Romantische gevoelens van weleer komen bovendrijven en een liefdesrobot dreigt de boel te versjteren, maar dat hebben Horsten en scenaristen Bram Renders en Bart Vaessen dan zelf allang gedaan.

8th Night, The (2021) **½

Alt. titel: Je8ileu Bam

Horrorfilm met Park Hae-joon, Lee Sung-min, Kim Dong-young

Regie: Kim Tae-hyung

Een maansverduistering in 2019 dreigt het moment te worden waarop de voorspelling van de voor gek verklaarde professor Kim [Choi Jin-ho] dreigt uit te komen. Zijn zoon [Park Hae-joon] roept de hulp in van een gewapende monnik [Lee Sung-min] om te voorkomen dat 'het rode oog' en 'het zwarte oog' uit een boeddhistische (vermeende) mythe samenkomen om het ultieme kwaad te vormen. Volgt het protocol van een hoofdstuk voor iedere dag, maar na de ingewikkelde uitleg van de achterliggende legende duurt het erg lang voor er werkelijk iets interessants gebeurt. En gezien het gebrek aan originaliteit is de ontknopning eerlijk gezegd het wachten niet waard.

9/11: Life Under Attack (2021) ***

Documentaire met Jay Allan Zimmerman, Caroline Dries, Megan Hodges

Regie: Karen Edwards, Brook Lapping

Een schets van het verloop van 9 september 2001 in New York, de dag waarop twee gekaapte vliegtuigen de Twin Towers vernietigden, samengesteld aan de hand van beeldmateriaal van toeristen en bewoners van Manhattan – waaronder twee professionele filmmakers. Geeft een indruk van de verwarring die heerste in de eerste paar uur na de aanslag en de angst om onzekerheid die het teweeg bracht, maar voegt weinig toe aan de vele films en documentaires over hetzelfde onderwerp.

9th Life Of Louis Drax, The (2016) ***

Thriller met Aiden Longworth, Sarah Gadon, Michael Adamthwaite

Regie: Alexandra Aja

Een complexe combinatie van fantasy, familiedrama en whodunit rondom de negenjarige Louis Drax [Aiden Longworth], die in zijn korte leven al acht keer is ontsnapt aan de dood. Wanneer hij van een klif valt ontsnapt hij ternauwernood aan de verdrinkingsdood, maar hij belandt in een diepe coma. Zijn dokter [Jamie Dornan] zet grote vraagtekens bij de oorzaak van dit bizarre ongeluk, ook omdat hij in zijn 'dromen' contact heeft met Louis die zijn levensverhaal (inclusief de acht eerdere ongelukken) met hem deelt. Regisseur Alexandra Aja geeft op mooie wijze vorm aan de droomsequenties, maar de combinatie van droom en realiteit is wat verwarrend. Bovendien slingert het verhaal lange tijd heen en weer tussen verschillende genres en dat is wat ontmoedigend. Het laatste kwart is een stuk beter en maakt veel goed, maar tot die tijd valt het niet altijd mee om het hoofd erbij te houden.

10x10 Girl Rising (2013)

zie: *Girl Rising*

10 Cloverfield Lane (2016) *****

Alt. titel: The Cellar

SF-thriller met Mary Elizabeth Winstead, John Gallagher Jr., John Goodman

Regie: Dan Trachtenberg

Michelle [Mary Elizabeth Winstead] verlaat haar echtgenoot Ben [Bradley Cooper] op het moment dat een groot deel van de VS te kampt met een black-out. Onderweg raakt ze betrokken bij een auto-ongeluk waarna ze lichtgewond en vastgeketend ontwaakt in een afgesloten ruimte. Maar Howard [John Goodman] beweert juist dat hij haar heeft gered van een nucleaire of een chemische aanval. Dat wordt bevestigd door Emmett [John Gallagher Jr.], de enige andere persoon in Howards bunker, maar Michelle is niet overtuigd en probeert te achterhalen wat er werkelijk aan de hand is. Claustrofobische horrorfilm houdt je in het ongewisse tot het einde en profiteert van uitstekend acteewerk, in het bijzonder van John Goodman in misschien wel de beste rol uit zijn imposante filmcarrière.

10 Giorni Con I Suoi (2025) **

Komedie met Fabio De Luigi, Valentina Lodovini, Dino Abbrescia

Regie: Alessandro Genovesi

Camilla [Angelica Elli] gaat op haar 18e samenwonen met Antonio [Gabriele Pizzurro]. Hoogste tijd dat de bijbehorende families elkaar ontmoeten in deze schaamteloze rip-off van *Meet The Parents* vol vergezochte misverstanden en ongemakkelijke situaties, vooral veroorzaakt door Camilla's vader [Fabio De Luigi]. Het enige lichtpuntje is Lodovini als Camilla's moeder die haar zwangerschap (op haar 45e) geheim probeert te houden. Alle andere personages zijn oppervlakkig uitgewerkt. Genovesi vond het blijkbaar grappig om Leone Cardaci zo vaak mogelijk een excuus te geven om zijn bril recht te zetten. Marcello Cesena's bijdrage als de plaatselijke priester is ronduit beschamend.

10 Lives (2024) **

Alt. titel: Buzzy De Gelukskat

Animatiefilm met de stemmen van Mo Gilligan, Simone Ashley, Sophie Okodo, Bill Nighy

Regie: Christopher Jenkins

Beckett [Mo Gilligan] is de verwende, luie kat van student Rose [Simone Ashley] die zich bezighoudt met ecologisch onderzoek naar bijen. Wanneer hij zijn negende leven verliest, krijgt hij van 'poortwachter'/dierenverpleegkundige Grace [Sophie Okonedo] zijn negen levens terug ..., maar niet op de manier die hij had verwacht. Vergezochte mix van *Garfield* en *Stairway To Heaven* met een warrig verhaal waarin ook een rol is weggelegd voor Bill Nighy als een professor die Roses wetenschappelijk onderzoek probeert te dwarsbomen ter meerdere eer en glorie van hemzelf. De animatie kan er gelukkig mee door.

10 Rules Cor Sleeping Around (2013) *

Romantische komedie met Tammin Sursok, Virginia Williams, Chris Marquette

Regie: Leslie Greif

De eerste 50 minuten van deze moderne variant op de screwball comedy bevat genoeg ingrediënten voor succes: door enkele misverstanden verdenken twee geliefden elkaar van vreemdgaan. Dat komt onder andere doordat de wederhelften van een bevriend stel dat ook wél blijken te doen. Het komt tot een confrontatie wanneer het verhaal beide stellen brengt naar een villa waar andere figuren de boel nog ingewikkelder maken en vanaf dat moment gaat het rap bergafwaarts. Greif is dan snel door de ideeën heen en raakt de draad volledig kwijt. De cast schmiert er op los en de grote hoeveelheid 'bloom' (de mannelijke geslachtsdelen zijn netjes gecamoufleerd in de montage) en seksuele toespelingen onderstrepen wanhopige pogingen om te redden wat er te redden valt.

10 Years (2011) **½

Alt. titel: Ten Years

Komisch drama met Channing Tatum, Rosario Dawson, Chris Pratt

Regie: Jamie Linden

De aantrekkelijke cast houdt de zaak overeind in dit komische drama dat zich afspeelt tijdens de 10-jarige reünie van een middelbare school. Jake [Channing Tatum] komt oog in oog te staan met zijn ex-vriendin Mary [Rosario Dawson], Cully [Chris Pratt] wil in het reine komen met zijn verleden als pestkop, Marty [Adam Driver] en AJ [Max Minghella] willen laten zien hoe succesvol ze zijn. Linden hobbelt van het ene personage naar het andere waardoor er zelden sprake is van diepgang. Net als bij een echte reünie gebeurt er niet zoveel en dus ben je vooral aan het luisteren naar flarden van gesprekken. Zonder de star power van de cast was dit de moeite niet waard geweest, al heeft de verhaallijn rondom Marty, AJ en feestbeest Sam [Ari Graynor] een ontroerend slot.

11 Fleurs (2011)

zie: *11 Flowers*

11 Flowers (2011) *****

Alt. titel: 11 Fleurs; Wo 11

Historisch drama met Wenqing Liu, Jingchun Wang, Ni Yan

Regie: Xiaoshuai Wang

Het is 1975 in Zuidwest-China, het laatste jaar van de Culturele Revolutie, en de 11-jarige Wang Han [Wenqing Lui] leidt een onbezorgd leventje in een klein dorpje waar alles volgens het (Rode) boekje verloopt. Totdat Wang Han bij de rivier oog in oog komt te staan met een zwaargewonde man [Ziyi Wang] die op de vlucht is voor de politie en Wang Han dreigt te vermoorden als hij zijn mond voorbijpraat. Wang Han deelt zijn geheim alleen met zijn drie beste vriendjes, maar naar mate hij meer te weten komt over wat er precies is gebeurd, beseft hij dat zijn leven nooit meer zal zijn zoals het was. Wang neemt de tijd om de dagelijkse routine van de kinderen in die tijd te tonen, zonder daar een nadrukkelijk oordeel over te geven. Vooral de kinderen spelen uitstekend. De titel is een verwijzing naar Wang Hans vader [Jingchun Wang], een acteur en tekenaar die bezig is met een schilderij van bloemen en de tijd neemt om zijn zoon wat bij te brengen over enkele grote Europese schilders.

11th Hour, The (2014) **

Alt. titel: I Am Here

Thriller met Kim Basinger, Jordan Prentice, Sebastian Schipper

Regie: Anders Morgenthaler

Basinger speelt de rol van Maria, een succesvolle zakenvrouw die bij haar zoveelste miskraam een bijna-doodervaring heeft. Echtgenoot Peter [Sebastian Schipper] legt zich neer bij het dringende medische advies om de kinderwens op te geven, maar wanneer Maria hoort dat er in Praag kinderen verkocht worden voor prostitutie ziet ze haar kans schoon. Totaal onvoorbereid op wat haar staat te wachten besluit ze met een flinke pak bankbiljetten haar kinderwens alsnog in vervulling te laten gaan. Basinger doet haar uiterste best en Morgenthaler weet regelmatig een gevoel van onbehagen op te roepen. Het verhaal is echter minstens zo onaangenaam als de personages, het scenario is verwarrend en de religieuze ondertonen zijn belachelijk en voor sommigen ronduit aanstootgevend.

12 Dates Of Christmas (2021) *

Romantische komedie met Amy Smart, Mark-Paul Gosselaar, Benjamin Ayres

Regie: James Hayman

Smart en Gosselaar doen wat ze kunnen om de zaak te redden, maar Aaron Meldelsohn en Blake Harris zadelden ze op met een verhaal dat een buitengewoon slechte variant is op *Groundhog Day*. Het is 24 december en Kate [Amy Smart] bereidt zich voor op een etentje bij haar vader [Peter MacNeil] en een blind date met het petekind van haar stiefmoeder [Mary Long]. Stiekem hoopt ze het vandaag te kunnen bijleggen met haar ex-vriend Jack [Benjamin Ayres]. In een warenhuis zakt ze opeens in elkaar (iets met een parfum). De rest van de dag verloopt totaal niet als gehoopt, maar om middernacht vindt ze zichzelf opeens terug in het warenhuis op

het moment dat ze flauw viel. Slaat nergens op natuurlijk en er valt amper een touw te knopen aan Kates gedrag, al eindigt het natuurlijk met de 'perfecte' Kerstavond.

12 Mighty Orphans (2021) ***

Sportbiografie met Luke Wilson, Martin Sheen, Jake Austin Walker

Regie: Ty Roberts

The Masonic Home Mighty Mites was een footballteam bestaande uit weeskinderen die in de jaren 30 furore maakten als underdogs en door hun succes, tegen alle verwachtingen in, hoop gaven aan miljoenen Amerikanen in de tijd van The Great Depression. Rusty Russell [Luke Wilson] is een oorlogsveteraan en oud-speler die in 1927 samen met zijn vrouw aan het werk gaat als docent bij weeshuis The Masonic Home en hoopt de gedesillusioneerde jongens daar een gevoel van zelfwaarde te geven door een footballteam op te richten. Hij moet niet alleen opboksen tegen een gebrek aan discipline en zelfvertrouwen, maar ook tegen collega Frank Wynn [Wayne Knight] die niets ziet in het hele project en er alles aan doet om de boel te saboteren. Standaard Amerikaanse sportbiografie voldoet netjes aan de conventies en is dus weinig verrassend, maar het ingetogen spel van Wilson en sterke ondersteuning van Sheen als de drankzuchtige, maar geliefde dokter en assistent-coach maken dit goed uit te zetten.

12 Strong (2018) **½

Alt. titel: Horse Soldiers

Actiefilm met Chris Hemsworth, Michael Shannon, Michael Peña

Regie: Nicolai Fuglsig

De starpower van Chris Hemsworth en Michael Shannon is zeer welkom in deze goed gemaakte, maar dramatisch holle reconstructie van een topgeheime missie in Afghanistan waarbij een twaalfkoppig peloton onder leiding van Mitch Nelson [Hemsworth] opdracht krijgt Generaal Dostum [Navid Negahban] van de Noordelijke Alliantie te ondersteunen door luchtaanvallen te coördineren. Het scenario, gebaseerd op het non-fictieboek 'Horse Soldiers' van Doug Stanton, besteedt in ieder geval aandacht aan de tot nog toe onderbelichte rol van de Noordelijke Alliantie, maar hoewel de actiescènes prima zijn, vooral in de finale met een hoofdrol voor een BM-21, zijn de karakterisering en zwak waardoor dit lang niet zo meeslepend is als het had kunnen zijn.

12 Years A Slave (2012) **½**

Alt. titel: Twelve Years A Slave

Biografisch drama met Chiwetel Ejiofor, Adepero Oduye

Regie: Steve McQueen

Verfilming van het autobiografische boek uit 1853 van Solomon Northup, een gerespecteerde hoogopgeleide Amerikaan die werkte en woonde in Washington tot hij werd ontvoerd en verkocht als slaaf in Georgia. Samen met Eliza [Adepero Oduye] wordt Solomon [Chiwetel Ejiofor] verkocht aan de milde Ford [Benedict Cumberbatch], maar een confrontatie met plantageopzichter Tibeats [Paul Dano] kost hem bijna zijn leven en doet Ford besluiten hem en Eliza te verkopen aan Edwin Epps [Michael Fassbender] die zijn slaven met harde hand in toom houdt. Northups perspectief op slavernij in de aanloop naar de Amerikaanse Burgeroorlog is vrij uniek in de filmgeschiedenis, maar niet in die van de VS. McQueen schetst het contrast tussen het leven van een vrij man en een slaaf op pijnlijk ophangt terwijl andere slaven doorgaan met hun werkzaamheden alsof er niets aan de hand is zijn eveneens momenten die op je netvlies gebrand blijven. Oscars® voor Beste Film, Beste Scenario (John Ridley) en Beste Vrouwelijke Bijrol (Lupita Nyong'O).

12th Fail (2023) **

Biografisch drama met Vikrant Massey, Medha Shankr, Anant Joshi

Regie: Vidhu Vinod Chopra

In 1997 ondervindt Manoj [Vikrant Massey] de macht van een IRS-agent wanneer zijn vader [Harish Kanna] onterecht wordt ontslagen. Vooral gesteund door zijn halsstarrige grootmoeder [Sarita Joshi] jaagt Manoj een carrière als IRS-agent na. Hoewel iemand met zijn eenvoudige achtergrond statistisch gezien bijna geen kans maakt om de benodigde examens te halen, reist hij naar Delhi. Daar raakt hij bevriend met Pandey [Anant Joshi] en vindt hij de liefde in Sraddha [Medha Shankr]. Degelijk gefilmd op locatie, maar deze heiligverklaring van de Indische politie en de belastingdienst is om de verkeerde redenen verbazingwekkend. Er is werkelijk niets dat de buitengewoon hoge waardering op IMDB rechtvaardigt. Misschien een cultuurdingetje? Het kan ook aan mij liggen, natuurlijk.

13 (2010) *½**

Thriller met Sam Riley, Jason Statham, Mickey Rourke

Regie: Géla Babluani

Engelstalige remake van Babluani's prijswinnende korte film *13 Tzameti* uit 2005 over elektricien Vince [Sam Riley] die dringend geld nodig heeft. Tijdens een klus ontdekt hij dat William [Michael Berry Jr.] een brief heeft waarmee hij snel een flinke som geld kan verdienen. Wanneer William overlijdt, vindt Vince de brief en besluit hij de mysterieuze aanwijzingen op te volgen. Zo belandt hij in een spel op leven en dood waarbij steenrijke klanten er lustig op los kunnen gokken. Met Mickey Rourke en Ray Winstone als deelnemers en 50 Cent en Jason Statham als hun secondanten is het niet moeilijk te raden wie er als laatsten overblijven. Het spel in kwestie is zonder meer zenuwlopend, ook dankzij Michael Shannon als de opgefokte spelleider. Maar het volstrekt emotioneel spel van Riley in de eerste helft doet je afvragen waarom Babluani zoveel tijd nodig meende te hebben voor de aanloop.

13 Days, 13 Nights (2025) ***

Alt. titel: 13 jours, 13 Nuits; In The Hell Of Kabul: 13 Days, 13 Nights

Thriller met Roschdy Zem, Lyna Khoudri, Sidse Babett Knudsen

Regie: Martin Bourboulon

Twee weken voor zijn pensioen wacht Mohamed Bida [Roschdy Zem] de taak om een groep van 300 mensen te evacueren naar de Franse ambassade en vervolgens naar het vliegveld in Kabul. De Taliban heeft op dat moment een groot deel van de stad al in handen en de situatie op het vliegveld wordt steeds nijpender. Goede vertolkingen van met name Khoudri als de geïmproviseerde tolk en van Knudsen als een ervaren oorlogscorrespondent ten spijt, weinig overtuigende reconstructie van een complexe reddingsoperatie. Bourboulon worstelt met de massascènes, die bij lange na niet zo chaotisch en indrukwekkend zijn als de authentieke beelden die bij veel kijkers nog op het netvlies gebrand zullen staan.

13 Hours (2016)

zie: 13 Hours: The Secret Soldiers Of Benghazi

13 Hours: The Secret Soldiers Of Benghazi (2016) ***

Alt. titel: 13 Hours

Oorlogsthiller met John Krasinski, Pablo Schreiber, James Badge Dale

Regie: Michael Bay

In de nacht van 11 op 12 september 2012 vielen Libische rebellen het Amerikaanse consulaat in Benghazi binnen. Vier Amerikanen, waaronder ambassadeur Christopher Stevens, kwamen om het leven bij de schermutselingen waarbij een kleine groep militairen in dienst van de CIA betrokken was. Een technisch huzarenstukje van Bay: belichting, camerawerk en geluid zijn van een zeer hoog niveau. Helaas is het scenario erg afgezaagd. In de proloog zien we de nominale hoofdpersoon John Silva [John Krasinski] bellen met zijn vrouw [Wrenn Schmidt] en zijn schattige dochtertjes die giechelend en ongeduldig in de auto zitten te wachten op hun Happy Meals en ook nog eens (onbedoeld) te horen krijgt dat er nog een kind in aantocht is. De actiescènes bestaan voornamelijk uit gevloek, geschreeuw en het blaffen van orders met hier en daar een weinig geloofwaardig moment van zelfreflectie. Meer voor de testosteronboys dan voor degenen die hopen op enige diepgang. Als je dit gaat zien, doe dat dan bij voorkeur met optimaal geluid.

13 Jours, 13 Nuits (2025)

zie: 13 Days, 13 Nights

13 Minutes (2015)

zie: Elser

13 Sins (2014) **½**

Horrorfilm met Mark Webber, Ron Perlman, Devon Graye

Regie: Daniel Stamm

Elliot Brindle [Mark Webber] heeft een zwangere vriendin [Rutina Wesley], een geestelijk gehandicapte broer [Devon Graye] en een ziekelijke vader [Tom Bower] die allemaal rekenen op zijn financiële ondersteuning. Dus wanneer hij onverwacht zijn baan verliest, gaat hij gretig in op een telefonisch aanbod om mee te doen aan een spel. Hij moet daarvoor 13 zonden plegen voor steeds grotere geldbedragen, maar als hij een van de opdrachten niet of niet op tijd uitvoert, verliest hij al het geld. Opdracht 1? Sla een vlieg dood. Het spreekt voor zich dat de overige opdrachten minder eenvoudig zijn. Aardige variant op *Saw* profiteert van de charismatische vertolking van Webber en van een prettige dosis zwarte humor (inclusief een knipoog naar cultklassieker *Weekend at Bernie's*). Bovendien zijn de altijd betrouwbare Ron Perlman en Pruitt Taylor Vince aanwezig als een doortastende detective en een zonderlinge man die meer weet over het spel. Maar hoe meer het geweld escaleert, hoe minder er overblijft van enige logica. Het einde is gemakzuchtig, abrupt en onbevredigend.

13th (2016) ****

Documentaire met Michelle Alexander, Angela Davis, Kevin Gannon

Regie: Ava DuVernay

Het 13^e amendement van de Amerikaanse grondwet werd op 31 januari 1865 goedgekeurd. Het was bedoeld om 'slavernij en onvrijwillige onderwerping' onwettig te verklaren. Behalve voor mensen die bestraft en veroordeeld zijn voor een misdade. DuVernay stelt dat deze uitzondering sindsdien is misbruikt om het systeem van slavernij in een aangepaste vorm in stand te houden. Eminente historici en gerespecteerde activisten zetten deze argumentatie kracht bij, gesteund door statistieken. Een overtuigende, scherpe veroordeling van de Amerikaanse politiek en de racistische samenleving die deze vorm van slavernij in stand houdt, ook al is DuVernay duidelijk op zoek naar quotes die haar stelling bevestigen. Kritische vragen stelt ze niet en het enige tegengeluid van Michael Hough is teruggebracht tot een paar holle frases. Zet je zeker aan het denken, maar zou je vooral moeten aanzetten om meer objectieve bronnen over dit onderwerp te raadplegen.

14 Peaks: Nothing Is Impossible (2021) **½**

Documentaire met Nirmaj Purja, Gelfen Sherpa, Mingma sherpa

Regie: Torquil Jones

In 1986 werd Reinhold Messner de eerste mens die alle 14 bergtoppen in de wereld had beklommen. Hij had 16 jaar nodig om dat te doen. In 2020 kondigt de in de beklimmerswereld onbekende Nirmal Purja aan dat hij een poging wil doen die 14 pieken (in Nepal, Pakistan en Tibet) te bereiken binnen 6 maanden! Gedreven door persoonlijke ambitie en de drang om thuisland Nepal de erkenning te geven die het verdient, begint hij met een team dat louter bestaat uit landgenoten aan deze onmogelijk geachte missie. Qua vorm is dit verslag van zijn recordpoging niet bijzonder en zijn commentaar is wat lusteloos, maar dit geeft wel een goed beeld van het moderne bergbeklimmen en de vele, vaak onvoorspelbare gevaren die het met zich meebrengt.

15:17 To Paris, The (2018) ½

Historisch drama met Alek Skarlato, Anthony Sadler, Spencer Stone

Regie: Clint Eastwood

Je weet vooraf dat de hoofdrolspelers aan het eind van het verhaal een bloedbad op de trein uit de titel voorkomen. Wat voorafgaat film is niet om aan te zien. Het

scenario van Dorothy Blyskal is net zo amateuristisch als het acteerwerk van Stone, Sadler en Skarlatos die zichzelf spelen. Na de tenenkrommende proloog over de schooljaren van de helden volgt een verhalende lofzang op militaire discipline. Wie dat niet onuitstaanbaar vindt, zal zich vast ergeren wanneer Spencer, Anthony en Alek (in real time, zo voelt het) reizen naar Rome, Venetië, Berlijn en Amsterdam. Afgezien van drie vervelende teasers in de vorm van flashforwards, duurt het zo'n 80 minuten voor de mannen eindelijk die trein naar Parijs pakken. Dan volgt het enige boeiende deel van de film, al zitten er wel wat hilarische fouten in. Een amateuristisch prutsworkje en het dieptepunt in Eastwoods regisseurscarrière.

17 Blocks (2019) **½**

Documentaire met Cheryl Sanford, Emmanuel Durant Jr., Akil 'Smurf' Sanford

Regie: Davy Rothbart

Rothbart leerde Emmanuel Durant Jr. en Akil 'Smurf' Sanford kennen in 1999, toen ze nog kinderen waren. Emmanuel en Akil begonnen vanaf dat moment vaak te filmen en in de loop er tijd begonnen familieleden hen te helpen. Deze compilatie bevat een selectie uit meer dan 1000 uur aan beeldmateriaal dat geschoten is over een periode van 20 jaar. Het schetst het beeld van een doorsneegezin in Washington DC dat probeert er het beste van te maken, maar niet ontsnapt aan de sociale en maatschappelijke problemen in hun omgeving. De titel is een bittere verwijzing naar de kleine afstand tussen de straat waar deze familie woont en het politieke hart van Amerika.

20 Days In Mariupol (2023) ****

Documentaire

Regie: Mstyslav Chernov

De start van de "speciale militaire operatie" in Oekraïne op 24 februari 2022, was voor journalisten in de strategisch belangrijke stad Mariupol reden om de biezen te pakken. Mstyslav Chernov maakte deel uit van een Oekraïens team van journalisten namens het AP dat achterbleef en verantwoordelijk was voor bijna alle beelden van het spoor van verwoesting, dood en verderf dat de Russen achterlieten. Deze compilatie zit vol beelden die de wereld over gingen en vertellen het verhaal van de bewoners en van journalisten die hun leven op het spel zetten om hun beeldverslag aan de buitenwereld te presenteren. Een krachtig document van grote historische betekenis, ondanks Chernovs houterige Engelse commentaar. Won een BAFTA en een Oscar voor beste documentaire.

20 Feet From Stardom (2013) **½**

Alt. titel: Twenty Feet From Stardom

Documentaire met Darlene Love, Merry Clayton, Judith Hill

Regie: Morgan Neville

Oscar®-winnende documentaire richt zich op de wereld van achtergrondzangeressen, waaronder Darlene Love en Judith Hill. Een onderwerp dat de moeite waard is, omdat deze bij het grote publiek bijna onbekende dames grote invloed hadden op de ontwikkeling van de rockmuziek, vooral door hun samenwerking met Joe Cocker, The Rolling Stones en David Bowie. Stevie Wonder, Sting en Bruce Springsteen komen ook aan het woord, maar de verhalen van de zangeressen zelf (die hun kunsten ook op indrukwekkende wijze vertonen) staan centraal. De vorm van deze documentaire (pratende hoofden, afgewisseld met archiefmateriaal) had meer originaliteit kunnen gebruiken.

20 Leugens, 4 Ouders En Een Scharrelei (2013) * ⚡

Alt. titel: Child In Time; 20 Lies, 4 Parents And A Little Egg

Komisch drama met Nils Verkooijen, Marcel Muster, Anneke Blok

Regie: Hanro Smitsman

De 15^e verjaardag van knorrige puber Dylan [Nils Verkooijen] ontaardt in een slaande (onzinnige) ruzie met moeders Emma [Anneke Blok] en Ilse [Marieke Heebink] waarbij Emma door een val een paar flinke breuken oploopt. Toevallig verschijnt Dylans biologische vader Sjors [Marcel Musters] ten tonele. In een van de vele geforceerde wendingen besluiten Emma en Ilse dat het beter is dat Dylan 3 maanden doorbrengt bij de vader die hij nooit heeft gekend. En dat zonder ruggespraak met Sjors' geliefde Bert [Mark Ram]. Het scenario en Smitsmans regie zijn minstens net zo slecht als de titel. Slingert stuurlaars heen en weer tussen komedie en drama, met een ernstig overacterende cast. Ram is de enige positieve uitzondering.

20 Lies, 4 Parents And A Little Egg (2013) ⚡

zie: 20 Leugens, 4 Ouders En Een Scharrelei

20th Century Women (2016) *½

Komisch drama met Annette Bening, Ella Fanning, Greta Gerwig

Regie: Mike Mills

1979 was een overgangsjaar: de punkrevolutie kwam tot zijn einde en Carters legendarische 'Crisis Of Confidence' speech bleek ironisch genoeg de opmaat naar de optimistische jaren 80 onder Ronald Reagan. Deze film richt zich op drie vrouwen die weinig praten, daar veel tijd voor nodig hebben, maar eigenlijk niets te zeggen hebben. Bening komt nog weg met deze trage film, maar de expressieloze Ella Fanning valt door de mand. Hier en daar meen ik een poging tot humor te kunnen ontwaren, maar door het langzame tempo en de monotone intonatie slaan die 'grappen' volstrekt dood en moet je veel geduld hebben om *20th Century Women* te kunnen verdragen... en uit te zitten.

21 Bridges (2019) ***

Misdaadthriller met Chadwick Boseman, Sienna Miller, J.K. Simmons

Regie: Brian Kirk

Corrupte agenten Ray [Taylor Kitsch] en Michael [Stephan James] beroven een opslagplaats waar ze een hoeveelheid drugs verwachten aan te treffen die niet groot genoeg is om een grootschalig onderzoek te rechtvaardigen. Tot hun grote schok blijkt de buit veel groter en ontstaat een vuurgevecht waarbij ze 6 collega's doodschieten. Agent Davis [Chadwick Boseman] van Moordzaken en Burns [Sienna

Miller] van Drugsdelicten, concluderen dat de daders niet zullen ontsnappen als ze 21 bruggen van Manhattan afsluiten. Captain McKenna [J.K. Simmons] geeft het duo 4 uur de tijd om de daders op te sporen. Weinig verrassende politiethriller leunt op uitstekend spel van Boseman, zonder wie dit niet meer was geweest dan een verwaarloosbare B-film.

21 Jump Street (2012) **½**

Actiekomedie met Jonah Hill, Channing Tatum, Ice Cube

Regie: Phil Lord, Christopher Miller

Twee ambitieuze jonge mannen helpen elkaar om hun politieopleiding af te ronden. Schmidt [Jonah Hill] is intelligent, maar komt fysiek te kort terwijl de afgetrainde Jenko [Channing Tatum] juist worstelt met de theorie. Ze zijn dolblij als ze hun badge behalen, tot blijkt dat ze aan de slag als agenten te fiets. Nadat ze een drugsoperatie verpesten, besluit Captain Dickson [Ice Cube] hen weg te promoveren naar een nieuwe afdeling op 21 Jump Street. Schmidt en Jenko gaan undercover op een High School om te ontdekken wie de spijl is in de drugshandel die daar plaatsvindt. De zoveelste nostalgische remake is een positieve uitzondering dankzij de voortreffelijke chemie tussen Hill en Tatum en de perfect getimede montage van Joel Neuman. Een schot in de roos. Oorspronkelijke hoofdrolspelers Holly Robinson Peete, Peter DeLuise en Johnny Depp verlenen hun goedkeuring met cameo's. Vervolg: *22 Jump Street*.

21 Years: Quentin Tarantino (2018)

zie: QT8: The First Eight

22 July (2018) ***

Alt. titel: One Of Us

Historisch drama met Jonas Strand Gravli, Anders Danielsen Lie, Jon Øigarden

Regie: Paul Greengrass

Op 22 juli 2011 explodeerde een bom in het politieke hart van Oslo. D'Anders Breivik richtte later die dag een bloedbad aan op het eiland Utøya, waar jongeren bijeen waren voor een door de regerende politieke partij georganiseerde serie bijeenkomsten. Greengrass reconstrueert de gebeurtenissen op deze traumatische dagen (met Lie als Breivik) vanuit het perspectief van Viljar Hanssen [Jonas Strand Gravli], die het bloedbad overleeft en een kroongetuige wordt. In de eerste helft bevindt Greengrass zich op terrein waarin hij als een vis in het water is. Zodra het scenario zich richt op de nasleep (o.a. de morele dilemma's van minister-president Jens Stoltenberg [Olga G. Furuseth] en advocaat Geir Lippestad [Jon Øigarden]), die Breivik moet verdedigen, lijkt hij zijn interesse te hebben verloren.

22 Jump Street (2014) **½**

Actiekomedie met Jonah Hill, Channing Tatum, Ice Cube

Regie: Phil Lord, Christopher Miller

De chemie tussen Hill en Channing spat van het scherm in deze hilarische, soms briljante, maar vooral pretentieuze actiekomedie waarbij je met regelmaat van je stoel valt van het lachen. Het verhaal is simpel: hetzelfde als in *21 Jump Street*, maar dan in College omdat Hill en Channing natuurlijk te oud zijn voor High School. En nee, dit is niet mijn interpretatie, dit zijn de (haast) letterlijke woorden van Captain Dickson [Ice Cube], wanneer hij Hill en Channing op hun missie stuurt. Hill laat weer eens zien dat hij sinds *Superbad* tot de top van de komische acteurs behoort. Maar Tatum Channing heeft zich volledig bevrijd van zijn rol als mooiboy. Van onderbroekenlol is geen sprake, hoewel Hill en Channing wel in de typische collegehectic belanden. Het scenario weet elke situatie een unieke twist te geven en dat leidt tot verrassende, geestige dialogen.

24 Frames (2017) *

Experimentele documentaire

Regie: Abbas Kiarostami

Frame 23: een musje zit op een stapel afgezaagde boomstammen te zingen. Het geluid van een kettingzaag komt langzaam dichterbij. Na 4 minuten vliegt het musje weg. Als je je tijd graag besteedt aan het staren naar dieren die niets interessants doen, dan is dit iets voor jou! 20 van de 24 statische beeldcomposities (frames) van ongeveer 4:30 waaruit de zwanenzang van Kiarostami bestaat, zijn tijdverspilling, want er gebeurt zelden iets interessants. En als dat wél zo is, dan is dat pas in de laatste seconden en heb je nog steeds 4 minuten kostbare tijd verspilt. Alleen frames 1, 4, 15 en 22 roepen verwondering op en/of zijn amusant. Die scènes zijn schitterend, de rest van de tijd kun je net zo goed naar een blanco scherm staren.

22 Mei (2010) **½**

Alt. titel: 22nd Of May

Psychologisch drama met Sebastien Dewaele, Sam Louwyck, Wim Willaert

Regie: Koen Mortier

Een groot aantal mensen komt om het leven door een zelfmoordaanslag in een winkelcentrum. Een van hen is de bewaker [Sam Louwyck], die zich zo schuldig voelt dat zijn geest de bewuste dat keer op keer opnieuw beleeft in een poging het onheil te stoppen. Prachtig gefilmd en gemonteerd psychologisch drama met een aantal indrukwekkende momenten, ondanks een overdosis stilering die vooral ten koste gaat van het tempo.

22nd Of May (2025)

zie: 22 Mei

24 Hours To Live (2017) ½

Thriller met Ethan Hawke, Qing Xu, Rutger Hauer

Regie: Brian Smrz

Oliedomme actiethriller waarin Ethan Hawke sterft, maar via een revolutionaire werkwijze voor 24 uur herrijst omdat hij over informatie beschikt die een schimmig bedrijf dolgraag wil hebben want... Ach, het is de moeite van het navertellen niet waard. Als je ervoor in de stemming bent is dit een film die zo slecht is dat hij leuk kan zijn. Het enige echte leuke moment is voor Rutger Hauer, die in de laatste 10

minuten komt opdrijven. De rest is een tranendal. Niet omdat het ontroerend is, maar omdat het om te huilen zo slecht is.

24 Weeks (2016) ***½

Alt. titel: 24 Wochen

Drama met Julia Jentsch, Bjarne Mädel, Johanna Gastdorf

Regie: Anne Zohra Berrached

Alarmbellen beginnen te rinkelen in de openingsscène waarin Jentsch zich moet voordoen als een succesvolle komiek. De intonatie en de timing is ronduit zwak, waardoor het moeilijk te geloven is dat mensen haar überhaupt komisch vinden. Aangekondigd als een film die op uiterst ontroerende en pijnlijke wijze inzicht geeft in het dilemma waar Astrid en haar man [Bjarne Mädel] voor komt te staan wanneer ze ontdekken dat hun ongeboren zoon een hartafwijking en het syndroom van Down heeft. Hoewel de slotscènes, waarin we de bevallingsprocedure tot in detail volgen, misschien een brok in de keel kunnen bezorgen, ontbreekt de emotionele impact. Dat komt vooral doordat Berrached de gedachten en gevoelens van de hoofdpersonen heel direct met ons deelt: Oppervlakkige personages maken het moeilijk om je te identificeren met de hoofdpersonen.

24 Wochen (2019)

zie: 24 Weeks

25 April (2015) ***

Documentaire met de stemmen van Tainui Tukiwaho, Andrew Grainger, Chelsey Preston Crayford

Regie: Leanne Pooley

Op 25 april 1915 landden een Australische en een Nieuw-Zeelandse visie op het strand nabij Ari Burnu om deel te nemen aan de strijd om Gallipoli, van strategisch belang voor een veilige doortocht van schepen naar Constantinopel en de Zwarte Zee. Dat verhaal is in 1981 al op indringende wijze verfilmd met Mel Gibson in de hoofdrol. Pooley baseert haar reconstructie van deze rampzalige militaire campagne aan de hand van brieven of dagboeken van vijf soldaten en een verpleegkundige. Daarmee geeft ze ruimte aan verschillende perspectieven. Redelijk interessant, ook al wordt het nooit zo diepgravend als Peter Jacksons *They Shall Not Grow Old*. De animatie kan niet tippen aan oorspronkelijke beelden.

26.2 To Life (2022) ****

Documentaire met Markelle Taylor, Tommy Lee Wickerd, Rahsaan 'New York' Thomas

Regie: Christine Yoo

Oud-marathonloper Franklin Ruona en Jim Maloney zijn oprichters van de 1000 Miles Club, waarmee ze langdurig veroordeelde mannen in de San Quentin gevangenis voorbereiden op het lopen van een marathon. Drie clubleden delen hun voorgeschiedenis en maken duidelijk wat voor impact de club heeft op hun denken en doen, zowel fysiek als mentaal. Ondertussen volgen we hun vorderingen tijdens de jaarlijkse San Quentin Marathon, waarbij de deelnemers steeds dezelfde ronde van 1 kilometer lopen terwijl de overige gevangenen hun gang gaan. Inspirerende documentaire stelt prangende vragen over de balans tussen retributie en de kans op re-integratie voor (in dit geval) mannen die levenslang veroordeeld zijn.

27 Club, The (2018)

zie: 27: Gone Too Soon

27: Gone To Soon (2018) *½

Alt. titel: The 27 Club

Documentaire met Paul Gambaccini, Lesley-Ann Jones, Gary Numan

Regie: Simon Napier-Bell

In 70 minuten jast Napier-Bell de levensverhalen van Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin, Jim Morrison, Kurt Cobain en Amy Winehouse erdoorheen. De popmuzikanten stierven toen ze 27 jaar oud waren, kenden een traumatische jeugd en stierven direct of indirect aan de gevolgen van drank- en/of drugsgebruik. Goedkoop gemaakt en oppervlakkig geschreven. Was veel interessanter geweest als Napier-Bell meer ruimte had gegeven aan o.a. Gary Numan en Tom Robinson, die meer inzicht hadden kunnen geven in de psychologische worstelingen van jonge rocksterren.

28 Years Later (2025) **

SF-horror met Alfie Williams, Jodie Comer, Aaron Taylor-Johnson

Regie: Danny Boyle

Het zombievirus is verdreven van het Europese continent en waart alleen nog rond op de Britse eilanden, die onder strikte quarantaine worden gehouden. Een groep Britten overleeft onder primitieve omstandigheden op een eiland van waar ze alleen bij eb te voet het vaste land kunnen bereiken. Jamie [Aaron Taylor-Johnson] neemt zijn 12-jarige zoon Spike [Alfie Williams] mee naar het vaste land om hem te leren hoe hij zombies moet doden. Die ervaring gebruikt Spike later om stiekem met zijn zieke moeder [Jodie Comer] op zoek te gaan naar Dr. Kelson [Ralph Fiennes] in de hoop dat hij haar kan genezen. Boyles kinetische mix van wild camerawerk, razendsnelle montage en een hysterische score begint snel te vervelen. Bovendien lijkt het of scenarist Alex Garland vier losse verhalen tot een geheel probeerde te smeden. De episode met Fiennes (die pas na 90 minuten zijn entree maakt) is het interessantst, maar betekent ook een radicale verandering van toon in dit rommelige, maar goed geacteerd vervolg op *28 Days Later*. Vervolg: *28 Years Later – Part 2: The Bone Temple*.

28 Years Later – Part 2: The Bone Temple (2026) ***

Alt. titel: 28 Years Later: The Bone Temple

SF-horrorfilm met Ralph Fiennes, Alfie Williams, Jack O'Connell

Regie: Nia DaCosta

In dit vervolg op *28 Years Later* heeft Spike [Alfie Williams] zich aangesloten bij de bende van Sir Jimmy Crystal [Jack O'Connell]. Sir Jimmy gaat met zijn jonge recruten (allen met Jimmy Saville-kapsel) op zoek naar "Old Thomas", die hen de

weg naar de toekomst moet wijzen. Dr. Kelson [Ralph Fiennes], de maker en bewaker van The Bone Temple, bouwt een soort vriendschap op met Samson [Chil Lewis-Parry], een oerman die hij in toom weet te houden. Tweede deel van een quadrilogie heeft de tekortkomingen die typerend zijn voor een verbindingsfilm: een gebrek aan plot en karakterontwikkeling en een onbevredigende ontknoping. De vormgeving is nog altijd van hoge kwaliteit en vooral Fiennes levert prima werk af. Zijn ogenschijnlijke obsessie met de muziek van Duran Duran (en Simon LeBon in het bijzonder) maakt dit extra amusant voor diehard Duranies.

28 Years Later: The Bone Temple (2026)

zie: *28 Years Later – Part 2: The Bone Temple*

30 Minutes Or Less (2011) ***½

Misdaadkomedie met Jesse Eisenberg, Danny McBride, Aziz Ansari

Regie: Ruben Fleischer

De luie en niet al te snuggere Wayne [Danny McBride] kan niet langer rekenen op de financiële steun van zijn vader [Fred Ward]. Daarom besluit Wayne met zijn even sullige boezemvriend [Nick Swardson] een bank te beroven. Daarvoor hebben ze onder anderen een chauffeur nodig. Dus bellen ze Vito's Pizza, een pizzeria-restaurant dat garandeert dat de pizza 'in 30 minutes or less' wordt bezorgd en dwingen ze bezorger Nick [Jesse Eisenberg] mee te werken aan hun slecht uitgedachte plan. Melige misdaadkomedie verscheen kort na Eisenbergs doorbraak met *The Social Network* en biedt weinig origineels. Ansari is grappig als Nicks beste vriend die zich met tegenzin laat overhalen mee te helpen. Onder andere dankzij het vlotte tempo duurt deze aardige misdaadkomedie geen minuut te lang.

30 Nights Of Paranormal Activity With The Devil Inside The Girl With The Dragon Tattoo (2013) ½

Parodie met Ashley Martin, Austin Michael Scott, Heidi Kramer

Regie: Craig Moss

Wie dacht dat *Disaster Movie* de slechtste parodiefilm aller tijden was, heeft het mis. Infantiel en incompetent in elk opzicht.

33, The (2015) ***½

Historisch drama met Antonio Banderas, Rodrigo Santoro, Juliette Binoche

Regie: Patricia Riggen

In 2010 kwamen 33 mijnwerkers vast te zitten in de San Jose mijn in Chili. De 69 dagen durende reddingsoperatie werd overal ter wereld op de voet gevolgd. In deze degelijke reconstructie gaat Riggen daar waar velen voor haar al zijn gegaan – vooral Irvin Kershner: een internationale cast van grote namen draaft op en Riggen breekt de spanningsboog door te schakelen tussen de mijnwerkers (met Banderas als nominale leider), de familie (met Binoche als luis in de pels), de Minister van Mijnen [Rodrigo Santoro] en de leider van de reddingsoperatie [Gabriel Byrne].

40 Acres (2024) ****

SF-thriller met Danielle Deadwyler, Kataem O'Connor, Leenah Robinson

Regie: R.T. Thorne

De ineenstorting van het ecosysteem veroorzaakte een burgeroorlog met als inzet de boerderijen die wat rest van de mensheid voorziet van voedsel. Hailey [Danielle Deadwyler] en haar familie verdedigen hun boerderij met hand en tand tegen kannibalen die meerdere boerderijen met geweld hebben overgenomen. De titel verwijst naar een compensatieregeling voor bevrijde slaven uit 1865 die door president Johnson werd teruggedraaid. Thorne mixt elementen van de Amerikaanse Burgeroorlog, de klimaatcrisis en de herrijzenis van wit Christelijk conservatisme in deze intelligent geschreven, onderhoudende thriller.

40-Year-Old Version, The (2020)

zie: *Forty-Year-Old Version, The*

45 Years (2015) ****½

Drama met Charlotte Rampling, Tom Courtenay,

Regie: Andrew Haigh

Kate [Charlotte Rampling] en Geoff [Tom Courtenay] staan op het punt hun 45-jarig huwelijk te vieren wanneer Geoff bericht krijgt dat het lichaam van zijn ex-geliefde Katya is gevonden, 50 jaar na een dodelijk ongeluk in De Alpen. Hoewel Geoff beweert Kate te hebben verteld over Katya, komt het nieuws als een schok voor Kate die haar huwelijk opeens in een ander licht ziet. Rampling is meesterlijk in het overbrengen van gevoelens met een blik of een gebaar, terwijl Courtenays personage luchtig blijft tot de onvermijdelijke confrontatie. Haighs gevoel voor tempo en gebruik van locaties is uitstekend en verwacht een flinke brok in de keel bij de ontknoping.

47 Meters Down (2016) *½

Alt. titel: In The Deep

Horrorfilm met Mandy Moore, Claire Holt, Matthew Modine

Regie: Johannes Roberts

Jazeker, dit haalt herinneringen op aan *Jaws*... *The Revenge* welteverstaan. De dwaze openingsscène doet al vermoeden dat Roberts niet schroomt de kijker bij de neus te nemen en tijd te rekken. Zoals wel vaker tegenwoordig hebben we te maken met een flinterdun verhaal dat slechts materiaal biedt voor hooguit dertig minuten, maar door allerlei vertraagtechnieken en een slappe poging tot karakterisering tevergeefs probeert de langere speelduur te rechtvaardigen. Net als Michael Caine in *Jaws: The Revenge* lijkt Matthew Modine te hebben meegewerkt in ruil voor een verblijf in een tropisch paradijs. Goed argument, slecht resultaat.

47 Meters Down: Uncaged (2019) *

Alt. titel: 48 Meters Down

Horrorfilm met Sophie Nélisse, Corinne Foxx, Brianne Tju

Regie: Johannes Roberts

Het waanzinnige idee dat grote witte haaien sinds het einde van het Maya-tijdperk (rond het jaar 900) opgesloten overleven in de restanten van een Maya-tempel (waar weinig haaienvoer te bespeuren valt) is slechts een van de gebreken van het scenario.

Het is bovendien op zijn zachtst gezegd gewaagd dat regisseur en co-scenarist Roberts 45 jaar na *Jaws* de uitdaging is aangegaan om een haaienfilm te maken met een haai die er net zo nep uit ziet. Helaas, Roberts is geen Spielberg en misschien is het enige goede gevolg van dit onding dat je Spielbergs meesterwerk uit 1975 afstoft voor een opfriscursus haaienhorror. Had Roberts dat maar gedaan.

47 Ronin (2013) **

Actiefilm met Keanu Reeves, Hiroyuki Sanada, Ko Shibasaki

Regie: Carl Rinsch

De titel verwijst naar heroïsche Japanse strijders, wiens moed, loyaliteit en opofferingsgezindheid op 14 december door de Japanse bevolking wordt herdacht. Het verhaal is boeiend en hier en daar valt een fraai staaltje martial arts te bewonderen, maar Reeves is kleurloos als de half-Japanse buitenstaander die vernederingen moet ondergaan om zijn waardigheid te bewijzen. Rinsch leunt teveel op weinig overtuigende CGI en een deel van de Japanse cast lijkt slechts fonetisch Engels te kunnen spreken. Gezien het hoge budget en de bijbehorende verwachtingen een teleurstelling.

48 Meters Down (2019)

zie: 47 Meters Down: Uncaged

50/50 (2011) **½**

Tragikomedie met Joseph Gordon-Levitt, Seth Rogen, Anna Kendrick

Regie: Jonathan Levine

Scenarist Will Reiser gebruikte persoonlijke ervaringen voor dit onsentimentele, meesterlijke stukje 'slice-of-life' waarin de 27-jarige Adam [Joseph Gordon-Levitt] zich laat onderzoeken wegens rugklachten en nachtzweten en te horen krijgt dat hij een zeldzame vorm van kanker heeft. Adam doet zijn best om zich groot te houden en beste vriend Kyle [Seth Rogen] verzint van alles om het leven luchtig te houden. Maar Adams moeder [Anjelica Huston] is erg bezorgd, vriendin Rachael [Bryce Dallas Howard] komt afspraken niet na en Adams psychotherapeut [Anna Kendrick] is een nerveuze stagiaire. Adam vindt houvast bij lotgenoten Alan [Philip Baker Hall] en Mitch [Matt Frewer], maar ontdekt dat hij vooral de steun van zijn naaste omgeving nodig heeft. Het scenario zit vol verrassingen die alleen het echte leven op je pad kan brengen. Rogen is de uitblinker in de voortreffelijke cast. Buitengewoon geestig, maar vooral authentiek.

50 Shades Darker (2017)

zie: Fifty Shades Darker

50 To 1 (2014) **½**

Historisch drama met Skeet Ulrich, David Watkinson, Madelyn Deutch

Regie: Jim Wilson

De voorgeschiedenis van misschien wel de opmerkelijkste overwinning in The Kentucky Derby, de beroemdste Amerikaanse paardenrace. In mei 2009 werd Mine That Bird kansloos geacht, ook omdat de elite van de paardenwereld neerkeken op zijn eigenaren, een paar "cowboys" uit New Mexico. Ulrich en Atkinson spelen de cowboybroers in kwestie, veteraan William Devane de trouwe investeerder en Madelyn Deutch de paardentrainer. Omdat de uitslag van de race (waarin jockey Calvin Borel zichzelf speelt) van tevoren vaststaat, is de opmerkelijk verlopen race niet zo spannend. Desondanks is dit een onderhoudend David vs Goliath-verhaal.

53 Domingos (2026)

zie: 53 Sundays

53 Sundays (2026) **½**

Alt. titel: 53 Domingos

Komedie met Javier Cámara, Carmen Machi, Javier Gutiérrez

Regie: Cesc Gay

Victor [Javier Gutiérrez], Natalia [Carmen Machi] en Julián [Javier Cámara] moeten het dringend hebben over de toekomst van hun vader [Ricardo Lacámara], die zich steeds irrationeler gaat gedragen en niet meer zelfstandig kan wonen. Hardnekkige, vervelende gewoontes en andere ergernissen maken het moeilijk om samen te komen, laat staan om concrete afspraken te maken. Gay breekt de toeneemende setting open met hulp van Julián's echtgenote [Alexandra Jiménez], die haar familieleden introduceert terwijl ze haar alledaagse dingen buiten huis doet. Ondanks een enthousiaste cast, amusante dialogen en herkenbare situaties was dit beter tot zijn recht gekomen op het toneel.

55 Steps (2017) **½**

Alt. titel: Eleanor & Colette

Biografisch drama met Hilary Swank, Helene Bonham Carter, Jeffrey Tambor

Regie: Bille August

Psychiatrische patiënt Eleanor Riese [Helena Bonham Carter] roept de hulp in van de net afgestudeerde advocaat Colette Hughes [Hilary Swank], die jarenlang werkte als verpleegkundige in de psychiatrie. Eleanor is zojuist opgenomen, weigerde haar medicatie in te nemen, maar is daar toch toe gedwongen door de staf. Zij wil strijden voor het recht op informatie over het doel en de werking van medicijnen, alsmede voor het recht om medicatie te weigeren. Daarvoor moet het gerechtshof een wettelijke bepaling uit 1968 op een andere manier interpreteren. Colette roept de hulp in van de doorgewinterde advocaat Mort Cohen [Jeffrey Tambor] om de rechtbank te overtuigen. Toont tevens hoe Eleanor en Colette elkaar hielpen het hoofd boven water te houden en hechte vrienden werden. De cast levert uitstekend werk af, maar het camerawerk is erbarmelijk en iedere mogelijkheid om drama op te bouwen wordt verkwanseld.

65 (2023) **

SF-actie met Adam Driver, Ariana Greenblatt, Chloe Coleman

Regie: Scott Beck, Bryan Woods

Wat gebeurde er 65 miljoen jaar geleden ook weer in ons heelaal? Als je het antwoord op die vraag niet weet, heeft deze afgezaagde SF-actiefilm mogelijk een paar verrassingen in petto. Mill [Adam Driver] is de ruimtepiloot van weleer wiens

dochter Nevine [Chloe Coleman] ernstig ziek is. Om de behandeling te kunnen betalen accepteert Mills een lange vlucht die verkeerd afloopt door een asteroidenregen. Mills maakt een noodlanding op de Aarde en gaatte met de enige andere overlevende [Ariana Greenblatt], die net zo oud is als Nevine, op zoek naar de reddingscapsule. Onderweg stuiten ze op de nodige, voor genrekeners bekend gevaren. Driver doet zijn best, maar kan niet op tegen een totaal gebrek aan originaliteit.

69 Minuter Av 86 Dager (2017)

zie: 69 Minutes Of 86 Days

69 Minutes Of 86 Days (2017) ***

Alt. titel: 69 Minuter Av 86 Dager

Documentaire met Lean Kanjo, Bashar Kanjo, Razan Kanjo

Regie: Egil Håskjold Larsen

Larsen volgde 86 dagen de familie Kanjo die hun thuisland zijn ontvlucht en hopen een nieuw bestaan te kunnen opbouwen in Europa. Daarbij richt hij zich vooral op de driejarige Lean, die kan benoemen wat er aan de hand is, maar door een deels door onschuld te verklaren vrolijkheid een steunpilaar is voor haar ouders. Uiteraard levert dat vertederende momenten op, maar het is ook een wat simplistische (en vooringenomen) manier om een complex, geopolitiek probleem te verbeelden. Welbeschouwd pure propaganda. Een hart van steen is een vereiste om niet mee te voelen met Leans kinderlijke onschuld.

71 (2014) **½**

Thriller met Gary Hook, Jack Lowden, Adam Nagaitis

Regie: Yann Demange

Deze thriller geeft een rauw en realistisch beeld van Belfast op het hoogtepunt van The Troubles. Centraal staat de in Derbyshire geboren onervaren Britse soldaat Gary Hook [Jack O'Connell], die met zijn eenheid de orde moet handhaven in Belfast. Een confrontatie met een groepje kinderen kan hij nog weglachen, maar wanneer de buurtbewoners zich massaal tegen de soldaten keren, loopt het uit de hand. DeMange weet uitstekend de intimidatie en de psychologische effecten op de soldaten te verbeelden. De confrontatie tussen de legerenheid en de bewoners is knap gefilmd en de daarop volgende kloppacht op Gary is dynamisch in beeld gebracht, scherp gemonteerd en doet je regelmatig naar adem happen. Omdat vriend en vijand voor Gary niet met het oog te onderscheiden zijn, is ieder contact met een bewoner een spannend moment. Corey McKinley maakt indruk als het zontje van een loyalist dat Gary in veiligheid brengt en ook Barry Keoghan is sterk in een rol die qua intensiteit doet denken aan het veelgeprezen *The Killing Of A Sacred Deer*. Jammer dat het verhaal halverwege conventioneeler wordt en zich ontwikkelt als een complotthriller, waardoor de aandacht meer uitgaat naar personages die minder interessant zijn.

76 Days (2020) **

Documentaire

Regie: Hao Wu, Weixi Chen

Een neutrale documentairemaker mocht op het hoogtepunt van de uitbraak van Covid-19 meekijken met de artsen en verplegers in een ziekenhuis in Wuhan. De verplegers hebben meer last van de hoeveelheid panikerende patiënten die buiten staan te wachten dan van de cameraman en de patiënten steken hun dankbaarheid niet onder stoelen of banken. Een documentaire dus. "En Gij Geleuft Dat?", zou wijlen Jantje Koopmans zingen. Afgezien van een paar opzichtige montagetrucjes is het zo geloofwaardig gemaakt, dat je bijna uitsluitend op basis van gezond verstand moet zeggen dat dit een behoorlijk (maar niet geheel) geslaagde propaganda-film is.

78/52 (2017)

zie: 78/52: Hitchcock's Shower Scene

78/52: Hitchcock's Shower Scene (2017) **½**

Alt. titel: 78/52

Documentaire met Marli Renfro, Tere Carruba, Jamie Lee Curtis

Regie: Alexandre O. Philippe

De douchescène uit *Psycho* gebruikte 78 cameraposities en 52 montagepunten. Een imposante groep filmmakers bespreekt de betekenis en invloed van deze scène op de filmkunst en bewijst wat het gevolg kan zijn van overanalyse. Ja, Hitchcock werkte nauwkeurig toe naar de douchescène en ja, elk shot is nauwkeurig uitgedacht, maar Hitchcock was bovenal een vakman die films maakte voor het publiek. Daar meer achter zoeken kan leuk zijn, maar leidt ook tot vreemde (en soms ronduit verkeerde) beweringen. Het interessantst is de bijdrage van Marli Renfro, die stand-in was voor Janet Leigh en nauw betrokken was bij de totstandkoming van deze scène. De bespiegelingen zeggen meer over de spreker dan over Hitchcock.

80 For Brady (2023) **

Komisch drama met Sally Field, Jane Fonda, Lily Tomlin

Regie: Kyle Marvin

Hoewel hartsvriendinnen Lou [Lily Tomlin], Trish [Jane Fonda], Betty [Sally Field] en Maura [Rita Moreno] bepaald niet onder de armoedegrens leven, moeten we geloven dat ze zich niet vier kaartjes voor de Super Bowl kunnen permitteren. De dames doen een poging om hun gezamenlijke droom waar te maken door mee te doen met een wedstrijd op de radio. Uiteraard winnen ze de kaartjes, belevende kolderieke avonturen waarmee ze laten zien dat leeftijd geen belemmering is, is er een sentimentele twist en komt alles op zijn pootjes terecht. Een oppervlakkig script en dus moet dit het hebben van het charisma van en de chemie tussen de hoofdrolspelers. Alleen Field komt goed uit de verf. Zoals de titel al doet vermoeden heeft quarterback Tom Brady een klein rolletje.

80 Jaar, Reeds – Op De T Bij Wim Schippers (2022) ** ½**

Documentaire met Ronald Snijders, Wim T. Schippers

Regie: Ronald Snijders

Een conventioneel portret van de eigenzinnige kunstenaar Wim T. Schippers is net zo ondenkbaar als een conventioneel interview met deze baanbrekende alleskunner,

die ondanks zijn grensverleggende werk bij mensen van onder de 50 vooral bekend is als de stem van Ernie uit *Sesamstraat*. Snijders is een groot bewonderaar die de televisiearchieven is ingedoken om flarden van interviews te tonen, evenals vluchtige momenten uit legendarische programma's als *Hoepla* en *De Fred Haché Show*, maar ook van de niet met een bijvoeglijk naamwoord te duiden tentoonstelling 'Spiegel der Kunsten' en spraakmakende theatershows als 'Stemmen' en het wereldberoemde 'Going to the Dogs'. Van een rode draad is (gelukkig) geen sprake en Snijders gebruikt een cameravoering die Schippers en zijn creatieve partners in de vroege jaren 70 gebruikten. De spanning stijgt wanneer Snijders oog in oog komt te staan met zijn idool en het wil wat zeggen dat Schippers het vraaggesprek niet totaal ontregelt. Het respect is wederzijds en dat geldt ook voor dit portret, waarmee Snijders slaagt in een haast onmogelijk geachte missie.

84 Jegonmiteo (2025)

zie: *Wall To Wall*

90 Minutes In Heaven (2015) ***

Biografisch drama met Hayden Christensen, Kate Bosworth, Hudson Meek

Regie: Michael Polish

Na een zwaar auto-ongeluk op 19 januari 1989 wordt predikant Don Piper [Hayden Christensen] doodverklaard. Tot een voorbijganger [Michael Harding] toestemming krijgt om ter plekke voor hem te bidden en "What A Friend We Have In Jesus" zingt. Wat volgt is een lang fysiek en geestelijk revalidatieproject waarbij Don kan rekenen op de steun van zijn echtgenote [Kate Bosworth], zijn kinderen en zijn gemeenschap. Gebaseerd op Pipers autobiografische bestseller loopt dit (vanzelfsprekend) over van religieuze bespiegelingen. Die worden gecompenseerd door de aandacht voor gemeenschapszin en hoe waardevol het is om je open te stellen voor de hulp van anderen. Voor agnosten blijft dit moeilijk verteerbaar, ondanks het degelijke acteerwerk en de verzorgde productie.

97 Minutes (2023) ***

Thriller met Jonathan Rhys Meyers, Alec Baldwin, MyAnna Buring

Regie: Timo Vuorensola

Wanneer een vlucht van Londen naar New York wordt gekaapt door terroristen, laat Hawkins [Alec Baldwin], de directeur van de luchtvaartmaatschappij, alle maatregelen nemen om een aanslag op het vaste land te voorkomen. Wat hem weerhoudt van het neerschieten van het vliegtuig is de aanwezigheid van Alex [Jonathan Rhys Meyers], een infiltrant in de terroristische cel. Maar het is sterk de vraag aan wiens kant Alex staat. Niet onaardige kapingsthriller met goed werk van beide hoofdrolspelers. Het scenario is niet vrij van clichés en de verwijzingen naar Lee Harvey Oswald en *United 93* zijn smakeloos.

99 Homes (2014) ****

Sociaal drama met Andrew Garfield, Michael Shannon, Laura Dern

Regie: Ramin Bahrani

Wegens schulden komen Dennis Nash [Andrew Garfield], zijn moeder [Laura Dern] en zijn zoon [Noah Lomax] op straat te staan. Dennis is vastbesloten zijn schuld af te betalen en het huis terug te kopen. Door een wrange speling van het lot krijgt hij die kans wanneer Rick Carver [Michael Shannon], de man die Dennis en zijn familie heeft uitgezet, hem werk aanbiedt. Het riante inkomen telt in het begin zwaarder dan het leed dat hij anderen berokkent, maar het valt Dennis steeds zwaarder. Indringend sociaal drama begint met de briljant geregisseerde en foutloos geacteerde uitzetting van Nash, vol overlappende dialogen en emoties. Garfield overtuigt als de man die verscheurd raakt tussen zijn geweten en zijn plicht om voor zijn familie te zorgen. Shannon en Dern zijn eveneens fantastisch. Speciale vermelding ook voor Don Brady, die hartverscheurend is als een oude, breekbare man die zijn huis moet verlaten, en van Randy Austin als de sheriff die bij elke uitzetting een actieve rol heeft.

100 Bloody Acres (2012) **½**

Horrorkomedie met Damon Herriman, Anna McGahan, Angus Sampson

Regie: Cameron Cairnes, Colin Cairnes

Reg Morgan [Damon Herriman], de co-eigenaar van een mesthandel dat menselijke resten als hoofdingrediënt gebruikt, heeft net een vers lijk ingeladen wanneer hij zich laat verleiden om een lift te geven aan Sophie [Anna McGahan], James [Oliver Ackland] en Wes [Jamie Christian], die onderweg naar een muziekfestival panne hebben gekregen. Omdat James en Wes noodgedwongen in de laadruimte plaatsnemen, is het een kwestie van tijd voor ze ontdekken dat de stank op die plaats niet alleen door de mest komt. Vanaf dat moment zijn de jongelui uit de stad hun leven niet meer zeker. McGahan is uitstekend als de flirterige Sophie, er is een aangename dosis zwarte humor en de finale bevat voldoende bloedvergieten om splatterfans een plezier te doen. Jammer dat de eerste helft wat langdradig is.

100 Candles (2020)

zie: *100 Candles Game*

100 Candles Game, The (2020) ½

Alt. titel: 100 Candles

Horrorcompilatie met Magui Brava, Clara Kovacic, James Wright

Regie: Nicolás Onetti, Victor Catalá, Brian Deane, Oliver Garland, Guillermo Lockhart, Tony Morales, Nick Peterson, Daniel Rübersam, Christopher West
Erica [Magui Bravi] haalt Kristy [Clara Kovacic], James [James Wright] en Alex [Agustín Olcese] over om mee te doen aan een spel dat verzonnen is door Japanse samoerai. De deelnemers vertellen een gruwelverhaal en testen hun eigen moed door een van de 100 kaarsen mee te nemen naar een duistere kamer waar ze de kaars voor de spiegel uit moeten blazen. Duffe raamvertelling met abominabele accenten en dito acteerwerk. De verhalen leveren weinig op om van op het puntje van je stoel te gaan zitten. De sequenties 'A Little Taste' en 'Buried Alive' zijn rip-offs van *A Quiet Game* en *Buried*. Het moge duidelijk zijn dat ze dat niveau bij lange niet bereiken.

100-Jarige Man Die Uit Het Raam Klom En Verdween (2013)

zie: *100-Year Old Man Who Climbed Out The Window And Disappeared*

100 Up (2020) *½**

Documentaire met Laila Myrhaug, Shirley Zussman, Irwin Corey

Regie: Hedy Honigmann

In haar een-na-laatste film treedt Honigmann in de voetsporen van Michael Apted. Ze interviewde honderdplussers en, voor zover mogelijk, volgde ze hen tijdens hun dagelijks leven. Vier van de acht geïnterviewden komen uit New York en drie daarvan (sekschirurg Shirley Zussman, komiek Irwin Corey en drummer Viola Smith) zijn beroemdheden. Honigmann stelt iedereen op het gemak en dat komt de inhoud ten goede, maar het is jammer dat Afrika, Azië en Oceanië niet zijn vertegenwoordigd.

100 Year-Old Man Who Climbed Out The Window And Disappeared (2013)

****½

Alt. titel: 100-Jarige Man Die Uit Het Raam Klom En Verdween; Hundraårigen Som Klev Ut Genom Fönstret Och Försvann

Zwarte komedie met Robert Gustafsson, Ivar Winkler, Mia Skäringer

Regie: Felix Herngren

Allan Karlsson [Robert Gustafsson] gebruikt zijn ervaring als explosievenexpert om wraak te nemen voor de dood van zijn kat Molotov. Gevolg is dat hij zijn 100^e verjaardag door moet brengen in een verzorgingshuis. Daar steekt hij een stokje voor door uit het raam te klimmen en zijn kleingeld in te leveren bij het busstation voor een kaartje. Door de eerste van een serie absurde misverstanden komt Allan in het bezit van een koffer waarvan de inhoud bestemd is voor een Britse gangster [Alan Ford]. Tussendoor ontvouwt zich Allans unieke voorgeschiedenis die hem plaatst in het hart van de 20^e-eeuwse wereldgeschiedenis in deze vernakelijke, vaak verrassende zwartkomische variant op *Forrest Gump*, minus vals sentiment, maar vol kleurrijke personages.

100% Wolf (2020) **½**

Animatiefilm met de stemmen van Ilai Swindells, Samara Weaving, Rupert Degas

Regie: Alexs Stadermann

Freddy [Ilai Swindella] kijkt er naar uit om in de voetsporen te treden van zijn vader [Jai Courtney], de leider van een roedel weerwolven die in het geheim 's nachts de stad veilig houdt. Wanneer hij op een nacht met behulp van een maansteen de weerwolven volgt, verliest Freddy die maansteen aan ijsverkoper Cripp [Rhya Darby] en verongelukt zijn vader. Oom Hotspur [Rupert Degas] neemt de leiding over tot Freddy volwassen is en in een wolf kan veranderen. De animatie van deze Australische animatiefilm kan niet tippen aan de Amerikaanse tegenhanger waar het duidelijk door is geïnspireerd, maar degelijk uitgewerkte personages, prima stemvertolkingen en een niet al te prekerige, positieve boodschap maken dit prima geschikt voor het hele gezin.

107 Mothers (2021) **

Alt. titel: Cenzorka; Censor

Drama met Maryna Klimova, Iryna Kiryazeva, Lyubov Vasylyna

Regie: Peter Kerekes

De kinderen van vrouwen die bevallen terwijl ze een straf uitzitten in een gevangenis in Odessa, groeien op in een aparte afdeling waar ze hun moeders regelmatig bezoeken. Wanneer een kind 3 jaar oud wordt, kan de moeder een verzoek indienen om voorwaardelijk vrij te worden gelaten zodat ze voor haar kind kan blijven zorgen. Als dat verzoek niet wordt gehonoreerd moet de moeder een alternatief regelen, anders gaat het kind naar het weeshuis. In dit grimmige drama volgen we twee vrouwen vanaf hun bevalling tot het moment waarop ze voor dit dilemma staan. Kerekes' rechttoe rechtaan regie geeft het een documentair gevoel en houdt de kijker op afstand van de vrouwen over wie we nauwelijks iets te weten komen. De combinatie van het bijna emotionele spel en de aandacht voor routine van het gevangenisleven maken dit een saaie bedoening, ook al baseerde Kerekes zijn scenario op getuigenverklaringen.

120 Battlements Par Minute (2017)

zie: *BPM*

137 Shots (2021) **½**

Documentaire met Michelle Russell, Timothy McGinty, Steve Loomis

Regie: Michael Milano

Op 29 november 2012 kwamen Timothy Russell en Malissa Williams om het leven nadat 13 agenten van de politie in Cleveland hun auto hadden doorzeefd met 137 schoten. Op 2 november 2014 werd de 12-jarige Tamir Rice in Cleveland doodgeschoten, omdat hij met een luchtpistool rondliep in een park. In beide gevallen deden de betrokken agenten een beroep op het zwijgrecht, of op het recht op zelfverdediging, omdat ze vreesden voor hun leven. Tot veroordelingen kwam het niet. Milano spreekt met nabestaanden, toenmalig openbaar aanklager Timothy McGinty, maar ook met politieakbondleider Steve Loomis om een indruk te geven van de kloof tussen de politie en (met name) de zwarte gemeenschap in Cleveland. Fragmenten uit de talkshow van radiopresentatoren Mansfield Frazier en Alonzo Mitchell geven een dwarsdoorsnee van de algemene publieke opinie. Degelijk, maar qua vorm weinig opmerkelijke documentaire is goed onderzocht en geeft met beelden van bodycams en bewakingscamera's een goed beeld van het verloop van beide tragische gebeurtenissen.

150 Milligrams (2016) ****

Alt. titel: La Fille De Brest

Biografisch drama met Sidse Babett Knudsen, Benoît Magimel, Charlotte Laemmel

Regie: Emmanuelle Bercot

Knudsen is subliem als Irène Franchon in dit op ware feiten gebaseerde verhaal over een longarts die met collega's in Brest patiëntenonderzoek doet om te achterhalen of de problemen met hun hartkleppen zijn veroorzaakt of versterkt door het gebruik van

ze Mediator gebruikten, dat al 30 jaar als vertrouwd middel door Franse artsen wordt voorgeschreven. Het is snel duidelijk dat er iets goed mis is met Mediator, maar om het volledig uit de handel te laten halen, moet Irène een langdurige, harde strijd leveren tegen de Franse farmaceutische industrie. Knudsen zet Irène neer als een driedimensionaal mens: ze is koppig, zeer direct, maar barst van de positieve energie, doet soms lekker gek en heeft een uniek gevoel voor humor. Het scenario geeft ook andere sleutelfiguren voldoende aandacht en doet daarmee recht aan dit waar gebeurde verhaal. Films over waar gebeurde medische missers zijn zelden tegelijk zo intrigerend en vermakelijk.

180 (2026) ***

Misdaadthriller met Prince Grootboom, Noxol Dlamini, Fana Mokoena

Regie: Alex Yazbek

Een aanrijding leidt tot een ruzie tussen Zak [Prince Grootboom] en de rechterhand [Warren Masemola] van een misdadiger [Fana Mokoena] die een spil is een taxioorlog. Zaks zoon [Mpilo Sithebe] raakt ernstig gewond, maar omdat hij de dader pas herkent na afloop van een officiële line-up, wordt er niemand gearresteerd. Ondanks de smeebede van zijn echtgenote [Noxol Dlamini] en het verzoek van de onderzoekende agente [Danica De La Rey Jones, Desmond Dube] jaagt hij op eigen houtje op genoegdoening. Vlotte, maar weinig originele wraakthriller met vooral goed werk van Grootboom en Mokoena.

211: Cops Under Fire (2018)

zie: #211

300: Rise Of An Empire (2014) ½

Oorlogsfilm met Sullivan Stapleton, Eva Green, Lena Headey

Regie: Noam Murro

Er is een zeker publiek dat zich heeft vergaapt aan 300 terwijl het niets meer was dan een natte testosterondroom voor opgefokte tienerjongens en anderen die op overgestileerd, zinloos macho-achtig bloedvergieten kicken. Gebaseerd op Frank Millers "Xerxes" en geschreven door Kurt Johnstad en Zack Snyder beschrijft dit de nasleep van de slachting van de 300 Spartanen onder leiding van Leonidas. Tussen de halfaakte spierbundels lopen deze keer ook vrouwen rond met de duivelse Generaal Artemisia [Eva Green] als kampioene bloedbaden veroorzaken. Veel spierballentaal, weinig acteertalent, veel CGI-bloedvergieten, weinig reden om dit ook maar een minuut de kans te geven om de tijd te doden.

355, The (2022) ***

Actiethriller met Jessica Chastain, Diane Kruger, Lupita Nyong'o

Regie: Simon Kinberg

De zoektocht naar een geheim wapen zet vier agenten van verschillende geheime diensten tegenover elkaar, tot ze beseffen dat ze hetzelfde belang dienen en de handen ineen slaan. Geflopte actiethriller en dat is vooral te danken aan het routinematige verhaal en gebrek aan originaliteit. Kinberg en co-scenarist Theresa Rebeck dachten dat het voldoende was om de heldenrollen te laten spelen door getalenteerde vrouwelijke acteurs (ook Penélope Cruz en Bingbing Fan hebben belangrijke rollen) van het moment. Fout! De dames staan meer dan hun spreekwoordelijke mannetje, maar dit ontstijgt nooit het niveau van een B-film.

360 (2011) ½

Drama met Rachel Weisz, Jude Law, Anthony Hopkins

Regie: Fernando Meirelles

Het relaas van Anna [Gabriela Marcinková], die onder de naam Blanka als prostituee komt te werken voor Rocco [Johannes Krisch], is het startpunt voor oppervlakkige, weinig aangename, losjes met elkaar verbonden portretten van mensen over wie je te weinig te weten te komt om begrip of sympathie te hebben voor hun twijfelachtige keuzes. Ondanks de medewerking van grote namen in de cast slaagt Meirelles (*City of God*, *The Constant Gardner*) er niet in er een samenhangend geheel van te maken.

365 Days (2020) ½

Erotisch drama met Anna-Maria Sieklucka, Michelle Morrone, Otar Saralidze

Regie: Barbara Bialowas, Thomasz Mandes

Vijf jaar nadat hij op Lampedusa een aanslag overleefde, stuit maffiaventje Massimo [Michelle Morrone] bij toeval letterlijk en figuurlijk de vrouw van zijn dromen. In plaats van Laura [Anna-Maria Sieklucka] aan te spreken, besluit hij haar te ontvoeren. Hij geeft zichzelf 365 dagen om ervoor te zorgen dat ze verliefd op hem wordt. Softcorenonsens met een typisch pornoscript dat dient als excuus voor seksuele fantasieën, allerlei popdeuntjes en hier en daar wat dialoog. Het kan nog erger, zo blijkt uit de twee vervolgen *365 Days – This Day* en *The Next 365 Days*.

365 Days Part 2 (2022) ½

Erotisch drama met Anna-Maria Sieklucka, Michele Morrone, Simone Sussina

Regie: Barbara Bialowas, Thomasz Mandes

In dit vervolg op 365 Days blijkt Laura [Anna-Maria Sieklucka] (helaas) niet te zijn verongelukt. Dat betekent nog meer softcore porno met nog meer eentonige popdeuntjes. Deze keer doen Laura's vriendin Olga [Magdalena Lamparska] en Massimo's lijfwacht [Otar Saralidze] een poging de erotische feestvreugde te verhogen en maken we kennis met Nacho [Simone Sussina], de hunky tuinman op wie Laura haar seksuele fantasieën kan botvieren. Pas na een uur doemt er een verhaal op, maar denk maar niet dat het daardoor ook maar een heel klein beetje beter wordt. Ook deze keer verzonnen de makers een smoes te voor een vervolg: *The Next 365 Days*.

365 Days Part 3 (2022) ½

Alt. titel: Kolejne 365 Dni; The Next 365 Days

Erotisch drama Anna-Maria Sieklucka, Michele Morrone, Simone Sussina

Regie: Barbara Bialowas

Laura [Anna-Maria Sieklucka] overleefde de schietpartij waarbij (lach niet) Massimo's tweelingbroer het lootje legde. Regelgeloof dialoog, generiek popdeuntje, softcore seksscène, met als enig opvallend detail een triothe met Laura, Massimo

[Michele Morone] en Nacho [Simone Sussina]. Keuzes, keuzes, keuzes! Laura krijgt eindelijk toestemming (!) van haar man om te gaan werken. Meer verhaal heb ik niet kunnen bespeuren, maar het zou ook kunnen dat het me is ontgaan.

365 Days – This Day (2022) ½

zie: 365 Days Part 2

365 Dni (2020)

zie: 365 Days

365 Dni: Ten Dzien (2022)

zie: 365 Days Part 2

678 (2010)

zie: Cairo 678

825 Forest Road (2025) **½

Horrorfilm met Elizabeth Vermilyea, Kathryn Miller, Joe Falcone

Regie: Stephen Cognetti

Na een tragedie koopt een gezin voor een gunstige prijs een huis in Ashland Falls, waar het een frisse start wil maken. Het huis heeft echter een voorgeschiedenis en al snel wordt het gezin geteisterd door spookachtige gebeurtenissen, die wel eens te maken zouden kunnen hebben met ene Helen Foster [Diomira Keane] en een zoektocht naar Forest Road. Van een verhaal moet Cognetti het buwv hebben en het tonen van dezelfde gebeurtenissen vanuit wisselende perspectieven is weinig zinvol, maar Cognetti slaagt er in ieder geval regelmatig in om een onbehaaglijk gevoel op te wekken, onder anderen met behulp van een mannequin.

892 (2022)

zie: Breaking

1.000 Times Good Night (2013)

zie: Thousand Times Good Night, A

1572: The Battle Of Harlem (2014) ½

zie: Kenau

1917 (2019) *****

Oorlogsfilm met George Mackay, Dean-Charles Chapman, Colin Firth

Regie: Sam Mendes

Geen pure actiefilm, zoals de trailer doet vermoeden, maar een technisch volmaakt en indringend oorlogsdrama gebaseerd op het relaas van de grootvader van regisseur Mendes. Op 6 april 1917 liggen de twee hoofdpersonen een uiltje te knappen in een idyllisch landschap. Hun rust wordt verstoord wanneer een van hen te horen krijgt dat hij een metgezel moet kiezen en zich moet melden bij Generaal Erismore [Colin Firth]. Soldaat Blake [Dean-Charles Chapman] kiest voor zijn kompaan Schofield [George McKay] en de twee lopen het kamp in. Vanuit de Franse weide volgen we de soldaten het kamp in dat geleidelijk aan steeds meer van de realiteit van de oorlog laat zien. Het ene huzarenstukje volgt het andere op, zonder dat het afleidt van het indringende relaas van de twee hoofdpersonen. De camera registreert de verschrikkingen, maar vervalt nooit in effectbejag. Chapman en McKay zijn perfect gecast als twee eenvoudige soldaten die 'gewoon' hun orders opvolgen en dat maakt dit tot een perfecte film.

1922 (2017) **½

Psychologische thriller met Thomas Jane, Dylan Schmid, Molly Parker

Regie: Zak Hilditch

Gebaseerd op een kort verhaal van Stephen King dat vooral geïnspireerd lijkt door het werk van Edgar Allan Poe. Het verhaal betreft boer Wilfred James [Thomas Jane] die anno 1922 besluit zijn vrouw [Molly Parker] uit de weg te ruimen, omdat ze dreigt de boerderij te verkopen en naar de stad te verhuizen. Hij betreft zijn zoon [Dylan Schmid] bij zijn duistere plan, maar krijgt al snel te maken met gewetenswroeging. *The Tell-Tale Heart* met een vleugje *The Raven*, maar Hilditch komt niet verder dan dat. Het resultaat is dan ook langdradig. Het is een teken aan de wand dat de ratten de beste acteerprestaties neerzetten. Janes zonderlinge accent helpt ook niet mee.

1945 (2017) *****

Alt. titel: Homecoming (1945)

Drama met Péter Rudolf, Bence Tasnádi, Tamás Szabó Kimmel

Regie: Ferenc Török

In augustus 1945 maakt een klein, Hongaars dorp zich op voor een verlovingsfeest. Het nieuws dat de Joodse Samuel met zijn zoon onderweg is naar het dorpje zorgt voor onrust, vooral bij een groepje mannen dat geprofiteerd heeft van de deportatie van de Joden uit hun gemeenschap. Net als hun medebewoners moeten ze hun oorlogsverleden onder ogen zien. Török toont Samuel en zijn zoon altijd in beweging: zelfverzekerd, vastberaden en met een neutrale blik die niets verraadt over de redenen voor hun bezoek. Iván Angelusz maakt indruk in zijn vrijwel zwijgende rol als Samuel, maar de rest van de cast is even sterk. Uitstekend camerawerk van Elemér Ragályi en een spaarzame, maar passende score van Tibor Szemző.

1971 (2014) ****

Documentaire met Bonnie Raines, John Raines, Bob Williamson

Regie: Johanna Hamilton

Een groep activisten, verbonden door hun weerstand tegen de oorlog in Vietnam, brak op 8 maart 1971 in bij de FBI en ontvreemde geheime documenten die aantoonde dat de FBI op grote schaal spioneerde, afliuisterde en infiltreerde in als extremistisch bestempelde groepen. De activisten deelden die documenten met de media, maar die wisten niet of het publiceren van gestolen documenten werd beschermd door het recht op persvrijheid. Het is meteen duidelijk waarom er sinds 1971 weinig aandacht is geweest voor dit schandaal: het is niet gelukt om ook maar een van de daders te ontmaskeren. Meer dan veertig jaar later vertellen enkele hoofdrolspelers wat hen dreef en hoe het schandaal hun leven veranderde. Opvallend is de nuchterheid waarmee deze zestigers en zeventigers terugkijken op hun daden.

Jeugdig idealisme heeft plaatsgemaakt voor pragmatisme, ook al omdat deze mensen nog steeds leven met de gevolgen van hun daad. De combinatie van het menselijke aspect, waarin de activisten spreken over de angst voor ontdekking en de invloed op hun naast omgeving, en de schokkende onthullingen maken dit tot een even inzichtelijke als spannende documentaire.

1987 (2016)

zie: 1987: When The Day Comes

1987: When The Day Comes (2016) **½**

Alt. titel: 1987

Historisch drama met Kim Tae-ri,

Regie: Jung Sung Ho, Joon-Hwan Jang

Op 14 januari 1987 sterft de 21-jarige Zuid-Koreaanse student Park Jong-Chul [Yeo Jin-goo] aan de gevolgen van marteling op bevel van Park Cheo-Won [Kim Yoon-seok], die de student verdacht van banden met Communistische regime in Noord-Korea. Parks poging om dit in de doelpot te stoppen wordt gedwarsboemd door de hardnekkige aanklager Choi Hwan [Ha Jung-woo]. Wat volgt is een complexe serie van incidenten met een grote hoeveelheid personages waardoor Park Jong-Chul een martelaar wordt voor medestudenten. Het hart van de film is Yeon-Hee [Kim Tae-ri], een studente die via haar oom Han Byung-Yong [Yoo Hae-jin], een gevangenisbewaker, en de charismatische studentenleider Lee Han-Yeol [Gang Dong-won] gedwongen wordt een kant te kiezen in een escalerend conflict dat resulteerde in een 20 dagen durende serie massademonstraties. Wie de aandacht erbij houdt kan de personages prima uit elkaar houden in deze indrukwekkende, reconstructie van een sleutelmoment uit de Zuid-Koreaanse geschiedenis die vooral indruk maakt tijdens massascènes en (dus) een schitterende ontknoping heeft.

2000 Meters To Andriivka (2025) *****

Oorlogsdocumentaire met Freak, Fedya, Sheva

Regie: Matyslav Chernov

Microcosmos van het mislukte Oekraïense offensief tegen de Russen in 2023, waarin een groep soldaten opdracht krijgt om 2 kilometer bebost gebied te heroveren en Andriivka, een strategisch belangrijk dorp, in te nemen. Chernov is erbij, volgt de soldaten tijdens de gevechten tegen een grote, onzichtbare vijand (en drones) en voert gesprekken tijdens de lange periodes waarin de soldaten wachten op hulp of orders. Het korte commentaar van de enige Russische soldaat die herkenbaar in beeld komt, is veelzeggend. Veelal gefilmd met camera's die op helmen zijn gemonteerd. Chaotisch en onoverzichtelijk dus (net als in het echt), maar als authentiek beeld van het leven aan het front (dat doet denken aan Niemandland tijdens de Eerste Wereldoorlog) is dit ongeëvenaard.

2016: Obama's America (2012) ½

Documentaire met Dines D'Souza, Jay Bastian, Alice Dewey

Regie: Dinesh D'Souza, John Sullivan

Sneue propagandafilm van radicaal-conservatief D'Souza die alle patriottische clichés toont in de opening, voorzien van een vaderlandslievend country-rockdeuntje. Hij gebruikt elke wanhopige truc om Obama in een kwaad daglicht te zetten: Obama is een communist, een fascist en er op uit om geld te stelen van de rijken. D'Souza spreekt bovendien zijn verontwaardiging uit over de manier waarop Obama halfbroer George behandelt naar aanleiding van een ronduit bizar interview met die halfbroer. D'Souza slaapt er van alles bij en probeert zijn argumenten te onderbouwen met de hulp van 'wetenschappers' waarvan een zoekopdracht op Internet direct duidelijk maakt dat die uit dezelfde radicaal-conservatieve kringen komen als D'Souza en weinig steun krijgen voor hun denkbeelden. D'Souza introduceert hier ook zijn hilarische 'historische reconstructies', dus er valt ook nog wat te lachen hier en daar.

2073 (2024) **½**

Docudrama met Maria Ressa, Rana Ayyub, Caroline Cadwalladr

Regie: Asif Kapadia

Kapadia schetst een doemscenario voor onze toekomst aan de hand van een eenling [Samantha Morton] die zich in 2073 afvraagt hoe het zo ver heeft kunnen komen. 'The Event' in 2033 was het omslagpunt en in deze documentaire gebruikt Kapadia archiefbeelden uit autoritair geregeerde landen vanaf 1990, waaronder China, India, de Filipijnen, het Verenigd Koninkrijk en de VS, om te waarschuwen voor de gevolgen van een wereld die geregeerd wordt door een klein groepje steennijke ondernemers. Journalisten Maria Ressa, Rana Ayyub en Caroline Cadwalladr plaatsen een en ander in context door te spreken over intimidatie waarmee de overheid (gesteund door sociale media) hen de mond tracht te snoeren. Biedt zeker stof tot nadenken en de analyse is scherp, maar de stemmige muziek en de zwaarmoedige dialogen van Morton ondermijnen de impact.

3096 Days (2013) *½**

Alt. titel: 3096 Tage

Biografisch drama met Antonia Campbell-Hughes, Thure Lindhardt, Amelia Pidgeon

Regie: Sherry Hormann

De tienjarige Oostenrijkse Natascha Kampush [Amelia Pidgeon] wordt in 1998 op klaarlichte dag ontvoerd door Wolfgang Priklopil [Thure Lindhardt]. Het nieuws van haar verdwijning en de zoektocht was lange tijd wereldnieuws. Pas na acht jaar wist Natascha [Antonia Campbell-Hughes] te ontsnappen. Ze schreef een autobiografie die de basis is voor deze reconstructie van de 3096 dagen die haar ontvoering duurde. Na de dood van scenarist Bern Eichinger als gevolg van een hartaanval, maakten Ruth Tom en Peter Reichard het scenario af. Heeft een paar goede momenten, maar is slechts een beschrijving van de veranderende relatie tussen Natascha. Het ontbreekt daardoor aan diepgang en is meer een openstapeling van incidentjes dan een gestructureerd verhaal. Campbell-Hughes is te oud om een tiener

te spelen. Zelfs met Michael Ballhaus achter de camera lukt het Hormann bovendien niet om te ontsnappen aan de statische setting.

3096 Tage (2013)

zie: 3096 Days

7500 (2019) *½**

Thriller met Joseph Gordon-Levitt, Omid Memar, Carlo Kitzlinger

Regie: Patrick Vollrath

Vlucht 7500 is onderweg van Berlijn naar Parijs wanneer vier passagiers het vliegtuig proberen te kapen. Gezagvoerder Michael [Carlo Kitzlinger] en piloot Tobias [Joseph Gordon-Levitt] weten te voorkomen dat de kapers de cabine veroveren, maar raken daarbij gewond. Tobias volgt het protocol en weigert de kapers binnen te laten, maar komt voor een dilemma te staan als de kapers dreigen gijzelaars te vermoorden. Een schoolvoorbeeld van hoe je met weinig middelen een behoorlijke thriller kunt maken. Het lukt Vollrath en scenarist Senad Halilbasic niet om clichés te vermijden, maar er zijn meer dan genoeg originele, verrassende twists om de genrefliebbers tevreden te stellen.

10,000 km (2014) *½**

Alt. titel: Long Distance

Romantisch drama met Natalia Tena, David Verdaguer, Sirius Flatz

Regie: Carlos Marques-Marcet

Alex [Natalia Tena] en Sergi [David Verdaguer] wonen samen in Barcelona en zijn gelukkig met elkaar. Wanneer Alex voor een jaar een droombaan krijgt aangeboden in LA, zetten Alex en Sergi hun toekomstplannen in de ijskast in de veronderstelling dat ze met moderne technologie hun relatie levend kunnen houden. Tena en Verdaguer zijn overtuigend als een koppel in dit geloofwaardige en boeiende portret van een problematische LAT-relatie. Aangezien ze uitsluitend communiceren via een webcam is dit onvermijdelijk statisch, maar saai wordt het nooit.

20,000 Days On Earth (2014) *****

Muzikale documentaire met Nick Cave, Susie Bick, Warren Ellis

Regie: Iain Forsyth, Jane Pollard

Onconventioneel, pakkend portret van de schrijver en frontman van Nick Cave & The Bad Seeds begint op zijn 20000e dag op aarde. Uiteraard zien we hem met zijn band in de studio tijdens de opnames voor het album *Push The Sky Away* en daar waar hij zich het meeste thuis voelt: op het podium. Unieke muzikale, deels gedramatiseerde en prachtig gefilmde documentaire is meeslepend van begin tot eind, ook als je niet bekend bent met het werk van Nick Cave. Want ook dan zul je waarschijnlijk alles doen om één van zijn optredens mee te maken.

A Bout Partant (2010)

zie: Point Blank

A Bras Ouverts (2017)

zie: With Open Arms

A E I O U: A Quick Alphabet Of Love (2022) *

Alt. titel: A E I O U – Das Schnelle Alphabet Der Liebe

Romantische komedie met Sophie Rois, Milan Herms, Udo Kier

Regie: Nicolette Krebitz

Kort nadat een jonge man haar heeft beroofd, komt een frigde stemacteur en spraaktherapeut [Sophie Rois] oog in oog te staan met de dader [Milan Herms], wanneer die zich bij haar meldt voor spraaklessen. Vraag niet waarom, maar er ontstaat een romance. Vraag niet waarom, maar binnen de Korste reist het duo naar de Côte d'Azur waar ze de zakken rollen van toeristen en een nachtwandeling in de blote kont maken. Snap jij het, snap ik het?

A E I O U: Das Schnelle Alphabet Der Liebe (2022)

zie: A E I O U: A Quick Alphabet Of Love

A Feleségem Története (2021)

zie: Story of My Wife, The

a-ha: The Movie (2021) ***

Muzikale documentaire met Morten Harket, Pål Waaktaar, Magne Furuholmen

Regie: Thomas Robsahm, Aslaug Holm

Of A-Ha nog nieuw materiaal gaat opnemen? Zit er zeker in volgens Waaktaar. Nog niet bijkans, verklaart Furuholmen. Wie dacht dat alles koek en ei is en was in de succesvolle Noorse popband aller tijden is meteen een illusie armer. Deze documentaire richt zich op de jaren waarin de bandleden zich stortten op hun muzikale carrière en behandelt de pieken en dalen. A-Ha is één van die bands die worstelde met de balans tussen muzikale integriteit en het imago als popidool dat rond de frontman bleef hangen. Fricties over royalty's zetten de verhoudingen op scherp in deze documentaire die afrekent met het geijkte imago van de band en waarin bijna alle hits (met leuke weetjes voor de liefhebbers) de revue passeren. Fans zullen daar van smullen, maar A-Ha hoeft er niet op te rekenen dat ze een nieuwe schare fans werven. Daarvoor blijft het te veel op de oppervlakte steken.

A Plein Temps (2021)

zie: Full Time

A-Team, The (2010) **

Actiekomedie met Liam Neeson, Bradley Cooper, Jessica Biel

Regie: Joe Canahan

Hoe halfbakken deze remake van de televisieserie *The A-Team* is, blijkt uit de cast. Neeson en Cooper zijn ideaal als teamleider Hannibal Smith en de charmante Face, maar Quinton 'Rampage' Jackson (als spierbundel B.A.) en Sharlto Copley (als piloot Mudrock) zijn vrij onbekend en vooral de rol van Copley is ondankbaar. De cast is tevens opgezaald met een script dat het vermoeden wekt dat de schrijvers nooit een aflevering van de serie hebben gezien. De vogelvrije ex-militairen die vroeger opkwamen voor brave burgers, treden nu in dienst van het land op voorwaarde dat ze na afloop van de missie een kans krijgen op formeel eerherstel. Een hoop explosies en geweld, maar het uitgangspunt dat de mannen nooit iemand

doden wordt al snel overboord gegooit. Geen wonder dat de fans van weleer hier niet warm voor spelen.

A-X-L (2018) ***

SF-actie met Alex Neustaedter, Becky G, Dominic Rains

Regie: Oliver Daly

Nadat jonge motorrijder Miles [Alex Neustaedter] op een afgelegen plaats dankzij een door een rivaal [Alex MacNicol] veroorzaakt ongeluk is achtergelaten, stuit hij op A-X-L (Attack, eXploration, Logistics), een door kunstmatige intelligentie aangestuurde 'oorlogshond' die is ontsnapt aan zijn ontwikkelaar [Dominic Rains]. Miles weet het vertrouwen van A-X-L te winnen en maakt zich zo doelwit van de legerofficier [Marie Françoise Theodore] die deze robot vanwege programmeerfouten wil uitschakelen. SF-actie op basis van een actueel uitgangspunt bevat een fraaie motorstunts en A-X-L is een overtuigende CGI-creatie. Helaas is het scenario nogal voorspelbaar, bovendien is het romantische subplot met Becky G er met de haren bij gesleept.

Aaaaaaah! (2015) ½

Zwarte komedie met Julian Barratt, Tom Meeten, Toyay Willcox

Regie: Steve Oram

Werkelijk in alle opzichten erbarmelijke nonsens is een serieuze kandidaat voor slechtste film van de eeuw. Ogenschijnlijk voor een appel en een ei gefilmd met slechte apparatuur en een onbekwame camerapersoon. Er is geen dialoog, de cast kraamt alleen oergeluiden uit. Iedereen gedraagt zich ook als een beest, wat leidt tot vaak, maar nauwelijks functioneel naakt en dus zien we halffaakte mensen (bovenste of onderste helft), zien we regelmatig iemand tegen een muur of een koelkast pissen en ontstaan er ruzies, vermoedelijk over wie het slechtst kan acteren. De montage is amateuristisch en de soundtrack is niet om aan te horen. Het is maar goed dat het niet al te lang duurt.

Aala Kaf Ifrist (2017)

zie: *Beauty And The Dogs*

ABBA: Against The Odds (2024) ****

Alt. titel: *Sagan Om Abba*

Muzikale documentaire met ABBA

Regie: James Rogan

50 jaar nadat ABBA zich presenteerde aan een miljoenenpubliek tijdens het Eurovisie Songfestival met 'Waterloo', kijken Anni-Frid, Benny, Björn en Agnetha terug op hun carrière. Deze documentaire onderscheidt zich door zich te richten op de strijd voor erkenning en de schaduwkanten van het succes waar de band jarenlang voor werkte. Rogan maakt uitsluitend gebruik van archiefmateriaal dat door ABBA en crewleden in perspectief wordt geplaatst. De grootste hits voorbij, maar die worden vooral gepresenteerd als artistieke expressie en niet als oppervlakkige pop. Een mooie aanvulling voor fans, een uitstekende inleiding voor de minder ingewijden.

ABCs Of Death, The (2012) *½**

Horrorcompilatie

Regie: Nacho Vigalondo, Adrian Garcia Bogliano, Ernesto Diaz Espinoza e.v.a.

26 filmmakers kregen een letter uit het alfabet toegewezen met als opdracht een film van niet meer dan 5 minuten te maken over de dood rondom een woord dat me die letter begint. Verdient een ster voor de gewaagde opzet, maar het resultaat is teleurstellend. De meeste segmenten zijn stijloefeningen, vaak met een "verrassend" slottwist. Andere filmpjes vallen in de categorie semi-satirisch, dadaïstisch, onbegrijpelijk vrijblijvend. Een paar uitschieters (en niet allemaal positief) F is een luchtige vertelling over een jonge vrouw die voor een aardbeving een einde maakt aan haar leven, dolgraag de scheet van Miss Yumi wil ruiken; L gaat over een man die zijn executie alleen kan voorkomen als hij sneller klaarkomt dan zijn tegenstander; V is een verzorgde SF-thriller met een hommage aan *Robocop*, maar Z overtreft alle voorgaande letters met een waanzinnige parodie op *Dr. Strangelove*. Meer vertellen is zonde, maar ik moest er in ieder geval enorm om lachen.

ABCs Of Death 2, The (2014) *½**

Horrorcompilatie

Regie: David Chirchirillo, Julian Barratt, Julian Gilbey

Opnieuw 26 (beginnende) filmmakers die aan de hand van één letter een korte film maken rondom het thema 'de dood'. Begint verrassend goed, maar vervalt net als zijn voorganger al gauw in inhoudsloze stijloefeningen of onverschillig bloedvergieten. Slechts vier segmenten zijn de moeite waard: B, over een Britse filmcrew die een documentaire maakt over dassen (met een knipoog naar *Monty Python and the Holy Grail*); D, een zeer goed gemaakte, macabere animatie; E, een zwarte komedie over wat er gebeurt wanneer een mooie, jonge vrouw zich aansluit bij twee mannelijke drenkelingen op een onbewoond eiland; en de O, waarin een vrouw zich moet verantwoorden voor het vermoorden van zombies... voor een zombietribunaal.

Abducted In Plain Sight (2017) **½**

Alt. titel: *Forever B; Stolen Innocence*

Documentaire met Jan Broberg, Bob Broberg, Jan Brobers

Regie: Skye Borgman

In 1972 raakte de familie Broberg bevriend met hun nieuwe burens Bob en Mary Ann Broberg. De minderjarige Jan en haar zusjes waren vooral verknocht aan B., die vooral interesse had in Jan. Jans, haar ouders en haar zusjes tonen grote moed door onomwonden uit de doeken te doen hoe B. hen op sluwe wijze tegen elkaar uitspeelde en zijn pedofiele relatie met Jan geheim wist te houden. Een ongelooflijk relaas dat duidelijk maakt hoe manipulatief seksuele roofdieren kunnen zijn. Het is ook een eerbetoon aan een familie met een geschiedenis die hen had kunnen verwoesten. Hun medewerking aan deze documentaire (en de lezingen die ze geven over hun ervaringen) is een inspirerende overwinning tegen een van de meest verafschuwde misdaden.

Abduction (2011) *

Drama met Taylor Lautner, Lily Collins, Sigourney Weaver

Regie: John Singleton

Tijdens vooronderzoek voor een werkstuk bekijkt geadopteerde tiener Nathan [Taylor Lautner] met zijn werkstukpartner Karen [Lily Collins] een website voor vermiste kinderen. Een foto roept zulke sterke herinneringen op dat Nathan zich afvraagt of hij als kind ontvoerd is. Wanneer hij op onderzoek uitgaat, start hij een kettingreactie waardoor zijn leven als een kaartenhuis ineens stort. Singleton trommelde een sterke ondersteunende cast op (met o.a. Maria Bello, Alfred Molina en Mads Mikkelsen) maar het is verspilde moeite. De expressieloze Lautner valt door de mand en het verzegelde verhaal wordt steeds belachelijker.

Abigail (2024) ****

Horrorfilm met Alisha Weir, Melissa Barrera, Dan Stevens

Regie: Matt Bettinelli-Olpin, Tyler Gillett

Zes huurlingen die elkaar niet kennen werken onder pseudoniemen mee aan de ontvoering van Abigail [Alisha Weir] in ruil voor een deel van de miljoenen losgeld die ze verwachten te krijgen. "Joey" [Melissa Barrera] is aangewezen om Abigail in het gareel te houden. Maar dit schattig ogende meisje is niet zo onschuldig als ze lijkt. Begint als een variant op *Reservoir Dogs*, maar ontpopt zich tot ene (voor de liefhebbers) aangenaam bloedbad vol gitzwarte humor en briljant spel van de 14-jarige Weir (*Mathilda The Musical*, *Wicked Little Letters*). Liefhebbers van splatter en zwarte humor komen volop aan hun trekken.

About Dry Grasses (2023) **

Alt. titel: *Kuru Otlar Üstüne; On Dry Grasses*

Drama met Deniz Celiloglu, Musab Ekici, Merve Dizdar

Regie: Nuri Bilge Ceylan

De opening van dit trage, praatzieke drama zet de toon. Docent Samet [Deniz Celiloglu] keert na een vakantie tijdens een stevige sneeuwbuï terug in het dorpje waar hij zijn vierde en laatste jaar als docent kunstgeschiedenis doorbrengt. Ceylan gebruikt minuten om te tonen wat hij in een paar tellen had kunnen doen: het sneeuwt, het is koud, het is afgelegen. Deze film bestaat uit teveel vertragende momenten en statisch gefilmde gesprekken over de zin en onzin van het leven. Vervroven is een boeiende verhaallijn waarin Samet en zijn collega Kenan [Musab Ekici], met wie hij samenwoont, worden beschuldigd van grensoverschrijdend gedrag. Omdat de schoolleiding weigert duidelijk te maken wie deze beschuldigingen heeft geuit, neemt bij Samet de frustratie toe. Zolang dit zich richt op de oorzaken en gevolgen van dit conflict, is het regelmatig fascinerend. Zodra de thee ter tafel komt en er losjes verwante thema's bij worden gesleept, wordt het slaapverwekkend. Ece Bagci is buitengewoon als een van de betrokken leerlingen.

About Endlessness (2019) ***

Alt. titel: *Om det Oändliga*

Drama met Bengt Bergius, Anja Brooms, Marie Burman

Regie: Royan Andersson

Een beetje jammer dat het openingsshot van deze meditatieve film herinneringen oproept aan *Birdemic: Shock and Terror*. Temeer daar de special effects in het visuele en emotionele hoogtepunt (afgebeeld op de filmposter) wél indruk maken. Er is geen verhaal, slechts een verteller die de meeste scènes afsluit of inleidt met de woorden: "Ik zag...", gevolgd door een beschrijving van wat we zagen of te zien krijgen. Andersson besteedde veel aandacht aan beeldcompositie, waarbij elk element nauwkeurig is uitgedacht, en het consequente gebruik van pastelkleuren in combinatie met het bedachtzame tempo waarin actie en interactie zich voltrekken, tonen aan dat Andersson het visuele aspect van de filmkunst begrijpt. De samenhang is echter ver te zoeken, waardoor dit ondanks de beperkte speelduur soms zo eindeloos lijkt te zijn als de titel suggereert.

About My Father (2023) ½

Komedie met Sebastian Maniscalco, Robert De Niro, Leslie Bibb

Regie: Laura Terruso

De Niro gaat vrolijk verder met het besmeuren van zijn reputatie in deze treurige kopie van het ook al niet bijster gedenkwaardige *Meet The Parents* en aanverwante artikelen. Hij speelt Salvo, een Italiaanse immigrant die tegen de zin van zoon Sebastian [Sebastian Maniscalco] ingaat op de uitnodiging van de ouders van Sebastians verloofde [Leslie Bibb] voor een familieweekend. Oubollige op culturele stereotypen gebaseerde komedie is de zoveelste nagel in de doodskist van De Niro's carrière. Met twee Oscars op zak en een vette bankrekening zal hem dat weinig deren, maar kan hij eens ophouden met zijn talent te verkwallen aan dit soort prutswerkjes?

About Time (2013) ***

Romantische komedie met Domhnall Gleeson, Rachel McAdams, Bill Nighy

Regie: Richard Curtis

Tim [Domhnall Gleeson] is net 21 geworden en krijgt van zijn vader [Bill Nighy], een rentenierende voormalige Universiteitsprofessor, te horen dat hij nu beschikt over de gave om te reizen door de tijd, met de beperking dat hij dat alleen kan doen binnen zijn eigen leven en niet in de toekomst kan reizen. Tim ziet zijn kans schoon om gemaakte fouten recht te zetten of gemiste kansen te grijpen, maar leert dat hij nog steeds niet zijn lot kan bepalen. Curtis bevolkt de film met de excentriek, kleurrijke personages die je van hem verwacht en McAdams is charmant als Tims grote liefde. Het niet onaardige basisidee is echter mager uitgewerkt waardoor de samenhang lijkt te ontbreken. Tom Hollander is vermakelijk als de bromprij bij wie Tim een kamer in Londen huurt en er zijn amusante cameo's van Richard Griffiths en Richard E. Grant. In een van haar eerste belangrijke filmrollen is Margot Robbie te zien als Tims aantrekkelijke nicht.

Above The Law (2017) ****

Alt. titel: *Tueurs*

Misdaadthriller met Lucie Tesla, Frank Valken, Bouli Lanners

Regie: Jean-François Hengens, François Troukens

Magistraat Véronique Piroette [Natacha Régnier] wordt geliquideerd terwijl ze wacht op een ontmoeting met een infiltrant in een bende die mogelijk banden heeft met de Bende van Nijvel die het land 30 jaar eerder in de greep hield. Lucie Tesla [Lubna Azabal] onderzoekt de dood van Piroette, maar begint snel te vermoeden dat ze haar collega's bij politie en justitie niet kan vertrouwen. Spannende misdaadthriller vereist scherpe aandacht in het eerste half uur dat verwarrend lijkt. Wanneer de ware toedracht achter de gebeurtenissen zich ontvouwt, valt alles op zijn plek.

Above The World (2022) *½**

Alt. titel: Märzengrund

Drama met Johannes Krisch, Jakob Mader, Verena Altenberger

Regie: Adrian Goiginger

Elias [Johannes Krisch] is met prostaatkanker opgenomen in het ziekenhuis. Wanneer hij ontwaakt, verzet hij zich met hand en tand tegen de opname: hij wil naar huis. De reden voor Elias' weerzin tegen de behandeling ontdekken we in een lange flashback die ruim 40 jaar eerder (in 1968) begint. Als enige zoon is Elias [Johannes Krisch] voorbestemd om de boerderij van vader Sepp [Harald Windisch] over te nemen. Maar Elias' zwakke gestel zorgt voor onzekerheid over zijn geschiktheid. Daarom dwingt Sepp zijn zoon het een tijdje in zijn eentje te rooien in de 'Märzengrund' uit de titel. Met de traditionele klederdracht, de prachtige natuurbeelden (van Klemens Hufnagel en Paul Sprinz) en zelfs een beetje gejoel, ziet dit eruit als een klassieke Heimatfilm. Maar de heuvels zijn niet "alive with the sound of music", al hadden Petra & Sjoerd van mij best een cameo mogen hebben. De prachtige beelden verklaren vooral de band die Elias opbouwt met de omgeving en herinnert ons eraan hoe mooi en waardevol het kan zijn om een materialistisch, traditioneel leven te verruilen voor een sober leven in harmonie met de natuur. Klinkt zweverig, maar is dat zeker niet. Gebaseerd op een waargebeurd verhaal!

Abrazo De La Serpiente, El (2015)

zie: *Embrace Of The Serpent*

Absolute Deception (2013) **½

Alt. titel: Deception

Misdaadthriller met Emmanuelle Vaugier, Cuba Gooding Jr., Evert McQueen

Regie: Brian Trenchard-Smith

Journaliste Rebecca Scott [Emmanuelle Vaugier] reageert verbaasd wanneer FBI-agent Nelson [Cuba Gooding Jr.] haar laat weten dat haar echtgenoot [Ty Hungerford] onlangs is vermoord. Voor zover zij wist was hij namelijk al jaren dood. Geïntregerd door dit mysterie besluit ze Nelson te helpen bij zijn zoektocht naar de moordenaar. Hoofdverdachte is de steenrijke Ronald Osterberg [Chris Betts], dwarsligger is hoofdinspecteur Hendricks [Evert McQueen] die niet zit te wachten op inmenging van de FBI, laat staan van een journaliste. Trenchard-Smith houdt de vaart erin met een paar aardige actiescènes en vooral Gooding Jr. (te goed voor dit soort routinewerk) levert degelijk werk af, maar van logica of geloofwaardigheid moet het scenario het niet hebben. Op een druilerige doordeweekse avond is dit best uit te zitten.

Absolutely Fabulous: The Movie (2016) *

Komedie met Jennifer Saunders, Joanna Lumley, Julia Sawalha

Regie: Mandie Fletcher

Saunders en Lumley waren 34 en 46 tijdens het eerste seizoen van *Absolutely Fabulous*. De humor kwam voort uit het feit dat deze dames krampachtig probeerden vast te houden aan hun jeugd en zich gedroegen als tieners. Saunders is 58, Lumley is 70 en hun karakters ogen nu meer als senioren die zich proberen voor te doen als dertigers. Julia Sawalha (die dochter Saffron speelt) is 47, maar speelt toch nog de getraumatiseerde dochter. De humor werkt niet: de energie van de serie en de karakters is weg en er is geen sprake van nieuwigheid. Wel komen alle personages uit de serie opdrijven voor een scène, hebben Lulu en Emma Bunton een rolletje en volgen de cameo's elkaar in grote snelheid op. Het eindresultaat is rommelig, onsamenhangend en slechts hier en daar glimlachopwekkend.

Abyss, The (2023) *½**

Alt. titel: Avgrunden

Rampenfilm met Tuva Novotny, Peter Franzén, Dabir Ayobi

Regie: Richard Holm

Een geoloog [Tuva Novotny] gaat met haar (bijna) ex-man [Peter Franzén], haar dochter [Felicja Maxime] en haar huidige geliefde [Kardo Razzazi] op zoek naar haar zoon [Edvin Ryding]. Die is verdwenen bij een feestje in de buurt van de grootste mijn ter wereld, waar het gevaar op aardbevingen en instorting constant is. Onderlinge verhoudingen en het verloop van de reddingsoperatie vertonen sterke overeenkomsten met rampenklassieker *The Poseidon Adventure*. En dat is in dit geval geen bezwaar.

Accident Man (2018) **

Actiethriller met Scott Adkins, Ray Stevenson, David Paymer

Regie: Jesse V. Johnson

"We couldn't get Jason Statham" en dus word je opgescheept met Adkins die een aardig robbertje kan vechten, maar het charisma van Statham ontbeert. Gelukkig hebben zijn vuisten en voeten genoeg te doen in deze zwartkomische misdaadthriller over Mike Fallon [Scott Adkins], een huurmoordenaar die zijn klusjes eruit laat zien als ongelukken. Hij maakt deel uit van een groep huurmoordenaars onder leiding van Big Ray [Ray Stevenson]. Wanneer hij ontdekt dat zijn ex-vriendin Beth [Brooke Johnston] is vermoord, beseft hij dat een collega verantwoordelijk is. Maar wie is dat en wie gaf de opdracht? Bevat mooie gevechten met collega's Mick [Michael Jai White] en Jane The Ripper [Amy Johnston], maar verder heeft het weinig te bieden.

Accidental Love (2015) ½

Romantische komedie met Jessica Biel, Jake Gyllenhaal, Catherine Keener

Regie: David O. Russell

Russells voorgaande drie films (*The Fighter*, *Silver Linings Playbook* en *American Hustle*) leverden hem Oscarnominaties op. Misschien dat de cast van deze stuitende romcom/politieke satire daarom dacht dat Russell hier wel iets van zou weten te maken. Ze hadden het mis. Wanneer het ziekenhuis weigert Alice [Jessica Biel] te opereren, omdat ze niet over de juiste zorgverzekering beschikt, zoekt Alice hulp bij Howard Birdwell [Jake Gyllenhaal], een onervaren kandidaat voor de House of Representatives. Ze hoopt een hervorming van het zorgstelsel te realiseren, maar botst met Howards mentor [Catherine Keener], een voormalige astronaut die Howard voor haar karretje wil spannen om haar eigen project van de grond te krijgen. Klinkt als een variant op *Mr Smith Goes To Washington*, maar eigenlijk is het heiligschennis dat ik deze belabberd geschreven en schromelijk overgeacteerd prul daar mee vergelijk. Een morbide curiosum en een volkomen gerechtvaardigde flop.

According To Dalva (2022)

zie: *Dalva*

Accountant, The (2016) **½**

Thriller met Ben Affleck, J.K. Simmons, Anna Kendrick

Regie: Gavin O'Connor

Meerdere verhaallijnen lopen door elkaar, al is het lange tijd niet duidelijk hoe al die verhalen en de karakters met elkaar verbonden zijn. Dat wordt langzaam maar zeker duidelijk zonder dat je je als kijker belazerd voelt. Affleck draagt de film op knappe manier met hulp van doorgewinterde karakteracteurs als John Lithgow en de altijd betrouwbare Simmons. Kendrick houdt zich prima staande en bewijst dat ze meer is dan een komiek, maar Cynthia Addai-Robinson heeft een ondankbare rol als een FBI-agent die vooral veel achter haar computer zit en achter de feiten aanloopt. Een klein smetje op deze enerverende, uitstekend geproduceerde en mooi gefilmde thriller, die ook over een effectieve score beschikt.

Acht Bergen, De (2022) ½

zie: *Eight Mountains, The*

Achter De Wolken (2016) ***

Romantisch drama met Chris Lomme, Joe de Meyere, Katelijne Verbeke

Regie: Cecilia Verheijden

Bij de begrafenis van echtgenoot Frederik komt Emma [Chris Lomme] voor het eerst in meer dan 50 jaar oog in oog te staan met Frederiks jeugdvriend Gerard [Jo De Meyere], die ze verliet om met Frederik te trouwen. Na enige aarzeling gaat Emma in op Gerard's uitnodiging om elkaar te ontmoeten. Wanneer blijkt dat ze nog iets voor elkaar voelen, is het een kwestie van tijd voor de familie zich ermee begint te bemoeien. Weinig diepgravend, voorspelbaar scenario, maar er is goed spel van Lomme en een authentieke benadering van seksualiteit onder zeventigers.

Achtste Dag, De (2018) *½ ½

Documentaire met Jan Peter Balkenende, Wouter Bos, Nout Wellink

Regie: Yan Tin Yuen, Robert Koster

Het is bijzonder dat de politieke hoofdrolspelers in de bankcrisis van 2008 beschikbaar waren om uit te doeken te doen hoe ze "de grootste crisis sinds WOII" voorkwamen. Althans, dat is hun kant van het verhaal in deze reconstructie van een stuk geschiedenis dat het verdient onder de loep te worden genomen. We krijgen jammer genoeg alleen hun kant te horen en deze eenzijdige film zit boordevol nietszeggende cutaways (de slow-motion en de onheilsPELLende muziek dienen de spanning te verhogen) die bewijzen dat in ieder geval een ding saai is dan vergaderen: praten over vergaderen. Als kijker snap je dat er sprake was van een crisis, maar wie denkt mee te weten te komen over het waarom van de bankcrisis komt bedrogen uit.

Acres and Acres (2016)

zie: *Mum's List*

Act Of Killing, The (2012) **½**

Documentaire met Anwar Congo, Herman Koto, Syamsul Arifin

Regie: Joshua Oppenheimer, Christine Cynn, Anonymous

In 1965 richtten doodseskaders in Indonesië een bloedbad aan om het land te zuiveren van mensen die bestempeld waren als Communisten. Een beproefd excuus om andersdenkenden een kopje kleiner te maken en kritiek op het bewind neer te slaan. 45 Jaar later vroegen de filmmakers prominente 'gangsters' uit die tijd om hun verhaal te vertellen in reconstructies. De bejaarde, maar uiterst kwieke mannen zijn trots genoeg op hun daden om die uitdaging aan te gaan. In veel gevallen besluiten ze zelfs de rol van het slachtoffer te spelen. De mannen genieten duidelijk van de aandacht en van hun tijdelijke hobby, wisselen met plezier anekdotes uit over "die goeie, ouwe tijd". Een fascinerend en briljant idee, want de verbeelding van de gruweldaden is vele malen meer confronterend dan alleen de verhalen. En niet alleen voor de kijker.

Act Of Valor (2012) **½

Actiethriller met Rorke Denver, Roselyn Sanchez, Alex Veadov

Regie: Mike McCoy, Scott Waugh

Het Amerikaanse leger steekt zichzelf veren in de kont met deze gelikte propaganda-film gebaseerd op ware gebeurtenissen waarin echte militairen zichzelf spelen. Navy Seals onder leiding van luitenant Rorke [Rorke Denver] moeten een geheim agent [Roselyn Sanchez] bevrijden uit handen van Christo [Alex Veadov], een handlanger van terrorist Abu Shabal [Jason Cottle] voor ze doorslaaf of is doodgemarteld. Het scenario zit vol met militair jargon. Daar weten deze militairen wel raad mee. Jammer genoeg hebben ze van acteren geen kaas gegeten en omdat ze geen diepgang verlenen aan hun personages is er een geen reden om met hen mee te leven.

Acts Of Vengeance (2017) ½

Actiethriller met Antonio Banderas, Johnathon Schaech, Robert Forster

Regie: Isaac Florentine

Frank Valera [Antonio Banderas] is een slinkse advocaat die elke truc gebruikt om zijn cliënten vrij te laten spreken. Wanneer zijn vrouw [Cristina Serafini] en dochter [Lillian Blankenship] onder verdachte omstandigheden om het leven komen, heeft hij meteen door dat detective Lustiger [Johnathon Schaech] diezelfde trucjes gebruikt om het onderzoek te rekken. Frank gaat zelf op onderzoek uit en ontpopt zich als een vechtmachine in zijn strijd voor gerechtigheid. Niets origineels, niets zinnigs, niets interessants.

Acts Of Violence (2018) **

Alt. titel: Brothers For Life

Misdaadthriller met Cole Hauser, Ashton Holmes, Shawn Ashmore

Regie: Brett Donowho

Tijdens haar vrijgezellenfeestje wordt Mia [Melissa Bolona] aangesproken door twijfelachtige types. Kort nadat ze de mannen haast letterlijk de deur heeft gewezen, wordt ze door hen bedwelmd en ontvoert. Haar verloofde [Ashton Holmes] roept de hulp in van zijn broers, een ex-militair [Shawn Ashmore] en een ongeleid projectief [Cole Hauser]. Het spoor leidt een beruchte handelaar in drugs en vrouwen [Omar Epps]. Bruce Willis speelt de detective die al lange tijd probeert Livingston te ontmaskeren en uit te schakelen in deze behoorlijk geacteerd, maar weinig opzienbarende wraakthriller.

Ad Astra (2019) ***

SF-drama met Brad Pitt, Tommy Lee Jones, Donald Sutherland

Regie: James Gray

Oogstrelende film kan zich qua effecten en cinematografie meten met de beste films in het genre (in het bijzonder 2001: A Space Odyssey, Gravity en Solaris) en profiteert van de majestueuze, effectieve score van Max Richter. Helaas is de hoofdpersoon zo ondoordringelijk dat het moeilijk is om je mee te laten slepen in zijn poging de ruimte-expeditie van zijn vader te bereiken en tot een einde te brengen. De keuze om het verhaal grotendeels in de vorm van stream-of-consciousness te vertellen, vergroot de afstand tussen hoofdpersoonage en karakter, waardoor dit het vooral moet hebben van indrukwekkende actiescènes, waaronder de val van een ruimteantenne, een worsteling in een luchtruim en de slotconfrontatie. Ondanks de prachtige beelden trekken trekt dit vaak tergend langzaam voorbij. Fans van Sutherland en Liv Tyler dienen te weten dat hun bijdrage zéér beperkt is.

Ad Vitam (2025) **½

Actiethriller met Guillaume Canet, Stéphane Caillard, Johan Heldenbergh

Regie: Rodolphe Lauga

Franck [Guillaume Canet] en de hoogzwangere Leo [Stéphane Caillard] worden wijze overvallen in hun appartement, dat al twee keer in korte tijd overhoop is gehaald. Beiden werken bij de gendarmerie en in een lange flashback ontdekken we waarom Vanaken [Johan Heldenbergh] Leo ontvoert en wat hij van Franck verlangt. De openingsscène is adembenemend, maar Lauga slaagt er nimmer in de intensiteit van die scène te evenaren in deze routinematig geschreven actiethriller.

Adam (2019) ****

Psychologisch drama met Lubna Azabal, Nisrin Erradi, Douae Belkhaouda

Regie: Maryam Touzani

Touzani schreef twee prachtige vrouwenrollen en Erradi en Azabal schitteren dan ook in dit kleine, indrukwekkende drama over twee vrouwen die met zichzelf in het reine moeten komen. De hoogzwangere Samia [Nisrin Erradi] probeert in Casablanca werk en onderdak te verkrijgen, maar krijgt steeds nul op rekest. Ook bakker Abila [Lubna Azabal] weigert haar onderdak te bieden, maar laat zich door dochter Warda [de ontwapenende Douae Belkhaouda] toch overhalen om Samia te laten overnachten. Hoewel Abila benadrukt dat het slechts voor één nacht is, maakt Samia zich nuttig in Abila's bakkerij. Terwijl Warda er regelmatig in slaagt om Samia op te vrolijken, kruipt ook Alba langzaam uit haar schulp. De ontwikkeling van de relatie tussen de vrouwen is geloofwaardig dankzij het uitstekende spel van de hoofdrolspeelsters. Touzani's keuze om voedsel te gebruiken als motief is origineel en zal bij menig culinair liefhebber gezonde eetlust opwekken. Touzani rekt de finale teveel uit, maar bewijst dat ze met beperkte middelen een indrukwekkende film kan maken.

Adam En Eva (2021) ***

Romantische komedie met Bob De Moor, Peggy Schepens, Marijn de Valck

Regie: Nicolaas Rahoens

De aan lager wal geraakte gepensioneerd professor Adam de Raev [Bob De Moor] woont bij zijn zoon [Robrecht Vanden Thoren] tot hij door een incident op straat komt te staan. Een ontmoeting met de charmante ziekenhuisarts Eva [Peggy Schepens] en de hereniging met een oude rivaal geven hem enige levenslust terug. Het resultaat van een "gemeenschapsvormend project" met een cast die grotendeels voortkwam uit een open auditie van mensen die in de omgeving wonen van de Vlaamse Ardennen. De personages zijn goed uitgewerkt, de cast is prima en het begint veelbelovend, maar Rahoens kon de verleiding niet weerstaan om te vervallen in een maalstroom aan genreclichés.

Adam Project, The (2022) ***

SF-actie met Ryan Reynolds, Walker Scobell, Mark Ruffalo

Regie: Shawn Levy

Veertiger Adam Reed [Ryan Reynolds] reist door de tijd van 2050 naar 2022 en komt oog in oog met zijn twaalfjarige zelf [Walker Scobell] te staan. Samen proberen ze de wereld te behoeden voor een toekomst veroorzaakt door een technologische ontwikkeling die door Maya Sorian [Catherine Keener] is misbruikt. Een vrij complex basisverhaal in een film die te veel koren op de molen neemt. Dit had een behoorlijke SF-thriller kunnen zijn zonder het romantische subplot (met Zoe Saldana als love interest), familiesentimenten en de ietwat vermoeiende Reynolds-humor. Levy's vlotte regie voorkomt dat dit begint te vervelen en Scobell is amusant en overtuigend als de jonge versie van Reynolds.

Adam's Sake (2025) **½

Alt. titel: Intérêt d'Adam, L'

Psychologisch drama met Léa Drucker, Anamaria Vartolomei, Jule Delsart

Regie: Laura Wandel

De vierjarige Adam [Jules Delsart] is opgenomen in het ziekenhuis wegens ondervoeding. Adams moeder [Anamaria Vartolomei] is verantwoordelijk en mag Adam daarom slechts onder strikte voorwaarden zien. Hoofdverpleegkundige Lucy [Léa Drucker] houdt haar keer op de hand boven het hoofd, omdat zij van mening is dat dat in het belang is van Adam. Het is al vreemd dat een ervaren leidinggevende afspraken en protocollen overboord gooit, maar Wandel doet niet eens een serieuze poging om duidelijk te maken waarom Lucy zo betrokken is bij dit toch niet zo heel unieke geval. Qua inhoud, maar vooral qua filmstijl heeft dit veel weg van het superieure *Night Shift / Heldin* dat eerder dat jaar verscheen.

Addams Family Op Vakantie, The (2021)

zie: *Addams Family 2, The*

Addams Family, The (2019) **

Animatiefilm met de stemmen van Oscar Isaac, Charlize Theron, Chloë Grace Moretz

Regie: Greg Tiernan, Conrad Vernon

Na verjaagd te zijn uit hun oude woning, betrekken de leden van The Addam's Family een bouwvallige voormalige inrichting met buiten een stadje in New Jersey. Wednesday [Chloë Grace Moretz] besluit naar school te gaan en tv-presentator Margaux Needler [Allison Janney] meldt zich in het slaperige stadje voor een house make-over. Qua opzet en inhoud niet veel anders dan een aflevering van de televisieserie van weleer. Te mager voor een animatiefilm en het scenario is dan ook meer bezig om de standaardelementen en de catchphrases voorbij te laten komen dan met originele ideeën.

Addams Family, The 2 (2021) *

Alt. titel: The Addams Family Op Vakantie

Animatiefilm met de stemmen van Oscar Isaac, Charlize Theron, Chloë Grace Moretz

Regie: Greg Tiernan, Conrad Vernon, Laura Brousseau

Vier scenarioisten wisten niets beters te denken dan een smoes om The Addams Family op een road trip door de VS te sturen om Wednesday [Chloë Grace Moretz] op te vrolijken. De familie ontdekt dat Wednesday mogelijk bij haar geboorte is verwisseld en dus geen "echte" Addams is. Oma Addams [Bette Midler] zet ondertussen huize Addams op stelten. Slap en onnodig vervolg op *The Addam's Family* mét een wazig verhaal, maar zonder originaliteit. Alleen Bill Haders bijdrage in de schurkenrol voorkomt dat dit de laagst mogelijke waardering krijgt.

Adderall Diaries, The (2015) **½

Alt. titel: True Deception

Drama met James Franco, Amber Heard, Ed Harris

Regie: Pamela Romanowsky

Stephen Elliott [James Franco] is een schrijver die dankzij zijn agente [Cynthia Nixon] een lucratieve deal heeft gesloten waarmee hij kan werken aan zijn volgende roman. Hij kampt met een writer's block en ziet zijn vader [Ed Harris], over wie hij publiekelijk heeft gezegd dat hij dood was, terugkeren in zijn leven. Stephen vindt inspiratie in een spraakmakend proces waarin Hans Reis [Christian Slater], een vader van drie kinderen, beschuldigd wordt van moord op zijn echtgenote [Laura Frost]. Tijdens dat proces ontmoet hij een journaliste [Amber Heard] met wie hij een relatie probeert op te bouwen. Gezien het egocentrisme van de hoofdpersoon en het feit dat hij zich wemelt in zelfmedelijden is het moeilijk om je met hem te identificeren, maar Franco komt een eind, geholpen door een goed presterende ondersteunende cast. Meeslepend wil het echter niet worden.

Addicted To Life (2022)

zie: *Marieke: Addicted To Life*

Addy 75 (2025) ½ ⚡

Documentaire met Addy Van Den Krommenacker

Regie: Dirk-Jan Van Den Aardweg

De Nederlandse modeontwerper en couturier Addy van den Krommenacker wil drie dingen bereiken voor zijn 75^e verjaardag: een autobiografie, een documentaire over zijn leven en de overname van zijn bedrijf zodat hij het rustiger aan kan doen. Stuitende egotripperij waarin Addy over zichzelf spreekt in de derde persoon en benadrukt hoe geweldig hij en zijn leven zijn, ondanks de tegenslagen die hij toch maar eventjes heeft weten te overwinnen. Oppervlakkig en narcistisch zelfportret gemaakt in opdracht van AVRO/TROS.

Adèle: Eens Wil Ik Er Vanaf Zijn (2014) **½ ⚡

Documentaire met Adèle Bloemendaal, Maarten Mourik

Regie: Maarten Mourik

Actrice, komiek en zangeres Adèle Bloemendaal krijgt in de aanloop naar haar 80e verjaardag een hoop verzoeken voor interviews. Eén daarvan is van Mourik, die zijn best doet om tegemoet te komen aan de grillen van deze innemende, maar onberekenbare vrouw. Meer een portret van Adèle als tachtiger dan een terugblik op haar leven. Hoewel dat een paar aardige momenten oplevert (vaak benadrukt met Bloemendaals onvergetelijk schaterlach), blijft het vrij oppervlakkig. De enige echte onthulling betreft Bloemendaals seksleven, maar daar zat ik in ieder geval niet om te springen.

Adieu Au Langage (2014)

zie: *Goodbye To Language*

Adieu Les Cons (2020)

zie: *Bye Bye Morons*

Adieu Monsieur Haffmann (2021)

zie: *Farewell Mr. Haffmann*

Adieux À La Reine, Les (2012)

zie: *Farewell, My Queen*

Adjustment Bureau, The (2011) ****

Romantische thriller met Matt Damon, Emily Blunt, Anthony Mackie

Regie: George Nolfi

Sinds hij op zijn 24^e het jongste lid van de Amerikaanse House Of Representatives werd, heeft David Norris [Matt Damon] veel politieke tegenslagen gekend. Op de avond dat hij de verkiezing van de senator voor de staat New York verliest, ontmoet hij danser Elise [Emily Blunt]. De titel verwijst naar een team dat het lot een handje helpt om "er zeker van te zijn dat dingen op juiste manier gebeuren", maar door onoplettendheid van een agent [Anthony Mackie] wijkt Davids leven af van "het script". Het bureau uit de titel doet er alles aan om Davis leven op het juiste spoor te brengen, maar dat wordt lastig wanneer David beseft op welke manier deze agenten hem proberen te sturen. Onderhoudende romantische thriller gebaseerd op een kort verhaal van Philip K. Dick dat intrigerende vragen opwerpt over de mate waarin we ons lot kunnen beïnvloeden.

ADN (2020)

zie: *DNA*

Adopt A Highway (2019) ***

Drama met Ethan Hawke, Savannah Soth, Everly Soth

Regie: Logan Marshall-Green

Sentimenteel, maar uiteindelijk vergezocht drama over een voormalige drugsverslaafde die na zijn 3e veroordeling (wegens bezit van Cannabis) meer dan 20 jaar vaszat. Nu hij zijn straf heeft uitgezeten, heeft hij weinig om voor te leven. Bovendien heeft hij moeite om zijn weg te vinden in een sterk veranderde wereld. Wanneer hij een baby vindt die is achtergelaten in een container besluit hij het mee te nemen. Dan ontdekt hij dat hij volgens de wet schuldig is aan ontvoering. Hawkes acteerwerk is iets te gemanierd, maar de scènes met de baby [tweeling Savannah en Everly Soth] zijn hartverwarmend.

Adrift (2018) ***

Avonturenfilm met Shaileen Doodley, Richard Sharp, Jeffrey Thomas

Regie: Baltasar Kormákur

Het waargebeurde relaas van de 23-jarige Tari Oldham [Shaileene Woodley] en de 33-jarige Richard Sharp [Sam Claflin], avonturiers die kort na hun ontmoeting op Tahiti in 1983 verliefd op elkaar worden. Ze besluiten gebruik te maken van de mogelijkheid om de boot van een bevriend echtpaar naar San Diego te zeilen. Van de vergoeding kunnen ze een jaar rondkomen. De reis krijgt een rampzalige wending wanneer het niet lukt een tropische storm te ontwijken. Een boeiend verhaal dat fraai is gefilmd door Robert Richardson. Vooral de scènes tijdens de storm zijn indrukwekkend. In haar eerste serieuze én volwassen hoofdrol laat Woodley zien een uitstekend dramatisch actrice te zijn. De keuze om de film niet chronologisch te vertellen pakt minder goed uit. Het gevolg is dat de film nooit de emotionele lading heeft die het had kunnen hebben. De weinig originele 'original score' van Volker Bertelmann werkt dat ook tegen, maar dan heb je dat sentimentele gekras in de slotscène nog niet gehoord. Een soortgelijk verhaal is beter verfilmd in *All Is Lost* met Robert Redford.

Adulthood (2025) ***½

Zwarte komedie met Josh Gad, Kaya Scodelario, Anthony Carrigan

Regie: Alex Winter

Nadat hun moeder [Ingunn Omholt] is overgebracht naar een zorginstelling ontdekken Noah [Josh Gad] en Meg [Kaya Scodelario] het lichaam van een buurvrouw die al decennia wordt vermist. Overtuigd dat hun ouders verantwoordelijk zijn, verplaatsen ze het lichaam. Dat doen ze op zo'n onhandige manier dat de verzorger [Billie Lourd] ontdekt hoe de vork in de steel zit. Het scenario is niet onaardig, maar het tempo is laag en de komische timing gebrekkig. Carrigan heeft de beste momenten als de zich grillig gedragende neef die boel moet zien te redden.

Advent Calendar, The (2021) ****

Alt. titel: *Calendrier, Le*

Horrorthriller met Eugénie Derouand, Honorine Magnier, Clément Olivier

Regie: Patrick Ridremont

Eva [Eugénie Derouand], die als gevolg van een auto-ongeluk verlamd is in de onderste ledematen, krijgt voor haar verjaardag op 3 december van Sophie [Honorine Magnier] een adventskalender. Daarbij zit een geschreven aanwijzing dat ze zich moet houden aan regels en dat overtreding daarvan dodelijk is. Hoewel Eva daar niet al te zwaar aan tilt, houdt ze zich netjes aan de regels te houden. Al gauw lijkt het erop dat de kalender haar leven beïnvloedt, ook op een uiterst positieve manier. Maar ja, dit is een horrorfilm dus het gaat natuurlijk op den duur de verkeerde kant op. Ridremont laat je niet lang wachten op de eerste gruwelmomenten, maar verliest nooit het belang van een goed uitgewerkte, interessante hoofdpersoon uit het oog. Derouand is uitstekend.

Adventures In Zambesia (2012)

zie: *Zambesia*

Adventures Of Tintin (2011)

zie: *Adventures Of Tintin: The Secret Of The Unicorn, The*

Adventures Of Tintin: The Secret Of The Unicorn (2011) ****½

Alt. titel: *The Adventures Of Tintin; De Avonturen Van Kuifje: Het Geheim Van De Eenhoorn*

Animatiefilm met de stemmen van Jamie Bell, Andy Serkis, Daniel Craig

Regie: Steven Spielberg

Vlotte avonturenfilm waarin Tintin/Kuifje [Jamie Bell] door de aankoop van een miniatuur van een driemaster belandt in een schatjacht. De steenrijke Sakharine [Daniel Craig] biedt Kuifje een fortuin om de driemaster in bezit te krijgen, maar

Kuifje weigert. Diezelfde avond overleeft hij een aanslag en dat zet hem aan om het geheim van 'The Unicorn' te ontdekken. Het spoor leidt naar Kapitein Haddock [Andy Serkis], de enige nog levende erfgenaam van de kapitein van 'The Unicorn'. Het verhaal is een kolfje naar de hand van Spielberg. Die houdt het tempo hoog en haalt zijn hele trukendoos uit de kast, maar die trucs zijn minder effectief te zijn bij getekende figuren. Verveeld geen moment, maar als experiment om liveaction en animatie met elkaar te vermengen, is het mislukt.

Aeronauts, The (2019) ****

Historisch drama met Eddie Redmayne, Felicity Jones, Tom Courtenay

Regie: Tom Harper

Dit op ware gebeurtenissen gebaseerde historische drama is een reconstructie van de ballonvlucht van wetenschapper James Glaisher [Eddie Redmayne] in 1862, zoals beschreven in Glaishers biografische boek "Travels in the Air", een belangrijke inspiratiebron was voor de gebeurtenissen tijdens de ballonreis. Amelia Wren [Felicity Jones] is een fictief karakter (vermoed naar Amelia Earhart en gebaseerd op de ballonvaartpioniers Margaret Graham en Sophie Blanchard) wiens echtgenote uit een ballon viel na een hartaanval. De flashbacks zijn niet altijd interessant en het valt soms duidelijk op dat de ballonscènes in de studio zijn gefilmd. Redmayne levert prima werk af, Jones is voortreffelijk en de finale is spannend, uitstekend in beeld gebracht en niet aan te raden voor mensen met hoogtevrees. Een groot compliment ook voor de overtuigende make-up.

Affaire Bojarski, L' (2025)

zie: *Money Maker, The*

Affektionsverdi (2025)

zie: *Sentimental Value*

Afire (2023) ****

Alt. titel: *Roter Himmel*

Drama met Thomas Schubert, Paul Beer, Langston Uibel

Regie: Christian Petzold

Leon [Thomas Schubert] zit met een deadline voor zijn boek en zijn goede vriend Felix [Langston Uibel] werkt aan zijn fotografieportfolio voor zijn opleiding. Ze hopen rustig te kunnen werken in het vakantiehuisje van Felix' moeder bij de Baltische Zee dat door de gunstige ligging gewijwaard lijkt te blijven van bosbranden in de omgeving. Bij aankomst blijkt dat moeder een kamer heeft verhuurd aan Nadja [Paula Beer]. Vooral Leon stoort zich aan Nadja's gedrag, maar is ook door haar gefascineerd. Volledig verteld vanuit het perspectief van Leon, een gefrustreerde, humeurige en daardoor nogal eens onvriendelijke jongeman die dankzij Schuberts innemende spel nooit de sympathie van de kijker verspeeld. Beer is een prachtige enigma in een film die vanaf het begin aanvoelt als een slowburner en overloopt van de sfeer. Het enige minpunt (en het is een behoorlijke) is dat het de verwachtingen niet waarmaakt en met een sisser afloopt.

Afrikaanse Bruid (2021) ***

Documentaire met Gilbert Heijndels

Regie: Roy Dames, Jos Driessen

De Vlaming Gilbert Heijndels is een van de vele Europeanen die met een klein pensioen hun moederland verruilen voor Kenia, waar de vrouwen voor hun in de rij lijken te staan omdat witte mannen hen beter behandelen. Klinkt paradijselijk, maar Gilbert houdt er achterhaalde ideeën op na die door een deel bevestigd worden door de vele vriendinnen die om geld zeuren. Verbazingwekkend openhartig, soms op het stuitende af, maar te weinig diepgaand voor een avondvullende documentaire.

After (2019) ½

Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Khadija Red Thunder

Regie: Jenny Gage

Pak de clichébingokaarten uit de kast! Tessa [Josephine Langford] is een braaf moederskindje met een veeleisende moeder (en weduwe) en een loser als vriendje. "Trust me", zegt ze tegen haar moeder wanneer ze intrekt op college campus en wordt geconfronteerd met haar kamergenote [Khadija Red Thunder]. Die blout, drinkt, heeft tatoeages en is lesbisch! Alles wat Tessa niet is, maar deze karakterloze tuthola bezwijkt al na een beetje peer pressure. Ze ontmoet ook nog een arrogante klooi [Hero Fiennes Tiffin] met een Brits accent die haar eerst negeert, vervolgens beledigt en als oud vuil behandelt. Maar wacht: hij heeft óók *Pride & Prejudice* (hoe origineel!) gelezen, dus is het logisch dat Tessa binnen de kortste keren met deze droplul ligt te vzen. Hopeloos gedateerde tienerromantiek met een onuitstaanbare soundtrack. Niet om aan te gluren. Vervolg: *After 2. After We Collided*.

After 2 (2020) ½

Alt. titel: *After We Collided*

Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Dylan Sproule

Regie: Roger Kumble

Tienerkarikaturen Tessa [Josephine Langford] en Hardin [Hero Fiennes Tiffin] stuntelen zich door de ene na de andere crisis, dan wel het gevolg van overdadige alcoholconsumptie en jaloezie, dan wel de 'schuld' van een ongewenst familielid. Elke crisis eindigt met de mededeling dat het echt voorbij is. Een stemmig, slap popdeuntje en een robbertje seks later is het weer koek en ei voor zolang het duurt. De chemie tussen de hoofdrolspelers was er niet en zal er nooit komen, maar omdat de *After*-boekenseeks van Anna Scott (die meescheef aan het scenario) uit vier delen bestaat, kwam er nog geen einde aan deze verschrikking. Vervolg: *After We Fell*.

After Earth (2013) *½

SF-actie met Jaden Smith, Will Smith, Sophie Okonedo

Regie: M. Night Shyamalan

Wanneer een transport neerstort op wat ooit Aarde was, zijn missieleider Cyper [Will Smith] en zijn zoon [Jaden Smith] de enige overlevenden. Cyper is gewond en moet op zijn zoon vertrouwen om de dodelijke gevaren op de planeet te trotseren en

het baken te vinden waarmee ze kunnen worden gered. Maar vader en zoon delen een traumatische gebeurtenis die de missie beladen maakt. In flashbacks ontdekken we de reden voor hun moeizame relatie. Melodramatisch ijdelheidsproject, want Jaden beschikt over onvoldoende kwaliteit om te overtuigen. De special effects hadden ook beter gekund.

After Ever Happy (2022) *

Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Louise Lombard

Regie: Castille Landon

Meer familieperikelen, meer ruzies die opgelost worden met een tenenkrommend popdeuntje en een vrijspraak. Tessa [Josephine Langford] en Hardin [Hero Fiennes Tiffin] bevestigen hun status als irritantste liefdeskoppel uit de recente filmgeschiedenis in dit vervolg op *After 2/After We Fell*, over twee sociaal onbekwame, egocentrische en onuitstaanbare zogenaamde 'jong volwassenen'.

After Everything (2023) ½

Romantisch drama met Hero Fiennes Tiffin, Mimi Keene, Josephine Langford

Regie: Castille Landon

Twee jaar geleden heeft Tessa [Josephine Langford] haar relatie met Hardin [Hero Fiennes Tiffin] verbroken, omdat hij zonder overleg hun verhaal in boekvorm publiceerde "om anderen te helpen". Mocht je het vergeten zijn, het gaat over het meest egocentrische stel uit de filmgeschiedenis. Hardin heeft een fortuin verdient met zijn boek en reist onaangekondigd naar Lissabon om de banden aan te halen met Nathalie [Mimi Keene], met wie hij 5 jaar geleden een onenightstand had die eindigde in haar publieke vernedering. Natuurlijk wordt hij met open armen ontvangen, maar na een vleugje kritiek zet hij het op een zuipen. Het dieptepunt uit de tenenkrommende reeks. Vooral een promo voor Lissabon met generieke popdeuntjes en een belachelijk verhaal, waardoor de waanzinnige ontknopning niet eens een verrassing genoemd kan worden.

After Love (2016) ***

Alt. titel: L'Economie Du Couple

Drama met Bérénice Bejo, Cédric Kahn, Marthe Keller

Regie: Joachim Lafosse

Het huwelijk van Marie [Bérénice Bejo] en Boris [Cédric Kahn] is na 15 jaar stuk gelopen. Zolang Boris geen woning heeft, blijft hij bij Marie en tweelingdochters Jade [Jade Soentjens] en Margeaux [Margeaux Soentjes] wonen. Marie wil haar huis verkopen, maar Boris gaat niet akkoord met haar schikkingsvoorstel en weigert te vertrekken als hij zijn zin niet krijgt. Reïtalistisch en prima geacteerd echtscheidingsdrama, maar het slordige camerawerk doet afbreuk aan het goede werk van Bejo en Kahn.

After Love (2020) **½**

Drama met Joanna Scanlan, Nathalie Richard, Talid Ariss

Regie: Aleem Khan

Na de plotselinge dood van haar echtgenoot [Nasser Nematia] ontdekt Britse moslima Mary [Joanna Scanlan] dat haar man een buitenechtelijke relatie had met Genevieve [Nathalie Richard], die aan de andere kant van Het Kanaal in Calais woont. Mary besluit haar vermeende rivaal te confronteren, maar de ontmoeting verloopt anders dan verwacht. Scanlan won een welverdiende BAFTA voor dit complexe, boeiende drama over verlies, vergeving en verwerking met verrassende, maar geloofwaardige wendingen. Speelfilmdebuut van Khan die ook verantwoordelijk is voor het sterke scenario, met een ontroerende onthulling op het einde.

After Midnight (2019) *

Alt. titel: Something Else

Horrorfilm met Jeremy Gardner, Brea Grant, Henry Zebrowski

Regie: Jeremy Gardner

Na middernacht liggen de meeste mensen te slapen. De kans is groot dat je hetzelfde overkomt bij het zien van deze film, want het bestaat vooral uit gemopper, gekmekker, gezanik en gezeur van Hank [Jeremy Gardner] en Abby [Brea Grant]. Goed, er gebeurt iets in het begin en er is een spectaculaire ontknopning, maar van spanningsofbouw (laat staan van suspense) is geen sprake, dus neem het jezelf niet kwalijk als je dit afzet voor de zeurpieten met hun vrienden besluiten er een karaokeavond van te maken, ook al komt het einde dan in zicht!

After The Hunt (2025) **½

Psychologisch drama met Julia Roberts, Ayo Edebiri, Andrew Garfield

Regie: Luca Guadagnino

Filosofieprofessor Alma [Julia Roberts] wacht op een besluit over een aanstelling op Yale University wanneer adorerende studente Maggie [Ayo Edebiri] haar vertelt dat Alma's collega Hank [Andrew Garfield] zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel grensoverschrijdend gedrag. Scenarist Nora Garrett gaat bewust momenten die meer duidelijkheid kunnen geven uit de weg door de direct betrokkenen naar de achtergrond te verschuiven. In plaats daarvan registreert het scenario Alma's worsteling met de keuzes die zij maakt en fysieke problemen die steeds ernstigere vormen aannemen. Roberts was zelden zo goed, Stuhlbarg schittert als haar passief-agressieve echtgenoot. De schets van de (morele) generatiekloof is erg zwart-wit en de ontknopning is onbevredigend in deze spraakmakende, maar vooral frustrerende karakterschets.

After The Rain (2024) **½**

Alt. titel: Après La Pluie

Documentaire met Maria Alonso, Martine Taim, Nicoles Fontignies

Regie: Quentin Noirfalisse, Jeremy Parotte

In juli 2021 richtten de overstromingen van de Vesder en Ourthe een spoor van verwoesting aan in Wallonië. De slachtoffers waren voornamelijk arme mensen die woonden in oude, vaak krakkelekke huizen. Drie jaar later zijn de veel mensen die hun huis verloren nog steeds niet zeker van een vaste verblijfplaats. Deze

documentaire, die is opgedragen aan de slachtoffers, volgt een aantal van hen volgens het fly-on-the-wall principe tijdens gesprekken waarin de emoties hoog op kunnen lopen. Een droeg vertelde, maar integer gemaakte film die in Nederland veel mensen zal doen denken aan de nasleep van de aardbevingen in Groningen.

After The Screaming Stops (2018) **½**

Alt. titel: Bros: After The Screaming Stops

Documentaire met Luke Goss, Matt Goss

Regie: Joe Pearlman, David Soutar

In de opening loopt een woordenwisseling tussen tweelingbroers Matt en Luke Goss zo uit de hand dat ze bijna slaags raken. Het gebeurt in de aanloop naar een reünieconcert dat de broers in de O2-arena van plan zijn te geven. Drummer Luke is verbitterd over het feit dat zijn rol in het succes van boyband Bros is gemarginaliseerd, Matt koestert wrok tegen zijn broer die op het hoogtepunt van hun faam besloot dat het mooi was geweest... Ruim 25 jaar later zijn Matt en Luke overgehaald om opnieuw samen op te treden. Luke heeft al jaren zijn drums niet meer aangeraakt, maar is vastbesloten zich niet weer aan de kant te laten zetten. Matt heeft zijn zangcarrière nieuw leven ingeblazen met in Las Vegas en heeft al bedacht hoe de show moet verlopen. Zeer openhartige documentaire over broers die qua persoonlijkheid totaal lijken te verschillen. Toont op prachtige wijze zowel de goede en slechte kanten van familiodynamiek en de druk die plotselinge roem met zich meebrengt. Je hoeft geen fan van Bros te zijn om dit te waarderen. Probeer je tranen te bedwingen bij 'Garden of Forgiveness'.

After The Storm (2016) **½**

Alt. titel: Umi Yori Mo Mada Fukaku

Komisch drama met Hiroshi Abe, Yôko Maki, Kirin Kiki

Regie: Hirokazu Koreeda

Ryôta [Hiroshi Abe] heeft één bestseller op zijn naam staan en werkt nu voor een detectivebureau, naar eigen zeggen als voorstudie voor zijn volgende roman. Hij hoopt op een hereniging met Kyôko [Yôko Maki], maar worstelt om zijn alimentatie te betalen en zet zo de weinige momenten waarop hij zoon Shingo [Taiyô Yoshizawa] mag zien op het spel. Kyôko komt Shingo halen op het moment dat een tyfoon de stad nadert en laat zich overhalen om te overnachten bij Ryôta's moeder [Kirin Kiki]. De tyfoon biedt een gelegenheid om elkaar eens de waarheid te vertellen. Koreeda neemt uitgebreid de tijd om de hoofdpersonen voor te stellen en met verlichtende humor wekt hij sympathie voor gemankeerde, maar herkenbare persoonlijkheden in dit rustig en aangenaam voortkabbellende komisch drama.

After The Wedding (2019) ****

Drama met Michelle Williams, Julianne Moore, Billy Crudup

Regie: Bart Freundlich

Williams en Moore doen iets te nadrukkelijk een gooi naar een Oscar®nominatie in deze melodramatische remake van de gelijknamige film van Susanne Bier uit 2006. Williams speelt van Isabel, een Amerikaanse vrouw die haar leven gewijd heeft aan een weeshuis in India. Wanneer succesvolle zakenvrouw Theresa [Julianne Moore] aangeeft een enorm bedrag te willen doneren, stelt ze als eis dat Isabel naar New York afreist om de zaak te beklinnen. Na een droge, zakelijke eerste ontmoeting nodigt Theresa Isabel uit op het huwelijksfeest van dochter Grace [Abby Quinn]. Zoals de titel al doet vermoeden, is dat het begin van onthullingen die de levens van alle betrokkenen op zijn kop zetten. Het is opvallend hoe gemakkelijk Quinn zich staande houdt tussen de acteerkanonnen en hen bijna van het scherm speelt. Ook Crudup levert puik werk af als Theresa's echtgenoot, die lange tijd probeert zijn emoties te onderdrukken. Freundlich doet iets teveel zijn best om de tranen te laten vloeien, maar slaagt er toch een paar keer in in je een brok in de keel te bezorgen.

After We Collided (2020)

zie: After 2

After We Fell (2021) ½

Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Louise Lombard

Regie: Castille Landon

Tess [Josephine] is een bloedmooie, brave, welgestelde blondine, maar haar vriendje Hardin [Hero Fiennes Tiffin] is altijd gekleed in het zwart, heeft een flink aantal tatoeages en spreekt met een Brits accent. Het is dan ook geen verrassing dat dit romantische drama een openvolging is van tienerdramaclichés. Gelukkig is er om het kwartier een tienerseksceïne met zo'n hijgerig, tenenkrommend popdeuntje om te onderstrepen dat Landon zich louter heeft laten inspireren door de grote hoeveelheid bagger dat dit genre al jaren teistert. Net zo slecht als de andere *After*-films.

After Yang (2021) **½

SF-drama met Colin Farrell, Jodie Turner-Smith, Malea Emma Tjandrawidjaja

Regie: Kogonada

Jake [Colin Farrell], Kyra [Jodie Turner-Smith] en dochter Mika [Malea Emma Tjandrawidjaja] zijn aangeslagen wanneer Yang [Justin H. Min], een hulprobot die ze behandelen als een zoon en broer, niet meer functioneert. Het gezin vraagt hulp bij "Brothers and Sisters" in de hoop hem te recyclen, maar stuiten op technische problemen en morele dilemma's. Kogonada lijkt het meest van zijn kruit vershoten te hebben na de familie-danswedstrijd (die doet denken aan de National Bim Hour uit campklassieker *The Apple*) en verzandt snel in aanmatigend gepreek waarbij hij interessante vragen opwerpt, maar er ook in slaagt je in slaap te sussen.

Afterburn (2025) ***

SF-actie met Dave Bautista, Samuel L. Jackson, Olga Kurylenko

Regie: J.J. Perry

Door een zonnevlam zijn de oude grenzen op Aarde verdwenen en is de regio overgenomen door War Lords. Einzelganger, avonturier en huurling Jake [Dave Bautista] wordt door zelfverklaarde koning August [Samuel L. Jackson] ingehuurd om de Mona Lisa te stelen van generaal Volkov [Kristofer Hivju]. De zoektocht

brengt Jake naar de voormalige Maginot-linie waar hem verrassingen staan te wachten. Kurylenko mag meedoen in deze routinematige, maar goed te pruimen futuristische actiefilm.

Afterlife (2022) 🇧🇪

zie: *Hiernamaals*

Aftermath (2013) ½

Misdaadthriller met Anthony Michael Hall, Jamie Harrow, Chris Penn

Regie: Thomas Farone

Het feit dat Farone dit omschrijft als een misdaadkomedie is slechts één bewoks van zijn incompetentie. Het amateuristische camerawerk, de belabberde montage, de verschrikkelijke dialogen en dito vertolkingen zijn dat ook. Elisabeth Röhm en Tony Danza delen in deze malaise, de laatste film die Penn afrondde voor zijn dood in januari 2006. De rest van de cast hoopte tevergeefs dat dit nooit het daglicht zou zien.

Aftermath, The (2019) **½

Oorlogsdrama met Keira Knightley, Jason Clarke, Alexander Skarsgård

Regie: James Kent

De setting is veelbelovend: een Brits echtpaar bestaande uit kolonel Lewis Morgan [Jason Clarke] en Rachael [Keira Knightley] reist in 1946 naar Hamburg waar Lewis moet meewerken aan het herstellen van de orde en het opsporen van de laatste Hitlergetrouwen. Het Britse leger confiscieert voor hen het huis waar Stephen Lubert [Alexander Skarsgård] en zijn dochter [Flora Thiemann] wonen en die naar de zolderkamer worden verbannen. Helaas is dit geen thriller geworden over de klopijacht op Nazi's, maar een standaardwerkje over de liefdesdriehoek die ontstaat omdat Rachael zich verveelt. De acteurs halen het onderste uit de kan, maar het blijft ongeïnspireerde boeketreeks-romantiek uit de tijd dat vrouwen nog weke knieën (en meer) kregen wanneer een man ook maar enige avances maakte.

Afternoons Of Solitude (2024) **** ½

Alt. titel: *Tardes De Soledad*

Documentaire met Andrés Roca Rey, Antonio Guitierrez, Robert Dominguez

Regie: Albert Serra

Adembenemende en weergaloos gefilmde documentaire registreert alle facetten van een van de controversieelste sporten ter wereld: stierenvechten. Opent met Andrés Roca Rey die na een optreden wordt verzorgd aan zijn wonden. Vervolgens zien we, grotendeels in een doorlopend shot, het verloop van zijn optreden. We horen de interactie tussen Andrés en de stier, die met zijn teamleden en zo nu en dan die met de etoeschouwers. Een statische, ogenschijnlijk verborgen camera registreert wat de mannen zeggen tijdens de busreis na afloop van het gevecht waarbij de toon verandert zodra Andrés uit beeld is. Zeer confronterend, buitengewoon fascinerend, maar aan de lange kant. Als je niet tegen dierenleed kunt, zou ik er niet aan beginnen.

AfterSun (2022) ***

Drama met Frankie Corio, Paul Mescal

Regie: Charlotte Wells

Sfeervol coming-of-age waarin de 11-jarige Sophie [Frankie Corio] met haar vader [Paul Mescal] vakantie viert in Turkije. Er is een kink in de kabel, maar pas na enkele gebeurtenissen en ontmoetingen waardoor Sophie een persoonlijke groei doormaakt, wordt duidelijk welke schaduw er over de vakantie hangt. De slotonthulling is letterlijk en figuurlijk er niet een om vrolijk van te worden en het plot meandert teveel, maar Wells stijlvolle regie en het innemende spel van Corio maken veel goed.

Against The Ice (2022) ****

Avonturenfilm met Nikolaj Coster-Waldau, Joe Cole, Charles Dance

Regie: Peter Flinth

Verfilming van het autobiografische boek van journalist en ontdekkingsreiziger Ejnar Mikkelsen, die in 1909 op Groenland leider was van de zoektocht naar Ludvig Mylius-Erichsen. Erichsen en zijn manschappen kwamen om het leven tijdens een poging de noordgrens van het eiland in kaart te brengen. Deze film volgt Mikkelsen [Nikolaj Coster-Waldau] en de onervaren Iver Iversen [Joe Cole] tijdens de gevaarlijke laatste etappe van een expeditie vol tegenslagen. Ondertussen proberen de teruggekeerde expeditieleden minister van Financiën Neergaard [Charles Dance] over te halen om een nieuwe reddingsexpeditie te financieren. Prima avonturenfilm geeft inzicht in de politieke belangen van de poolexpedities van die tijd en werd een paar jaar later actueel door de dreiging van de VS om Groenland over te nemen.

Against The Tide (2023) ***

Documentaire met Rakesh Koli, Ganesh Nakhawa

Regie: Sarvnik Kaur

Vissers Rakesh en Ganesh zijn grootgebracht met traditionele methodes. Maar de concurrentie is moordend en strengere regels (onder anderen m.b.t. nachtvisseren met ledlampen) maakt het haast onmogelijk om vast te houden aan een eeuwenoude familietraditie. Enige kennis van visserij komt goed van pas om de problematiek te begrijpen. Kaur toont ook de sobere omstandigheden waaronder Rakesh en Ganesh hun gezinnen onderhouden. De verhaallijn is aan de magere kant en hoewel dit zich aanprijst als cinema vérité zijn er veel scènes die lijken te zijn nagespeeld. Onderhoudend, maar niet geheel overtuigend.

Agarrame Fuerte (2024)

zie: *Don't You Let Me Go*

Agatha's Almanac (2025) ***

Documentaire met Agatha Brock

Regie: Amalie Atkins

Over een periode van 5 jaar portretteerde Atkins haar tante Agatha, die zelfvoorzienend leeft op een perceel ver buiten de stad waar ze een appartement heeft. Als een mengelmoes van Klazien uit Zalk en Rob 'Eigen Tuin' Verlinden

toont en vertelt Agatha hoe ze met huis- tuin- en keukenmiddelen haar oogst beschermt tegen natuurlijke vijanden. Tussendoor licht ze een tipje van de sluier op over haar persoonlijke geschiedenis, maar dat doet ze duidelijk met tegenzin. Agatha en haar levensstijl wekken interesse en bewondering op en Atkins maakt op amuseante wijze gebruik van haar ervaring als beeldend kunstenaar om het visueel interessanter te maken. Door het gebrek aan persoonlijke diepgang taant de interesse naar een uurtje.

Age Of Adaline, The (2015) **½

Romantisch drama met Blake Lively, Michiel Huisman, Harrison Ford

Regie: Lee Toland Krieger

Door een bizarre samenloop van omstandigheden is Adaline [Blake Lively] sinds een auto-ongeluk in 1938 geen dag verouderd. Vijftien jaar lang houdt ze dat geheim, maar wanneer wetenschappers haar willen laten opnemen voor wetenschappelijke testen, laat ze haar dochter [Cate Richardson] achter. Sindsdien verhuist ze om de tien jaar om een nieuwe identiteit aan te kunnen nemen. Dat laat geen ruimte voor innige vriendschappen, laat staan een relatie. In 2013 valt ze als een blok voor Ellis [Michiel Huisman]. Sprookjesachtig romantisch drama over het nut en de waarde van (bij voorkeur samen) oud worden is vergezocht, maar lijkt vooral aan een gebrek aan verhaal. Lively is prima, maar de beste momenten komen van Lynda Boyd, als Adalines blinde vriendin en van Ellen Burstyn als haar inmiddels 80-jarige dochter, die zich moet voordoen als haar grootmoeder.

Age Of Shadows, The (2016) ****

Alt. titel: *Miljung*

Thriller met Byung-hun Lee, Kang-ho Song, Yoo Gong

Regie: Jee-woon Kim

Aangenaam complexe spionagethriller is prachtig gefilmd en bevat topvertolkingen van Kang-ho Song als een spion (of dubbelspion?) en van Byung-hun Lee als een agent die geen middel schuwt om de Koreaanse pogingen om de bezetting van hun land te saboteren. Een zeer verzorgde productie maakt dit een lust voor het oog en er zijn enkele enerverende actiescènes, maar vooral het spannende verhaal en de 'battle of wits' tussen de twee hoofdpersonen maken indruk.

Agent Game (2022) *

Thriller met Jason Isaacs, Dermot Mulroney, Katie Cassidy

Regie: Grant S. Jonson

Olsen [Mel Gibson] zit op een bankje in Washington wanneer hij tot zijn schrik ontdekt dat hij het doelwit is van een aanslag. In flashbacks ontdekt we de reden in deze verwarrende en, gezien de aansprekende cast, teleurstellende thriller. Het heeft iets te maken met een man [Barkhad Abdi] die in Antwerpen onderworpen wordt aan de meedogenloze ondervragingstechnieken van Amerikaanse agenten die denken dat hij een terrorist is. Het is hoe dan ook een hoop oeverloos geklets dat pas op het einde uitmondt in een niet onaardige schietpartij. De vraag is of het je tegen die tijd nog iets kan schelen hoe deze confrontatie afloopt.

Agent Of Happiness (2024) ****½

Documentaire met Amber Kumar Gurung, Guna Raj Kuikel, Sarita Chettri

Regie: Ann Bhattarai, Dorotya Zurbó

Druk Gyalpo is sinds 2006 de (draken)koning van Bhutan en laat regelmatig volksonderzoek plegen om het Bruto Nationaal Geluk te meten. Amber en Guna behoren tot de 75 ambtenaren die door het land reizen om die metingen te verrichten. Deze documentaire volgt het tweetal tijdens ontmoetingen en gesprekken met inwoners en toont 'gelukscore' die de geïnterviewden behalen op basis van een lijst met 149 vragen in 8 categorieën. Het idee om het succes van je land te meten aan de hand van geluk in plaats van het Bruto Nationaal Product is goedbedoeld, maar wanneer Bhattarai en Zurbó zich verdiepen in enkele geïnterviewden (en Amber) blijkt dat niet zo eenvoudig te zijn. Prachtig portret van een bijzondere cultuur toont het contrast tussen de stad en het platteland vanuit een uniek perspectief en met een prettige dosis ironische humor. Fascinerend en zeer onderhoudend.

Agente Secreto, O (2025)

zie: *Secret Agent, The*

Agente Topo, El (2020)

zie: *Mole Agent, The*

Agia Emy (2021)

zie: *Holy Emy*

Aguas Rojas (2014)

zie: *Out Of The Dark*

Ah-ga-ssi (2016)

zie: *Handmaiden, The*

Ahava Zot Lo Hayta (2020)

zie: *Love It Was Not*

Ahlal Agaci (2018)

zie: *Wild Pear Tree, The*

Aigles De La République (2025)

zie: *Eagle Of The Republic*

Aileen: Queen Of The Serial Killers (2025) ****½

Documentaire met Aileen Wuornos, Steve Binigar, Jaqueline Giroux

Regie: Emily Turner

Op 9 oktober 2002 werd Aileen Wuornos geëxecuteerd, omdat ze schuldig was bevonden aan de moord op en beroving van zeven mannen. Documentairemaker Nick Broomfield portretteerde Wuornos in 1992 en maakte een vervolg in 2003, het jaar waarin Charlize Theron haar speelde in *Monster*. De Australische beeldend kunstenaar en filmmaker Jasmine Hurst voelde een verwantschap met Wuornos, omdat ze een verleden van seksueel misbruik deelden. Ze schreven elkaar brieven en Hurst kreeg toestemming om Wuornos te interviewen. Turner werpt onderbelichte vragen op over de vooringenomenheid van de aanklager, het achterhouden van

cruciaal bewijs en andere dubieuze tactieken die ertoe bijdroegen dat Wuornos werd afgeserveerd als een onbetrouwbare getuige. Dat maakt dit een waardevolle aanvulling op eerdere films over deze tragische zaak.

Ain't In It For My Health: A Film About Levon Helm (2010) *½**

Muzikale documentaire met Levon Helm, Amy Helm, Larry Campbell

Regie: Jacob Hatley

Intieme, maar weinig onthullende documentaire over Levon Helm, de drummer/zanger van The Band, één van de meeste invloedrijke Amerikaanse bands van de jaren 60 en 70. Hatley filmt Helm tijdens repetities en sessies met muzikale duizendpoot Larry Campbell ter voorbereiding op wat zijn laatste studioalbum zou worden. Hoewel hij de strijd met longkanker overwon, is hij nog steeds een kettingroker en daardoor is er van zijn unieke stemgeluid weinig over. Hoewel Helm opleeft wanneer hij muziek maakt, ontstaat snel een beeld van een bittere, cynische en fragiele man die de prijs van zijn levensstijl betaalt. Levon stelt zich kwetsbaar op, maar over zijn leven en carrière ná The Band komen we nauwelijks iets te weten.

AINBO: Heldin Van De Amazone (2021)

zie: AINBO: Spirit Of The Amazon

AINBO: Spirit Of The Amazon (2021) *

Alt. titel: AINBO: Heldin Van De Amazone

Animatiefilm met de stemmen van Lola Raie, Dino Andrade, Joe Hernandez

Regie: Richard Claus, Jose Zelada

De gezondheid en het leefgebied van een inheemse stam in het Amazonegebied is het gevolg van een vloek. Alleen Prinses Ainbo [Lola Raie] kan die opheffen. Een gordeldier [Dino Andrade] en een tapir [Joe Hernandez] fungeren als 'spirituele gidsen' en zijn aanwijzingen dat dit een wanhopige poging is om Disney/Pixar te kopiëren. Matige, soms ronduit goedkoop ogende animatie, zwakke stemvervolkingen en een slap verhaal met een voorspelbare ecologische boodschap doen dit snel naar de bodem zinken. Thom Hoffman komt er redelijk zonder kleerscheuren vanaf als slechterik DeWitt.

Ainda Estou Aqui (2024)

zie: I'm Still Here

Air (2023) ****

Historisch drama met Matt Damon, Jason Bateman, Benn Affleck

Regie: Ben Affleck

Hoewel Nikes uitbuiting van kinderen in Thailand even ter sprake komt, is dit in feite een Nike-commercial vermomd als eerbetoon aan twee mannen die een onuitwisbare stempel hebben gedrukt op de sportwereld. De titel verwijst naar de sportschoenen waarmee Nike concurrenten Converse en Adidas naar het tweede plan dwuilde. Deze film toont door welke hoepels Nike-vertegenwoordiger Sonny Vaccaro [Matt Damon] moest springen. Eerst om Nike-oprichter en CEO Phil Knight [Ben Affleck] ervan te overtuigen dat het bedrijf een andere koers moet varen, dan om rookie Michael Jordan [Damian Delano Young], een trouwe fan van Adidas, een sponsorcontract met Nike te laten tekenen. Jordans manager [Chris Messina] maakt dat lastig. Daarom probeert Sonny hem te omzeilen en contact te leggen met Michaels moeder Deloris [Viola Davis], die in feite de touwtjes in handen heeft. Een zeer onderhoudend, intelligent geschreven en prima geacteerde reconstructie van een belangrijk stuk sportgeschiedenis. Affleck en Damon zijn nog steeds een gouden duo.

Air Force (2020)

zie: Top Gunner

Air Force Elite: Thunderbirds (2025) ***

Documentaire met Col. Nathan Malafa, Vin Thoroughman, Rob Reider

Regie: Matt Wilcox

Het Thunderbirds-team zet zich ieder jaar in om ingewikkelde, levensgevaarlijke en (dus) spectaculaire vliegshows te geven in het beste gevechtsvliegtuig dat het Amerikaanse leger bezit. Het kleinste foutje kan dodelijke gevolgen hebben en de historie leert dat 1 op 10 Thunderbirds om het leven komt tijdens een training of een show. Ieder jaar wordt een nieuw team getraind en het is aan kolonel Nathan Malafa om de zes nieuwe rekruten om te smeden tot een team en de certificatie voor het seizoen 2023-2024 af te dwingen. Er is aandacht voor de offers die de piloten en hun gezinnen moeten brengen, evenals voor de cruciale rol van de technici op wie de piloten ook blindelings moeten kunnen vertrouwen. Onvervalste propaganda is zonder meer voer voor iedere luchtvaartfreak. Zie ook *The Blue Angels*.

Air Strike (2018) ½

Alt. titel: Airstrike; The Bombing; Da Hon Zha; Unbreakable Spirit

Oorlogsdrama met Ye Liu, An Minxun, Bruce Willis

Regie: Xiao Feng

In 1937 en 1938 probeert Japan het Chinese volk op de knieën te dwingen met een spervuur aan kogels een onophoudelijk bombardementen. Centraal staan de bewoners van een dorpje waar een vete gaande is over een theehuis en dat zich opmaakt voor een Mahjongtoernooi. Willis speelt de Amerikaanse militaire adviseur die jonge, Chinese piloten moet klaarmaken om hun leven te wagen om de Japanners te stoppen en er is een verhaallijntje gejat uit *Wages of Fear*, inclusief de lerare van een weeshuis dat met een aantal kinderen op de vlucht is geslagen. Adrien Brody komt ook nog opdraven in dit verwarrende en qua special effects vaak lachwekkende oorlogsepos. Als de belachelijke en totaal niet overtuigende luchtgevechten en overdreven explosies je kijklust niet ontnemen, dan doen die jengelende kinderen dat wel. Ouderwetse propaganda van het treurige soort.

Airbender (2010)

zie: Last Airbender, The

Airstrike (2018)

zie: Air Strike

Aisha (2022) *½**

Sociaal drama met Letitia Wright, Josh O'Connor, Loran Cranitch

Regie: Frank Berry

Een Nigeriaanse student [Letitia Wright] zit vast in de bureaucratische asielzoekersmolen in Ierland en heeft steeds meer moeite met de achterdocht waarmee zij en haar lotgenoten worden behandeld. Ze vindt morele steun bij een sympathieke beveiliging [Josh O'Connor] die zijn eigen verleden met zich meedraait. Boeiend portret van asielzoekers in een limbus die getekend wordt door een procedure gebaseerd op wantrouwen en van de effecten die dat heeft op degenen die daarin belanden.

AKA (2023) *½**

Actiethriller met Alban Lenoire, Éric Cantona, Thibault De Montalembert

Regie: Morgan S. Dalibert

Speciaal agent Adam [Alban Lenoir] infiltrereert in de bende van Victor Pastore [Éric Cantona] om te achterhalen wie degene is die werkelijk aan de touwtjes trekt. Hij is aangenomen als lijfwacht van Victors zoon [Noé Chabbat], met wie hij een persoonlijke band krijgt die de missie op losse schroeven zet. Clichés te over in deze actiethriller met een overvol scenario. Kevin Layne is goed als de Congolese vermeende terrorist, Cantona is een imposante schurk en de gewelddadige finale mag er zijn. Maar het basisplot is te afgezaagd.

Akinjeon (2019)

Zie: Gangster, The Cop, The Devil, The

Akiplesa (2024)

zie: Toxic

Akmarcul Boatda (2010)

zie: I Saw the Devil

Aku Wa Sonzai Shinai (2023)

zie: Evil Does Not Exist

Al Pacino, Le Bronx Et La Fureur (2021)

zie: Vuur Van Al Pacino, Het

Alabama Solution, The (2025) ****

Documentaire met Raoul Poole, Robert Earl Council, Melvin Ray

Regie: Andrew Jarecki, Charlotte Kaufman

De titel verwijst naar een uitdrukking die erop duidt dat de staat Alabama problemen het liefst zelfstandig oplost. Jarecki en Kaufman werden benaderd door gevangenen die via een naar binnen gesmokkelde telefoon hun verhaal willen delen. Een indringend exposé van een gevangensysteem dat toont dat Alabama 160 jaar na de Amerikaanse Burgeroorlog nog altijd slavernij gebruikt als economisch model.

Aladdin (2019) *½**

Avontuur met Mena Massoud, Naomi Scott, Will Smith

Regie: Guy Ritchie

De eerste versie van *Aladdin* herinneren we ons nu vooral vanwege superschurk Jafar, de briljante stemvertolking van Robin Williams als 'The Genie' en de opzweepende muziek, met het Oscar®-winnende 'A Whole New World' als dramatisch hoogtepunt. De keuze om dat liedje hier in een nieuw jasje te steken, pakt niet al goed uit en ook het terugkerende 'One Jump Ahead' valt tegen. Maar dit opent met een indrukwekkende versie van 'Arabian Nights', gezongen door Will Smith die de rol van 'The Genie' goed oppakt. 'Friend Like Me' is een perfect huwelijk tussen inhoud en muziek, maar de showstopper is 'Speechless', voortreffelijk gezongen door Naomi Scott (als Princess Jasmine) en een eerbetoon aan vrouwen die zich niet langer het zwijgen op laten leggen. Smith en Scott zijn uitblinkers in een prima cast, maar Ritchie overspeelt zijn hand in de bombastische actiescènes. Kijk nog wel even naar de reprise van 'Friend Like Me' aan het einde. Zie ik daar niet een amusante verwijzing naar een (zeer) vroege hit van Will 'The Fresh Prince' Smith?

Alan Partridge (2013)

zie: Alan Partridge: Alpha Papa

Alan Partridge: Alpha Papa (2013) ****

Alt. titel: Alan Partridge

Komedie met Steve Coogan, Colm Meaney, Tim Key

Regie: Declan Lowney

De zelfverklaarde 'King of Chat' Alan Partridge [Steve Coogan] is terug op zijn oude nest Radio Norfolk Digital en verradt zijn trouwe collega Pat [Colm Meaney] wanneer blijkt dat de nieuwe eigenaren iemand willen ontslaan. Pat neemt wraak door het radiostation en Alans sidekick [Tim Key] te gijzelen. Wanneer blijkt dat Pat alleen met Alan wil praten, ziet de egoïstische mediapersoonlijkheid kans om een heldenrol te spelen en zijn carrière een nieuwe impuls te geven. Coogan kruipt probleemloos terug in zijn aandoenlijke zelfingenomen alter ego, maar je hoeft Alan Partridge niet vooraf te hebben gekend om hiervan te genieten. Uiteraard is Felicity Montagu van de partij als Alans trouwe assistent Lynn voor deze geslaagde reboot vol persiflages op het actiegenre waar Alan denkt een hoofdrol in te spelen. Een film waarin iemand vol overgave 'Cuddly Toy' van Roachford playbackt, heeft bij mij sowieso een streepje voor.

Alarum (2025) ½

Actiethriller met Scott Eastwood, Willa Fitzgerald, Sylvester Stallone

Regie: Michael Polish

Spionnen Joe [Scott Eastwood] en Lara [Willa Fitzgerald] zijn in het geheim getrouwd en verbergen zich in een vakantiehuis. Aan de rust komt een einde wanneer meerdere spionage-organisaties hen opsporen op zoek naar een flash drive. Rommelig plot met een overdaad aan personages, veel praatscènes die abrupt overgaan in lawaaiige, maar zeker niet spannende actiescènes. Amper een touw aan vast te knopen en de special effects zijn ook nog eens ondermaats!

Alata (2012)

zie: Out in the Dark

Albert Brooks: Defending My Life (2023) *½**

Documentaire met Albert Brooks, Rob Reiner, David Letterman

Regie: Rob Reiner

Rob Reiner en Albert Brooks leerden elkaar 60 jaar geleden kennen op een middelbare school en zijn nog steeds goede vrienden. In deze documentaire kijken ze terug op de carrière van Albert Brooks, misschien wel de enige (top)komiek die o.a. bij Johnny Carson optrad met materiaal dat hij nog nooit had getest en met zijn intelligente, absurdistische humor een generatie komieken inspireerde. Zijn legendarische optreden met "Buddy", een speelgoed om spelling mee te oefenen, komt voorbij, evenals optredens als buikspeler en pantomimespeler. Ook is er een terugblik op zijn indrukwekkende filmcarrière en vertelt hij (nog eens) hoe hij de grondlegger werd van Saturday Night Live. Een must voor liefhebbers van komedie met bijdragen van onder anderen Steven Spielberg, Ben Stiller, Chris Rock, Jon Stewart en David Letterman.

Albert Nobbs (2011) ***

Romantisch drama met Glenn Close, Mia Wasikowska, Aaron Taylor-Johnson

Regie: Rodrigo Garcia

Albert Nobbs [Glenn Close] werkt als butler in de huishouding van Mrs. Baker [Pauline Collins] in de hoop geld te kunnen sparen voor een tabakwinkel. Alberts droom komt in gevaar wanneer collega Hubert [Janet McTeer] ontdekt dat hij een korset draagt. Bovendien heeft hij een oogje op dienstmeisje Helen [Mia Wasikowska], die met klusjesman Joe [Aaron Taylor-Johnson] droomt van een vertrek naar de VS. Een interessant uitgangspunt met een uitdagende rol voor de uitstekende Close dat inzicht geeft in seksuele discriminatie in de 19e eeuw en het gapende gat tussen rijk en arm. Garcia heeft veel tijd nodig om de personages en de verhaallijnen te introduceren en worstelt met de samenhang in dit romantische drama.

Album, The (2023) ***

Documentaire met commentaar van Debi West

Regie: Kevin Hosmann

Voor de komst van MTV en de Compact Disc was de albumhoes een essentieel middel voor artiesten om hun imago en de inhoud en/of betekenis van een album over te brengen. Debuutalbums moesten er visueel uitspringen om de aandacht te trekken van de argelose door de vinylbakken bladerende platenzaakbezoeker. Deze documentaire onderzoekt de kunst van de albumhoes aan de hand van gesprekken met toonaangevende ontwerpers uit die tijd en schetst aan de hand daarvan een beeld van de platenindustrie, waaronder de soms krampachtige relatie tussen label en artiest. Die geschiedenis is zonder meer interessant, maar Hosmann kiest te vaak voor losse anekdotes over een bepaalde cover. De aandacht voor de veranderingen die het digitale tijdperk teweeg bracht, maakt de geschiedenis compleet, maar wordt er snel doorheen gejaagd. Begrijpelijk, omdat die ontwikkeling ten koste ging van de aandacht voor de albumhoes, maar Hosmann had die episode ook buiten beschouwing kunnen laten.

Alcarràs (2022) **½**

Drama met Jordi Pujol Dolcet, Anna Otín, Xènia Roset

Regie: Carla Simón

Onder druk van projectontwikkelaars moet een boerenfamilie aan het eind van de zomer hun boerderij en het bijbehorende land verlaten. Drie generaties proberen er het beste van te maken, maar door de lage inkooprijzen en financiële zorgen nemen de spanningen in de familie toe. Sfeervol drama zet een authentiek beeld neer van een Spaans boerenfamiliebedrijf met sterk werk van Josep Abad als de grootvader en nestor van de familie en van Ainet Jounou (als kleindochter Iris) wiens spel (net als dat van haar leeftijdsgenootjes) volstrekt natuurlijk is. Ik had graag wat meer verhaal gezien, maar als sfeerportret is dit zeker geslaagd.

Alchemist Cookbook, The (2016) **

Horrorfilm met Ty Hickson, Amari Cheaton, Fiji

Regie: Joel Potrykus

Wazige film waarin Sean [Ty Hickson] als een kluisenaar leeft in de caravan van zijn oom, ergens in het bos. Ondanks de waarschuwingen van zijn broer [Amari Cheaton] gaat Sean volledig op in alchemistische/occulte experimenten, die hem tot het uiterste drijven. Weet in het begin de interesse te wekken, maar de verveling slaat snel toe omdat er amper iets interessants gebeurt. Na een niet onaardige nachtelijke sequentie wordt het iets beter, ook dankzij Hicksons terecht door velen als 'manisch' omschreven spel, maar Potrykus wist duidelijk niet hoe het verhaal moest aflopen.

Alex Cross (2012) *½

Misdaadthriller met Tyler Perry, Matthew Fox, Edward Burns

Regie: Rob Cohen

Alex Cross [Tyler Perry] is een profiler voor de politie van Detroit die betrokken wordt bij de jacht op een seriemoordenaar [Matthew Fox]. Die besluit zijn pijlen te richten op Alex en zijn gezin. Perry is goed in de titelrol, maar een afgezaagd scenario doet vermoeden dat we te maken hebben met een pilot die is afgekeurd wegens een gebrek aan originaliteit. Met de juiste humor was dit een perfect plot geweest voor Frank Drebin. Een verwaarloosbaar routinewerkje.

Alexander And The Terrible, Horrible, No Good, Very Bad Day (2014) **½**

Komedie met Ed Oxenbould, Steve Carell, Jennifer Garner

Regie: Miguel Arteta

Na een rampzalig verlopen dag kan Alexander [Ed Oxenbould] het niet verdragen dat zijn vader [Steve Carell], moeder [Jennifer Garner], broer [Dylan Minnette] en zus [Keris Dorsey] een perfecte dag lijken te hebben gehad. Bovendien hebben ze meer interesse te in het feit dat broertje Trevor [Elise Vargas] zijn eerste woordje heeft geleerd dan in Alexanders verjaardagsfeest, dat in de soep dreigt te lopen. Alexander wenst dat zij eens een 'terrible, horrible, no good, very bad day' beleven.

Chaos en slapstick is het resultaat in deze opzichtige variant op *Freaky Friday*, maar het enthousiasme en plezier van de cast houden dit vermakelijk.

Alexander And The Terrible, Horrible, No Good, Very Bad Road Trip (2025) *

Komedie met Thom Nemer, Eva Longoria, Jesse Garcia

Regie: Marvin Lemus

Vlak voordat Alexander Garcia [Thom Nemer] met zijn vader [Jesse Garcia], moeder [Eva Longoria], zus [Paulina Chávez] en oma [Rose Portillo] begint aan een familiereis naar Mexico-Stad, ontdekt hij een relikwie dat volgens hem verklaart waarom hij zoveel pech heeft. En tijdens de reis vol ongemakken en pech blijkt dat relikwie op mysterieuze wijze mee te zijn gereisd! Het lukt de Garcia's niet om van het onding af te komen, dus hoe nu verder? De proloog bevat een korte vooruitblik die bolstaat van de krijsmomenten. Je weet dus waar je aan begint en de klungelige slapstick en het hopeloze overacteren van de cast maken het er nog erger op. De enige reddingsboei komt van Rose Portillo en Cheech Marin als de grootouders, verder is dit nauwelijks aan te zien.

Alfie, The Little Werewolf (2011) ½

zie: Dolfje Weerwolffje

Algérien Par Accident (2021)

zie: Mariner Of The Mountains

Ali & Ava (2021) ***

Romantisch drama met Adeel Akhtar, Claire Rushbrook, Ellora Torchia

Regie: Clio Barnard

Ali [Adeel Akhtar] is een dj wiens huwelijk met Runa [Ellora Torchia] op instorten staat. Ava [Claire Rushbrook] is een moeder van vier kinderen, die een duister geheim over haar overleden echtgenoot met zich meedraagt. Ali en Ava ontmoeten elkaar op school en onder anderen door hun gezamenlijke liefde voor muziek ontstaat een innige vriendschap die niet in goede aarde valt bij Ali en Ava's gezinnen. Goed geacteerd romantisch drama gefilmd op locatie in Bradford, wat bijdraagt aan de authenticiteit. Het basisverhaal kent echter weinig verrassingen.

Alice And The Mayor (2019) ****

Alt. titel: Alice Et Le Maire

Komisch drama met Anaïs Demoustier, Fabrice Luchini, Léonie Simaga

Regie: Nicolas Pariser

De verkiezingen staan voor de deur voor de burgemeester van Parijs Paul [Fabrice Luchini], maar hij zit op een dood spoor. Alice [Anaïs Demoustier] is een literatuurdocent met een bovengemiddelde kennis van filosofie die Paul moet helpen door met "ideeën" te komen, ookal heeft ze geen politieke ervaring. Alice weet niet goed wat er van haar gevraagd wordt en ook Pauls staffleden Isabelle [Léonie Samaga] en Daniel [Antoine Reinartz] begrijpen niet waar Paul mee bezig is. Zeker niet zo voorspelbaar als je denkt en Demoustier en Luchini houden perfect het midden tussen drama en komedie.

Alice, Darling (2022) **½**

Psychologisch drama met Anna Kendrick, Kaniehtiio Horn, Wunmi Mosaku

Regie: Mary Nighy

Alice lijkt gelukkig met kunstenaar Simon [Charlie Carrick], tot ze vertelt dat ze voor haar werk op reis moet terwijl ze in feite een weekje op vakantie gaat met hartsvriendinnen Sophie [Wunmi Mosaku] en Tess [Kaniehtiio] om Tess' 30e verjaardag te vieren. Alice is haarzelf niet, Tess schroomt niet om haar zorgen en frustratie hierover uit te spreken en Sophie probeert lange tijd de vrede te bewaren. Kendrick zet één van haar beste rollen neer en geeft op hartverscheurende wijze gestalte aan een jonge vrouw die verdrinkt in onzekerheden en een verwoestende relatie. Nighy en scenarist Allana Francis verlenen extra kracht aan dit psychologische drama door het scherpe portret van een vriendschap en de machteloosheid die je kunt ervaren als je ziet hoe je beste vriend of vriendin ten onder dreigt te gaan.

Alien: Covenant (2017) **½

SF-thriller met Michael Fassbender, Katherine Waterston, Billy Crudup

Regie: Ridley Scott

De zwakste van alle *Alien*-films, al is 'ie niet slecht. Net als voorganger *Prometheus* begint het met een proloog die pas halverwege betekenis krijgt. De 15-koppige bemanning van *Covenant*, met verder nog 2000 kolonisten en meer dan 1000 embryo's in cryogene staat aan boord, wordt door androïde Walter [Michael Fassbender] gekomt om reparaties te verrichten na een ongeluk waarbij de kapitein om het leven is gekomen. De overgebleven bemanning pikt een signaal op dat wijst op menselijk leven en besluit de planeet waar het signaal vandaan komt te verkennen. Daar ontdekken ze het wrak van *Prometheus* en enkele onvriendelijke wezens. Begint sterk door zicht te richten op de verstandhoudingen tussen de bemanningsleden. Bovendien zorgt het mysterie rondom het onbekende signaal voor een stevige dosis suspense. Minder sterk wanneer het zich (letterlijk) op bekend terrein begeeft en die vervelende buitenaardse beestjes hun werk gaan doen. Technisch prima in orde en Ridley Scott doet niet veel verkeerd als regisseur, maar hij had er goed aan gedaan om het scenario flink te redigeren.

Alina (2020)

zie: Voice Of Love, The

Alina, The Voice Of Love (2020)

zie: Voice Of Love, The

Alita: Battle Angel (2019) **½

SF-actie met Rose Salazar, Christoph Waltz, Jennifer Connelly

Regie: Robert Rodriguez

De 33-jarige Rosa Salazar speelt de tienercyborg uit de titel die een tweede leven krijgt wanneer Dr Dyson Ido [Christoph Waltz] haar hoofd op een vuilnisbelt vindt. Hij gebruikt andere metalen om haar te repareren en vernoemt vernieuwt naar zijn gestorven dochter. Alida probeert, met hulp van Hugo [Keenan Johnson],

herinneringen aan haar vorige leven op te wekken. Een confrontatie met premiejager Zapan [Ed Skrein] bewijst dat Alida een uitstekende vechter is, maar ook dat ze machtige vijanden heeft. Het eerste uur is goed door te komen, omdat het clichégehalte daarin laag is. De moeizame vader/dochter-relatie en de romance met Hugo zijn alleen bedoeld om ons ervan te overtuigen dat Alida menselijke trekjes heeft, maar voegen weinig toe. Skrein is een formidabele schurk en acteerkanon Mahersha Ali, die doet denken aan Wesley Snipes in *Blade*, verleent gravitas aan bijna-opperschurk Vector. Zakt af wanneer Alida zich meldt voor een potje Murder Ball (een variant op Roller Derby) en je bijna 45 minuten non-stop getuige bent van lawaaiig CGI-actiedode. Het ergste is dat de onnodig lang uitgerekte opbouw naar de finale ons alleen maar brengt naar een opzet voor een sequel die er uiteindelijk niet kwam.

All Dirt Roads Taste Of Salt (2023) ½

Drama met Charleen McClure, Reginald Helms Jr., Moses Ingran

Regie: Raven Jackson

Voor wie onophoudelijk naar het toilet moet, is dit de ideale film, want het bestaat vooral uit nietszeggende stiltes. We zien Mack uitgroeien van een kind [Kaylee Nicole Johnson] tot een volwassen vrouw [Charlene McClure], maar verwacht niet dat er iets interessants gebeurt in dit zich tergend langzaam voltrekkend gedrocht. De vogels en de krekels stelen de show. Zonde dat de lange stiltes onderbroken worden door wat moet doorgaan voor dialoog. Slaapmiddel eerste klas.

All Evez On Me (2017) *½

Biografisch drama van met Demetrius Shipp Jr., Danai Gurira, Dominic L. Santana

Regie: Benny Boom

Shipp Jr. lijkt in ieder geval op Tupac Shakur. Ik kan me echter niet voorstellen dat Tupac gelukkig zou zijn geweest met deze oppervlakkige biografie die veel weg heeft van een verfilming van de Wikipediapagina over dit hiphopicoon. Het belooft weinig goeds als je de afgebouwde Twin Towers ziet en er vervolgens "New York – 1971" verschijnt. Tupacs jeugd komt in sneltreinvaart voorbij, zonder aandacht voor zijn biologische vader en met slechts een bliksemverschijning van zijn stiefvader. Erg fragmentarisch en wat de gemiddelde muzikkenner al weet over komt netjes voorbij. Niets nieuws onder de zon dus, terwijl er een fascinerend levensverhaal aan deze biopic ten grondslag ligt. Het enige interessante deel van de film behandelt zijn periode bij Death Row en zijn 'samenwerking' met de intimiderende Suge Knight, uitstekend neergezet door Dominic L. Santana die de film steelt. Een beetje sneu dat het verhaal van zo'n invloedrijke muzikant zo is afgeraffeld.

All I Had Was Nothingness (2025) *****

Alt. titel: Je n'Avais Que Le Néant – Shoah Par Lanzmann

Documentaire met Claude Lanzmann en commentaar van Guillaume Ribot

Regie: Guillaume Ribot

Van 1972 tot 1984 reisde Claude Lanzmann de wereld af voor beeldmateriaal voor *Shoah*, het ultieme document van de vernietiging van de Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Veertig jaar na de première van dat monumentale meesterwerk, gebruikt Ribot ongebruikt beeldmateriaal en fragmenten uit Lanzmanns biografie om het pijnlijke, moeizame en diep persoonlijke maken van *Shoah* te reconstrueren. Zo verklaart hij de radicale visuele en inhoudelijke vorm van *Shoah*, maar ook welke trucs en misleidingen Lanzmann gebruikte om onder anderen Simon Srebnik, Abraham Bomba en Franz Suchomel zover te krijgen dat ze hun verhaal voor de camera deelden. Dringend advies: eerst *Shoah* kijken, dan deze meeslepende 'making-of'.

All In (2021) ½

zie: Alles Op Tafel

All-In (2021) ***

Documentaire met Hakan Hoscán, Ismail Dasdögen, Aslper Kantemur

Regie: Vokan Üce

Vokan Üce neemt je mee naar het Nashira Resort in Side aan de Turkse Riviéra en volgt de ervaringen van twee beginnende werknemers tijdens een zomer. Hakan is 25, is door een sociale angststoornis lange tijd nauwelijks uit huis geweest, maar is daardoor wel zeer belezen. Hij wil zijn angsten overwinnen en zijn werk gebruiken om zijn Engels te verbeteren. De 18-jarige Ismail is een voormalige kapper die naar Side is gekomen om zijn familie financieel te ondersteunen. Hakan werkt als 'redder' bij de glijbaan, Ismail werkt in de keuken. Het kiezen voor twee jonge mannen met verschillende karakters, ambities en werkzaamheden biedt ruimte voor een breed perspectief en Hakan en Ismail spreken openhartig over hun ervaringen, maar Üce verzuimt het in een bredere context te plaatsen waardoor hij kansen op sociaal-maatschappelijke kritiek (of in ieder geval het voorhouden van een spiegel) verspeelt.

All In Favor (2025) ***

Alt. titel: Votemos

Komisch drama met Raúl Fernández De Pablo, Clara Lago, Tito Valverde

Regie: Santiago Requejo

Alberto [Raúl Fernández de Pablo] ontvangt de leden van bewonerscommissie voor een bespreking over de defecte lift in en Madrileens appartementencomplex. Hij hoopt tevens toestemming te krijgen om zijn appartement te verhuren aan Joaquín [Pepe Carrasco]. Iedereen wil de zaken het liefst zo snel mogelijk afhandelen, tot Alberto vertelt dat Joaquín psychische problemen heeft. De discussie die ontstaat wordt feller en persoonlijker, waardoor alle aanwezigen met hun eigen tekortkomingen worden geconfronteerd. Een standaardgegeven voor een satirische blik op normen en waarden met een dwarsdoorsnee van de samenleving. Onderhoudend, goed geacteerd, met een ironische ontknoping, maar toneelmatig gefilmd en de onthullingen zijn niet erg verrassend.

All In: The Fight For Democracy (2020) **½**

Documentaire met Stacey Abrams, Jayla Allen, Carol Anderson

Regie: Lisa Cortes, Liz Garbus

Dat Trump zichzelf beschouwt als een milieudeskundige en de grootste expert op het gebied van toerisme zal niemand meer verbazen. Het interessantste aan deze documentaire is dat het een voorbode is van Trumps presidentschap: hij gebruikt zijn geld en macht om zijn zin door te drijven. De toenmalige leider van de Scottish National Party Alex Salmond krijgt er van langs, evenals Kroatische politici die het resultaat van een referendum over de komst van een Trump-golfbaan naast zich neerleggen. Baxter stelt kritische vragen en krijgt (uiteraard) de wind flink van voren, ook vanwege de reputatie die hij opbouwde met "You've Been Trumped". Trump besloot zelf toch met Baxter in gesprek te gaan. Hij verleent deze verder eenzijdige documentaire meer geloofwaardigheid.

All Inclusive (2023) ½ ½

Komedie met Tibor Lukács, Jennifer Hoffman, Bing van Son

Regie: Aniëlle Webster

Sylvia [Jennifer Hoffman] besluit tijdens aan All Inclusive vakantie op Bonaire met haar gezin dat ze het heeft gehad met echtgenoot Jacco [Tibor Lukács]. Ze laat zich verleiden door gladjakker Serge [Matthijs van de Sande Bakhuizen]. De hormonen van 17-jarige dochter Lois [Aiko Beemsterboer] spelen op dankzij mooiboy Rogee [Thijs Boermans] en zoon Bink [Bing van Son] kruip uit zijn schulp. Smakeloze komedie met als kers op de taart Jochum ten Haaf als entertainer Bob die in bikini aquarobics geeft. Frank Lammers zag een verblijf op Bonaire wel zitten en kwam zijn gage innen in deze beschamende, hopeloos geacteerde en zeer gedateerde klucht met een flinke dosis vals sentiment tijdens de ontknoping.

All-Inclusive Love (2024) * ½**

Documentaire met Manon Van Eijk, Anita Van Eijk, Jan Van Eijk

Regie: Kim Smeekes

Manon was 15 toen ze tijdens een all-inclusive vakantie met haar ouders werd ontmaagd door Hugo, één van de animators in het resort. Vijftien jaar later verbaast ze zich over wat ze daarover schreef in haar dagboek en beseft ze hoe traumatisch die ervaring was. Smeekes filmt Manon terwijl ze dit geheim met haar ouders deelt, tijdens therapie sessies en tijdens haar zoektocht naar Hugo. Overmand door emoties spreekt Manon warrig over de gebeurtenissen en daardoor blijft het lang onduidelijk wat er precies is gebeurd. De ontknoping is opmerkelijk, maar levert geen duidelijke conclusie op.

All Is By My Side (2013)

zie: Jimi: All Is By My Side

All Is Lost (2013) ****

Avonturenfilm met Robert Redford

Regie: J.C. Chandor

Redford geeft op 77-jarige leeftijd een indrukwekkende tour de force in deze unieke film waarin een eenzame zeiler op de Stille Oceaan in botsing komt met een container. Her is het begin van gebeurtenissen die zijn overlevingswil op de proef te stellen. Behalve een korte openingsmonoloog en een vergeefse SOS-roep, is dit een zwijgende vertolking met één personage die bij elke tegenslag zijn hoop levend probeert te houden. Het concept is gewaagd en Chandor slaagt er niet in je de hele tijd goeie te houden. Het scheelt als je zeilervaring hebt, omdat die voorkennis helpt de keuzes van de zeiler in een vroeg stadium te begrijpen. Een bijzonder knappe rol van Redford, prachtig gefilmd, voorzien van een spaarzame, mooie muzikale score en met een einde dat je niet snel zult vergeten.

All Is True (2018) ****

Biografisch drama met Kenneth Branagh, Judi Dench, Kathryn Wilder

Regie: Kenneth Branagh

Branagh en Dench spelen William Shakespeare en echtgenote Anne Hathaway in de laatste levensjaren van de gevierde toneelschrijver. Shakespeare stopt met schrijven nadat het Globe Theater door een technisch mankement is afgebrand. Daardoor heeft hij veel meer contact met en tijd voor zijn vrouw [Dench] en dochters Susanna [Lydia Wilson] en Judith [Kathryn Wilder]. Williams gedachten gaan echter vaak uit naar zijn zoon en Judiths tweelingbroer Hamnet [Sam Ellis], die stierf als gevolg van de pest. Al gauw blijkt dat William het nodige heeft uit te spreken met gezin. Interessante interpretatie van de periode uit het leven van De Bard waarover relatief weinig bekend is. Zoals te verwachten valt, weet Branagh het tijdperk overtuigend tot leven te brengen en is het acteerwerk uitstekend, ook van Ian McKellen in zijn beperkte bijdrage als Earl of Southampton.

All Light, Everywhere (2020) *****

Documentaire met Steve Tuttle, Ross McNutt en commentaar van Keaver Brenai

Regie: Theo Anthony

Anthony filmt een rondleiding van woordvoerder Steve Tuttle op de werkvloer van Axon Enterprise (voorheen Taser), marktleider op het gebied van toezicht- en bewakingsapparatuur in de VS. Ross McNutt probeert bewoners van een wijk te overtuigen van de voordelen van een verkenningsvliegtuig, maar krijgt tegengas. Op briljante wijze ontleedt Anthony de voors en tegens van bewakingstechnologie, onder anderen door een direct verband te leggen met vergelijkbare technologische ontwikkelingen uit de 18^e eeuw. Maar wat het meest imponeert, is hoe hij de camera(mens) gebruikt om de filosofische uitspraken van de genoemde pioniers op het gebied van fotografie te onderstrepen, onder anderen tijdens een workshop over het gebruik van een bodycam en door het gebruik van speciale effecten die uitsluitend tot doel lijken te hebben ons door een visueel experiment te overtuigen van zijn gelijk. Een volstrekt cinematografische ervaring die stof geeft tot nadenken over de wereld waarin we leven, en die waarin we willen leven.

All Llv Baqi Mink (2025)

zie: All That's Left Of You

All Men Are Bastards (2014)

zie: I Stay With You

All My Friends Hate Me (2021) *½

Drama met Tom Stourton, Joshua McGuire, Dustin Demri-Burns

Regie: Andrew Gaynord

Pete [Tom Stourton] nodigt enkele vrienden uit in een afgelegen villa voor een feest en wil daar Sonia [Charly Clive] ten huwelijk vragen. Hoewel hij vertraging oploopt, is hij aankomend nog niemand aanwezig. Al snel bekruipet Pete al het gevoel dat zijn vrienden hem in helemaal niet mogen. Heeft hij werkelijk redenen om dat aan te nemen of is zijn wantrouwen het gevolg van de psychische klachten waarvoor hij medicijnen moet innemen? Hoewel meerdere bronnen dit een horrorkomedie noemen, valt er weinig te lachen. Alleen een paar onaangename dromen zouden de gevoeligsten onder ons als een rechtvaardiging voor het label 'horror' beschouwen. De acteurs leveren goed werk af, maar het scenario (waaraan Stourton een grote bijdrage levert) hinkt op te veel gedachten waardoor het als geheel onvoldoende werkt.

All My Life (2020) **½

Romantisch drama met Jessica Rothe, Harry Shum Jr., Marielle Scott

Regie: Marc Meyers

Jenn [Jenny Roth] en Sol [Harry Shum Jr.] hebben wat hun hartje begeert en ze zien er ook nog eens uit als fotomodellen! De wereld lacht hen (iets te nadrukkelijk) toe, dus het is sneu dat Sol ernstig ziek blijkt te zijn. Nergens ontstaat de indruk dat dit jonge stel enig benul heeft van een sober bestaan, laat staan van armoede, maar toch is er crowdfunding nodig om deze verwende gastjes hun droomhuwelijk te geven. Het verhaal is onuitstaanbaar sentimenteel en had een draak van een film op moeten leveren, maar Roth en Sum zijn een leuk stel en scenarist Todd Rosenberg voegt een aangename, zelfrelativerende humor toe waardoor je toch gaat meeleven met dit tragische stel. Tot die verschrikkelijke slotscène dan.

All My Puny Sorrows (2021) ****½

Drama met Alison Pill, Sarah Gadon, Mare Winningham

Regie: Michael McGowan

Boek: Miriam Toews

Jaren nadat haar vader een einde maakte aan zijn leven moet Yoli [Alison Pill] diepgewortelde emoties onder ogen zien wanneer haar ogenschijnlijk perfecte zus [Sarah Gadon] een poging tot zelfdoding ternauwernood overleeft. Onverwacht verdriet, onbegrip en jaloezie zijn aan de orde van de dag in deze op dialoog leunende verfilming van de bestseller van Miriam Toews dat profiteert van sterke vertolkingen van de drie hoofdrolspelers en de meermaals becroonde montage van Orlee Buium en Michelle Szemberg, die voorkomen dat dit vervalft in gefilmde toneel.

All Of Us Strangers (2023) ****

Psychologisch drama met Andre Scott, Claire Foy, Jamie Bell

Regie: Andrew Haigh

Adam [Andrew Scott] is een van de twee bewoners van een enorm appartementencomplex. De andere is Harry [Paul Mescal], met wie hij een relatie begint. Adam bezoekt regelmatig zijn vader [Jamie Bell] en moeder [Claire Foy] die stierven als gevolg van een verkeersongeluk toen Adam 12 jaar oud was. Het basisgegeven van Taichia Yamada's boek werkt beter op papier dan op film en Haigh stelt je geduld op de proef in het verwarrende eerste uur. De uitstekende cast, met Scott als uitblinker, houdt de aandacht vast tot de mooie ontknopning. En wat een heerlijke soundtrack!

All Our Fears (2021) *½

Alt. titel: Wszystkie Nasze Strachy

Biografisch drama met Dawid Pgronnik, Maria Maj, Jacek Poniedzialek

Regie: Lukasz Gutt, Lukasz Ronduda

Daniel [Dawid Ogrodnik] is kunstenaar, activist en homoseksueel. Wanneer lesbische vriendin Jagoda [Agata Labno] een einde maakt aan haar leven, neemt iedereen aan dat ze dat deed omdat de religieuze plattelandsgemeenschap haar afwees. Daniel nodigt iedereen uit om mee te doen aan een 'kruisweg', een ceremoniële wandeling met een houten kruis, om Jagoda te herdenken, maar niemand sluit zich bij hem aan. Gebaseerd op een waar verhaal, wat het gevoel versterkt dat Daniel niet louter uit barmhartigheid handelt. Hij is vooral bezig een slachtofferrol te eisen ter meerdere eer en glorie van zijn kunst. Uiteindelijk draait dit meer over de vraag of je religieuze symbolen mag gebruiken als middel om te strijden voor LHBTI-rechten, dan over de oorzaak van Jagoda's dood.

All Quiet On The Western Front (2022) ***

Alt. titel: Am Westen Nichts Neues

Oorlogsdrama met Felix Kammerer, Albrecht Schuch, Aaron Hilmer

Regie: Edward Berger

Een groep Duitse studenten meldt zich na een vurig pleidooi van hun professor aan bij het leger aan het begin van De Eerste Wereldoorlog. De jongens ontdekken dat het niet zo glorieus of romantisch is als ze zich hadden voorgesteld. Derde grootschalige verfilming van de pacifistische roman van Erich Maria Remarque is goed geregisseerd en schitterend in beeld gebracht door James Friend en heeft ontgenegelijk sterke momenten, vooral in het laatste kwart wanneer tanks en vlammenwerpers opdoemen op het slagveld. Het scenario van Edward Berger, Lesley Paterson en Ian Stokell richt zich teveel op de veldslagen en de scènes waarin de Duitse diplomaat Matthias Erzberg [Daniel Brühl] onderhandelt met de Franse generaal Ferdinand Foch [Thibault de Montalembert] zijn volstrekt overbodig. Mist de humor en emotionele diepgang van de klassieker uit 1930 en komt niet veel verder dan het cliché van oorlog net een hel is. Hoofdpersoon Paul [Felix Kammerer] lijkt op den duur op het monster van Frankenstein. Goed gemaakt, maar dramatisch onvoldoende succesvol. Winnaar van vier Oscars voor cinematografie [James Friend], muzikale score [Volker Bertelmann], production design [Christian M. Goldbeck, Ernestine Hipper] en beste internationale speelfilm.

All Roads Lead To Rome (2015) *½

Romantische komedie met Sarah Jessica Parker, Rosie Day, Raoul Bova

Regie: Ella Lamhagen

Om te ontsnappen aan problemen thuis neemt Maggie Falk [Sarah Jessica Parker] haar opstandige tienerdochter [Rosie Days] mee op vakantie naar Toscane, waar ze 20 jaar geleden een bliksemromance had. Natuurlijk blijkt haar oude vlam [Raoul Bova] daar nog steeds te wonen en is de liefde niet bekoeld. De problemen beginnen wanneer Summer besluit Luca's moeder [Claudia Cardinale] te helpen haar oude vlam Marcellino [Shel Shapiro] te vinden en de politie gelooft dat er sprake is van ontvoering. Volstrekt formulematige, quasi-dwaze romantische komedie is alleen de moeite waard vanwege Cardinale in een rol die haaks staat op haar glamoeruze image.

All Shall Be Well (2024) ****

Alt. titel: Cong Jin Yihou

Drama met Patra Au, Tai-Bo, Chung-Hang Leung

Regie: Ray Yeung

Geliefden Angie [Patra Au] en Pat [Lin-Lin Li] wonen al 30 jaar samen wanneer Pat plotseling overlijdt. Het huis staat op naam van Pats broer Shing Wu [Tai-Bo], die ook is aangewezen als executer van het testament. Angie wist dat Pat bezig was haar testament te herzien en daardoor ontstaat discussie over Pats laatste wens. Shing Wu overweegt zelfs het huis over te dragen aan zijn zoon [Chung-Hang Leung]! Prachtig geacteerd familiedrama toont de generatiekloof wanneer Victor en Fanny [Fish Liew] hun homofobe ouders bekritisieren, omdat ze Angies liefdesrelatie met Pat niet erkennen.

All Stars 2: Old Stars (2011) ** ½

Komedie met Thomas Acda, Cas Jansen, Peter Paul Muller

Regie: Jean van de Velde

De mannen van Swift Boys (minus Hero) reizen samen in een busje naar Spanje om aanwezig te zijn bij het huwelijk van Bram [Danny de Munk]. Een excuus voor een opstapeling van flauwe, soms ronduit infantiële incidentjes waardoor de mannen vertraging oplopen en herontdekken hoe waardevol hun vriendschap is. Ze spelen een potje voetbal tegen Duitse naturalisten, dragen Burka's om teamgenoten te bevrijden uit de cel in een Frans provinciestadje. Gesponsord door de Vriendenloterij, dus voetbal heeft hier een helende factor. Matige komedie met een weinig geslaagd eerbetoon aan Antonie Kamerling, die in oktober 2010 uit het leven stapte.

All That Breathes (2022) ****½

Documentaire Salik Rehman, Mohammed Saud, Nadeem Shehzad

Regie: Shaunnak Sen

Salik, Mohammed en Nadeem zijn geboren en getogen in Delhi en eigenaren van een bedrijf dat zeepbakjes produceert. Hun ware passie is het verzorgen van vogels (en vrouwen in bijzonder) die zich, net als andere dieren, proberen aan te passen aan het leven in een grote stad. Dat leert henn op respectvolle manier te kijken naar 'Alles wat Ademt' (geen verwijzing naar Rob de Nijs). Sen volgt de mannen tijdens hun pogingen om de financiën en faciliteiten bijeen te krijgen voor een vogelklinik. Prachtig gefilmd en vol interessante visuele ideeën werpt Sen relevante vragen op over de harmonie tussen mens en dier, tussen stad en natuur en de gevolgen van klimaatverandering. Episodisch, maar onderhoudend.

All That's Left Of You (2025) ****½

Alt. titel: All Lly Bqi Mink

Historisch drama met Cherien Dabis, Saleh Bakri, Adam Bakri

Regie: Cherien Dabis

In 1998 is een Palestijnse tiener [Muhammad Abed Elrahman] betrokken bij een demonstratie tegen Israël die uitloopt op dodelijk geweld. 25 jaar later zoekt zijn moeder [Cherien Dabis] een Israëlische man [Dominik Maringer] op om haar familiegeschiedenis uit te doeken te doen. Dat begint met het verhaal van haar echtgenoot [Saleh Bakri] die een kleuter was toen Israël in 1948 Palestina bezette. Oprechte, maar eenzijdige historische vertelling waarin de Israëlische soldaten zijn gereeduceerd tot karikaturale slechteriken. Afgezien daarvan is dit gemaakt met veel aandacht voor historisch detail, uitstekend geacteerd en boeiend tot de ietwat prekerige ontknopning.

All The Beauty And The Bloodshed (2022) ****½

Documentaire met Nan Goldwin, Marina Berio, Noemi Bonazzi

Regie: Laura Poitras

Nan Goldwin is het prominentste gezicht van een groep activisten dat zich inzet om de steenrijke familie Sackler te ontmaskeren als wolven in schaapskleren. Die familie investeerde veel geld in musea (waaronder Guggenheim en het Metropolitan Museum in New York) en kreeg daarvoor een Sackler-vleugel of -afdeling terug. Maar de Sacklers verdienen hun fortuin met de productie en marketing van medicijnen die zo verslavend zijn dat dagelijks 150 mensen sterven aan de gevolgen daarvan. Begint met een in het oog springende actie en Poitras gebruikt dat als ankerpunt om terug te kijken op het turbulente, kleurrijke leven van een eigenzinnige, volhardende kunstenaar die altijd haar hart heeft gevolgd en zowel de fijne als de onaangename gevolgen daarvan heeft geaccepteerd. Een perfecte combinatie van persoonlijk portret en kritiek op Big Pharma.

All The Devil's Men (2018) **

Misdaadthriller met Milo Gibson, Joseph Millson, Sylvia Hoeks

Regie: Matthew Hope

Routinematige misdaadthriller waarin huurlingen elkaar om vage redenen naar het leven staan en proberen elkaar te slim af te zijn. Ondertussen vallen de anonieme handlangers (en William Fichtner) in groten getale door neer. Maarheeze hoeft de vlag niet uit te hangen voor Hoeks' bijdrage: haar personage is net zo dimensionaal als de anderen. Heeft een paar aardige actiescènes,

All The Money In The World (2017) **

Biografisch drama met Michelle Williams, Mark Wahlberg, Christopher Plummer

Regie: Ridley Scott

Williams en Wahlberg slaapwandelen door deze zwakke hybride van thriller, misdaadfilm en drama gebaseerd op ware feiten, waarin de kleinzoon en erfgenaam van de rijkste man ter wereld wordt ontvoerd en zijn moeder [Williams] probeert haar steenrijke, maar gierige stiefvader [Christopher Plummer, die Kevin Spacey op het laatste moment verving] ervan te overtuigen het losgeld te betalen. Wahlberg speelt een vertrouweling van Plummer die Williams probeert bij te staan. Scott maakte een grote fout door Charlie Plummer te casten in als de ontvoerde kleinzoon. Met zijn expressieloze vertolking wekt hij geen enkele sympathie op en daardoor hebben de scènes met zijn eveneens zwak acterende ontvoerders amper dramatische impact. We zitten vooral opgescheept met een worstelende Williams die telefoontjes van de ontvoerders beantwoordt en een kleurloze Wahlberg in een van zijn zwakkere rollen.

All The Old Knives (2022) **½

Misdaadthriller met Chris Pine, Thandiwe Newton, Jonathan Pryce

Regie: Janus Metz

In 2012 kaapte een terreurgroep onder leiding van Sulieman Abdulwahed [Abdul Alshareef] een vliegtuig van Turkish Airlines. Een groep CIA-agenten kon niet voorkomen dat alle gegijzelden om het leven kwamen en is elkaar uit het oog verloren, ook al omdat de daders spoorloos verdwenen. Tien jaar later ontvangt CIA-baas Vick Wallinger [Laurence Fishburne] informatie die suggereert dat een mol binnen de CIA medeverantwoordelijk was voor de rampzalige afloop. Henry Pelham [Chris Pine] krijgt opdracht zijn voormalige teamleden te onderzoeken en te ondervragen om de identiteit van de mol te achterhalen. In feite een whodunit waarin de gebeurtenissen rondom de kaping vanuit verschillende perspectieven voorbij komen. Oude gevoelens van liefde en wrok spelen daarbij een sleutelrol. Prima geacteerd, maar het is een hoop gepraat en te weinig actie.

All The Pretty Little Horses (2020) ½

Alt. titel: Mikra Omorfa Aloga

Psychologische thriller met Yota Argyropoulou, Dimitris Lalos, Alexandros Karamouzis

Regie: Michalis Konstantos

Nadat ze hun fortuin hebben verloren door de financiële crisis in Griekenland, doen Alice [Yota Argyropoulou] en Petros [Dimitris Lalos] een poging, een nieuw leven op te bouwen in Mexico. Om aan een huis te komen moeten ze zich beter voordoen dan ze zijn. Ze raken verblind door een levensstijl die ze zich niet meer kunnen permitteren. Onheilspellende muzikale cues dienen het label 'psychologische thriller' te rechtvaardigen, want er gebeurt niets interessants. Zeer moeilijk om door te komen en ik raad eenieder aan om die bewering niet in twiffel te trekken.

All The Way (2016) *½**

Historisch drama met Bryan Cranston, Melissa Leo, Anthony Mackie

Regie: Jay Roach

Films over Amerikaanse presidenten zijn veelal de moeite waard en geven topacteurs een rol om zich in vast te bijten. Cranston treedt in de voetsporen van Michael Gambon, die de rol van LB Johnson speelde in *Path To War*. De politiek intelligente, maar weinig charismatische LB Johnson staat in 1963 voor de schier onmogelijke taak om uit de schaduw van zijn vermoorde voorganger voorganger te treden. De Koude Oorlog en de Civil Rights Movement onder leiding van Martin Luther King zetteen het Witte Huis enorm onder druk. Cranston en weet de complexiteit van Johnsons persoonlijkheid sterk neer te zetten in deze degelijke, maar zelden hoogstaande biografische film. Het is aan te raden om dit te combineren met *Path To War*, want het geeft op een onderhoudende manier enig inzicht in een van de onrustigste politieke periodes uit de Amerikaanse geschiedenis.

All Things Must Pass: The Rise And Fall Of Tower Records (2015) ****

Documentaire met Russ Solomon, Heidi Cotler, Chris Cornell

Regie: Colin Hanks

Nostalgie is terugblik op een periode waarin je als muzikant liefhebber nog uit huis kon en moest gaan om nieuwe muziek te ontdekken. Tower Records was voor de platenverzamelaar decennialang 'the place to be' en Elton John had jarenlang een vaste ochtend waarop hij de plaatselijke Tower Records bezocht en drie exemplaren (voor elk huis een) kocht van elke nieuwe plaat die hem aansprak. Net als voor miljoenen anderen was een bezoek aan de platenzaak regelmatig het hoogtepunt van de week. Dave Grohl werkte enige tijd bij Tower Records, want "het was de enige plaats waar ze iemand die er zo uitzag aannamen." Het verhaal over het onconventionele personeelsbeleid en de rol die het speelde in het succes van de franchise levert vele vernieuwende onthullingen op. Wat vooral blijft hangen is het saamhorigheidsgevoel dat ontstaat als je in een ruimte komt met gelijkgestemden. Wie de platenzaak nog niet miste, zal dat na het zien van deze documentaire vast en zeker wel doen.

All We Imagine As Light (2024) *½

Romantisch drama met Kani Kusruti, Divya Prabha, Hirdu Haroon

Regie: Payal Kapadia

Mumbai is een stad voor eenzame dromers die daar blijven, omdat er in ieder geval geld en werkgelegenheid is. Verpleegkundige Prabha [Kani Kusruti] is door haar vader uitgehuwelijkt aan een man die in Duitsland werkt en woont. Ze deelt een kamer met Anu [Divya Prabha] die met haar vriend Shiaz [Hirdu Haroon] door de stad dwaalt. Omschreven als een film om bij weg te dromen en dat is precies wat mij overkwam. Het camerawerk van Ranabir Das mag er zijn, maar bij gebrek aan verhaal of actie droomde ik regelmatig weg en dat is geen probleem. Maar daarvoor had ik ook naar het hart van de Kalahariwoestijn kunnen gaan. Of, nog beter: lekker op bed gaan liggen. Het soort navelstaarderij waar men in Cannes geen genoeg van krijgen – dit won daar dan ook de Grand Prix.

Alle Wollen Geliebt Werden (2022) *½**

Komisch drama met Anne Ratte-Polle, Lea Drindi, Ulrike Willenbacher

Regie: Katharine Woll

Aimabele psychotherapeut Ina [Anne Ratte-Polle] moet veel mensen tevreden stellen: haar passief-agressieve vriend [Urs Jucker]; haar tienerdochter [Lea Drinda], over wie ze voogdij deelt met ex-man Hannes; en haar moeder [Ulrike Willenbacher]. Op de snikhete 70e verjaardag van haar moeder wordt het Ina teveel. Tragikomisch portret van een vrouw die iedereen tevreden wil houden, ten koste van haarzelf. Woll houdt de teugels stevig vast, waardoor niemand vervalt in farce of karikatuur, met als resultaat een geloofwaardige, effectieve rol van Ratte-Polle.

Alleen Met Jenever (2024) * ½**

Documentaire met Kelly Klingenberg, Kirsten Klingenberg, Laura Klingenberg

Regie: Kelly Klingenberg, Hetty Nietsch

Vier jaar geleden stierf de 58-jarige Geert-Jan Klingenberg in zijn ernstige vervuilde appartement waar hij vermoedelijk pas na enkele weken door de politie werd aangetroffen. Zijn laatste dagen was hij doorgekomen op een dieet van rauwe eieren en jenever. Met zusjes Kirsten en Laura besluit Kelly Klingenberg het appartement in te richten zoals het vroeger was. In die setting spreekt ze de betrokken agenten, daarna mensen met wie haar vader in een bepaalde levensfase veel contact had. Een diep persoonlijk familieportret aan de hand van het levensverhaal van een ogenschijnlijk functionerende alcoholist. Film als therapie voor Kelly en haar familie, maar erg meeslepend is het niet. Dat kan anders zijn voor mensen die binnen hun eigen familiekring te maken hebben (gehad) met alcoholisme.

Alleen Tegen De Staat (2021) * ½**

Documentaire met Deryna, Janet, Nazmiye

Regie: Stijn Bouma

Bouma gaf vijf vrouwen die slachtoffer zijn van de Toeslagenaffaire de gelegenheid om ongefilterd hun verhaal te vertellen. Hoewel Renske Leijten en Pieter Omtzigt hun uiterste best deden om namens deze mensen te spreken, is het waardevol deze mensen zelf hun verhaal te laten vertellen. Dat Bouma dat doet door ze in een soort praatgroep te zetten waarbij de andere aanwezigen op de achtergrond meestal ietwat verveld voor zich uitstaren, maakt dit er niet levendiger op. Het filmen van een stoel, omdat een van de deelnemers niet in beeld wilde verschijnen, had hij achterwege mogen laten.

Alleluia (2014) ****

Zwarte komedie met Lola Dueñas, Laurent Lucas, Hélène Noguerra

Regie: Fabrice du Welz

Alleenstaande moeder Gloria [Lola Dueñas] komt via een contactadvertentie in contact met Michel [Laurent Lucas], een man met een psychologische aandoening waardoor hij gelooft dat hij iedere vrouw in zijn macht kan krijgen. Gloria valt als een blok voor Michel en laat haar dochtertje [Sorenza Mollica] achter voor een leven met Michel. In het begin helpt Gloria Michel om zijn verlangens te bevredigen, maar door jaloerse woede-uitbarstingen veranderen de verhoudingen. Met haar zachtmoedige blik is Dueñas angstaanjagend als de zorgzame, eenzame moeder die verandert in een psychopaat. Du Welz' stijlvolle regie verbeeldt Gloria's psychische transformatie en vooral de slotconfrontatie met Solange [Hélène Noguerra] en haar dochter [Pili Groyne] is indrukwekkend. Macabere, zwartkomische horrorfilm is koren op de molen voor genrefans. Gebaseerd op het verhaal van de Amerikaanse seriemoordenaars en Raymond Martinez Fernandez (AKA 'The Lonely Hearts Killers') dat in 1969 al aan de basis stond van het controversiële *The Honeymoon Killers*.

Allelujah (2022) ***

Drama met Jennifer Saunders, Russell Tovey, David Bradley

Regie: Richard Eyre

Het is 2019 en de minister van Gezondheid en Sociale Zorg [Nicholas Burns] heeft op advies van Colin Colman [Russell Tovey] besloten Bethlehem Hospital te sluiten omdat het niet efficiënt genoeg werkt. Vrijwilligers houden de boel draaiende en in afwachting van de uitreiking van een onderscheiding voor Zuster Gilpin [Jennifer Saunders] proberen personeel en de hoogbejaarde 'tijdelijke bewoners' hun dagen goed door te komen. Wanneer Colins vader [David Bradley] in Bethlehem wordt opgenomen, ontdekt hij de waarde van de zorg die daar wordt geleverd. Het scenario van Heidi Thomas, gebaseerd op het toneelstuk van Alan Bennett, heeft het hart op de tong en is vooral aan het einde erg prekerig. De dwarsdoorsnede van personeel en patiënten is, tja, wel erg doorsnee. Maar Saunders is formidabel en vermijdt alle clichés als de no-nonsense veteraan in de geriatrie. Haar scènes met Bradley zorgen voor prachtige momenten in dit goedbedoelde, maar eenzijdige pleidooi voor the National Health Service en verpleegkundigen in het algemeen.

Allemaal Familie (2016) * ½**

Komisch drama met Gilda de Bal, Bob de Moor, Steve Geerts

Regie: Dries Vos

Ensemblefilm volgens de Hollywoodformule over een familie waarvan ieder lid te maken heeft met weinig originele problemen. Bob [Bob de Moor] en Greta [Gilda de Bal] kondigen in de aanloop naar hun 40-jarig huwelijksjubileum aan dat ze willen scheiden, een jachtige regisseur [Steve Geerts] krijgt te horen dat hij geen kinderen kan verwekken en wijst achter de rug van zijn vrouw [Nathalie Meskens] zijn broer [Wouter Hendrickx] aan als zaaddonor. Geerts is bijna net zo storend als het formulematige scenario, maar dit wordt gered door enkele rake momenten, vooral dankzij De Bal als de vrouw op leeftijd die onverwerkt verdriet onder ogen moet komen. Enkele bekende Vlamingen hebben een cameo als zichzelf.

Allemaal Naar iBiZa! (2013) ½

zie: Verliefd Op Ibiza

Allen Tegen Allen (2019) * ½**

Documentaire met Gaston Vrolings, Joep Hoffman, Jan Baars

Regie: Luuk Bouwman

Als we het hebben over Fascisme in Nederland denken we vooral aan Mussert en Rost Van Tonningen, de kopstukken van de NSB. Bouwman richt zich op het interbellum en met behulp van een door een vooraanstaande fascist ontworpen stamboom wordt meteen duidelijk dat er in de jaren 20 tientallen Nederlandse fascistische groeperingen waren. Aan de hand van archiefbeelden, teksten uit speeches en interviews met fascistische kopstukken, die jaren na de oorlog zijn opgenomen, krijgen we een beeld van de oorzaak van die versplintering, evenals van hoe de NSB de dominante partij werd. Een relevante geschiedenis die ook ingaat op propagandatechnieken, waarbij de medewerking van verzamelaars van zeldzame parafernalia van grote waarde is. Hiermee legt Bouwman een link met het heden, waarin dezelfde technieken met moderne media worden gebruikt. Vooral het audio-interview uit 1972 met Jan Baars, voormalig leider van de Algemeene Nederlandsche Fascisten Bond, levert interessante inzichten op. Het verhaal ontvouwt zich echter erg langzaam en de plechtige, ernstige voice-over maken interessante stof tot droge kost.

Alles/Retour (2023) ***

Drama met Ruth Beekmans, Welket Bungué, Lies Visschedijk

Regie: Dorothee van den Bergh

Tijdens een tussenstop van een vrachtrit van België naar Spanje ontdekt Erika [Ruth Beekmans] dat immigrant Idy [Welket Bungué] zich in haar vrachtwagen heeft verstopt. Idy is aangeslagen wanneer blijkt dat hij niet in Engeland is aangekomen. Na een vechtpartij met een Britse chauffeur [Lawrence Sheldon] heeft hij weinig andere keus dan Erika's aanbod aan te nemen om mee te rijden naar Spanje en terug te keren naar België. Onderweg ontstaan spanningen en Erika riskeert zelfs haar baan, maar het is letterlijk en figuurlijk snel duidelijk hoe de reis eindigt. Het voorspelbare script wordt gecompenseerd door de prettige chemie tussen de hoofdrolspelers. Visschedijk speelt een collega die de vracht in Zaragoza in ontvangst neemt.

Allergrootste Slijm film, De (2022) **½ ♂

Avonturenfilm met Bibi Speek, Zafania Kersten, Yolanthe Cabau

Regie: Martijn Smits

Wanneer Indy's moeder [Yolanthe Cabau] laat weten dat Indy [Bibi Speek] moet helpen om de wereldwijde slijmcrisis op te lossen, vertrekt Indy met haar nieuwe vriendin Dounia [Zafania Kersten] naar Zuid-Amerika. Indy weet niet dat Dounia handlanger is van Indy's oude artsvriend Dominic Duff [Géza Weisz]. Die heeft Indy's vader Joost [Ferdinand Stofmeel] overtuigd van zijn goede bedoelingen. Met Indy's stiefbroer Benji [Matheu Hinzen] als piloot reizen Joost en Dominic de kinderen achterna. Door een gebrekkig budget overtuigt dit nooit als avonturenfilm, maar Smits en coscenarist Maarten van den Broek probeerden in ieder geval iets anders. De terugkeer van Weisz is een pluspunt, ook al is het verhaal deze keer wel erg vergezocht. En waar is Indy's broer gebleven?

Alles Goed (2024) **½ ♂**

Documentaire met Natalia Chumachenkov, Svitlana Lishchynzki, Zoia Rochniak

Regie: Peter Lataster, Petra Lataster-Czisch

Portret van het leven van Oekraïense vluchtelingen in Opvang Van Houtte Industriepark in Weesp richt zich op vrouwelijke bewoners van verschillende leeftijden. De één heeft een zoon verloren in de strijd, de ander maakt zich zorgen om haar echtgenoot die strijdt aan het front en er is een tiener die zoekt naar verbondenheid met deze vrouwen. Dat gevoel van verbinding en solidariteit tussen wordt versterkt door hun dankbaarheid voor de manier waarop ze zijn opgevangen. Uiteindelijk willen ze niets liever dan terugkeren naar hun eigen huis in hun eigen land. Een tikje manipulatief op de meest emotionele momenten, maar verder een boeiend, indringende kijkje achter de schermen bij de opvang van "gewenste" vluchtelingen.

Alles In Bester Ordening (2021)

zie: Mostly Minimalistic

Alles Is Zoals Het Zou Moeten Zijn (2020) ½ ♂

Alt. titel: Life As It Should Be

Romantische komedie met Barbara Sloesen, Jan Kooijman, Jelle de Jong

Regie: Ruud Schuurman

Dat ook vrouwen verschrikkelijke romantische komedies kunnen schrijven, bewijzen Anna Pauwels en Daphne Deckers met dit stompzinnige, volstrekt formulematige gedrocht dat heel snel de afgrond weet te vinden. Direct na de zware bevalling van een zontje, ontdekt Iris [Barbara Sloesen] dat Pieter [Jelle de Jong] zich afvraagt of hij de vader is! Tot overmaat van ramp heeft hij een affaire met een collega en dus staat Iris er alleen voor. Grappen over luiers, lacterende borsten en aanverwante artikelen geven een indruk van het niveau van de humor. Wanneer die knappe hondenuitlaters [Jan Kooijman] verschijnt, weet je wel hoe laat het is. Sloesens belabberde acteerwerk mag je grotendeels op het conto van Schuurman schrijven, want ze is niet de enige. Afschuwelijk.

Alles Op Tafel (2021) **½ ♂

Alt. titel: All In

Komisch drama met Linda de Mol, Peter Paul Muller, Lies Visschedijk

Regie: Will Koopman

Koopman laat een deel van de cast van *Gooische Vrouwen* hun rol kopiëren in de zoveelste remake van Paolo Genovese's *Perfect Strangers* (2016). Zeven 'goede' vrienden komen bijeen voor een etentje op de avond van een maansverduistering. Iemand komt op het idee om af te spreken dat ieder bericht of gesprek dat via een mobiele telefoon binnenkomt met de groep gedeeld moet worden. Iedereen heeft iets te verbergen, maar niemand heeft genoeg ruggengraat om nee te zeggen. Geheimen worden op ongeloofwaardige wijze openbaar en de manier waarop sommige gasten zich verder in de nesten werken, is volstrekt ongeloofwaardig. Sowieso gedragen

deze volwassen, trouwe vrienden zich vooral als kleuters. De Mol en Muller spelen de gastvrouw- en heer, Visschedijk en Ramsey Nasr het stel met een seksloze relatie, Waldemar Torenstra en Fenna Crutzen het stel met een kinderwens en Diederik Ebbinge de man wiens nieuwe vriendin thuis is gebleven met buikgriep. Het origineel is vele malen beter.

Alles Van Waarde (2021) * ♂

Drama met Simen Kavus, Teun Luijkx, Abe Dijkman

Regie: Stanley Kolk

Als ik het goed begrepen heb, is dit gebaseerd op een waargebeurd incident, horen we enkele van de betrokkenen hun verhaal vertellen, speelt een groep acteurs een reconstructie en is er een andere groep acteurs dat het incident in de film weer reconstrueert. Gekunsteld of niet, Kolks melodramatische benadering leidt tot hevig overacteren waardoor dit verhaal, over de strenggelovige getrouwde Marc [Teun Luijkx] die verliefd wordt op Rick [Abe Dijkman] en door jongens in elkaar geslagen wordt omdat de mannen elkaar in het openbaar aan het zoenen waren, niet uit de verf komt. Goedbedoeld maar regelmatig tenenkrommend of onbedoeld grappig waardoor de boodschap over homotolerantie (voor zover die te ontwaren valt) aan dovemansoren gericht is.

Alles Voor Elkaar (2017) **½ ♂**

Komedie met Maryam Hassouni, Esmee van Kampen, Yootha Wong-Loi-Sing

Regie: Danny Stolker

Op haar 30e verjaardag gaat Lina [Esmee van Kampen] op stap met drie hartsvriendinnen. Aan het eind van de avond bekijken ze een video van Lina's 18e verjaardag waarin ze aangaven wat hun dromen en ambities waren voor hun 30e levensjaar. Een pijnlijk moment voor Lina, die nog altijd droomt van een man en een gezin. Zorgzame duizendpoot Nicole [Sarah Chronis], carrièrevrouw Sena [Maryam Hassouni] en zangeres met bindingsangst Vanessa [Yootha Wong-Loi-Sing] besluiten Lina te helpen aan een man, maar ontdekken dat hun eigen leven niet zo perfect is als ze dachten. Het zal niemand verrassen dat dit voor alle betrokkenen een happy end heeft, maar de weg daar naartoe zit vol aangename verrassingen. Dat is vooral de verdienste van het scenario van Dag Neijzen en Liesbeth Strik dat karikaturen vermijdt en vrouwen neerzet die verschillende wegen bewandelen, maar wiens vriendschap oprecht is. Ook de mannelijke karakters komen goed uit de verf: zij zijn meer dan beeldvulling en versterken de dramatische punten. Stolker maakt effectief gebruik van de Rotterdamse locaties en dankzij de cinematografie van Elsbeth Kasteel is de havenstad op zeldzaam mooie wijze in beeld gebracht. En Oscar Aerts is hilarisch!

Alles, Eddy! (2012) ***

Komisch drama met Jelte Blommaert, Peter van den Begin, Barbara Sarafjan

Regie: Gert Embrechts

Het is begin jaren 70 en heel België is in de ban van Eddy Merckx. Freddy [Jelte Blommaert], de zoon van de dorpslager [Peter van den Begin], droomt van een carrière als wielrenner. Wanneer een nieuwe supermarkt een wielrenwedstrijd uitschrijft met als prijs een try-out bij het team van Eddy Merckx, wil hij dolgraag meedoen. Maar vader wil niet dat Freddy deelneemt aan een wedstrijd die gesponsord wordt door een winkel die een gevaarlijke concurrent. Onderhoudend, maar nauwelijks verrassend komisch drama met een prettig vleugje nostalgie en een aangename cast.

Allied (2016) *

Actiethriller met Brad Pitt, Marion Cotillard, Jared Harris

Regie: Robert Zemeckis

Door gebrek aan actie en aan chemie tussen Pitt en Cotillard was deze romantische spionagethriller bij voorbaat gedoemd te mislukken. Pitt speelt een agent van de Canadese inlichtingdienst die in 1942 in Casablanca met de Franse verzetsstrijder Marianna Beausséjour [Marion Cotillard] een missie volbrengt. De twee worden verliefd en verkassen naar Londen, waar het huwelijksleven geen rozengeur en maneschijn blijkt te zijn. Een bittere teleurstelling.

Alma Viva (2022) *

Alt. titel: Bruxa

Drama met Lua Michel, Ana Padrão, Jacqueline Corado

Regie: Cristèle Alves Meira

Iedere zomer verblijft de in Frankrijk wonende Salomé [Lua Michel] bij familie in een Portugees dorpje waar oma Avó [Ester Catalão] de scepter zwaait. Wanneer Avó onverwacht komt te overlijden, moet de familie bijeenkomen om afscheid te nemen. Pas daarna kan de begrafenis plaatsvinden. Door vliegtuigvertragingen duurt het langer dan verwacht en neemt de onrust in het dorp toe, ook al omdat Avó volgens enkele bewoners een heks was. Dat gevoel wordt versterkt wanneer Salomé bizar gedrag begint te vertonen. Het scenario biedt voldoende mogelijkheid om hier dan een horrorfilm of een zwarte komedie van te maken. Alves Meira heeft helaas meer interesse in geiten en pittoreske plaatjes en laat elke kans om er iets van te maken voorbijgaan. Een zwalkend, slecht geregisseerd en direct te vergeten niemendalletje.

Almost Christmas (2016) **½**

Komisch drama met Danny Glover, Mo'Nique, Omar Epps

Regie: David E. Talbert

Formulematige kerstfilm over een familie die uit elkaar is gegroeid na de dood van de moeder. Vader Walter [Danny Glover] nodigt zijn kinderen en aanhang toch uit om vijf dagen te verblijven in het huis waar ze zo lang samen hebben gewoond en roept de hulp in van schoonzus May [Mo'Nique] om de boel in goede banen te leiden. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Regisseur/ scenarist Talbert heeft weinig verrassingen in petto, maar het oprechte, doorleefde spel van Glover is een pluspunt en Mo'Nique zorgt voor een komische impuls als de luidruchtige, doortastende tante. Sentimentaliteit krijgt nooit de overhand en dat maakt dit pretentieloos kijkvoer voor tijdens de Kerstdagen.

Almost Cops (2025) ⚡

zie: *Bad Boas*

Alone In Berlin (2016) ****

Alt. titel: Jeder Stirbt Für Sich Allein

Oorlogsdrama met Emma Thompson, Brendan Gleeson, Daniel Brühl

Regie: Vincent Perez

Wanneer hun enige zoon in mei 1940 sneuvelt, zet dat het leven van Otto en Anna Quangel op zijn kop. Hij is voorman in een fabriek dat in dienst staat van de Duitse oorlogsmachine, zij werkt voor bij de vrouwenafdeling van de Nazi-partij. De dood van hun zoon neemt hun angst voor het Naziregime weg en Otto besluit zich te verzetten. Het acteerwerk is zeer sterk, waarbij het vooral prettig is om Gleeson een robuuste, maar sympathieke man te laten spelen. Perez is er zeker niet op uit om de Duitse burgers vrij te pleiten. Integendeel: de film bevat momenten waarin burens tegenover elkaar staan, elkaar verraden en waardevolle bezittingen stelen. Otto en Anna waren echter gewone burgers die hun leven gaven in de hoop hun stadgenoten in verzet te laten komen tegen het Naziregime. In hoeverre ze daarin zijn geslaagd, maakt Perez niet duidelijk, maar dat neemt niet weg dat dit een boeiende, goede gemaakte productie is.

Alone Together (2022) ½

Romantisch drama met Katie Holmes, Jim Sturgess, Derek Luke

Regie: Katie Holmes

Het is maart 2020. New York is in volledige lockdown wanneer June [Katie Holmes] de stad verlaat om met haar vriend John [Derek Luke] wat 'qualitytime' door te brengen in een B&B. Door de pas ingestelde maatregelen kost het June veel moeite om op de bestemming aan te komen, dus ze is niet blij als blijkt dat de B&B dubbel is geboekt door Charlie [Jim Sturgess]. Min of meer noodgedwongen brengen ze wat tijd samen door. Een ijdel projectje van Holmes die faalt als acteur, regisseur en scenarist van dit onnozele, clichématige prulletje.

Along The Way (2022) **½ ⚡

Docudrama met Sina Nazari, Malihe Rezaie, Nahid Rezaie

Regie: Mijke de Jong

De Jong werkte als vrijwilliger in vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en ontmoette daar de Afghaanse tweelingzussen Malihe en Nahid Rezaie. Die ontmoeting leidde tot deze film waarin de zusjes een gedramatiseerde versie van zichzelf spelen en waarin andere bewoners van Moria de overige rollen op zich nemen. Het idee is intrigerend, maar het gebruik van amateurs is een nadeel, ook al omdat de scheidslijn tussen realiteit en fictie onduidelijk is. Een goedbedoeld project dat vast waardevol is geweest voor de betrokken vluchtelingen, maar weinig overtuigend is voor de meer neutrale kijker.

Aloys (2016) ***

SF-drama met Georg Friedrich, Tilde von Overbeck, Kamil Krejci

Regie: Tobias Nölle

Sinds zijn vader na een lang ziekbed is gestorven, probeert Aloys [Georg Friedrich] te overleven als privédetective. Door zijn werk is hij niet meer in staat tot gewoon, menselijk contact. Totdat Vera [Tilde von Overbeck], die in hetzelfde flatgebouw woont, hem vraagt haar naar het ziekenhuis te brengen. Hij heeft eerst geen oog voor haar, maar ontfermt zich toch over haar leguaan. Langzaam ontstaat een breekbare band tussen, die Vera versterkt wanneer ze telefonisch contact opneemt en Aloys een droomwereld schildert waardoor hij uit zijn geestelijke isolement treedt. Meer inhoud heeft dit niet en dat doet je afvragen waarom het 90 minuten moet duren. Vooral een stijloefening van Nölle. Hoewel de beelden prachtig zijn en het acteerwerk van beide acteurs voortreffelijk is, doet het te zweverig aan en is het verwarrend. Onovertuigend, maar de visuele schoonheid compenseert de inhoudelijke tekortkomingen.

Alpha (2018) ½

Avonturenfilm met Kodi Smith-McPhee, Jóhannes Haukur Jóhannesson, Morgan Freeman

Regie: Albert Hughes

Alsof het niet erg genoeg is dat dit CGI-avontuur de nepheid van de sets en de landschappen benadrukt met eindeloze tracking shots, dacht iemnad dat het een geniaal idee was om de cast Native American te laten spreken. De acteurs kunnen hier duidelijk niet goed mee uit de voeten, bovendien is de dialoog ronduit banaal. Niet zo vreemd, omdat het verhaal rondom een jong stamlid dat in de tijd van de laatste IJstijd bevriënd raakt met een wolf sowieso banaal is. Hughes verfilmd het humorloze script bovendien alsof het een episch melodrama was. Slaapverwekkend.

Alpha. (2024) *** ⚡

Psychologisch drama met Reinout Scholten van Aschat, Gijs Scholten van Aschat, Pia Amora-Antwi

Regie: Jan-Willem van Ewijk

In de Zwitserse bergen bezoekt Gijs [Gijs Scholten van Aschat] zoon Rein [Reinout Scholten van Aschat] voor het eerst sinds de begrafenis van zijn vrouw. Een ongemakkelijke ontmoeting die je doet afvragen waarom Gijs niet direct huiswaarts keert. In plaats daarvan laat hij zich overhalen om met Reins vrienden een voettocht naar een bergtop te maken voor een afdaling per ski of snowboard. Tijdens die tocht komt de vader-zoon-relatie in een nieuw daglicht te staan. Gijs is een drammerige alfaman, Rein iemad die om onduidelijke redenen geen duidelijke grenzen stelt. Hun relatie heeft meer weg van puberale broers dan van volwassenen en dat maakt het ondanks het goede spel van vader en zoon moeilijk om sympathie voor hen op te brengen. Van Ewijk compenseert met indrukwekkende actiesequenties en prachtige beelden van de alpentoppen van Douwe Hennink.

Alpha (2025) **

Psychologisch drama met Mélissa Boros, Tahar Rahim, Golshifteh Farahani

Regie: Julia Ducournau

Ducournau (*Grave, Titane*) gaat door waar ze gebleven is met opnieuw een film over tiener Alpha [Mélissa Boros], die geconfronteerd wordt met een zonderlinge lichamelijke verandering (een tattoo die regelmatig spontaan begint te bloeden) en een bizarre besmettelijke ziekte die zorgt voor paniek. Die tattoo houdt verband met Alpha's heroïneverslaafde oom [Tahar Rahim], die jarenlang uit beeld is verdwenen en nu hulp krijgt van Alpha's moeder [een uitstekende Golshifteh Farahani], een verpleegkundige die ontdekt dat haar broer aan de gevreesde ziekte lijkt. Veel vreemd gedoe gefilmd met een nerveuze (vaak irritante) camera. Emma Mackey speelt een collega van moeder en Finnegan Oldfield heeft een belangrijke bijrol als Alpha's docent Engels. Erg pretentius en het is te hopen dat Ducournau haar onconventionele stijl gebruikt om meer originele thema's aan te halen.

Alpha And Omega (2010) *

Animatiefilm met de stemmen van Justin Long, Hayden Panettiere, Eric Price

Regie: Anthony Bell, Ben Gluck

Alfawolf Kate [Hayden Panettiere] is door haar ouders getraind om te jagen. Om de rivaliteit met een andere wolvenroedel te beëindigen, dient Kate het wijfje te worden van Garth [Chris Carmack]. Maar Kate wordt met Omegawolf Humphrey [Justin Long] gevangen door mensen die hen naar een reservaat willen brengen om de wolvenpopulatie op peil te houden. Terwijl Kate en Humphrey proberen te ontkomen, groeien de spanningen tussen roedelleiders Winston [Danny Glover] en Tony [Dennis Hopper]. Tussen de flauwe grappen over wolven met menselijke trekjes door krijgen we te maken met golfpartners Paddy en Mooch [Eric Price], die het niveau van de humor nog verder verlagen. En ja, de wolven zingen en dansen.

Alreadymade (2023) **½ ⚡

Documentaire met Barones Elsa von Freytag-Loringhoven, Marcel Duchamp en de stem van Barbara Visser

Regie: Barbara Visser

Volgens veel kunsthistorici is 'Fountain' het belangrijkste kunstwerk van de 20e eeuw. De oorspronkelijke versie stamt uit 1917 en was een urinoir, met de paraaf van ene R. Mutt. Het was anoniem ingezonden voor een tentoonstelling in New York dat bedoeld was om de barrières voor kunst af te breken, maar werd afgewezen. Het urinoir was een mediasensatie, maar verdween spoorloos. Totdat Marcel Duchamp, een van de organisatoren van de tentoonstelling in 1917, in 1935 met een replica kwam en beweerde dat 'Fountain' zijn creatie was. Visser is ervan overtuigd dat het kunstwerk gemaakt was door Barones Elsa von Freytag-Loringhoven, een vrouw die alle maatschappelijke normen tartte, bekend stond als een 'lopend kunstwerk' en – cruciaal – een uiterst innige band had met Duchamp. Concreet bewijs voor die stelling is er niet, maar dat weerhoudt Visser er niet van de Barones neer te zetten als een miskend genie dat slachtoffer was van een door mannen gedomineerde cultuur. Niet erg overtuigend, maar Visser verdient lof voor de eigenzinnigheid waarmee ze deze documentaire opzette.

Als Hitler Das Rose Kaninchen Stahl (2016) ****

zie: *When Hitler Stole Pink Rabbit*

Als Ik Mijn Ogen Sluit: Leven Met De Japanese Kampen (2024) **½ ⚡

Documentaire

Regie: Pieter van Huystee

De moeder van Pieter van Huystee overleefde de Jappenkampen en hij en zijn zus betrouwen het dat ze nooit met hun moeder gesproken hebben over haar ervaringen. Hij spreekt enkele van de laatste overlevenden, waarbij opvalt dat ze ze hun verhaal vooral niet deden omdat zij het niet zo zwaar zouden hebben gehad als de overlevenden van de concentratiekampen. Van Huystee laat de vrouwen eerst een beeld schetsen van Indonesië voor de bezetting, daarna lijkt het alsof hij iedereen maar heeft laten praten in de hoop dat er achteraf structuur in aan te brengen. En dus bestaat het uit korte anekdotes en gaat het nooit de diepte in. Bovendien was het perspectief van een man welkom geweest.

Als Uw Gat Maar Lacht (2023) ½ ⚡

Alt. titel: If Yes, Okay

Komedie met Lola Koppen, Tim Teunissen, Ekaterina Levental

Regie: Dick Verdult

De bijna vijftienjarige Amy [Lola Koppen] beschouwt zichzelf sinds een paar maanden als een toneelschrijver. Ze heeft een onbegrijpelijk werkje geschreven dat ze wil laten opvoeren als Kabuki en bereidt dat met haar enthousiaste, maar even incompetente vriend Barry [Tim Teunissen] voor. Het grootste deel van deze komedie bestaat uit de repetities voor dat stuk waarin het acteerpeil gelijk is aan de kwaliteit van het toneelstuk. Opmerkelijk genoeg is de film nog slechter dan dat toneelstuk (en de titel, niet te vergeten). Hoe is dat mogelijk? Nou, de onzinnige geluidseffecten en de jolige, avant-gardistische muzikale intermezzo's beantwoorden die vraag enigszins. Natuurlijk is absurdistische, experimentele cinema bedoeld om te prikkelen, maar dit liet me volkomen koud. Dat het bedoeld is als kritiek op de rijken neem ik graag voor kennisgeving aan.

Alsóf Ik Palestina Heb Gestolen (2021) **** ⚡

Documentaire met Daniel Bar-On, Martin Colmans, Wouter Schmidt

Regie: Frans Bromet

Bromet blijkt niet geheel verrassend de aangewezen persoon te zijn voor een documentaire over de scheidslijn tussen antisemitisme en kritiek op de staat Israël. Zijn nuchtere, niet sensationele benadering helpt, maar het is vooral het brede perspectief op dit gevoelige onderwerp die de objectiviteit waarborgt. Startpunt is een aanval op het Joodse restaurant van de familie Bar-On, waarbij zoon Daniel zich geen woorden in de mond laat leggen. De dader verklaarde tegenover de politie dat zijn woede gericht was op de Israëlische vlag die buiten hing en niet op Joden in het algemeen. Andere Joodse slachtoffers van geweld (van bedreigingen en bespuiingen tot een bomaanslag) vertellen over hun ervaringen, maar Bromet spreekt ook mensen die kritisch zijn op Israël en op Joodse belangenorganisaties die

beschuldigingen van antisemitisme zouden gebruiken om critici monddood te maken. Het meest in het oog springend is de oprichter van 'Een Ander Joods Geluid'. Jammer dat de daders van de geweldsdelicten niet zelf aan het woord komen, al sprak Bromet wel met een advocaat van een van hen.

Alto Knights, The (2025) **½

Misdaaddrama met Robert De Niro, Debra Messing, Michael Rispoli
Regie: Barry Levinson

Vraag niet waarom, maar De Niro speelt een dubbelrol als bevriende mafiafiguren Frank Costello en Vito Genovese die op late leeftijd tegenover elkaar staan. Vito geeft handlanger Albert [Michael Rispoli] zelfs opdracht om Frank te liquideren. Frank overleeft de aanslag, maar blijft bij zijn besluit om zich terug te trekken uit de misdaad. Wat volgt is een serie flashbacks vertelt vanuit Franks perspectief dat de voorgeschiedenis vertelt en uiteindelijk hoe het conflict tussen Frank en Vito uiteindelijk wordt beslecht. De Niro's dubbelrol is in het begin verwarrend, maar al met al is dit een degelijk misdaaddrama. Het grote probleem is dat het qua inhoud en vertelstijl niets heeft toe te voegen aan het genre.

Alvin En De Chipmunks 3 (2011)

zie: *Alvin & The Chipmunks 3*

Alvin & The Chipmunks 3 (2011) *

Alt. titel: *Alvin And The Chipmunks: Chipwrecked; Alvin En De Chipmunks 3*

Komedie met de stemmen van Justin Long, Matthew Gray Gubler, Christina Applegate

Regie: Mike Mitchell

The Chipmunks en The Chipettes zijn per boot onderweg naar de International Music Awards. Drie schrijvers verzonnen een stompzinnige manier om deze zingende eekhoorns te laten stranden op een eiland met Zoe [Jenny Slate] die daar al 9 jaar wacht op hulp. Manager en adoptievader Dave [Jason Lee] en voormalig manager Ian [David Cross] overkomen min of meer hetzelfde in deze dwaze komedie vol flauwe en vergezochte grappen. Lee en Cross schikken zich in hun vernederende rollen. Mogelijk dat de door de Chipmunks en Chipettes gezongen covers je een bescheiden glimlach bezorgen, op meer hoeft je niet te rekenen.

Alvin And The Chipmunks: Chipwrecked (2011)

zie: *Alvin & The Chipmunks 3*

Alvin And The Chipmunks: The Road Chip (2015) *

Alt. titel: *Alvin En De Chipmunks 4: Road Trip; Alvin En De Chipmunks: Road Trip*

Komedie met de stemmen van Justin Long, Matthew Gray Gubler, Jesse McCartney

Regie: Walt Becker

Dave [Jason Lee] reist af naar Miami voor de albumpresentatie van Ashley Grey [Bella Thorne]. Alvin [Justin Long], Simon [Matthew Gray Gubler] en Theodore [Jesse McCartney] vrezen dat Dave hen in de steek zal laten door Samantha [Kimberly Williams-Paisley] ten huwelijk te vragen. Ze halen Samantha's zoon [Josh Green] over om hen mee te nemen naar Miami om de verloving tegen te houden. Onderweg krijgen ze te maken met Air Marshall James Suggs [Tony Hale]. Na een gedwongen noodlanding reizen ze verder over land. Meer van dezelfde nonsens vol kinderachtige humor en hopeloos overacteren, vooral van de onuitstaanbare Hale. Cameo's van John Waters en Redfoo (die zijn nieuwe dansprulletje plugt).

Alvin En De Chipmunks 4: Road Trip (2015)

zie: *Alvin And The Chipmunks: The Road Chip*

Alvin En De Chipmunks: Road Trip (2015)

zie: *Alvin And The Chipmunks: The Road Chip*

Always Shine (2016) **½**

Psychologische thriller met Mackenzie Davis, Caitlin FitzGerald, Lawrence Michael Levine

Regie: Sophia Takal

Intelligent, complex psychologisch drama met thrillerelementen nodigt uit tot herhaald kijken. Centraal staan twee vriendinnen die een weekend doorbrengen in de hoop hun vriendschap nieuw leven in te blazen. Anna [Mackenzie Davis] en Beth [Caitlin FitzGerald] zijn actrices, maar Beth heeft meer succes gekend. Dat leidt tot wroeging bij Anna, vooral wanneer Beth een scenario dat haar is aangeboden koeltjes afwijst. Het scenario van Lawrence Michael Levine zet je op sluwe wijze op het verkeerde been in de scène waarin we kennismaken met Anna en maakt meteen duidelijk dat we te maken hebben met een film die langzaam maar zeker de stukjes aanreikt van een puzzel die je bij de eerste poging niet zo makkelijk in elkaar zet. Onder de intelligente regie van Takal komt Davis tot een intense, maar beheerste vertolking die zorgt voor een ongemakkelijke spanning die versterkt wordt door het contrasterende, ingetogen spel van FitzGerald.

Am I OK? (2022) ****

Romantisch drama met Dakota Johnson, Sonoya Mizuno, Kiersey Clemons

Regie: Stephanie Alllynne, Tig Notaro

Twee hartsvriendinnen staan op een kruispunt in hun leven. Lucy [Dakota Johnson] ontdekt op haar 32^e dat ze lesbisch is en Jane [Sonoya Mizuno] keert met haar vriend Danny [Jermaine Fowler] terug naar geboorteplaats Londen om te beginnen aan haar droombaan. Jane wil Lucy helpen om haar seksuele identiteit een plaats te geven, maar komt zelf ook voor dilemma's te staan. Een warm, eerlijk portret van vriendschap met een ontwapenende Johnson. Clemons is aanlokkelijk als de vrouw voor wie Lucy gevoelens koestert. De titel verwijst naar het gemak waarmee Lucy en Jane elkaar zeggen dat het OK gaat, terwijl ze weten dat het niet zo is. Iets wat we waarschijnlijk allemaal wel eens hebben gedaan.

Am I Racist? (2024) ½

Documentaire met Matt Walsh, Robin DiAngelo, Regina Jackson

Regie: Justin Folk

Ja, natuurlijk. Matt Walsh is een politieke commentator die geen moeite doet om zijn zelfingenomenheid en vermeende intellectuele superioriteit te gebruiken om mensen met een ander wereldbeeld voor schut te zetten. Eerder ging hij het debat over genderidentiteit te lijf in *What Is A Woman?* met de onjuiste aanname dat geslacht en gender hetzelfde is. Dus. Hier bagatelliseert hij racisme door vast te stellen dat er mensen zijn die munt slaan uit de gecreëerde behoefte aan politieke correctheid. Dat zal best waar zijn, maar Walsh levert geen concreet bewijs aan. Zijn ego is zo opgeblazen dat hij niet inziet dat hij vooral zichzelf voor schut zet door zich afwisselend voor te doen als een irritante workshopdeelnemer en een specialist in DEI (Diversity, Equity, Inclusivity). Een buitengewoon naargeestig filmpje van een buitengewoon vervelend mannetje.

Ama Gloria (2023) ***

Psychologisch drama met Louise Mauroy-Panzani, Ilça Moreno Zeg, Arnaud Rebotini

Regie: Marie Amachoukeli-Barsacq

De zesjarige Cléo [Louise Mauroy-Panzani] is sinds de dood van haar moeder liefdevol verzorgd door de Kaapverdische Gloria [Ilça Moreno Zego], omdat Cléo's vader [Arnaud Rebotini] overdag moet werken. Wanneer Gloria terugkeert naar haar thuisland om plannen voor een hotel te realiseren, neemt niemand de tijd om Cléo daar op voor te bereiden. Om de situatie nog traumatischer te maken, viert ze vakantie bij Gloria en haar gezin. De scènes in Parijs, waarin de band tussen Cléo en Gloria duidelijk wordt, zijn prachtig en doen denken aan *What Maisie Knew*. Zodra het verhaal zich naar Kaapverdië verplaatst, zakt het af. Eerst omdat je de problemen mijlenver van tevoren ziet aankomen (ouders zouden beter moeten weten), dan omdat Cléo te wijs blijkt voor haar leeftijd en uiteindelijk vanwege onvervalst – en ongelooftwaardig – melodrama.

Amandiers, Les (2022)

zie: *Forever Young*

Amant Double, L' (2017)

zie: *Double Lover*

Amantes Pasajeros, Los (2013)

zie: *I'm So Excited*

Amateur (2025)

zie: *Amateur, The*

Amateur, The (2025) **

Alt. titel: *Amateur*

Actiethriller met met Rami Malek, Laurence Fishburne, Julianne Nicholson

Regie: James Hawes

ICT-expert en codebreker/hacker Charlie [Rami Malek] neemt het recht in eigen handen wanneer blijkt dat de CIA zich niet wil inzetten om de terroristen op te sporen die verantwoordelijk zijn voor een aanslag in Londen waarbij Charlies echtgenote [Rachel Brosnahan] om het leven kwam. Hij neemt een valse identiteit aan en na een intensieve training van een ervaren CIA-agent [Laurence Fishburne] reist hij op zijn gemak door Europa terwijl hij de ene na de andere betrokkene op omslachtige (doch onsubtiele) wijze liquideert. Als je blind kunt aannemen dat Charlie alles kan met een laptopje en een telefoonnet, heb je minder moeite met het absurde plot van deze moderne versie van *MacGyver*. MacGyver liet nog zien hoe hij zijn vallen opzette, Charlie laat dat achterwege. Niet om het publiek te kunnen verrassen, maar uit luiheid en om te verdoezelen hoe bespottelijk het verhaal is.

Amazing Maurice, The (2022) ***

Alt. titel: *Superkat Maurice*

Animatiefilm met de stemmen Hugh Laurie, Emilia Clarke, Himesh Patel

Regie: Toby Genkel

Kat Maurice [Hugh Laurie] en Keith [Himesh Patel] hebben een lucratieve vorm van zwendel opgezet door samen te werken met ratten. Die zorgen voor een rattenplaag die Maurice en Keith tegen betaling 'bestrijden'. Appeltje, eitje, totdat ze stuiten op Boss Man [David Thewliss], die met zijn eigen 'rattenplaag' een maatje te groot lijkt. Maurice en Keith slaan de handen ineen met burgemeestersdochter Malicia [Emilia Clarke]. Gebaseerd een boek van Terry Pratchett dat door Terry Rossio en Robert Chandler voorzien is van onnodig pedante humor, bijvoorbeeld over de conventies rondom vertellers, waardoor de onderliggende boodschap over het belang van educatie en kritiek op religie) ondergesneeuwd raakt. Onderhoudend, maar het had zonder meer beter gekund.

Amazing Spider-Man, The (2012) ***

SF-actie met Andrew Garfield, Emma Stone, Rhys Ifans

Regie: Marc Webb

Wanneer Peter Parker [Andrew Garfield] ontdekt dat wetenschapper Dr. Curt Connors [Rhys Ifans] vroeger nauw samenwerkte met Peters vader [Campbell Scott], neemt hij stiekem een kijkje in het lab waar Connors genetische experimenten doet. Een genetisch gemanipuleerde spin bijt hem, Peter ontdekt de krachten die hij heeft gekregen en leert hoe hij die ten goede kan gebruiken. Stone is erg goed als de intelligente, zelfredzame love interest Gwen Stacy [Emma Stone], de dochter van kapitein Stacy [Denis Leary] van de New York Police department. Het middelste deel is wat langdradig en de epiloog is afgezaagd, maar de drie hoofdrolspelers zijn uitstekend, er is prima ondersteunend werk van Sally Field en Martin Sheen als Peters om en tante en de special effects mogen er zijn, zeker in 3D. Vervolg: *The Amazing Spider-Man 2*.

Amazing Spider-Man 2, The (2014) ***

SF-actie met Andrew Garfield, Emma Stone, Jamie Fox

Regie: Marc Webb

Peter Parker [Andrew Garfield] heeft zijn draai gevonden als Spiderman, maar zijn belofte aan Gwens vader [Denis Leary] aan het eind *The Amazing Spider-Man* dreigt zijn relatie met Gwen [Emma Stone] te verwoesten, ook al omdat Gwen in Engeland

wil studeren. Een ontevreden onderhoudsmedewerker [Jamie Foxx] bij Oscorp krijgt bovenmenselijke krachten door een ongeluk bij een reparatie in een onderzoekslab. Harry [Dane DeHaan], de erfgenaam van Oscorp-oprichter Norman Osborn [Chris Cooper], denkt dat hij met Spider-Mans bloed van zijn erfelijke ziekte af kan komen en vraagt Peter (die geld verdient met foto's van Spider-Man in actie) om hulp. Stone heeft helaas weinig te doen, maar Foxx en DeHaan zijn prima in goed uitgewerkte schurkenrollen en de special effects zijn opnieuw uitstekend in deze meer komische, maar zichzelf nooit parodiërende vervolg.

Ambassador To Bern (2014) **½**

Alt. titel: A Berni Követ

Historisch drama met János Kulka, Rémusz Szikszai, Rozi Lovas

Regie: Attila Szász

Op 16 augustus 1958 gijzelden Hongaarse vluchtelingen Ábel [Tamás Szabó Kimmel] en Bános [József Kadas] ambassadeur Koroknai [János Kulka] en stafleden in de Hongaarse ambassade in Bern. Wat zich afspeelde op die dag is nooit duidelijk geworden en dat geeft Szász en scenarist Norbert Köbli ruimte om het verhaal te dramatiseren. Zo is daar een rancuneuze medewerker [Rémusz Szikszai] die zich wil laten gelden, een jonge vrouw [Rozi Lovas] die vluchtelingenwerk doet en de daders identificeert en de Zwitserse inspecteur Lambert [László I. Kish] die lange tijd niets kan doen, omdat de gijzeling zich formeel afspeelt op Hongaars grondgebied. Het gebrek aan visuele dynamiek verraadt dat dit gemaakt is voor televisie, maar het verhaal is boeiend en het acteerwerk prima.

Ambulance (2022) ½

Actiethriller met Jake Gyllenhaal, Yahya Abdul-Mateen II, Eiza González

Regie: Michael Bay

Oorlogsveteraan Will Sharp [Yahya Abdul-Mateen II] heeft geld nodig om de behandeling van zijn zieke vrouw [Moses Ingram] te betalen. Wanneer zijn verzekeringsmaatschappij hem weigert te helpen, klopt hij aan bij pleegbroer Danny [Jake Gyllenhaal] die hem overhaalt mee te helpen bij een bankroof. De roof loopt mis wanneer Danny een binnengelopen agent [Jackson White] gijzelt en diens partner [Cedric Sanders] ontdekt wat er aan de hand is. Van geloofwaardigheid is op dat moment al nauwelijks sprake en wanneer ambulancemedewerker Cam [Eiza González] betrokken raakt bij dit alles wordt het met de minuut stompzinniger. Bay vult de extreem lange speelduur met een hoop stunts en gekunstelde en al snel op de zenuwen werkende droneshots.

Amélie Et La Métaphysique Des Tubes (2025)

zie: Little Amélie Or The Character Of Rain

América (2018) **½

Documentaire met Diego Alvarez Serrano, Rodrigo Alvarez Serrano, Bruno Alvarez Serrano

Regie: Erick Stoll, Chae Whiteside

De veroordeling van hun vader betekent dat broers Diego, Rodrigo en Bruno hun normale leven moeten opgeven om te zorgen voor hun oma América, die de 90 ruim is gepasseerd en intensieve verzorging nodig heeft. Deze documentaire volgt de broers en hun grootmoeder op een wat gekunstelde en regelmatig ogenschijnlijk in scène gezette wijze op de momenten waarop América die hulp het hardst nodig heeft. De ervaring geeft de broers een nieuw perspectief op het leven, maar je hebt nauwelijks het idee dat je naar een documentaire zit te kijken.

American, The (2010) ****

Misdaaddrama met George Clooney, Violante Placido, Johan Leysen

Regie: Anton Corbijn

Amerikaanse huurling [George Clooney] overleeft een liquidatiepoging op een locatie in Zweden en probeert van de radar te verdwijnen met hulp van zijn mentor Pavel [Johan Leysen]. Die stuurt hem naar een Italiaans dorpje en adviseert hem geen contact met de buitenwereld te zoeken. Pavel brengt "Eduardo" in contact met een vrouw [Thekla Reuten] voor wie hij een sluipschuttersgeweer moet ontwerpen en afstellen. Ondertussen begint "Eduardo" een affaire met een prostituee [Violante Placido] en zoekt hij met hulp van een pater [Paolo Bonacelli] verlossing voor het feit dat hij in Zweden een onschuldige vrouw [Irina Björklund] doodde. Fraai gefilmde misdaadthriller vol paranoia vervangt adrenaline door suspense door Corbijns sobere cameraregie en het ontbreken van montage trucus en 'spannende muziekjes'. Clooney speelt een van zijn beste rollen met verve.

American, The (2023)

zie: Joika

American Animals (2018) ****

Misdaadfilm met Even Peters, Blake Jenner, Barry Keoghan

Regie: Bart Layton

Sfeervol gefilmde, uitstekend geacteerd reconstructie van een waargebeurd verhaal. In 2004 besluiten verveelde jeugdvrienden Spencer Reinhard [Barry Keoghan] en Warren Lipka [Evan Peters] een zeldzame boeken te ontvreemden uit de universiteitsbibliotheek van Transylvania University in Lexington, Kentucky. Ze concluderen dat ze handlangers nodig hebben en die vinden ze in Chas Allen [Blake Jenner] en Eric Borsuk [Jared Abrahamson], die lijkt op Edward Snowden]. Geen van hen heeft criminele ervaring en niemand wil degene zijn die de bibliothecaresse uitschakelt. Dat is één van de vele obstakels die de studenten moeten overwinnen voorze hun plan met succes kunnen uitvoeren. De echte hoofdrolspelers verschijnen zo nu en dan in beeld om de gebeurtenissen in een context te plaatsen. Dat geeft extra diepgang aan een sowieso onderhoudende, vaak wrang humoristische heistfilm.

American Assassin (2017) **½

Thriller met Dylan O'Brien, Charlotte Vega, Michael Keaton

Regie: Michael Cuesta

Mitch Rapp [Dylan O'Brien] is het type dat zijn vriendin ten huwelijk vraagt tijdens een vakantie in een badplaats en dat meent te moeten filmen. Vervolgens laat hij zijn

verloofde achter en dan zul je net zien dat ze verzeild raken in een bloedbad en dat zij het niet overleefd en hij (op wonderbaarlijke wijze) wel. Een cliché, een stompzinnigheid en het knagende gevoel dat het leed van de 38 doden die vielen bij het bloedbad in het Tunesische Sousse in juni 2015 wordt geëxploiteerd, maken dit tot een onaangename film. Het verhaal neemt een radicale wending die vergezocht is, maar wel de basis vormt voor alles wat komt. Cuesta neemt het veel te serieus en Sanaa Lathan heeft de ondankbare taak om op hoge hakken rond te lopen en de baas te spelen. Taylor Kitsch is een kleurloze schurk in een behoorlijk dom actieprul dat typerend is voor een direct-to-dvd B-film. Alleen het spel van Keaton en een spectaculaire finale, waarin het effect van een nucleaire explosie op knappe wijze in beeld wordt gebracht, blazen dit leven in. Als je merkt dat je halverwege even in slaapt bent gevallen, ben je niet de eerste. En ook niet de laatste, gok ik zo.

American Factory (2019) **½**

Documentaire met David Burrows, Junming 'Jimmy' Wang, Sherrod Brown

Regie: Steven Bognar, Julie Reichert

Ironisch getitelde Oscar®-winnende documentaire toont hoe de Chinese glasfabrikant Fuyao aanvankelijk met open armen wordt verwelkomd in Dayton, Ohio, één van de vele Amerikaanse steden waar duizenden mensen hun banen verloren als gevolg van de economische crisis. Ze zijn dolblij weer aan het werk te kunnen, maar al gauw blijkt dat de Chinezen er een andere werkhethiek op nahouden. Bovendien houden ze zich amper aan Amerikaanse regels rondom veiligheid en werknemersrechten. Onvermijdelijk dreigen er vakbondsacties, maar Fuyao laat geen middel ongebruikt om die de kop in te drukken. Een schrijnend portret van de manier waarop buitenlandse investeerders profiteren van de uitzichtloze situatie van werknemers, maar het fascinerende is dat de bedrijfsleiding openlijk zijn minachting uitspreekt voor de Amerikaanse werkhethiek. Het bezoek van Amerikaanse leidinggevenden aan het moederbedrijf in China "om te zien hoe we efficiënter kunnen werken" levert enkele tenenkrommende momenten op die het culturele contrast onderstrepen. Het is belangrijk op te merken dat er ook aandacht is voor de oprechte vriendschappen die ontstaan tussen Amerikaanse en Chinese werknemers, maar uiteindelijk overwint de wanhoop en kun je alleen maar je hart vasthouden voor de toekomst van deze welwillende, hard werkende Amerikanen. Niet te missen!

American Fiction (2023) ****

Satire met Jeffrey Wright, Erika Elxander, Leslie Uggams

Regie: Cord Jefferson

Auteur Thelonious 'Monk' Ellisons [Jeffrey Wright] kampt met een writer's block en stoort zich aan hoe 'zwarte literatuur' wordt omarmd door de voornamelijk witte literaire elite. Nadat hij Sinatra Golden [Issa Rae] tijdens een literair festival een tenenkrommende passage uit haar recente bestseller 'We Lives In Da Getto' hoort voorlezen, besluit hij uit frustratie (en als grap) het boek "My Pafology" te schrijven, in zijn ogen een formulematig stuk 'zwarte literatuur'. Onder het pseudoniem Steg R. Lee, een uit de gevangenis ontsnapte crimineel. Tot zijn verbazing wordt het een succes en is hij gedwongen om de fictieve schrijver na te spelen. Ondertussen beseft Monk hoezeer zijn familiegeschiedenis zijn cynische visie op de wereld beïnvloedt. Scherpe satire richt de pijlen op de literaire wereld als geheel, maar werkt ook als familiedrama. De scène waarin Keith David en Okieriete Onoadowan een sleutelscène uit 'My Pafology' naspelen, is een juweeltje.

American Girl Story: Melody 1963 – Love Has To Win, An (2016) **½

Drama met Melody Ellison, Idara Victor, Frankie Faison

Regie: Tina Mabry

Korte film geproduceerd door het meisjesmagazine *American Girl* speelt zich af in 1963, kort nadat vier zwarte meisjes omkwamen bij een bomaanslag op een kerk in Birmingham. Centraal staat de irritant brave en wijsneuzige beginnende tiener Melody [Marsai Martin], één van de twee zwarte meisjes op haar school, die haar familie en haar docent kritische vragen stelt over de implicaties van de aanslag. De titel verraadt de slotconclusie van deze prekerige geschiedenisles.

American Honey (2016) *½

Drama met Sasha Lane, Shia LaBeouf, Riley Keough

Regie: Andrea Arnold

Roadmovie over een groep jongeren die met een busje door de VS reist en droomt van de eeuwige vrijheid. Er is volop drank- en drugsgebruik en een aantal seksscènes en er is ook een zeer nadrukkelijk aanwezige soundtrack vol nihilistische hiphopmuziek waarin niet spirituele vrijheid, maar materialisme als hoogste goed wordt gepresenteerd. Het gebrek aan idealisme en de doelloosheid van de jongeren, amateuristisch camerawerk met een overdaad aan flaring en een enkele keer zelfs de zichtbaarheid van de boom-microfoon, rechtvaardigen allerminst de waanzinnige speelduur [160 minuten] van deze overschatten film. Ambities en origineel is het wel, maar dat is ook niet voldoende om het tot meesterwerk te bombarderen.

American Pastoral, An (2024) **½**

Alt. titel: Une Pastorale Américaine

Documentaire met James C. Emery, Kristy Moore, Tina M. Wilson

Regie: Aubrey Elder

In de VS zijn democratisch gekozen overkoepelende schoolbesturen verantwoordelijk voor het onderwijs in hun district. In Elizabethtown in Pennsylvania staan bij de komende verkiezingen 5 van de 9 zetels op het spel. De Democratische kandidaten maken zich zorgen over de toenemende invloed van fundamentalistische christenen, die tijdens hun campagne de pijlen richten op het beleid rondom wat zij beschouwen als "perverse" of "pornografische" boeken. Zeldzaam inkijkje in de denkwereld van de christelijke conservatieven, waarbij Elder beide partijen volgde tijdens hun campagne en toestemming kreeg om de openbare vergaderingen van het huidige schoolbestuur te filmen. Ondanks de tegenstellingen gaat het er hier (nog?) beschaaft aan toe. Zo hoort democratie te zijn, maar de zichtbare irritaties over en weer doen je afvragen hoe lang dat standhoudt.

American Hustle (2013) ½

Misdaadkomedie met Christian Bale, Amy Adams, Bradley Cooper
Regie: David O. Russell

Nadat twee oplichters [Christian Bale, Amy Adams] op heterdaad zijn betrapt door een FBI-agent [Bradley Cooper] kunnen ze gevangenisstraf ontlopen als ze helpen prominente witteboordencriminelen erin te luizen. Eén van de doelwitten is burgemeester Polito [Jeremy Renner]. Praatzieke misdaadkomedie (met een overdaad aan voice-overs) vol karikaturaal geklede karikaturen gespeeld door acteurs die te hard hun best doen om grappig te zijn. Russell probeert er iets 'cools' van te maken, maar dit is vooral oubollig. Dat dit genomineerd was voor 10 Oscars zegt iets over het nominatiesysteem. Dat dit geen één keer in de prijzen viel, zegt iets over de gebrekkige kwaliteit.

American Made (2017) ****

Actiekomedie met Tom Cruise, Domhnall Gleeson, Sarah Wright
Regie: Doug Liman

Cruise is ideaal gecast als de ultieme Amerikaanse antiheld Barry Seal, een van nature ietwat roekeloze piloot die van 1978 tot 1985 zoveel miljoenen geld verdient met het vervoeren van goederen voor de meest uiteenlopende partijen dat hij het niet verborgen kan houden. Een bizar verhaal, maar het scenario van Gary Spinelli is gebaseerd op feiten. Liman houdt het tempo erin en zorgt voor een aangename luchtige toon. Hij maakt bovendien slim gebruik van archiefmateriaal en er is een sterk rolletje voor Caleb Landry Jones als Barry's niet al te snuggere schoonbroer die voor problemen zorgt. Verwacht geen diepgaand exposé, maar wel een uiterst vermakelijk relaas waar je regelmatig met open mond naar moet kijken. De scène waarin Cruise op een kinderfiets rijdt is een juweeltje!

American Mary (2012) ***½

Horrorfilm met Katherine Isabelle, Antonio Cup, Tristan Risk
Regie: Jen Koska, Sylvia Koska

Mary Mason [Katherine Isabelle] is een armalstige (sic!) studente chirurgie, die zich laat verleiden tot het uitvoeren van clandestiene, soms verontrustende cosmetische ingrepen. De wereld waarin ze zich begeeft, brengt gevaren met zich mee en daar moet ze zich tegen wapenen met haar operatiegereedschap. Deze verfrissende, originele Canadese horrorfilm speelt zich af in een duistere wereld, bewoond door bizarre figuren. Heeft vooral in het laatste deel sterke, schokkende scènes, maar omdat de motivatie van de hoofdpersoon moeilijk te doorgronden is, roept ze weinig sympathie op en is het verhaal niet zo meeslepend als je zou willen.

American Murder: The Family Next Door (2020) ***½

Documentaire met Chris Watts, Nickole Atkinson, Jim Benemann
Regie: Jennifer Popplewell

Chris en Shannan Watts hadden fijne banen, een prachtig huis in Colorado, twee schattige dochters en verwachten hun eerste zoon toen Shanann en dochters Bella en Celeste op 13 augustus 2018 spoorloos verdwenen. Reconstructie van het onderzoek bestaat bijna volledig uit beeldmateriaal van bodycams, CCTVs en sociale media van familie en vrienden. Zo ontdek je stapje voor stapje dat het gezinsleven niet zo idyllisch was als het leek. Het ontbreken van pratende hoofden en reconstructies is een groot pluspunt in deze interessante, schokkende truecrimedocumentaire.

American Pastoral (2016) ***½

Misdaaddrama met Ewan McGregor, Jennifer Connelly, Dakota Fanning
Regie: Ewan McGregor

Beroemde schrijver Nathan Zuckerman [David Strathairn] bezoekt in 1996 de 45-jarige reünie van Weequahic High School en ontmoet Jerry Levov [Rupert Evans], die net zijn broer Seymour (bijgenaamd "Swede") heeft begraven. In flashback volgt het relaas van Seymour [Ewan McGregor], toen de sportheld van school, en zijn echtgenote [Jennifer Connelly], een voormalige beauty queen. Hun vermeende sprookjeshuwelijk wordt opgeschrikt door hun rebelse dochter [Dakota Fanning], wiens radicale overtuigingen leiden tot dramatische gebeurtenissen. Op McGregors acteerwerk valt weinig aan te merken, maar als regisseur slaagt hij er geen moment in dramatische spanning op te bouwen waardoor we een beetje van het ene conflict in het andere vallen. Ziet er prima uit maar wil maar niet interessant worden.

American Reunion (2012) *

Komedie met Jason Briggs, Alyson Hannigan, Chris Kelen
Regie: Jon Hurwitz, Hayden Schlossberg

Uit de categorie "sequels waar niemand op zat te wachten" komt deze verlate afsluiter van de *American Pie*-franchise waaruit blijkt dat de pubers van toen nog net zo infantiel zijn qua seks en humor. Jim [Jason Biggs] en Michelle [Alyson Hannigan] zijn nog altijd samen en hebben een zoon [George Christopher Bianchi], maar Jim kan zijn ogen niet afhouden van de 17-jarige Kara [Ali Cobrin] op wie hij vroeger paste. Kevin [Thomas Ian Nicholas] is getrouwd met Ellie [Charlene Amoi], maar krijgt toch weer een harde van zijn ex Vicky [Tara Reid]. De eveneens getrouwde Oz [Chris Klein] heeft hetzelfde "probleem" met Heather [Mena Suvari] en Stifter [Seann William Scott] gedraagt zich nog steeds als een malloot. Finch [Eddie Kaye Thomas] doet voor spek en bonen mee, want Jims vader [Eugene Levy] legt het aan met Stifiers moeder [Jennifer Coolidge]. Het is vooral sneu (en niet grappig) om volwassen personages te zien die nog altijd zo onbeholpen zijn.

American Siege (2021) ½

Thriller met Bruce Willis, Rob Gough, Anna Hindman
Regie: Edward Drake

In een dorpie in Georgia wordt de gerespecteerde dokter John Geats [Cullen G. Chambers] gegijzeld door een groep onder leiding van Roy Lambert [Rob Gough]. Het is aan Sheriff Ben Watts [Bruce Willis] om de gijzeling te beëindigen. Wanneer hij de reden voor de gijzeling ontdekt, vermoedt hij dat er andere belanghebbenden in het spel zijn, waaronder de machtige Charles Rutledge [Timothy V. Murphy].

Dubieuze accenten, chaotisch camerawerk en rommelig gefilmd schietpartijen in nog zo'n slecht geschreven standaardthriller waar Willis al jaren een patent op heeft.

American Sniper (2014) ****

Biografisch drama met Bradley Cooper, Sienna Miller, Cole Konis
Regie: Clint Eastwood

Genuanceerd biografisch drama over Chris Kyle [Bradley Cooper], een militair die furore maakt tijdens de oorlog in Irak als sluipschutter en het leven redde van vele Amerikaanse soldaten. Bij thuiskomst merkt zijn vrouw [Sienna Miller] dat hij niet meer dezelfde is, maar Kyle blijft de mentale last die hij met zich meedraagt ontkennen. Eastwood geeft betekenis aan het credo "Love the soldiers, hate the war" door aan de ene kant te tonen hoe moeilijk het is om verantwoordelijk te zijn voor de beslissingen over leven en dood, vooral wanneer het kinderen betreft, en aan de andere kant duidelijk te maken dat het voor Irakese burgers haast onmogelijk is om de Amerikaanse soldaten te overtuigen van hun onschuld. Indringend, respectvol maar eerlijk portret van een opmerkelijke soldaat, wars van heroïek maar vol empathie. Genomineerd voor zes Oscars®, won in de categorie 'Best Sound Editing' (Alan Robert Murray, Bub Asman).

American Society Of Magical Negroes, The (2024) ****

Satire met Justice Smith, An-Li Bogan, Drew Tarver
Regie: Kobi Libi

De timide Aren [Justice Smith] wordt uitgenodigd om lid te worden van een geheime organisatie die bestaat uit zwarte mensen die zich inzetten om witte mensen te helpen hun doel te bereiken zonder hen in de weg te zitten. Voor zijn eerste opdracht gaat Aren aan het werk bij socialmediaplatform Meetbox. Daar moet hij Jason [Drew Tarver] helpen een wit voetje te halen bij de eigenaar [Rupert Friend] en hem koppelen aan collega Lizzie [An-Li Bogan]. Scherpe, maar luchtige satire over (gebrek aan) culturele diversiteit en het keurslijf dat veel zwarte Amerikanen er nog altijd van weerhoudt op te komen voor hun belangen. Smith en Bogan zijn uitstekend en de epiloog is een juweeltje.

American Trip (2010)

zie: *Get Him To The Greek*

American Ultra (2015) ****½

Actiekomedie met Jesse Eisenberg, Kristen Stewart, Connie Britton
Regie: Nima Nourizadeh

De door fobieën geplaagde winkelbediende, cartoonist en stoner Mike [Jesse Eisenberg] ontdekt over bijzondere te geven beschikken wanneer hij doelwit wordt van een ambitieuze CIA-agent [Topher Grace]. Met hulp van Rose [John Leguizamo] slaat hij met vriendin Phoebe [Kristen Stewart] op de vlucht. CIA-agent Lasseter [Connie Britton] probeert ondertussen juist te voorkomen dat Mike het veld ruimt. Een rol die op het lijf is geschreven van Eisenberg en in Stewart heeft hij een ideale tegenspeler voor deze vlotte, amusante en originele actiekomedie.

American Underdog (2021) **

Biografisch drama met Zachary Levi, Anna Paquin, Hayden Zallar
Regie: Andrew Erwin, Joe Erwin

De titel zegt alles: Kurt Warner [Zachary Levi] leek voorbestemd een van de vele getalenteerde American Footballspelers te worden die de stap naar het hoogste niveau net niet weten te maken, maar het lot) bleek andere plannen te hebben. Clichématig biografisch sportdrama is veel te voorspelbaar en alleen dankzij de sympathieke vertolking van Warner uit te zitten. Paquin speelt love interest Brenda Meoni, een gescheiden moeder van ... je raadt het nooit.

American Utopia (2020)

zie: *David Byrne's American Utopia*

American Violence (2017) ½

Misdaadthriller met Kaiwi Lyman, Denise Richards, Bruce Dern
Regie: Timothy Woodward Jr.

Richards speelt de rol van een forensisch psycholoog die moet onderzoeken of er grond is om de executie van een moordenaar [Kaiwi Lyman] af te blazen. Hoewel ze hem benadert als een klein kind, neemt hij haar direct in vertrouwen en in flashbacks ontdekken we dat hij een zwaar leven heeft gehad. Dus! De keuze voor Richards is even belachelijk als het scenario. Dern is de enige die acceptabel acteerwerk neerzet in zijn bijrol als een corrupte sheriff, al moet je je sterk afvragen wat hem ertoe bracht om zijn naam hieraan te verbinden.

American Woman (2018) ****

Psychologisch drama met Sienna Miller, Sky Ferreira, Christina Hendricks
Regie: Jake Scott

Somber, vaak deprimerend relaas van Debra [Sienna Miller], die moeite heeft de eindjes bij elkaar te knopen voor haarzelf, haar dochter en diens jonge zoonje en steeds de verkeerde mannen lijkt aan te trekken. Wanneer haar dochter op een dag spoorloos verdwijnt moet ze zelf de zorg voor haar kleinzoon op zich nemen en de hoop behouden dat haar dochter weer opduikt. Sienna Miller is subliem in de hoofdrol, maar de andere rollen zijn minder goed uitgewerkt. Hoewel deze karakterstudie een periode van 11 jaar bestrijkt, blijft Debra, ondanks Millers ingeleefde spel, een enigma.

American Woman (2019) **

Drama met Hong Chau, Sarah Gladan, John Gallagher Jr.
Regie: Semi Chellas

Zonderlinge, niet geheel geslaagde mengeling van feit (de vermeende ontvoering van miljonairsdochter Patty Hearst) en fictie waarin activiste Jenny [Hong Chau] betrokken raakt bij de ontvoering van drie vrouwen. Eén van hen [Sarah Gladan] heeft sympathie voor de politieke doeleinden van de ontvoerders en daardoor wordt de scheidslijn tussen slachtoffer en medeplichtige steeds vager. Redelijk acteerwerk kan de matige karakterisering en het rommelige scenario onvoldoende verhullen.

America's War On Abortion (2020) ***½

Documentaire met Deeyah Khan, Julie Burkhart, Donald Spitz

Regie: Deeyah Khan

De prijswinnende Khan houdt zich op in en in de buurt van een abortuskliniek in Alabama. Buiten staan fundamentalistische christenen en godsdienstwaaninnigen te demonstreren, waarbij ze niet schromen vrouwen die de kliniek bezoeken uit te schelden en te intimideren. Binnen ontdekt Khan dat de keuze voor abortus veel zwaarder weegt dan de uiteindelijke behandeling. Khan spreekt ook met demonstranten, maar had er beter aan gedaan te spreken met enkele meer erudiete voorstanders van het algemene verbod op abortus. Ondanks de eenzijdige benadering wist Khan hiervoor een BAFTA in de wacht te slepen!

Americana (2023) ****

Misdaadkomedie met Halsey, Sydney Sweeney, Paul Walter Hauser

Regie: Tony Tost

Mandy Starr [Halsey] laat haar gewelddadige man [Eric Dane] voor dood achter en slaat op de vlucht. Wat hieraan voorafgaat en wat volgt ontdekken we aan de hand van een bonte stoet aan personages, waaronder Mandy's zontje [Gavin Maddox Bergman], een beruchte misdadiger [Eric Rex], een vertegenwoordiger [Zahn McClarnon] van de inheemse bevolking, een sociaal onhandige man [Paul Walter Hauser] die zoekt naar een levenspartner en een serveerster [Sydney Sweeney]. Intelligent opgebouwde mix van western, misdaadfilm en komedie vol verrassende, vernieuwende plotwendingen. Beleeft z'n festivalpremière in 2023, maar verscheen twee jaar later pas in de bioscoop.

Amrikatsi (2022) **½

Tragikomedie met Michael A. Goorjian, Hovik Keuchkerian, Narine Grigoryan

Regie: Michael A. Goorjian

Na de Tweede Wereldoorlog betaalt Jozef Stalin een vergoeding aan overlevenden van de Armeense Genocide zodat ze kunnen terugkeren naar hun geboortegrdnd dat op dat moment onderdeel uitmaakt van de Sovjet-Unie. Charlie Bakchinyan [Michael A. Goorjian], die als kind in 1915 in de VS belandde, besluit hier gebruik van te maken. Hij redt Vanya [Greg Ganoyan], het zontje van de Russische officier Dmitry Petrov [Mikhail Trukhin], maar omdat hij geen Russisch en Armeens verstaat, wordt hij door een serie misverstanden veroordeeld tot 10 jaar straffkamp in Siberië. De gevangenis waar hij zijn transport afwacht, wordt getroffen door een aardbeving en daarom wordt Charlie daar aan het werk gezet. Hij houdt de moraal hoog door over de muur te gluren naar het gezinsleven van Tigran [Hovik Keuchkerian], een Armeense schilder die werkt als kampwachter om het straffkamp te ontlopen. Het scenario refereert aan Charlie Chaplins *The Great Dictator*, Buster Keatons *The Scarecrow* en Jacques Tati's *Playtime*, maar is vooral een mix van *Rear Window* en *La Vita È Bella* met een weinig expressieve hoofdpersoon. Goorjians achterliggende boodschap is hoopvol en Keuchkerian en Grigoryan (als Tigrans echtgenote) zetten een fraai staaltje pantomime neer. Bakchinyans komische timing is wisselvallig.

Amigo Secreto (2019)

zie: Secret Friend

Amira & Sam (2014) ****

Romantisch drama met Martin Starr, Dina Shihabi, Paul Wesley

Regie: Sean Mullin

Kort na zijn terugkeer van het front in Irak gaat Sam [Martin Starr] op bezoek bij Bassam [Laith Nakli], een Iraake die als tolk werkte voor Sams eenheid en zijn vaderland heeft verruild voor de VS. Bassam ontvangt Sam met open armen, maar dat leidt tot onbegrip bij Bassams zus Amira [Dina Shihabi], die illegaal bij haar broer verblijft en niets moet hebben van een Amerikaanse soldaat. Wanneer Amira op straat wordt aangehouden wegens illegale handel en het bezitten van een vals identiteitsbewijs dreigt ze te worden gedeporteerd. Sam lost een ereschuld in door Amira tijdelijk onderdak te verschaffen in zijn kleine appartement. Mullins scenario ontleent veel kracht aan de verrassende, maar geloofwaardige manier waarop de relatie tussen twee ogenschijnlijke tegenpolen zich ontwikkelt. Starr en Shihabi zijn goed gecast en hun chemie geeft dit een warmte waardoor je Amira & Sam alle geluk van de wereld kunt.

Amityville Asylum, The (2013) ½

Horrorfilm met Sophia Del Pizzo, Lee Bane, Jared Morgan

Regie: Andrew Jones

Ultragoedkoop prul lijkt te zijn gefilmd in een slooppand en is zeer slecht in beeld gebracht. Veel geouwehoer afgewisseld met plotselinge (en weinig effectieve) geweldsuitbarstingen. Lisa [Sophia Del Pizzo] heeft haar doodzieke moeder verzorgt tijdens diens laatste levensjaren en denkt dat een baantje bij Amityville Asylum haar op het lijf geschreven is. Haar sollicitatie bij Dr Elliot Mixer [Jared Morgan] werkt misschien nog op de lachspieren, maar de scènes met collega Delaney [Lee Bane] zijn genoeg om je in slaap te sussen. Niet de slechtste film met het woord 'Amityville' in de titel, maar daar is dan ook alles mee gezegd.

Amityville Backrooms (2024) ½

Horrorfilm met Chris Lohman, Mike Hartsfield, Chris Aldis

Regie: Evan Jacobs

Jacobs doet een niet onaardige poging om *Amityville Mt. Misery Road* naar de kroon te steken als slechtste film met 'Amityville' in de titel. Makelaar Keith [Chris Lohman] probeert het Amityville-huis te verkopen. Via de achterdeur van zijn kantoor belandt hij plotseling in het gevreesde huis. Iedere deur die hij opent, brengt hem terug naar dezelfde kamer. Amateurisme ten top. Houd pen en papier bij de hand en turf het aantal keer dat Keith "OK", "Focus" of "I'm gonna get out of here" zegt.

Amityville Haunting, The (2011) ½

Horrorfilm met Jason Williams, Amy van Horne, Devin Clark

Regie: Geoff Meed

Het is 1998 en Douglas [Jason Williams] en Virginia Benson [Amy van Horne] kopen het gevreesde huis aan 112 Ocean Drive in Amityville omdat ze niets beters kunnen krijgen. Er is een opstandige tienerdochter [Nadine Crocker], een vervelend broertje [Devin Clark] dat alles meent te moeten filmen (en een excuus is voor het belabberde camerawerk) en een schattig klein zusje [Gracie Largent] met een onzichtbaar vriendje. "Beter goed gejat, dan slecht bedacht", moet Meed gedacht hebben, want hij plundert o.a. *The Blair Witch Project* en *Paranormal Activity*, al bakt hij er natuurlijk helemaal niets van. De laatste 10 minuten zijn (gelukkig) onbedoeld grappig.

Amityville Legacy (2015)

zie: Amityville Playhouse, The

Amityville: Mt. Misery Road (2018) ½

Horrorfilm met Chuck Morrongiello, Karolina Morongiello, Curtis Wyka

Regie: Chuck Morrongiello, Karolina Morrongiello

Charlie [Chuck Morrongiello] heeft een dure auto, woont in een kast van een huis en vriendin Buzi [Karolina Morrongiello] voldoet aan het stereotype beeld van het domme blondje. Mt. Misery Road is een bos dat volgens overleveringen behekst is en waar vliegende bollen, The Mothman, The Hell Hound en ene Mary rondwaren. Charlie en Buzi reizen af, komen onderweg mensen tegen die minstens vijf keer zeggen dat ze niet moeten gaan omdat ze er niets te zoeken hebben en mensen daar verdwijnen. Amateurisme troef in dit extreem zelfingenomen ijdelheidsproject: Chuck brengt verschrikkelijke liedjes ten gehore (waaronder zijn Magnum Opus "Buzi's Got A Nice Booty") en de dialoog bestaat voor een groot deel uit "That's creepy" of "That's scary." De aftiteling is hilarisch en kijk zeker even tot het einde voor de niet geheel verrassende taalfout. Mt. Misery Road ligt overigens bij Huntingdon, zo'n 28 kilometer buiten Amityville. Genoeg gezegd...

Amityville: No Escape (2016) ½

Horrorfilm met Julia Gomez, Josh Miller, Allison Egan

Regie: Henrique Couto

Twee baggerfilms voor de prijs van een. Een groep vrienden reist af naar de bossen rondom Amityville omdat een van hen een essay wil schrijven over omgaan met angst. Het vooronderzoek bestaat uit het bekijken van een VHS-band die Lina [Julia Gomez], een vorige bewoner van het huis aan 112 Ocean Drive, in 1997 in dat huis maakte terwijl haar vriend voor het Amerikaanse leger in het buitenland was. Om onduidelijke/onzinnige redenen lopen die twee "verhaallijnen" door elkaar. Gomez lijkt alles bij elkaar geïmproviseerd te hebben en het duurt heel lang voor er iets gebeurt (al is haar aerobicsdemo amusant erbarmelijk). De vriendengroep lijkt ook alles ter plekke te hebben verzonnen. Soms vliegt er iets door het beeld of hoor je op de achtergrond een doffe klap of een ander vreemd geluid. Dat is horror volgens Couto. Dat is diep triest volgens ondergetekende.

Amityville Playhouse, The (2015) ½

Alt. titel: Amityville Legacy; The Amityville Theater

Horrorfilm met Monè LeStrat, Linden Baker, Eva Kwok

Regie: John R. Walker

Een groepje jongeren logeert in een vervallen theater in Amityville dat een van hen [Monè LeStrat] heeft geërfd. Haar advocaat [Tiana Diehl] brengt de burgemeester [Donal Phillips] op de hoogte. De proloog maakt duidelijk dat het er niet pluis is, maar ook dat Walker alle actie buiten beeld laat plaatsvinden. Zeker niet de slechtste in de onophoudelijke reeks horrorfilms met het woord Amityville in de titel, maar dat wil niet veel zeggen.

Amityville Rex (2023) ½

SF-horror met Jeff Kirkendall, Marie DeLorenzo, Tim Hatch

Regie: Mark Polonia

Een duivelse macht brengt de tyrannosaurus rex tot leven, die tentoon wordt gesteld in Amityville. Een verdachte van een roofoverval [Marie DeLorenzo], de detective die haar verdenkt [Tim Hatch] en een priester [Jeff Kirkendall] gaan de strijd aan. Een geslaagde poging om *Amityville: Mt. Misery Rd.* te evenaren als meest incompetente film met 'Amityville' als titel. Tevens (dus) een serieuze kandidaat voor slechtste film aller tijden.

Amityville: The Awakening (2017) ****

Horrorfilm met Jennifer Jason Leigh, Bella Thorne, McKenna Grace

Regie: Franck Khalfoun

Blumhouse besloot de Amityvillefranchise nieuw leven in te blazen door er wat budget tegenaan te gooien, te zorgen voor een degelijke cast en trouw te blijven aan de geest en mythologie van *The Amityville Horror* uit 1979. Veertig jaar na de oorspronkelijke moorden verhuist Joan [Jennifer Jason Leigh] met dochter Belle [Bella Thorne] en Juliet [McKenna Grace] naar het beruchte huis aan 112 Ocean Drive omdat de kelder een ideale ruimte is om Belles tweelingbroer James [Cameron Monaghan] te verzorgen en omdat Amityville over de medische faciliteiten beschikt om bij te springen bij nood. Belle probeert haar moeder over te halen om James vredig te laten sterven. Wanneer James tegen alle verwachtingen in lijkt te herstellen, ontdekt Belle dat er duistere machten aan het werk zijn. Een slim scenario, sfeervolle regie en een huiveringwekkende rol van Monaghan maken dit tot (veruit) de beste film uit de Amityvillereeks.

Amityville Theater, The (2015)

zie: Amityville Playhouse, The

Amityville: Where The Echo Lives (2024) ½

Horrorfilm met Sarah McDonald, Nick Barelli, Adelina Monroe

Regie: Carlos Ayala

Slechtere films dan *Amityville: Mt. Misery Road* bestaan niet, maar Ayala doet een poging om hetzelfde abominabele niveau te bereiken. In deze extreem trage, slaapverwekkende horrorfilm wil paranormaal onderzoeker Heather West [Sarah McDonald] contact leggen met de geest van een meisje dat 19 jaar eerder is

vermoord. Een hopeloze productie met een surrealistische scène die te vergelijken is met de droomsequentie uit Ed Woods *Glen Or Glenda*. Als je het tot het einde volhoudt, kijk dan zeker de aftiteling na en houd pen en papier bij de hand om te zien hoe vaak Carlos Ayala zijn naam in beeld laat komen. Een abominabele egotrip.

Ammonite (2020) *

Psychologisch drama met Kate Winslet, Saoirse Ronan, Gemma Jones

Regie: Francis Lee

Paleontoloog en fossielendeskundige Mary Anning [Kate Winslet] gaat in op een verzoek van Roderick Murchison [James McArdle] die haar wil betalen om zijn vermoedelijk depressieve vrouw Charlotte [Saoirse Ronan] mee te nemen bij haar zoektochten naar fossielen op het kiezelstrand bij Lyme. Het contact tussen de vrouwen verloopt moeizaam, totdat Charlotte ernstig ziek wordt en de dorpsarts [Alec Secareanu] Mary vraagt de zorg op zich te nemen. Veel stiltes en veelzeggende blikken in een weinig verheffend, formulematig romantisch drama. Lees scenario laat veel vragen onbeantwoord, vooral over beide hoofdpersonen, en Winslet en Ronan slagen er daardoor niet in om hun personages van diepgang te voorzien. Er zijn wel enkele vrij expliciete seksscènes.

Amoeba (2025) *½**

Komisch drama met Ranice Tay, Lim Shi-An, Genevieve Tan

Regie: Siyou Tan

Bij haar introductie op een Confuciaanse middelbare school in Singapore, toont Choo Xin Yu [Ranice Tay] direct haar rebelse kant. Daardoor raakt ze bevriend met Sofia [Lim Shi-An], Gina [Genevieve Tan] en Vanessa [Nicole Lee]. Geïnspireerd door een muziekvideo van een lokale bende richten de meisjes hun eigen bende op. Vooral voor de lol, maar de schoolleiding ziet dat anders. Een briljant portret van tienermeisjes die elkaar vinden in hun aversie tegen de regels die volwassenen hen opleggen. Het gedrag van de meisjes oogt spontaan en zit vol gouden momenten die je niet kunt verzinzen. De chemie tussen de vier hoofdrolspeelsters is perfect en hun rebelse gedrag veelbelovend, maar Tan laat de verhaallijnen die ze in het begin uitzet (o.a. over een mogelijke geestverschijning) tegen het einde varen. Daardoor mist dit structuur en is het einde abrupt en onbevredigend. Een knieval voor wie de titel kan verklaren.

Among The Believers (2015) ***

Documentaire met Abdul Aziz, Pervez Hoodbhoy, Zarina

Regie: Mohammed Naqvi, Hemal Trivedi

Abdil Aziz is het boegbeeld van een religieuze beweging die eenvoudige, vaak in armoede levende ouders gouden bergen belooft als ze hun kind inschrijven bij 'De Rode Moskee'. Slechts een keer per jaar bezoeken de kinderen hun ouders, de rest van de tijd bestuderen ze de Koran. Wat de ouders niet weten is dat hun kinderen omgevormd worden tot radicale fundamentalisten die bereid zijn hun leven te geven in de strijd tegen de 'ongelovigen'. Na een storm van protesten besluit de Pakistaanse president Pervez Musharraf in 2007 deze scholen te sluiten. Dat is het begin van een langdurige periode van terreur die volgens Aziz maar op een manier te stoppen is. De makers van deze verontrustende documentaire slaagden erin alle kanten van dit conflict te belichten. Opvallend is de openheid van zaken die de charismatische Aziz geeft over de visie en methodes van deze beweging. Gezien de omstandigheden is het begrijpelijk dat de tweede helft vooral bestaat uit een reconstructie van de gebeurtenissen vanaf ongeveer 2010 aan de hand van archiefbeelden. Dat is minder indringend en mist de diepgang van het eerste deel van deze lovenswaardige, maar niet geheel geslaagde documentaire.

Among Us (2010) *½**

Alt. titel: Anglavakt

Drama met Michael Nyqvist, Izabella Scorupco, Tchêky Karyo

Regie: Johan Brisinger

Wanneer de achtjarige Alexander [Melker Duber] als gevolg van een hersenaandoening in coma komt te liggen, achten de artsen de kans klein dat hij ontwaakt. Ouders Ernst [Michael Nyqvist] en Cecilia [Izabella Scorupco] worstelen (ook onderling) om vast te houden aan het sprankje hoop dat rest. Wanneer Cecilia zakenman Walter [Tchêky Karyo] helpt nadat hij is beroofd, ontstaat een vriendschap waar ze nieuwe moed uit put. Ernst is sceptisch, vooral vanwege Walters wat zweverige positivisme. Hij heeft zonder meer invloed op Ernst en Cecilia, maar komt hen dat wel ten goede? Degelijk zakdoekendrama met een aantrekkelijke cast. Vooral Karyo verrast in positieve zin als een aimabele, charismatische zonderling.

Amor, Un (2023) ***

Psychologisch drama met Lai Costa, Luis Bermejo, Hovik Keuchkerian

Regie: Isabel Coixet

Tolk en vertaler Nat [Lai Costa] trekt zich terug in een bouwvallig huis in een afgelegen dorpje waar iedereen elkaar kent om in rust te werken aan en zich te bezinnen op de volgende stap in haar leven. Ze ligt regelmatig in de clinch met verhuurder Casero [Luis Bermejo], die een aantal belangrijke reparaties weigert te betalen, omdat Nat huurverlaging heeft afgedwongen vanwege de mankementen. Nat verdient bij door Joaquín [Armado Marín] te helpen bij de zorg voor zijn dementerende vrouw Robert [Tiri Iruzubieta] en via buurman Joaquín [Armado Marín] komt Nat in contact met Andreas [Hovik Keuchkerian], een geboren Armeniër die in Duitsland opgroeide. Hij wil de lekkages in het huis wel verhelpen, maar omdat Nat daar onvoldoende geld voor heeft, biedt hij zijn diensten aan in ruil voor seks. Goed geacteerd psychologisch drama voltrekt zich in een wel erg laag tempo en ontaardt in het laatste kwart in een onvervalst melodrama dat afbreuk doet aan het beoogde realisme.

Amori Che Non Sanno Stare al Mondo (2017)

zie: Stories Of Love That Cannot Belong To This World

Amori Fragili (2017)

zie: Stories Of Love That Cannot Belong To This World

Amour (2012) *****

Drama met Jean-Louis Trintignant, Emmanuelle Riva, Isabelle Huppert

Regie: Michael Haneke

Tachtiger George [Jean-Louis Trintignant] en Anne [Emmanuelle Riva] wonen samen in een appartement en zijn nog altijd gelukkig met elkaar. Tot Anne kort achter elkaar twee beroertes krijgt en nauwelijks meer in staat is om te communiceren. Omdat dochter Eva [Isabelle Huppert] met haar gezin in Groot-Brittannië woont en George weigert zijn geliefde in een verzorgingshuis te plaatsen, neemt hij de zorg zelf op zich. Een simpel uitgangspunt voor een ontroerende film over een pijnlijk, voor velen herkenbaar onderwerp dat door de niet om subtiliteit bekend staande Haneke met empathie en inzicht wordt behandeld, daarbij immens geholpen door het fantastische spel van de twee hoofdrolspelers. Haneke won een Gouden Palm en de film werd bekroond met een Oscar® voor Beste Film in een Vreemde Taal.

Amour/La Mort, L' (2022) ** þ

Documentaire met Mieke de Graan, Mohamed Al Bachiri, Ivo van der Bilt

Regie: Ramón Gieling

Hoewel de opening suggereert dat het gaat om een op wetenschap gebaseerde kijk op de liefde, heeft sentiment en gefilosofeer over de liefde hier de overhand. Gesprekken over relaties worden afgewisseld met een ratjetoe aan muzikale odes aan de liefde en een enkele wetenschappelijke bespiegeling. Over de resultaten van de onderzoeken komen we helaas weinig te weten, ook al omdat het Gieling vooral te doen lijkt om geluk over de liefde en hoe mooi dat wel kan zijn. Ik sluit me liever aan bij Peter Schreiber: verwacht van mij geen suikerzoet of lieflijk geluid, want die vlinders komen onderhand mijn neus en oren uit.

Amour C'est Mieux Que La Vie, L' (2021)

zie: Love Is Better Than Life

Amour Apocalypse (2025)

zie: Peak Everything

Amour Et Les Forêts, L' (2023)

zie: Just The Two Of Us

Amour Fou (2014)

zie: Mad Love

Amour Impossible, Un (2018)

zie: Impossible Love

Amour Ouf, L' (2024)

zie: Beating Hearts

Amour Selon Dalva, L' (2022)

zie: Dalva

Amours d'Anaïs, Les (2021)

zie: Anaïs In Love

Amrum (2025) *½**

Alt. titel: Amrum, 1945

Oorlogsdrama met Jasper Billerbeck, Laura Tonke, Lisa Hagmeister

Regie: Fatih Akin

De dood van Adolf Hitler luidt definitief een ommekeer in voor de 12-jarige Nanning [Jasper Billerbeck] op het eiland Amrum. Zijn ouders steunden de nazi's, Nanning was lid van de jeugdbeweging. Bewoners keren zich tegen hen en vreemdelingen belanden op het eiland. Portret van een kind, opgevoed in een fascistische staat, dat geconfronteerd wordt met een onzekere toekomst. Gebaseerd op het levensverhaal van Hark Bohm, die aan het einde te zien is. Akin zet de sfeer van het eilandleven goed neer, maar Billerbecks gemanieerde spel doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn personage. Diane Kruger heeft een belangrijke bijrol als een boerin die de nazi's een doorn in het oog is.

Amrum, 1945 (2025)

zie: Amrum

Amsterdam (2022) *½

Komedie met Christian Bale, John David Washington, Margot Robbie

Regie: David O. Russell

In 1933 wordt chirurg Burt Berendsen [Christian Bale] gevraagd voor een haastklus: op verzoek van Liz Meekins [Taylor Swift] moet hij autopsie verrichten op haar vader [Ed Begley Jr.], een generaal die in WOII Burts leidinggevende was en onder verdachte omstandigheden om het leven is gekomen. Wanneer Liz kort na de operatie veronelukt nadat een man haar voor een auto heeft geduwd, zijn Burt en zijn vrienden Harold [John David Washington] en Valerie [Margot Robbie], met wie hij na de Eerste Wereldoorlog een vriendschapsact sloot, hoofdverdachten. En dus moeten ze hun connecties en inventiviteit aanzetten om te achterhalen wie verantwoordelijk was voor de dood van Bill en Liz. Begint veelbelovend, maar verزند na een sterk eerste half uur in gefilmde tooneel met veel dialoog, maar zonder dynamisch camerawerk. De ondersteunende cast (Robert De Niro, Rami Malek, Anya Taylor-Joy, Michael Shannon, Mike Myers, Matthias Schoenaerts) staat leuk op papier, maar zorgt ook voor een overschot aan personages waarvan de link met het verhaal steeds vager wordt. Enige verbijstering is gerechtvaardigd wanneer blijkt dat dit alles gebaseerd is op de 'Business Plot', waarin Majoor-generaal Smedley Butler een heroïsche rol speelde.

Amsterdam Is Nog Niet Jarig (2021) * þ**

Documentaire met Jan Dijkstra, Niels Schimmel, René Terpstra

Regie: Simone de Vries

Op 27 oktober 2025 bestaat Amsterdam 750 jaar en daar hoort een feestje bij. Maar er schort veel aan het onderhoud van de ruim honderd kilometer grachten waardoor bruggen en de naastgelegen paden binnenkort voor levensgevaarlijke situaties kunnen zorgen. Hoewel De Vries de stad met een voice-over presenteert als een

personage, die weemoedig terugkijkt op wat was en zich afvraagt hoe het zover heeft kunnen komen, is dit qua vorm in feite een goed voorbereide, maar routinematige reportage. De inhoud is interessant en geeft inzicht in de grote hoeveelheid belangen die de overheid moet meewegen in de besluitvorming over en de uitvoering van zo'n ingrijpende operatie.

Amsterdamed 2 (2025) ½ ⚡

Misdaadthriller met Holly Mae Brood, Huub Stapel, Ruben Brinkman

Regie: Dick Maas

Dertig jaar na de moorden uit *Amsterdamed* maakt een copycat opnieuw de grachten van Amsterdam onveilig. Tara [Holly Mae Brood] leidt het onderzoek, maar kan de hulp van Eric Visser [Huub Stapel], die destijds het onderzoek leidde, goed gebruiken. Maas was duidelijk te lui om iets nieuws te bedenken en ontpopt zich als de grootste copycat! De opening is grotendeels een kopie van die uit *Amsterdamed*, er is opnieuw een achtervolging met een speedboot door de Amsterdamse grachten en veel castleden van toen hebben een cameo. Stapel kan ermee door, maar verder is het acteerwerk net zo abominabel als het scenario en de belegen grappen. De reclame voor onze hoofdstad en het grachtenwater dat door moet gaan voor bier, ligt er duimendik bovenop! Eerste Nederlandse film in IMAX.

Amulet (2020) ½

Horrorfilm met Alec Secareanu, Carla Juri, Imelda Staunton

Regie: Romola Garai

Immigrant Tomas [Alec Secareanu] heeft nachtmerries over de tijd dat hij als grensbewaker een amulet vond en bijna een vrouw doodschoot. Dan belandt hij met een bebloed hoofd in ziekenhuis (of zoiets) en ontmoet hij zuster Claire [Imelda Staunton]. Vanaf dat moment valt er geen touw meer aan vast te knopen. Dat maakt de rest van deze film een zware zit, ondanks het ingeleefde spel van Secareanu, een aangenaam sinistere Staunton en enkele visueel mooie momenten.

An (2015)

zie: *Sweet Bean*

Anaïs In Love (2021) ***

Alt. titel: *Les Amours d'Anaïs*

Romantische komedie met Anaïs Demoustier, Valeria Bruni Tedeschi, Denis Podalydès

Regie: Charline Bourgeois-Tacquet

Anaïs [Anaïs Demoustier] is een rondfladderende en (letterlijk) gehaast levende 30-jarige vrouw die, niet lang nadat ze haar ex-vriendje tussen neus en lippen heeft verteld dat ze een abortus heeft ondergaan, de veel oudere Daniel [Denis Podalydès] ontmoet. Hun affaire wordt ingewikkeld wanneer Anaïs ontdekt dat Daniel een relatie heeft met de 56-jarige auteur Emilie Ducret [Valeria Bruni Tedeschi]. Wanneer Anaïs Emilie toevallig tegenkomt en aanspreekt, lijkt ze haar eigen glazen in te gooien. Demoustier is uitstekend, geholpen door nauwkeurig geselecteerde kledingontwerpen van Charlotte Richard, maar het scenario doet niet aan logica of geloofwaardigheid en neemt een onverwachte, weinig geslaagde serieuze wending in het laatste kwart.

Ana + Yek (2024) **

Documentaire met Sanaa Benhammou, Zohra Benhammou

Regie: Zohra Benhammou, Romy Mana

Tweelingzussen Sanaa en Zohra wonen in een Brussels appartement. Ruim drie jaar lang registreerde Zohra met hulp van Romy Mana de ontwikkeling van de relatie tussen de twee zussen. Ze lachen, praten over koetjes en kalpjes en lange tijd valt er niets interessants te zien of te horen. Sanaa's besluit om een hijab en een hoofddoek te dragen, doet enig stof opwaaien, maar het wordt nooit duidelijk waarom.

Anak Indië (2025) * ⚡**

Alt. titel: *Anak Indië: In Nederland Door Omstandigheden*

Documentaire met Adriaan van Dis, Wieteke van Dort, Thè Tjong-Khing

Regie: Hetty Naaijkens- Retel Helmrich

Helmrich spreekt met bekende Indo's (volgens de vader van Adriaan van Dis een afforting voor "In Nederland Door Omstandigheden") over de familiegeschiedenis. Begint briljant met een ronde uit het spelprogramma 'De Slimste Mens' waaruit blijkt dat de kandidaten niets weten over Indo's en een fraai geanimeerde les "geschiedenis van Nederlands Oost-Indië", uitstekend verteld door Adriaan van Dis. Helmrich (zelf een Indo) maakt eerst gebruik van familiefilms en archiefbeelden van Nederlands Oost-Indië. Later vervalt ze in een collage van pratende hoofden die regelmatig in herhaling vallen en worden boeiende vertellingen afgewisseld met weinig zinvolle anekdotes. Er is een perfect einde ... helaas gaat deze film nog twintig minuten door waarin alleen het slotlied van Wieteke van Dort de moeite waard is.

Anak Indië: In Nederland Door Omstandigheden (2025) ⚡

zie: *Anak Indië*

Anatomic d'Une Chute (2023)

zie: *Anatomy Of A Fall*

Anatomy Of A Fall (2023) ***

Alt. titel: *Anatomic d'Une Chute*

Drama met Sandra Hüller, Swann Arlaud, Milo Machado Graner

Regie: Justine Triet

Onterecht als thriller aangemerkt rechtbankdrama waarin Sandra [Sandra Hüller] wordt aangeklaagd op verdenking van doodslag nadat haar echtgenoot [Samuel Maleski] is gestorven na een val uit het raam van de bungalow waar alleen Sandra aanwezig was. Sandra bereidt zich voor op de zitting met goede vriend en raadsman Vincent [Swann Arlaud], maar begrijpt niet waarom ze zich moet verdedigen. Hoewel er alleen zwak indirect bewijs is, klaagt de openbare aanklager [Antoine Reinartz] Sandra toch aan. Een kansloze missie natuurlijk, waardoor de lange scènes in de rechtbank nutteloos en overbodig zijn. Hüller is fantastisch als de vrouw die

worstelt om alle halfbakken verwijten van zich af te schudden en de 12-jarige Graner maakt indruk als Sandra's slechtziende zoon.

Anatomy Of Time (2022) **

Alt. titel: *Wela*

Drama met Thaveeratana Leelanuja, Sorabodee Changsiri, Prapamonton Eiamchan

Regie: Jakrawal Nilthamrong

Nilthamrong heeft klaarblijkelijk goed gekeken naar de films van David Lynch, maar dit is zo warrig en bij vlagen pretentius dat je zelf maar moet proberen een en ander aan elkaar te breien. Een kogel wijst erop dat een oude vrouw [Thaveeratana Leelanuja] en een ernstige zieke oude man [Sorabodee Changsiri] elkaar kennen van een incident uit een niet nader verklaard gewapend conflict. Mede omdat Nilthamrong op niet duidelijk maakt of zijn scenario sprongen in de tijd maakt, en zo ja welke, en omdat er vrijwel geen dialoog is, is het verband tussen de verhaallijnen erg onduidelijk. Gevoel voor sfeer heeft Nilthamrong wel, maar dat is niet genoeg.

Anchorman 2 (2013)

zie: *Anchorman 2: The Legend Continues*

Anchorman 2: The Legend Continues (2013) ½

Alt. titel: *Anchorman 2*

Komedie met Will Ferrell, Christina Applegate, Paul Rudd

Regie: Adam McKay

Ron Burgundy [Will Ferrell] en Veronica Corningstone [Christina Applegate] zijn getrouwd en hebben een zoon [Judah Nelson]. Aan hun relatie komt abrupt een einde wanneer de legendarische Mack Tannen [Harrison Ford] Veronica aanwijst als zijn opvolger en Ron ontslaat. Wanneer Freddie Shapp [Dylan Baker] Ron benadert voor het eerste 24 uurstelevisionetwerk sluiten Brick Tamland [Steve Carell], Brian Fantana [Paul Rudd] en Champ Kind [David Koechner] zich aan. De terugkeer van dit gouden team is het startschot voor een egostrijd zonder weerga. De capriolen van Ron en zijn minstens zo idiote collega's was niet voldoende voor één film. Dit vervolg bestaat uit een aaneenschakeling van flauwe, gedateerde en vaak infantiele grappen die de cast maximaal uitmelkt.

Ancient Woods, The (2017) **½**

Alt. titel: *Sengiré*

Natuurdocumentaire

Regie: Mindaugas Survila

Het is even wennen aan het begin van deze natuurdocumentaire zonder muziek en voice-over, maar met lange (soms statische) takes waarin aanvankelijk weinig gebeurt. Maar die lange, ononderbroken shots maken het juist uniek en tonen een glimpje uit het leven van diverse bewoners van 'The Ancient Woods' zonder dat voor je te interpreteren. Het eindresultaat is een fascinerende natuurdocumentaire die je, ook dankzij het prachtige geluid, hypnotiseert en doet verlangen naar meer.

And Breathe Normally (2018) ****

Alt. titel: *Andið Eðlilega*

Sociaal drama met Kristín Pára Haraldsdóttir, Babetida Sadjó, Patrik Nokkvi Pétursson

Regie: Ísöld Uggadóttir

Lára [Kristín Pára Haraldsdóttir] is een alleengaande IJslandse moeder die amper rond kan komen. Ze is dolblij als ze wordt aangenomen als douanier op het vliegveld. Op haar eerste werkdag is ze degene die Guineese Adja [Babetida Sadjó] betraapt op een vals paspoort waardoor ze in een asielzoekerscentrum belandt. Bij toeval kruisen de paden van deze twee vrouwen elkaar nog eens en dan blijkt dat ze meer gemeen hebben dan ze dachten. Goed geacteerd drama waarin de mistroostige IJslandse vergezichten de innerlijke gevoelens van beide protagonisten verbeelden en waarin Pétursson de stem van het menselijk geweten verpersoonlijkt als Lára's zoon, die mensen namelijk beoordeelt op wat hij ziet, niet op basis van een paspoort.

And So It Goes (2014) ****

Romantische komedie met Michael Douglas, Diane Keaton, Sterling Jerins

Regie: Rob Reiner

Makelaar Oren Little [Michael Douglas] probeert het huis waar hij met zijn overleden vrouw woonde te verkopen. In de tussentijd woont hij in zijn appartementencomplex 'Little Shangri La'. Dan verschijnt zijn zoon [Scott Shepherd] met de mededeling dat hij een gevangenisstraf moet uitzitten en de vraag of Oren zolang wil zorgen voor zijn kleindochter Sarah [Sterling Jerins]. Oren heeft weinig keus, maar dumpst Sarah bij Leah [Diane Keaton], een nachtclubzangeres die geen set kan doorkomen zonder te huilen over het verlies van haar echtgenoot. In grote lijnen kun je wel raden waar het naartoe gaat in deze romantische komedie, die aansluit op de talenten van Douglas en Keaton en het imago dat ze in hun vele jaren op het witte scherm hebben opgebouwd. Een kolfje naar de hand van Rob Reiner, die een leuke bijrol heeft als Leahs muzikale begeleider.

And Someone Else (2025) ⚡

zie: *En Iemand Anders*

And The King Said, What A Fantastic Machine (2023) **½**

Alt. titel: *Fantastic Machine*

Documentaire met commentaar van Maximilien Van Aertryck

Regie: Axel Danielson, Maximilien Van Aertryck

In 1823 maakte de Franse uitvinder Joseph Niepce de oudste nog bestaande foto. 200 jaar later bespreken Danielson en Van Aertryck de ontwikkeling van de fotografie en de psychologische effecten die het had en heeft op de menselijk geest in deze spraakmakende, voortreffelijk samengestelde compilatie. Veel unieke beelden, waaronder 'the making of' van een IS-recruteringsvideo, kinderen die poseren voor portretfoto's en *Le Sacre d'Édouard VII* (1902) van George Méliès. De titel verwijst naar de reactie van koning Edward VII op die film. Een overtuigende, waardevolle

aanvulling op het publieke debat over de invloed van (sociale) media op het leven anno nu.

And Tomorrow The Entire World (2020) *½**

Alt. titel: Und Morgen Die Ganze Welt

Drama met Mala Emde, Noah Saavedra, Tonio Schneider

Regie: Julia von Heinz

Via haar vriendin Batte [Luisa-Céline Gaffron] sluit Luisa [Mala Emde] zich aan bij antifascistische jongeren die zich vooral bezighouden met het verstoren van openbare bijeenkomsten van extreemrechtse groeperingen. Binnen de groep ontstaat een splitsing die verpersoonlijkt wordt door Lenor [Tonio Schneider], die wil vasthouden aan geweldloze acties, en Alfa [Noah Saavedra] die bereid is geweld te gebruiken om de Nazi's het zwijgen op te leggen. De camera volgt Luisa tijdens de persoonlijke ontwikkeling die ze doormaakt van onwennige meeloper tot een eigenzinnige activist die voor een moreel dilemma komt te staan. Met hulp van cameraperson Danièle Knapp weet Von Heinz de chaos en spanning van een confrontatie tussen fanatieke, vijandige politieke facties tot leven te brengen. Emde is bovendien uitstekend. Het duurt wel wat lang voor het verhaal op gang komt.

Andere Heimat – Chronik einer Sehnsucht, Die (2013)

zie: Home from Home: Chronicle of a Vision

Andiò Èlilega (2018)

zie: And Breathe Normally

Andrey Tarkovsky. A Cinema Prayer (2019) ****

Documentaire met Andrei Tarkovsky

Regie: Andrey A. Tarkovskiy

De zoon van de in de Sovjet-Unie verguisde, maar daarbuiten zeer gerespecteerde, eigenzinnige filmmaker Andrey Tarkovsky koppelt audiofragmenten uit interviews met de legendarische regisseur aan fragmenten uit de films die hij bespreekt. Een fascinerende analyse van deze metaforische films biedt ook inzicht in de artistieke en politieke problemen waar Tarkovsky gedurende zijn carrière mee kampte. Een must voor fans en een aanrader voor diegenen die de achterliggende gedachten achter zijn intrigerende oeuvre willen leren kennen.

Anemone (2025) **½

Psychologisch drama met Sean Bean, Daniel Day-Lewis, Samantha Morton

Regie: Ronan Day-Lewis

Jaren geleden verruilde Ray [Daniel Day-Lewis] zijn gezin voor een leven in isolement uit angst voor represailles wegens een incident tijdens 'The Troubles'. Zijn broer [Sean Bean] spoort hem op en probeert hem over te halen terug te keren naar zijn vrouw [Samantha Morton] en zijn zoon [Samuel Bottomley], die dreigt te ontspreken. Day-Lewis schreef het scenario van zijn eerste film sinds *Phantom Thread* (2017) met zijn zoon, die de regie op zich nam. Beans onderkoelde spel geeft Day-Lewis alle ruimte om zich van zijn meest intense kant te zien in dit meanderende, deprimerende drama dat platgetreden paden bewandelt en een pretentieuze, symbolische ontknopning heeft. De titel is een hint.

Ang Babaeng Humayo (2016)

zie: Woman Who Left, The

Ang-ma-reul Bo-at-da (2010)

zie: I Saw the Devil

Angel (2020) ½

zie: Engel

Angel Has Fallen (2019) ***

Actiethriller met Gerard Butler, Morgan Freeman, Frederick Schmidt

Regie: Ric Roman Waugh

Stel, je bent een ervaren geheim agent die verantwoordelijk is voor de beveiliging van de president, maar je wilt hem uit de weg ruimen. Hoe zou je dat doen? Wat dacht je van dit scenario: je neemt de voltallige beveiliging mee tijdens een presidentieel visting, laat ze uitroeien met drones, redt de president en raakt zelf voldoende gewond om in hetzelfde ziekenhuis te worden opgenomen. Als geheim agent zorg je er natuurlijk voor dat een stroom aan belastend bewijsmateriaal achterblijft. Inderdaad, geen slim plan, maar dat weerhoudt de FBI er niet van Mike Banning [Gerard Butler] te verdenken van die aanslag. En dat is nog maar het begin van deze idiote actiethriller. Na een relatief lange inleiding voltrekken de actiescènes zich in moordend tempo en is het goed gemonteerd en voorzien van uitstekende geluidseffecten. Freeman verhoogt de geloofwaardigheid, maar het is Nick Nolte die dit redt met zijn sympathieke rol als Mikes vader. Hij zorgt bovendien voor een prettige en broodnodige dosis humor. Verstand op nul, gaan met die banaan dus!

Angel Of Mine (2019) ****

Psychologische thriller met Noomi Rapace, Yvonne Strahovski, Annika Whiteley

Regie: Kim Farrant

Lizzie [Noomi Rapace] volgde therapie om de dood van haar dochter te verwerken en de zorg voor zoon Thomas [Finn Little] gaat haar moeilijk af. Lizzie fleurt op wanneer ze op een verjaardagspartijtje Lola [Annika Whiteley] ziet en via diens broer [Indi Serafin] contact legt met Lola's moeder [Yvonne Strahovski]. De vrouwen raken bevriend, totdat Lizzies aandacht voor Lola obsessieve vormen aanneemt. Het scenario had kunnen leiden tot een exploitatieve B-thriller, maar Rapace zet een genuanceerd, geloofwaardig en sympathiek portret neer van een moeder die ondanks haar intense verdriet probeert zo goed mogelijk te functioneren. Farrant bouwt de spanning geleidelijk op tot de boeiende finale en Whiteley is perfect als het meisje waar alles om draait. Oorspronkelijk verfilmd in 2008 als *L'Emprunte De L'Ange*, met Catherine Frot in de hoofdrol.

Angela Merkel, A Legacy Through Time (2022)

zie: Angela Merkel – Im Lauf Der Zeit

Angela Merkel – Im Lauf Der Zeit (2022) *½**

Alt. titel: Angela Merkel, A Legacy Through Time

Documentaire met Angel Merkel, Ursula von der Leyen, Christine Lagarde

Regie: Torsten Körner

Terugblik op de carrière van Angela Merkel vanaf haar beginjaren als onervaren minister in het kabinet van Helmut Kohl tot aan het eind van 16 jaar als Bondskanselier van Duitsland onderscheidt zich van het in hetzelfde jaar uitgebrachte *Merkel* door zich volledig te richten op haar politieke carrière en de rol die ze speelde bij de nationale en internationale crises die ze op haar bordje kreeg. Voorzitter van de Europese Commissie Ursula von der Leyen, voorzitter van de Europese Centrale Bank Christine Lagarde en voormalig Prime Minister Theresa May geven inzicht in hoe Merkel zich als vrouw staande hield in een wereld vol alfamannen en het symbool werd van stabiliteit in Europa. Vanzelfsprekend behandelt dit ook thema's die ook in *Merkel* aan bod komen, maar de aandacht voor de invloed die Merkel heeft op de generatie die onder haar Bondskanselierschap is geboren, geeft dit een interessante extra dimensie.

Anglavakt (2010)

zie: Among Us

Angry Annie (2022) **½

Alt. titel: Annie Colère

Drama met Laure Calamy, Zite Hanrot, India Hair

Regie: Blandine Lenoir

Het is 1973 (het jaar van Roe v. Wade) en ook in Frankrijk zetten artsen en 'gewone' vrouwen de regering onder druk om vrouwen legaal en naar eigen keuze de mogelijkheid te bieden op anticonceptie en abortus. Annie [Laure Calamy] ondergaat een abortus en sluit zich na een tragische gebeurtenis aan bij een van de ongeveer 200 groepen die illegaal, maar niet in het geheim, abortussen aanbieden. Lenoir en coscenarist Axelle Ropert besteden te veel tijd aan uitvoeringen van abortus en aan ethische en politieke discussies. Veruit de beste momenten betreffende de veranderende relatie tussen Annie en haar gezin, waarbij de scènes met haar zestienjarige dochter [Louise Labeque]. Nadrukkelijke pro-choice propaganda duurt zeker een half uur langer dan nodig en doet te veel denken aan *Angry Jane*, dat ruim een half jaar eerder in première ging.

Angry Birds (2016) **½

Alt. titel: Angry Birds: De Film; The Angry Birds Movie

Animatiefilm met de stemmen van Jason Sudeikis, Josh Gad, Danny McBride

Regie: Clay Kaytis, Fergal Reilly

Een eiland vol vogels die niet kunnen vliegen, krijgt bezoek van Leonard [Bill Hader], een varken dat beweert dat alle varkens in vrede met de vogels willen samenleven. Red [Jason Sudeikis] moet verplicht deelnemen aan therapie om zijn woede te beheersen en gaat met lotgenoten Chuck [Josh Gad] en Bomb [Danny McBride] op onderzoek. Het verhaal is net zo melig als de populaire game waarop het is gebaseerd, maar de humor en de stemvertolkingen zijn nogal vermoeiend. Er zijn amusante bijrollen voor Sean Penn als de zwijgzame Terence en van Peter Dinklage als de niet zo machtige Mighty Eagle. Als je dit serieus neemt, zou je het kunnen zien als propaganda voor het Trumpiaanse tijdperk – en de aanval op het Capitool van 6 januari 2020 in het bijzonder. Waarschijnlijk is het beter om dit totaal niet serieus te nemen, hoe leuk jeugdige kijkers het ook mogen vinden. Vervolg: *Angry Birds 2*.

Angry Birds 2 (2019) **½

Alt. titel: The Angry Birds Movie 2

Animatiefilm met de stemmen van Jason Sudeikis, Josh Gad, ? Leslie Jones

Regie: Thurop van Orman, John Rice

De niet-vliegende vogels en de varkens uit *Angry Birds* nemen het samen op tegen de arend Zeta [Leslie Jones] wiens verbittering wel eens te maken zou kunnen hebben met Mighty Eagle [Peter Dinklage]. Nieuwe personages zijn Silver [Rachel Bloom] als het technisch begaafde zusje van Chuck [Josh Gad] en Courtney [Awkwafina] als de rechterhand van Leonard [Bill Hader]. Er is ook een zijplot met de kuikentjes Zoe [Brooklyn Prince], Vivi [Genesis Tennon] en Sam-Sam [Alma Varano]. Meer van hetzelfde, vooral aan te raden voor kinderen met een korte aandachtsspanne.

Angry Birds: De Film (2016)

zie: Angry Birds

Angry Birds Movie, The (2016)

zie: Angry Birds

Angry Birds Movie 2, The (2019)

zie: Angry Birds 2

Angry Bov, An (2023) *

Thriller met Scott Callenberger, Caleb Lowery, Thomas Cambridge

Regie: Andrew Fitzgerald

Owen [Scott Callenberger] krijgt zijn 15 minuten of fame wanneer hij een beroving voorkomt, maar de aandacht van de media zorgt er ook voor dat duistere figuren terugkeren in zijn leven. Zo ziet hij Cameron [Graham Davidson], een jongetje dat hij was vergeten, even plotseling verschijnen als verdwijnen en komen herinneringen aan cultleider Andy [Eric Roberts] en zijn psychotische rechterhand Mark [Thomas Cambridge] naar boven. Wanneer Mark uit het niets verschijnt, gaat Owen met zijn beste vriend [Caleb Lowery] een strijd aan op leven en dood. Won een aantal prijzen op horrorfestivals, maar ik zou niet weten waarom. Callenberger en Lowery leveren acceptabel werk af, maar Cambridge is meer een angstig konijn dan een angstaanjagende schurk. Roberts bazelt maar wat in een paar scènes waarin hij, ogenschijnlijk zonder enige voorbereiding, raaskallerij van een cue card voordraagt. Camerawerk en montage zijn amateuristisch.

Animal Crackers (202) ***

Animatiefilm met de stemmen van John Krasinski, Emily Blunt, Ian McKellen

Regie: Tony Bancroft, Scott Christina Sava, Jaime Maestro

Owen [John Krasinski] en Zoe [Emily Blunt] delen een liefde voor het circus. Om te voorkomen dat hun favoriete circus door financiële problemen in handen valt van de megalomane Horatio P. Huntington [Ian McKellen], nemen Owen en Zoe de dagelijkse leiding over. Magische Animal Crackers maken het mogelijk om tijdelijk te veranderen in een dier. Dat betekent een ommekeer, maar uiteraard zijn er addertjes onder het gras. Owen en Zoe zijn wel erg geïdealiseerd en de liedjes zijn niet al te best, maar McKellen stort zich vol overgave op zijn flamboyante schurkenrol en het basisgegeven is creatief uitgewerkt.

Animal Farm (2026) ½

Animatiefilm met de stemmen van Gaten Matarazzo, Seth Rogen, Woody Harrelson
Regie: Andy Serkis

Veramerikaniseerde en verkinderdagverblijviseerde bewerking van George Orwells meesterlijke fabel voegt een jong biggetje [Gaten Matarazzo] toe als kompas voor de kleintjes en voegt een lange hoopvolle epiloog toe. Met Seth Rogen als Napoleon weet je al dat er van Orwells oorspronkelijke intenties weinig overblijft. De animatie is sowieso benedenmaats in deze zonderlinge poging tot propaganda, die voor meerdere (en tegenstrijdige) interpretaties vatbaar is. Bespaar kinderen deze ramp en laat ze in hun tienerjaren de echte 'Animal Farm' lezen. Ongelooflijk dat ook Glenn Close, Steve Buscemi, Andy Serkis en Kathleen Turner hun stemmen leenden aan deze groepsverkrachting.

Animal Kingdom, The (2023) **½

Alt. titel: Le Règne Animal

SF-drama met Paul Kircher, Romain Duris, Adèle Exarchopoulos

Regie: Thomas Cailley

Een low budget variant op *X-Men* gecombineerd met een doorzichtig coming-of-ageverhaalje waarin tiener Émile [Paul Kircher] moeite heeft te accepteren dat zijn moeder [Saadia Bentaieb] door een mutatie verandert in een dier. In een speciaal hospitaal proberen wetenschappers verdere mutatie te voorkomen. Wanneer Émile ontdekt dat hij zelf aan het muteren is, doet hij zijn best om dat te verbergen voor zijn vader [Romain Duris], omdat hij weet dat die alles zal doen om hem te beschermen tegen de als vijandig bestempelde mutaties. Maar Émile komt tot nieuwe inzichten wanneer hij kennis maakt met Fix [Tom Mercier], een norse leeftijdgenoot die een eind verder is gemueterd. Exarchopoulos speelt een sympathieke agent die de samenleving beschermt tegen mutanten. Over het algemeen goed geacteerd en Ariane Daurat en Eric Ducron verdienen lof voor de kostuums en de make-up, maar het scenario is mager.

Animale (2024) **

Psychologische thriller met Oulaya Amamra, Claude Chaballier, Vivien Rodriguez

Regie: Emma Benestan

Nejma [Oulaya Amamra] viert haar debuut als (de eerste vrouwelijke) stierenrenner met een uitgebreid feest met bevriende collega's. Om tot in de kleine uurtjes door te kunnen gaan, neemt ze een "magisch middel" in. Vanaf dat moment maakt Nejma een transformatie door. Eerst in haar hoofd, later ook fysiek. Wat is er aan de hand en wat veroorzaakt deze transformatie? Benestan laat je in het ongewisse tot aan de laatste akte. Ze creëert een onheilspellende sfeer, maar de ontknoping is banaal en behoorlijk ongelooftwaardig.

Animalia (2023) *½**

Alt. titel: Oum; Parmi Nouse

SF-thriller met Oumaima Barid, Fouad Oughau, Mehdi Dehbi

Regie: Sofia Alaoui

De hoogzwangere Itto [Oumaima Barid] is getrouwd met Amine [Mehdi Dehbi], die deel uitmaakt van een rijke en machtige Marokkaanse familie bij wie ze, vanwege haar afkomst, zich niet altijd op haar gemak voelt. Door een ingrijpend incident, dat zich geleidelijk openbaart, komt Amine vast te zitten in een kamp in Kouribgha. Uit veiligheidsoverwegingen moet Itto op eigen houtje evacueren en zich bij haar echtgenoot voegen. Onderweg krijgt ze hulp van Fouad [Fouad Oughau], een schaapherder die weinig ontzag heeft voor macht en rijkdom. Ouderwetse SF-thriller – in de goede zin des woords – gebruikt een intrigerend mysterie als kapstok voor kritiek op de hypocrisie van het klassensysteem en religie, alsmede van onze sterk vertroebelde band met de natuurlijke omgeving – en de dieren in bijzonder. Plezierige film die in de epiloog jammer genoeg terugkrabbelt qua maatschappelijke en sociale kritiek.

Animals (2017) *

Alt. titel: Tiere

Thriller met Birgit Minichmayr, Philipp Hochmair, Mona Petri

Regie: Greg Zglinski

Zglinski heeft zich duidelijk laten inspireren door David Lynch, maar hij mist visuele beeldingskracht waardoor dit niet intrigerend verwarrend, maar irritant verwarrend is. Een fantasieloos gefilmde verhaalje over schrijvers Anna [Birgit Minichmayr] en Nick [Philipp Hochmair], die het appartementencomplex dat ze beheren een half jaar lang inruilen voor een chalet in Zwitserland. Nick gaat op zoek naar lokale recepten voor een kookboek, Anna wil een roman schrijven 'over een man die zijn vrouw vermoordt'. Ze verhuizen hun appartement aan Mischa [Mona Petri] en laten bovenbuurvrouw Andrea [ook Mona Petri, vraag niet waarom], met wie Nick een affaire heeft, achter. Het verblijf in Zwitserland krijgt een naargeestige wending wanneer Nick en Mischa een schaaap doodrijden. Een tragische gebeurtenis in het appartementencomplex zet daar het leven van de bewoners op zijn kop. Een typisch geval van een film die de klok heeft horen luiden, maar niet weet waar de klepel hangt. Eerst zit het zus, dan zit het zo en dan blijkt de vork toch weer anders in de steel te zitten. Je wordt niet intellectueel uitgedaagd, maar keer op keer belazerd.

Animals United (2010) *

Alt. titel: Conference Of Animals; Konferenz Der Tiere

Animatiefilm met de stemmen van James Corden, Stephen Fry, Andy Serkis

Regie: Reinhard Klooss, Holger Tappe

Door aanhoudende droogte in de savanne besluit een groep dieren onder leiding van de wijze leeuw Socrates [Stephen Fry] zich te wagen in de 'Vallei Des Doods' om uit te zoeken wat er is gebeurd. Onder hen bevinden zich de vindingrijke meerkat Billy [James Corden] en zijn geliefde Bonnie [Billie Piper], de zelfverzekerde Haan Charles [Andy Serkis], olifant Bonnie [Dawn French], giraffe Giselle [Joanna Lumley] en de stokoude schildpadden Winston [Jim Broadbent] en Winifred [Vanessa Redgrave]. Uiteraard ontdekken ze dat de droogte is veroorzaakt door de mens. De makers hebben duidelijk veel tijd besteed aan realistische vergezichten en gedetailleerde huiden en veren. Die tijd hadden ze beter kunnen besteden aan het scenario dat weliswaar goed is bedoeld, maar erg prekerig is. De humor is vaak smakeloos en de toon is zo nu en dan naargeestig. Maar dit is vooral traag en saai.

Anita (2023)

zie: Catching Fire: The Story Of Anita Pallenberg

Anna (2019) *½**

Actiethriller met Sasha Luss, Luke Evans, Helen Mirren

Regie: Luc Besson

Leeghoofdige film waarin Besson zich heeft gespecialiseerd is nooit vervelend, maar heeft wel te lijden onder de warrige chronologie. Begint in 1985, springt dan naar '5 years later' en vervolgens vliegen tussentitels als '3 months earlier', '6 months later' je om de oren. Besson gebruikt deze structuur om je op het verkeerde been te zetten. Door een eerder vertoonde scène te voorzien van nieuwe informatie krijgen we een nieuw perspectief op de gebeurtenissen die zich zojuist hebben voltrokken. Eén keer kan dat leuk zijn, maar Besson herhaalt deze gimmick tot in den treure. Mogelijk probeert hij daarmee de aandacht van het idiote verhaal af te leiden, maar dat is niet nodig omdat je deze film alleen kunt waarderen als je je verstand op nul kunt zetten.

Anna And The Apocalypse (2017) *½

Muzikale komedie met Ella Hunt, Malcolm Cuning, Sarah Swire

Regie: John McPhail

Een aantal tieners gaat de strijd aan tegen het zombievirus dat bijna iedereen in het slaapstadje Little Haven heeft geïnfecteerd. Slecht geschreven en matig geacteerd tienerkomedie is een mix van *High School Musical* en *Shaun Of The Dead* met een jeugdige cast die aardig kan zingen, maar weinig kaas heeft gegeten van komedie. Maakt niet uit, het scenario moet het sowieso niet hebben van humor ... of originaliteit. Een paar aardige popliedjes maken dit hooguit verteerbaar voor volk dat niet geïntereerd is in de wereld van de zombiehorror.

Anna Karenina (2012) ½

Romantisch drama met Keira Knightley, Jude Law, Aaron Taylor-Johnson

Regie: Joe Wright

Tolstoy's literaire meesterwerk wordt gereduceerd tot een verspillung van geld en talent aan een egotrip van Joe Wright die constant de aandacht op zichzelf vestigt met zijn theatrale regie. Law is kleurloos als Alexei Alexandrovich Karenin, de echtgenoot van Anna Karenina [Keira Knightley] die een affaire heeft met Alexei Vronsky [Aaron Taylor-Johnson] tijdens een bezoek aan haar broer [Matthew McFadyen]. Tolstoy draait zich om in zijn graf. Een megalomane aanfluiting.

Anna Nicole Smith: You Don't Know Me (2023) ***

Documentaire met Missy Byrum, Marilyn Grabowski, Patrik Simpson

Regie: Ursula Macfarlane

Misschien is het meest tragische aan het leven van Anna Nicole Smith dat ze het leven van idool Marilyn Monroe leefde tot het bittere einde. Vickie Lynn Marshall kreeg op jonge leeftijd een zoon en liet haar familie en de vader van haar kind achter om op eigen houtje veel geld te verdienen. Roem vergaarde ze als centerfold voor Playboy in mei 1992, rijkdom verzekerde ze zich door haar huwelijk met de 62 jaar oude miljardair J. Howard Marshall. Smiths hoogte- en dieptepunten passeren de revue, vooral vanuit het perspectief van collega-stripper en boezemvriendin Missy Byrum en mensen die haar kenden als (bevriende) klant. Enkele familieleden (waaronder Anna's moeder) komen even aan het woord in deze eenzijdige, maar onderhoudende biografische documentaire.

Anna's War (2018) *½

Alt. titel: Voyna Anny

Oorlogsdrama met Marta Kozlova, Lyubo Vorozhtsova, Vladimir Sapin

Regie: Aleksey Fedorchenko

Ondanks de korte speelduur lijkt dit een eeuwigheid te duren. Het openingsshot doet al vermoeden dat Fedorchenko en co-scenarist Nataliya Meshchaninova de boel sowieso flink moesten rekken en er niet in zijn geslaagd verder te komen van 74 minuten. Een verhaal is er niet, alleen een introductie. De zesjarige Anna [Mara Kozlova] is de enige overlevende van een massa-executie. Nadat ze uit het massagraf is ontsnapt, krijgt ze tijdelijk opvang bij een oud stel dat haar overdraagt aan de autoriteiten. Ze weet te ontkomen en verstoort zich in de schoorsteen van een sporadisch gebruikt gebouw waar ze moet zien te overleven. Oorlogsdrama verloopt volgens een vast stramien: Anna zoekt naar voedsel en moet voorkomen dat de steeds wisselende bezoekers aan het gebouw haar schuilplaats ontdekken. De film is episodisch en de meeste episodes zijn een herhaling van zetten. Er gebeurt bijna niets, bovendien heeft Kozlova geen expressie in haar ogen waardoor je nooit weet wat er in haar hoofd speelt. Niet zo vreemd dat ze van het scherm wordt gespeeld door een kat, die overigens op zeer lugubere wijze aan zijn einde komt.

Annabelle (2014) *½

Alt. titel: The Annabelle Story

Horrorfilm met Ward Horton, Annabelle Wallis, Alfre Woodard

Regie: John R. Leonetti

Santa Monica, 1970: John [Ward Horton] geeft de hoogzwangere Mia [Annabelle Wallis] een pop als cadeau voor hun aanstaande dochter. Kort daarna raakt Mia

ernstig gewond bij een aanval door hun doorgedraaide burens. Zowel Mia als haar baby overleven deze bizarre aanslag, maar kort nadat ze uit het ziekenhuis zijn teruggekeerd begint het te spoken. Zou dit te maken hebben met die vreemde pop? Leonetti kent de genreclashes en serveert die stuk voor stuk op (inclusief open einde) in deze weinig memorabele, formulematige horrorfilm. Annabelle heeft meer weg van Chucky dan van de Good Guy Doll, wat de vraag oproept: waarom zou je zo'n afschrikwekkende pop voor je kind kopen? Vervolg: *Annabelle: Creation*.

Annabelle Comes Home* (2019) *½**

Horrorfilm met McKenna Grace, Vera Farmiga, Patrick Wilson

Regie: Gary Dauberman

Goed uitgewerkte karakters, verzorgde cinematografie en sterke vertolkingen van Grace, Madison Iseman en Katie Sarife maken dit tot een redelijke, maar niet geheel geslaagde horrorfilm. Dauberman creëert een onheilspellende sfeer, maar qua horror is het eerste uur weinig meer dan een langgerekte tease waarin weinig gebeurt en de zogenaamde schrikmomenten vooral worden veroorzaakt door opgeblazen geluidseffecten. Er zijn veelbelovende ideeën (het behekste tv-scherm en de munten), maar die leveren niet het gewenste effect op. In de finale gaan alle remmen los en dat is weer teveel van het goede. Maar het spel van de drie hoofdrolspelers zorgt voor een bevredigend slot in een van de betere films binnen het genre van de laatste jaren.

Annabelle: Creation* (2017) **

Horrorfilm met Anthony LaPaglia, Miranda Otto, Samara Lee

Regie: David F. Sandberg

Zuster Charlotte [Stephanie Sigman] moet erg wanhopig geweest zijn om met zes meisjes uit het weeshuis haar intrek te nemen in een afgelegen woning die het midden houdt tussen 'The Amityville House' en 'Bates Motel'. De man des huizes [Anthony LaPaglia] is een zonderlinge, onvriendelijke man en zijn echtgenote [Miranda Otto] is zo ziek dat ze nooit uit bed komt. Janice [Talitha Bateman], die als gevolg van polio op krukken loopt, is de eerste die 's nachts vreemde geluiden hoort en op onderzoek uit gaat. Al gauw merken ook de andere meiden dat er iets niet pluis is in Casa Mullens, maar omdat ze nergens ander terecht kunnen blijven ze er rondhangen. Sandberg slaagt er regelmatig in een onheilspellende sfeer te creëren, maar verzilverd dat niet met een effectief schrikmoment. De scènes met een vogelverschrikker beginnen veelbelovend, maar Sandberg verzandt in goedkoop effectbejag dat de sfeer om zeep helpt. Wel is er sterk spel van Talitha Bateman en ook Lulu Wilson levert prima werk af als Linda.

***Annabelle Story, The* (2014)**

zie: *Annabelle*

Anne+ De Film* (2021) * ½**

Romantisch drama met Hanna van Vliet, Jouman Fattal, Thorn de Vries

Regie: Valerie Bisscheroux

Anne [Hanna van Vliet] legt in Amsterdam de laatste hand aan haar debuutroman. Zodra ze daarmee klaar is, verhuist ze naar Montreal waar haar vriendin Sara [Jouman Fattal] hun nieuwe woning aan het inrichten is. Het geluk lijkt Anne toe te lachen, tot haar uitgever [Romana Vrede] laat weten dat haar boek in de huidige vorm niet geschikt is voor publicatie en dat ze moet werken met een schrijftoeg [Georgina Verbaan]. Bovendien leert Anne in Paradiso Lou [Thorn de Vries] kennen. Vanaf dat moment zet ze vraagtekens bij de keuzes die ze heeft gemaakt. Prima geschreven en geregisseerd romantisch drama is grensverleggend, zonder zichzelf daarvoor op de borst te kloppen. Spin-off van de gelijknamige serie.

***Année Difficile, Une* (2023)**

zie: *Difficult Year, A*

Annette* (2021) *

Muzikaal drama met Adam Driver, Marion Cotillard, Simon Helberg

Regie: Leos Carax

Shockcomedian Henry McHenry en operazangeres Ann Defrassnoux [Marion Cotillard] worden verliefd, trouwen en krijgen een kind dat ze Annette noemen. Wanneer Henry's carrière in verval raakt, is het snel gedaan met de idylle. Henry's financiële problemen stapelen zich zo op, dat hij besluit het unieke talent van zijn dochter uit te buiten. Een standaardverhaal in een bij vlagen surrealistische setting en voorzien van muziek door synthpoplegendes Ron en Russel Mael, beter bekend als Sparks. Helaas bestaan de muzikale intermezzo's vaak uit niet meer dan een of twee zinnen die tien keer herhaald worden. Driver is altijd het aanzien waard, maar de 7-jarige Devyn McDowell maakt het meeste indruk, vooral in de sterke finale. Daar moet je wel twee uur op wachten.

***Anni Più Belli, Gli* (2020)**

zie: *Best Years, The*

***Annie* (2014) ***

Musical met Quvenzhané Wallis, Jamie Foxx, Rose Byrne

Regie: Will Gluck

Annie [Quvenzhané Wallis] werd op 4-jarige leeftijd te vondeling gelegd en woont in het pleeghuis van de drankzuchtige Miss Hannigan [Cameron Diaz] in de hoop dat haar ouders haar komen halen. Een alternatief dient zich aan in de steenrijke ondernemer en burgemeesterskandidaat Will Stacks [Jamie Foxx] die Annie gebruikt om zijn imago op te poetsen. Cynische hervertelling van de musical die al twee keer eerder (in 1982 en 1999) is verfilmd. Wallis speelt Annie als een betweterig, verwaand nest, Stacks is een opportunistische kluns en Diaz maakt zich schuldig aan overacteren. Alle bekende liedjes komen voorbij in gepolijste, lusteloze uitvoeringen (inclusief autotune) en met moderne arrangementen die de ellende vergroten. Enig lichtpuntje is Byrne als Grace en het nieuwe liedje 'Who Am I?' gezongen door Foxx, Diaz en Wallis. Als je dit hebt doorstaan, vergeet dan niet: "The sun will come out."

***Annie Colière* (2022)**

zie: *Angry Annie*

Anniversary* (2025) *½**

Thriller met Diane Lane, Kyle Chandler, Dylan O'Brien

Regie: Jan Komasa

Het 25-jarige huwelijksfeest van Ellen [Diane Lane] en Paul [Kyle Chandler] is ook bijzonder omdat hun kinderen erbij zijn. Een perfecte dag met als enige smetje een woordenwisseling tussen Ellen en oudste zoon Josh [Dylan O'Brien] over zijn schrijversambities en zijn relatie met Elizabeth [Phoebe Dynevor], een oud-leerling van Ellen die radicale ideeën had over de Amerikaanse samenleving. In de jaren daarna zijn er meer 'anniversaries' waarbij de verhoudingen tussen familieleden parallel lopen met veranderingen in de maatschappij onder invloed van Elizabeths bestseller 'The Change'. Verontrustende satirische thriller in de traditie van *Network* met een krachtige, emotionele vertolking van Lane en sterk tegenspel van O'Brien als de zoon die als eerste een transformatie doormaakt. De zussen worden met verve gespeeld door Madeline Brewer, Zoey Deutch en Mackenna Grace. Verrassend, spraakmakend en intellectueel stimulerend.

Annihilation* (2018) *½**

SF-drama met Natalie Portman, Jennifer Jason Leigh, Tessa Thompson

Regie: Alex Garland

Biooloog Lena [Natalie Portman] is dolblij wanneer haar echtgenoot [Oscar Isaac], na een jaar vermist te zijn geweest, terugkeert van een geheime missie waarvan hij zich niets herinnert. Ze krijgt meer duidelijkheid van Dr. Ventress [Jennifer Jason Leigh] die vertelt over 'The Shimmer', een entiteit die de planeet langzaam dreigt op te slokken. Lena sluit zich aan bij een nieuwe expeditie in 'The Shimmer' met alleen vrouwelijke wetenschappers. Garlands bewerking van de gelijknamige roman van Jeff VanderMeer doet hier en daar denken aan *2001: A Space Odyssey* en heeft in Portman en Leigh twee uitstekende hoofdrolspelers. Wees gewaarschuwd: het is nogal cryptisch en Garland houdt het tempo bewust laag.

Animafilm* (2015) ***

Animatiefilm met de stemmen van David Thewlis, Jennifer Jason Leigh, Tom Noonan

Regie: Duke Johnson, Charlie Kaufman

In 2005 overnacht Michael Stone [David Thewlis] in een hotel in Cincinnati waar hij hoofdpreker is op een verkopersconventie. Zijn huwelijk is in crisis en daardoor sluit hij zich emotioneel af voor de buitenwereld. Tot hij in Emily [Tom Noonan] en Lisa [Jennifer Jason Leigh] ontmoet. Hoewel Lisa onhandig is in de omgang en zich schaamt voor haar uiterlijk, voelt Michael zich aangetrokken door haar stem. Hoewel de keuze voor het innovatieve stop-motion met een 3D-printer in het begin wat gekunsteld lijkt, is het een briljante keuze. Om de monotonie van Michaels leven uit te drukken, maar ook om de verschijning van Lisa te benadrukken, lieten Johnson en Kaufman alle andere stemmen inspreken door Tom Noonan, die elk personage dezelfde stem geeft – iets wat hilarisch is wanneer Michael in de het hotel een ruziënd stel passeert. Het heeft uiteindelijk niet veel om het lijf, maar dit bevat wel een van de tederste liefdesscènes uit de recente filmgeschiedenis.

Anonymous* (2011) **

Historisch drama met Rhys Ifans, Sebastian Arnesto, Rafe Spall

Regie: Roland Emmerich

Was William Shakespeare echt de auteur van de toneelstukken en gedichten die op zijn naam staan? Scenarist John Orloff neemt als uitgangspunt dat William Shakespeare [Rafe Spall] een opportunist was die de eer opeiste voor de toneelstukken die door een anonieme bron waren geschreven. De werkelijke schrijver was Edward De Vere [Rhys Ifans] die anoniem wilde blijven om ongestraft kritiek te kunnen leveren op de machthebbers en toneelschrijver Ben Jonson [Sebastian Arnesto] was zijn tussenpersoon. Een interessante theorie, maar de onderbouwing is vergezocht. Een fraaie, levendige productie met goed acteerwerk, vooral van Ifans en Redgrave (als koningin Elizabeth I). Door de vele personages is het moeilijk te volgen en de flashbacks maken het nog verwarrender.

***Anora* (2024) **½**

Komisch drama met Mikey Madison, Mark Eidelstein, Yura Borisov

Regie: Sean Baker

Stripper en sekswerker Ani [Mikey Madison] laat zich door Ivan [Marek Eidelstein] overhalen om voor \$ 15.000 een week te doen of ze een relatie hebben. De week eindigt in een huwelijksaanzoek en Ani maakt gebruik van deze kans op een leven als miljonairsvrouw. Dan begint Ivans familie zich met de zaken te bemoeien. De eerste 45 minuten bestaat uit seks, drank, drugs en feesten en is saai. Wanneer Toros [Karren Karagulian], Garnick [Vache Tovmasyan] en Igor [Yura Borisov] ten tonele verschijnen, neemt het verhaal een Tarantinoeske wending die op vaak hilarische wijze de clichés van de Russische zware jongens op de hak neemt. Helaas eindigt deze onevenwichtige mix van komedie en drama met een vage en overbodige epiloog waarmee Baker probeert sympathie op te wekken voor een opportunistische jonge vrouw voor wie geld de enige drijfveer was voor haar soms onuitstaanbare gedrag. De zoveelste matige winnaar van een Gouden Palm (Sean Baker).

Another Day of Life* (2018) *½**

Alt. titel: *Jeszcze Dzień Życia*

Docudrama met Miroslaw Hainszewski, Vergil J. Smith, Tomasz Zietek

Regie: Raúl de la Fuente, Damian Nenow

Fraaie hybride van politiek docudrama en animatiefilm waarin het boek van Ryszard Kapuscinski, gebaseerd op zijn ervaringen als oorlogscorrespondent, op spannende wijze tot leven is gebracht. Na een uiteenzetting over de politieke situatie in Angola rondom de onafhankelijkheidsverklaring, volgen we de Poolse journalist Ryszard 'Rico' Kapuscinski tijdens zijn pogingen om dieper door te dringen in het hart van het conflict. Deze reconstructie is gefilmd als een animatiefilm, maar wordt afgewisseld met interviews met de echte personages. Het resultaat is meeslepend,

vooral omdat De la Fuente en Nenow er zo in slagen deze figuren uit de ontstaansgeschiedenis van het onafhankelijke Angola op levendige en realistische wijze tot leven brengen. De animatiestijl is grotendeels sober, waardoor de prachtig vormgegeven droomsequenties des te meer indruk maken. Een inzichtelijke documentaire die nooit als een documentaire aanvoelt en daardoor meer beklijft.

Another Round (2020) *½**

Alt. titel: Druk

Komisch drama met Mads Mikkelsen, Thomas Bo Larsen, Magnus Millang

Regie: Thomas Vinterberg

Vier uitgebluste docenten aan een middelbare school treden op basis van een wetenschappelijk artikel in de voetsporen van o.a. Ulysses S Grant, Ernest Hemingway en Winston Churchill. Het artikel suggereert dat een mens beter functioneert als het zorgt voor een alcoholpromillage dat vereist dat je regelmatig sterke drank tot je neemt. Dus nemen de mannen tijdens hun werk wodka tot zich en leggen ze hun ervaringen vast in een wetenschappelijk rapport. Dat basisgegeven levert onverwachte momenten op, vooral omdat het scenario van Vinterberg en Tobias Lindholm weigert een moreel standpunt in te nemen. Die neutrale benadering betekent ook dat het resultaat niet meer is dan een verzameling amusante anekdotes.

Another Simple Favor (2025) *½

Misdaadkomedie met Anna Kendrick, Blake Lively, Michele Morrone

Regie: Paul Feig

Amateurdetective Stephanie [Anna Kendrick] heeft een boek geschreven over de gebeurtenissen uit *A Simple Favor* waarvoor Emily [Blake Lively] werd veroordeeld. Emily is in hoger beroep gegaan en verrast Stephanie tijdens een lezing met de uitnodiging voor haar huwelijk met Dante Versano [Michele Morrone] op Capri. Stephanies zoon [Joshua Satine] en Emily's ex-man [Henry Golding] zijn ook uitgenodigd, maar een mysterieus sterfgeval doet haar vermoeden dat er sprake is van moord. De titel verwijst zeker niet naar de kijker, want die zit net als de cast opgezaald met een rommelig script vol matige grappen die net zo vergezocht zijn als de ontknop van de whodunit. Feig gooit verwijzingen naar films van Alfred Hitchcock in de strijd en zet de deur zelfs open voor nog een (overbodig) vervolg. Hopelijk laten de makers zich daarvoor inspireren door Herman Finkers' cursus "Omgaan met teleurstellingen".

Another World (2021) **½**

Alt. titel: Un Autre Monde; Tous Publics

Drama met Vincent Lindon, Sandrine Kiberlain, Anthony Bajon

Regie: Stéphane Brizé

Philippe Lemesle [Vincent Lindon] is directeur van een fabriek in huishoudelijke artikelen dat onderdeel is van een internationale, niet bij naam genoemde 'groep'. Thuis klaagt hij zoveel over zijn werk dat echtgenote [Sandrine Kiberlain] op het punt staat echtscheiding aan te vragen. De stress neemt toe wanneer blijkt dat zoon Lucas [Anthony Bajon], die gebruik maakt van 'bijzondere opvang', een begeleider met een passer heeft aangevallen. Bovendien krijgt Philippe opdracht om 58 personeelsleden te ontslaan, terwijl dat personeel juist klaagt over werkdruk. Portret van een man die verstrikt raakt in zijn loyaliteit en de wil om het iedereen naar de zin te maken. Tijdens de werkbesprekingen blijft de camera meestal op Lindon gericht en zien we hoe de frustratie toeneemt. De vraag blijft hoe hij zich uit deze samenloop van omstandigheden weet te redden. Lindon is briljant, maar het dramatische hoogtepunt komt wanneer Jerry Hickey via videolink zijn opwachting maakt als Cooper, de grote baas.

Another Year (2010) ****

Drama met Jim Broadbent, Ruth Sheen, Lesley Manville

Regie: Mike Leigh

Een jaar uit het leven van Tom [Jim Broadbent] en Gerri [Ruth Sheen], een Londens echtpaar van middelbare leeftijd dat zich kenmerkt door een gastvrijheid op een non-sense manier die je zelden ziet in films. Vaste bezoeker is Gerri's oud-collega Mary [Lesley Manville], een eenzame vrouw die hunkert naar een betekenisvolle relatie en dweept met Tom en Gerri's zoon Joe [Oliver Maltman]. Ook Toms broers Joe [Oliver Maltman] en Ron [David Bradley] die hun eigen sores hebben. Een eerbetoon aan "gewone" fatsoenlijke mensen met een perfecte cast met Sheen als uitblinker.

Anselm (2023) ***

Alt. titel: Anselm – Das Rauschen Der Zeit

Documentaire met Anselm Kiefer, Daniel Kiefer, Anton Wenders

Regie: Wim Wenders

De Duitse kunstenaar Anselm Kiefer werd twee maanden voor het einde van de Tweede Wereldoorlog geboren. Eind jaren 60 raakte hij in opspraak door kunstwerken waarin hij de zwijgcultuur rondom het Nazi-verleden aan de kaak stelde. De combinatie van zijn productiviteit en de omvang van veel van zijn werken – dat Wenders op vernieuwende wijze duidelijk maakt – vereist een fabriekshal als opslagplaats. Wenders volgt Anselm terwijl hij op zijn fiets door zijn 'atelier' rijdt en laat het oog van de camera vallen op een aantal complexe kunstwerken die Anselm passeert. Geinig, maar over de maker van de kunstwerken komen we niet veel te weten. Kritische vragen stellen doet Wenders al helemaal niet. Een oogstrelende, maar oppervlakkige documentaire vol artistieke anekdotes. De 3D-versie verdient ½ ster extra.

Anselm – Das Rauschen Der Zeit (2023)

zie: Anselm

Anständige, Der (2014)

zie: Decent One, The

Ant-Man (2015) ****

SF-actie met Paul Rudd, Michael Douglas, Corey Stoll

Regie: Peyton Reed

Deze Marvel-actiefilm past in een groeiende traditie waarin zelfspot de orde van de dag is. Rudds onderkoelde stijl Rudd is precies genoeg om de humoristische scènes de juiste uitwerking te geven, zodat dit nooit in pure zelfparodie vervalt. De actie is explosief, maar luchtig. De scène waarin Ant-Man wordt aangereden door een speelgoedtrein is een mooi voorbeeld. Geen epische gevechten waarbij steden in puin worden gelegd, maar knap gemaakte actiescènes vol vaart en humor. Een verademing tussen alle door testosteron gedreven SF-actiefilms van de voorgaande jaren!

Ant-Man 2 (2018) ***

Alt. titel: Ant-Man And The Wasp

SF-actie met Paul Rudd, Evangeline Lilly, Walton Goggins

Regie: Peyton Reed

Rudd is een van de verantwoordelijken voor het rommelige script dat te veel ideeën in een verhaal heeft geprobeerd te proppen in dit wisselvallige vervolg op *Ant-Man*. Hij keert terug als Scott Lang en krijgt deze keer hulp van Wasp, het alter ego van Hope Van Dyne [Evangeline Lilly], de dochter van Hank Pym [Michael Douglas] die met hulp van Scott na dertig jaar zijn vrouw [Michelle Pfeiffer] terug hoopt te vinden. Scott en Hank krijgen te maken met Sonny Burch [Walton Goggins], een illegale handelaar in kwantumtechnologie die Hanks lab wil 'stelen'. Verder is daar Hanks voormalige partner Dr Bill Foster [Laurence Fishburne], wiens dochter Ava [Hannah John-Kamen] een bijzondere gave heeft waar ze aan ten onder dreigt te gaan. Reid slaagt er niet in om er een goed lopend geheel van te maken, bovendien leunen de actiescènes meer op special effects dan op inventieve choreografie en scherpe montage. Het is beter wanneer het zich richt op de menselijke relaties, zeker in de scènes met Scott en zijn dochter [Abby Ryder Fortson].

Ant-Man 3 (2023) *½

Alt. titel: Ant-Man And The Wasp: Quantumania; Ant-Man And The Wasp In Quantumania

SF-actie met Paul Rudd, Kathryn Newton, Evangeline Lilly

Regie: Peyton Reed

Na het afronden van zijn autobiografie 'Look Out For The Little Man', hoopt Avenger Scott "Ant-Man" Lang [Paul Rudd] met Hope "The Wasp" Van Dyne [Evangeline Lilly] op zijn lauweren te kunnen rusten. Dochter Cassie [Kathryn Newton] blijkt intussen in het geheim bezig te zijn geweest met experiment in The Quantum Realm. Een vaag excuus waardoor Scott, Hope, Cassie met Hank [Michael Douglas] en Janet [Michelle Pfeiffer] vast komen te zitten in The Quantum Realm en gesplitst worden in twee groepjes. Nu moeten ze elkaar zoeken in een wereld die ze niet kennen of begrijpen en een manier vinden om terug te keren naar hun vertrouwde wereld. Ze raken betrokken bij een machtsstrijd tussen Kang the Conqueror [Jonathan Majors] en rebellenleider Jentorra [Katy M. O'Brian]. Vermoeiende poging om de uitgerangeerde Marvel-franchise een nieuwe impuls te geven. Deze keer is er geen wereldstad die aan gruzelementen wordt geslagen, maar een fantasywereld vol vreemde wezens. Het blijft een combinatie van een hoop herrie en vermoeiende special effects. Ik

Ant-Man And The Wasp (2018)

zie: Ant-Man 2

Ant-Man And The Wasp In Quantumania (2023)

zie: Ant-Man 3

Ant-Man And The Wasp: Quantumania (2023)

zie: Ant-Man 3

Antebellum (2020) *½**

Historisch drama met Janelle Monáe, Eric Lange, Jena Malone

Regie: Gerard Bush, Christopher Renz

Dik aangezet, lange tijd verwarrend thrillerdrama speelt zich deels af in Antebellum, de periode van 1812 tot 1861 waarin het Amerikaanse verzet tegen slavernij toenam. Monáe speelt slavin Eden, die zich vernederingen en mishandelingen moet laten welgevallen aan de hand van Senator Denton [Eric Lange]. Het verhaal verplaatst zich naar de moderne wereld waarin de succesvolle schrijfster Veronica [eveneens Janelle Monáe] uit eten gaat met twee vriendinnen. Het duurt even voor Bush en Renz hints geven over de connectie tussen deze twee verhalen. Vooral de eerste 40 minuten, die zich afspelen in Antebellum, zijn melodramatisch en vrij vervelend. In het moderne verhaal brengt Gabourey Sidibe leven in de brouwerij als Veronica's vriendin Dawn die zich door niemand laat ringeloren en heeft de beste momenten. De cruciale twist komt laat en leidt tot een weinig subtiel, onbevredigende finale. Het basisidee is interessant, de uitwerking laat helaas te wensen over.

Anthrax Attacks, The (2022) *½**

Alt. titel: The Anthrax Attacks – In The Shadow Of 9/11

Documentaire met Brad Garrett, Paul Keim, Casey Chamberlain

Regie: Dan Krauss

Op 5 oktober 2001, nog geen maand na 9/11, stierf de Amerikaanse fotojournalist Robert Stevens als gevolg van het inhaleren van een bacterie die miltvuur (anthrax) veroorzaakt. Een paar dagen later bleek de bacterie per briefpost te zijn verspreid en daardoor ontstond er nationale onrust, niet in de laatste plaats bij de postverwerkers en -bezorgers. Met hulp van wetenschappers, betrokken agenten en acteurs die sleutelscènes naspelen, reconstrueert Krauss zowel de paniek die ontstond, als de problemen bij de zoektocht naar doorslaggevend bewijsmateriaal om iemand aan te kunnen klagen. Pas in 2008 werd de zaak afgesloten. Deze periode zou veel meer impact hebben gehad zonder 9/11 en is de extra aandacht meer dan waard.

Anthrax Attacks – In The Shadow Of 9/11 (2022)

zie: Anthrax Attacks, The

Anthropoid (2016) ****

Oorlogsthriller met Jamie Dornan, Cillian Murphy, Brian Caspe

Regie: Sean Ellis

Dynamisch gefilmde en goed geacteerde reconstructie van de aanslag op Reinhard Heydrich, 'de slager van Praag' in 1942, verteld vanuit de perspectieven van Jan Kubis [Jamie Dornan] en Josef Gabčík [Cillian Murphy], de Tsjechische parachutisten die de aanslag pleegden. Dornan en Murphy zijn goed gecast, vooral vanwege hun fysieke contrast. Ellis is tevens verantwoordelijk voor de cinematografie en gebruikt veel close-ups en full shots om de beklemmende, soms letterlijk claustrofobische omstandigheden waaronder zowel de verzetstrijders als de burgers proberen te overleven in een stad die door Heydrich in een wurggreep wordt gehouden voelbaar te maken. Het is interessant om de finale te vergelijken met *HHhH/The Man With The Iron Heart*, dat hetzelfde onderwerp behandelt. *Anthropoid*, genoemd naar de codenaam voor de aanslag, is op alle punten superieur.

Antisocial Network, The (2024) ****

Alt. titel: *Antisocial Network: From Memes To Mayhem*
Documentaire met Fuxnet, Aubrey Cottle, Fredrick Brennan

Regie: Giorgio Angeline, Arthur Jones

Wie inzicht wil krijgen in de voor- en nadelen van sociale media is aan het juiste adres bij deze documentaire over 4Chan en de wisselende gedaantes die het in de jaren sinds de oprichting in 2003 aannam. Oprichters en vroege gebruikers onthullen hoe een website van en voor outsiders uitgroeide tot een trollingnetwerk, een activistische groepering en de bakermat van samenzweringstheorieën die het publieke en politieke debat beheersen. De openhartigheid van de geïnterviewden en de snelheid waarmee dit medium zich aanpaste aan het gebruikersklimaat maken dit een ideale aanzwengelaar van een debat over de pro's en cons van sociale media.

Antlers (2021) ***

Horrorfilm met Lucas Weaver, Keri Russell, Jesse Plemons

Regie: Scott Cooper

Moeder Aarde wreekt zich op de mensheid in de vorm van een 'Wendigo' die boos is omdat zekere iemands de Amerikaanse steenkoolindustrie nieuw leven in hebben blaas. Julia Meadows [Keri Russell] is de lerares die zich zorgen maakt over de lichamelijke en geestelijke gezondheid van leerling Lucas Weaver [Jeremy T. Thomas] en probeert contact te zoeken met vader Frank [Scott Haze]. Ze roept de hulp in van haar broer [Jesse Plemons], de plaatselijke sheriff, die ontdekt dat Lucas een duister geheim heeft. Sfeervolle horrorfilm begint ondanks het gemanierde spel van Thomas goed en heeft fraaie, effectieve special effects, maar leunt in het tweede deel teveel op melodramatische thema's (verwaarlozing, kindermishandeling e.d.) om werkelijk effectief te zijn.

Antoinette Dans Les Cèvennes (2020)

zie: *My Donkey, My Lover & I*

Antrum (2018)

zie: *Antrum: The Deadliest Film Ever Made*

Antrum: The Deadliest Film Ever Made (2018) ½

Horrorfilm met Nicole Tompkins, Rowan Smyth, Dan Istrate

Regie: David Amito, Michael Laicini

Rosemary's Baby, The Evil Dead, Friday the 13th, Pet Sematary, Mulholland Drive en *The Wicker Man* behoren tot de films die werden geplunderd voor deze horrorfilm. Zo slecht dat de makers een wanhopige poging deden om een volstrekt kunstmatige hype te creëren. Het betreft een jongen [Rowan Smyth] en zijn moeder [Nicole Tompkins] die een weg naar de hel graven om hun hond te bevrijden. Zo slecht als het klinkt. Veel sinistere muziek, maar op het scherm valt niets te beleven. Maar de demonische eekhoorn is een bijzondere vondst...

Anul Nou Care N-A Fost (2024)

zie: *New Year That Never Came, The*

Anyone But You (2023) ½

Romantische komedie met Sydney Sweeney, Glen Powell, Alexandra Shipp

Regie: Will Gluck

"Filmpje maken in een riant huisje aan het Australische strand?" "Doet u maar!" En zo gooit een respectabel ensemble zijn reputatie ter grabel in een vergaarbak van romcom clichés die afschuwelijk genoeg is om nietsvermoedende bioscoopgangers het gehele romcom genre voorgoed af te laten zweren. Zij [Sydney Sweeney] is de zus van de bruid [Hadley Robinson], hij [Glen Powell] is beste vriend van de broer [Gata] van de andere bruid [Alexandra Shipp]. Hij en zij hadden een spontane date die door een misverstand uitliep op een deceptie en tijdens een bruiloft in Australië kibbelen ze als kleine kleutertjes tot ze om twijfelachtige redenen besluiten dat het beter is als ze doen alsof. Een walgelijke, niet te vergeven verspilling van talent.

Apartheid Killer, The (2024) ****

Documentaire met Louis van Schoor, Isa Jacobson, Raymond Soemie

Regie: David Hickman

In 1991 werd de Zuid-Afrikaanse "beveiligingsexpert" Louis van Schoor in Londen veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf voor 7 moorden en 3 pogingen tot moord. In 2004 werd hij vervroegd vrij gelaten en keerde hij terug naar Zuid-Afrika. In werkelijkheid doodde Van Schoor in de jaren 80 minstens 39 zwarte mensen, maar de Zuid-Afrikaanse politie oordeelde meestal dat het ging om zelfverdediging. Journalist Isa Jacobson verdiepte zich in de geschiedenis van Van Schoor en vermoedt dat hij ongeveer 100 doden op zijn geweten heeft. Hickman duikt in Van Schoors verleden en koppelt dat met hulp van Jacobson aan de politiekeuulters onder Apartheid. Ook spreekt hij met nabestaanden van een van Van Schoors slachtoffers om duidelijk te maken welke diepe sporen de dood van zijn vader heeft achtergelaten binnen zijn familie. De slotconfrontatie toont hoe moeilijk het is om iemand met terugwerkende kracht te veroordelen voor daden die binnen die volgens de heersende normen geaccepteerd waren. Maar ook dat de schaduw van Apartheid nog lang over Zuid-Afrika zal blijven hangen.

Apartment 7A (2024) *½**

Thriller met Julia Garner, Dianne Wiest, Kevin McNally

Regie: Natalie Erik James

In 'Rosemary's Baby' is Terry Gionoffrio een gast van de familie Castevet die onder mysterieuze omstandigheden om het leven komt. Deze spin-off van het boek (en Roman Polanski's verfilming) reconstrueert de gebeurtenissen die leidden tot Terry's tragische dood. Terry [Julia Garner] is een ambitieuze danser die tijdens een voorstelling een blessure oploopt die funest is voor haar ambities. Na een rampzalige auditie volgt ze theaterproducent Alan Marchand [Jim Sturgess] naar zijn appartementencomplex om hem om een tweede kans te vragen. Voor ze naar binnen kan gaan, krijgt ze last van de bijwerkingen van de pijnstillers die ze gebruikt. Ze krijgt hulp van Roman [Kevin McNally] en Minnie Castavet [Dianne Wiest] die haar morele steun bieden, een kruidenmiddel geven om haar kwetsuur te bestrijden en een kamer in hun appartement ter beschikking stellen. De memorabele paranoia van Polanski's *Rosemary's Baby* is ingeruild voor een conventioneel verhaaltje over duivelaanbidders met een opzichtige verwijzing naar het Amerikaanse abortusdebat. McNally is perfect als Roman, maar Wiest beperkt zich tot een imitatie van Ruth Gordon.

Apenstreken (2015) *½ ½

Alt. titel: *Apenstreken Met Aap Noot Mies; Monkey Business From A To Z*

Komisch drama met Tygo Bussemakers, Mees Smits, Lars Henckens

Regie: Johan Nijenhuis

De tienjarige Wim [Tygo Bussemakers] woont in een weeshuis waar Delphine [Martine Sandifort] de kinderen zo uitbuit dat ze op straat moeten bedelen om wat eten en drinken. Het is eind 1899 en de Nederlandse regering heeft serieuze plannen voor een leerplichtwet voor alle kinderen van 6 tot 12 jaar. Wim wil dolgraag naar school, maar Delphine heeft zijn geboortebewijs verstopt. Jet [Mees Smits] verzint een manier waarop Wim ongemerkt de lessen van Juf Maria [Yvon Jaspers] kan volgen en verstopt Wim in de stal op de boerderij. Samen met haar broer Gijs [Lars Heckens] leert Wim daar wat het boerenleven inhoudt. De openingsscènes tonen schaduwkanten van het leven rond 1900, maar Nijenhuis kan de verleiding niet weerstaan om de boel te romantiseren met fraaie, romantische plaatjes. De titel verwijst naar een aapje dat er alleen is om de knuffelfactor van deze zwak geacteerde familiefilm te verhogen. Het helpt niet dat Nijenhuis bijna ieder volwassen personage neerzet als een karikatuur, maar voor diepgang moet je sowieso niet bij hem aankloppen.

Apenstreken Met Aap Noot Mies (2015)

zie: *Apenstreken*

Apex (2021)

zie: *Apex Predator*

Apex Predator (2021) *½

Alt. titel: *Apex*

SF-thriller met Bruce Willis, Alexia West, Neal McDonough

Regie: Edward Drake

Eén van de vele prullen die Willis die in de laatste jaren van zijn actieve loopbaan maakte. Hij speelt Malone, een doorgewinterde ex-van-alles-en-nog-wat die door West [Alexia Fast] wordt aangewezen als doelwit voor zes premiejagers die hem op een eiland in de Stille Oceaan moeten elimineren. Maar Malone kent de spelregels en gebruikt die om de jagers tegen elkaar op te zetten, zodat hij in ieder geval niet het enige doelwit is. Gefilmd in slechts 8 dagen voor een appel en een ei en dat is te zien aan de special effects. Origineel of hoogstaand is dit zeker niet, maar het is ook niet de slechtste film waar Willis aan meewerkte. Fysiek houdt hij zich bovendien redelijk staande.

Apollo 11 (2019) **½**

Documentaire met Edward "Buzz" Aldrin, Michael Armstrong, Michael Collins

Regie: Todd Douglas Miller

Vijftig jaar na dato geeft deze onberispelijk geconstrueerde documentaire de mogelijkheid iets van de spanning rondom de eerste maanlanding opnieuw te beleven. Alle bekende momenten aan bod, maar vooral de aandacht voor procedure die maakt dit fascinerend. Vanaf het moment dat Neil Armstrong, Edwin Aldrin en Michael Collins hun ruimtepak aantrekken, is elk moment tot in de puntjes geregisseerd. We zien hoe monteurs op het laatste moment nog een reparatie uitvoeren en horen hoe de crew tijdens de reis communiceert met de honderden technici die hen ondersteunen. Bovendien doet het recht aan Michael Collins, het enige nog levende bemanningslid van Apollo XI. Een terugblik op deze expeditie kan niet zonder het planten van de Amerikaanse vlag op de maan, het telefoongesprek met president Nixon en Kennedy's profetische speech, maar Miller benadrukt het feit dat deze maanlanding een overwinning was voor de hele mensheid en niet zozeer voor de VS. Een universele herinnering aan het feit dat de mens tot wonderen in staat is.

Apollo 13: Survival (2024) ****

Documentaire met de stemmen van Jim Lovell, Barbara Lovell, Jack Swigert

Regie: Peter Middleton

De poging van Jim Lovell, Fred Haise en Jack Swigert om voor de derde keer op de maan te landen, kreeg een dramatische wending door een explosie op de heenweg. Wat leek uit te lopen op een mislukking, werd iets heel anders, omdat de pogingen om de bemanning levend terug te krijgen wereldwijd werden gevolgd. Barbara Lovell vertelt het verhaal vanuit het perspectief van de families die zich moesten vastklampen aan een sprankje hoop dat hun geliefde terug zouden keren. Geen pratende hoofden, maar een schat aan beeld- en geluidsmateriaal in een documentaire die niet de heroiek benadrukt, maar ons eraan herinnert dat er momenten waren waarop de mensheid eventjes één was.

Apollo 18 (2011) ***

SF-thriller met Warren Christie, Lloyd Owen, Ryan Robbins

Regie: Gonzalo López-Gallego

Officieel was Apollo 17 de laatste expeditie naar de man omdat Apollo 18, 19 en 20 om budgettaire redenen werden afgelast. Decennia later wordt 84 uur geheim beeldmateriaal geüpload van Apollo 18, die tijdens Kerst 1974 op een geheime maanmissie om een systeem te plaatsen dat de VS moest beschermen tegen raketaanvallen vanuit de Sovjet-Unie. Benjamin Anderson [Warren Christie], Nathan Walker [Lloyd Owen] en modulepiloot John Grey [Ryan Robbins] landen op de Zuidpool van de maan en doen een opmerkelijke ontdekking die de missie in gevaar brengt. Goed geregisseerde SF-thriller volgens het principe van 'found footage' houdt zich netjes aan het vakjargon om de authenticiteit van de beelden te versterken, maar afgezien van de vorm is er niets nieuws aan de maan. Ondanks een speelduur van slechts 75 minuten (plus 10 minuten aftiteling) valt het niet mee om de spanning er in te houden.

Aporia (2023) ***

SF-drama met Judy Greer, Edi Gathegi, Payman Maadi

Regie: Jared Moshe

Acht maanden nadat echtgenoot Malcolm [Edi Gathegi] om het leven kwam bij een aanrijding, zit Sophie [Judy Greer] lichamelijk en psychologisch aan de grond. Dan blijkt dat Malcolms goede vriend en collega Jabir [Payman Maadi] een apparaat heeft geperfectioneerd waarmee hij mensen in het verleden kan doden, zoïets als een droneaanval in het verleden. Jabir maakt zich zorgen over de gevolgen van het gebruik van zo'n machine, maar Sophie gebruikt het om de dronken chauffeur [Adam O'Byrne] die Malcolm aanreed te liquideren. Het werkt: Sophie wordt herenigd met haar grote liefde. En dus ontstaat al snel de verleiding om andere nare gebeurtenissen uit het verleden te voorkomen. Vanzelfsprekend wegen de voordelen moeilijk op tegen de nadelen. Een filosofisch onoplosbaar probleem, zoals de titel duidelijk maakt. Een vereenvoudigde versie van *Back To The Future* zonder special effects, maar met een iets andere insteek. Het basisidee is intrigerend, maar de uitwerking is vrij oppervlakkig.

Apostasy (2017) **

Drama met Molly Wright, Sacha Parkinson, Siobhan Finneran

Regie: Daniel Kokotajlo

Zusjes Alex [Molly Wright] en Luisa [Sacha Parkinson] groeien op in een Jehovageenschap. De verlegen Alex leunt erg op haar meer assertieve zus, tot die wordt verstoten door moeder Ivanna [Siobhan Finneran]. Het verlies van haar zus komt hard aan en doet Alex twijfelen aan haar roeping en de relatie met haar moeder. Een aardig basisgegeven, maar Kokotajlo zet de Jehova's te nadrukkelijk neer als gevoelloze religieuze fanatici en vergeet het verhaal voort te stuwten. Traag, teleurstellend psychologisch drama waarin alleen Parkinson leven in de brouwerij brengt als de verstoten zus.

Apostle (2018) **½

Horrorfilm met Dan Stevens, Lucy Boynton, Michael Sheen

Regie: Gareth Evans

Thomas [Dan Stevens] infiltrert in een religieuze sekte op en afgelegen eiland, omdat zijn zus [Elen Rhys] in gevaar zou zijn. Daarvoor moet hij het vertrouwen winnen van sekteleider Malcolm [Michael Sheen]. Gefilmd met de visuele flair die we gewend zijn van Evans en voorzien van martelingen en ander bloedvergieten. Helaas is het scenario zwaar op de hand – met hier en daar tenenkrommende dialogen – en zijn het verhaal en de personages matig uitgewerkt.

Apostle, The (2012) ****

Alt. titel: *O Apóstolo*

Animatiefilm met de stemmen van Carlos Blanco, Xosé Manuel Oliveira Pico, Paul Naschy

Regie: Fernando Cortizo

Schitterend gemaakte stop-motion over de uit de gevangenis ontsnapte Ramon [Carlos Blanco] die op weg is naar de plaats waar hij diamanten heeft begraven. Daarom volgt hij de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela. Door een list wordt hij van het pad geleid en belandt hij in een dorpie waar de geestelijke Don Cesáreo [Xosé Manuel Oliveira Pico] pelgrims vasthoudt voor een duister religieus ritueel. De personages hebben weinig diepgang, maar het originele basisgegeven, de sfeervolle vormgeving en de muziek (o.a. van Philip Glass) maken dit een feestje voor de zintuigen.

Apóstolo, O (2012)

zie: *Apostle, The*

App (2013) **½**

Thriller met Hannah Hoekstra, Isis Cabolet, Liza Sips

Regie: Bobby Boermans

Psychologiestudente Anna [Hannah Hoekstra] vindt na een wild studentenfeest de zonderlinge, maar onschuldig ogende (en niet verwijderbare) App genaamd "Iris" op haar telefoon. Wanneer beste vriendin Sophie [Isis Cabolet] Anna verwijt dat zij een filmpje heeft verspreid waarop Sophie seks heeft met een docent, begrijp Anna er niets van. Het is de eerste van een serie bizarre gebeurtenissen waarvan Anna zich geleidelijk realiseert dat "Iris" de veroorzaker is. Dan volgt een race tegen de klok om te achterhalen hoe de App op haar telefoon is gekomen zodat het buiten werking kan worden gesteld. Hoekstra is uitstekend en het basisgegeven is intrigerend en leidt tot een aantal spannende gebeurtenissen. Maar de ontknoping die scenarist Robert A. Jansen bedacht is matig en de eindscène ronduit slap.

Apparition, L' (2018)

zie: *Apparition, The*

Apparition, The (2018) **

Alt. titel: *L'Apparition*

Drama met Vincent Lindon, Galatée Bellugi, Patrick d'Assunção

Regie: Xavier Giannoli

Jacques [Vincent Lindon] is een oorlogsverslaggever die na de dood van zijn vaste fotograaf tijdelijk arbeidsongeschikt is verklaard. Hij staat te popelen om weer te beginnen, dus wanneer het Vaticaan zijn hulp inroept, geeft hij daar gehoor aan. Jacques neemt zitting in een commissie die moet vaststellen of de 18-jarige Anna [Galatée Bellugi] en een relikwie heilig verklaart dienen te worden. Wanneer Jacques Anna ontmoet is hij onder de indruk, maar dat weerhoudt hem er niet van diep in Anna's verleden te duiken. De inleiding is intrigerend, evenals de introductie van Anna. Wanneer het scenario zich richt op het journalistieke graafwerk begeeft het zich op bekende en minder interessante paden. Daardoor is het tweede kwart vrij saai. Pas wanneer Jacques een ontdekking doet die hem persoonlijk raakt, komt het weer tot leven. Helaas is dat van korte duur en is de ontknoping teleurstellend.

Apples (2020) ****

Alt. titel: *Mila*

Tragikomedie met Aris Servetis, Sofia Georgovassili, Anna Kalaitzidou

Regie: Christos Nikou

De wereld is in de grip van een pandemie waardoor mensen hun geheugen verliezen. Aris [Aris Servetis] valt hieraan ten prooi tijdens een busreis en zoekt hulp bij een herstelprogramma waarmee twee begeleiders [Anna Kalaitzidou, Argyris Bakirtzis] hem helpen zijn leven op de rails te krijgen. Aris' is dol op appels, maar wanneer een fruitverkoopster vermeldt dat appels goed zijn voor het geheugen verandert dat. Is Aris werkelijk zijn geheugen kwijt of veinst hij geheugenverlies om een nieuwe start te maken? Servetis schittert in een vrijwel zwijgende rol die prangende vragen stelt over de waarde van het leven, het belang van geheugen en de manier waarop we onderling contact maken en onderhouden. Indringend en regelmatig zeer grappig.

Apprentice, The (2024) *

Biografisch drama met Sebastian Stan, Jeremy Strong, Maria Bakalova

Regie: Ali Abbasi

Opportunistisch biografisch drama over de vormende jaren van Donald Trump verschenen enkele weken voor de Amerikaanse Presidentsverkiezingen. Een slimme marketingtruc voor een opmerkelijk saai reconstructie van de relatie die Donald Trump [Sebastian Stan] in de jaren 70 opbouwde met de gehaaide, beruchte advocaat Roy Cohn [Jeremy Strong]. Cohn gebruikt zijn smerige trukendoos om ervoor te zorgen dat Trump vrijstelling krijgt van miljoenen aan belasting voor aangekondigde projecten in New York. Donalds moeizame relatie met zijn vader [Martin Donovan] en moeder [Catherine McNally] wordt aangestipt, evenals Donalds tragische broer Freddy [Charlie Carrick] en zijn huwelijk met Ivana Trump [Maria Bakalova]. Het scenario van Gabriel Sherman had er beter aan gedaan om zich volledig te richten op de relatie tussen mentor Cohn en pupil Trump, ook al blijft het moeilijk om sympathie te hebben voor twee zulke verwerpelijke personages.

Après La Pluie (2024)

zie: *After The Rain*

April (2024) *

Drama met Ia Sukhitashvili, Kakha Kintsurashvili, Merab Ninidze

Regie: Dea Kulumbegashvili

Het is publiek geheim dat gynaecoloog Nina [Ia Sukhitashvili] buiten het ziekenhuis vrouwen helpt om hun zwangerschap te beëindigen. Wanneer een vrouw na haar bevalling overlijdt, stelt de hoofddokter [Merab Ninidze] David [Kakha Kintsurashvili] aan om te onderzoeken of Nina nalatig was. Nina gaat ondertussen door met haar werk, zowel binnen als buiten het ziekenhuis. Ze moet zich wel houden aan de eisen die een patriarchale samenleving stelt aan haar en de vrouwen die ze behandelt. Bevat indringende behandelingen die in doorlopende shots zijn gefilmd. Die uren vaak zo lang dat je gerust de afwas kan doen of de hond uit kan laten zonder iets te missen. De kans bestaat dat je bij terugkeer naar exact hetzelfde beeld kijkt! Kulumbegashvili geeft nieuwe betekenis aan traag.

April, May En June (2019) ****

Drama met Linda de Mol, Tjitske Reidinga, Elise Schaap

Regie: Will Koopman

Het basisverhaal, rondom drie dochters die de aanstaande dood van hun moeder aan longkanker moeten verwerken, getuigt niet van originaliteit. Het lukt Bas Hoeflaak bovendien niet om zijn complexe teksten overtuigend uit te spreken als Jan, de autistische jongere broer van April [Linda de Mol], June [Tjitske Reidinga] en May [Elise Schaap]. Het verhaal eindigt zoals je van een formulematig familiedrama verwacht, maar toch is Koopman erin geslaagd een film te maken die juist tijdens die laatste akte zorgt voor een lach en een traan. Olga Zuiderhoek zwaait in alle opzichten de scepter als de moeder die het einde van haar leven op haar manier wil laten verlopen. Vooral de scènes met Schaap zorgen voor een brok in de keel. Patrick Duffy en Gijs Scholten van Asschat komen opdraven tegen het onvermijdelijke einde dat, ondanks de tranentrek-soundtrack, zijn effect niet zal missen. Dus houd de zakdoeken maar bij de hand!

April's Daughter (2017) ***

Alt. titel: *Las Hijas De Abril*

Drama met Emma Suárez, Enrique Arrizon, Ana Valeria Becerril

Regie: Michel Franco

De 17-jarige Valeria [Ana Valeria Becerril] kan haar zwangerschap niet meer verbergen voor haar 58-jarige moeder Abril [Emma Suárez] die zelf op haar 17^e beviel van Clara [Joanna Larequi]. Nadat Valeria's is bevallen van een dochter concludeert Abril snel dat Valeria niet in staat om voor haar kind te zorgen. Abril betreft de 17-jarige vader Mateo [Enrique Arrizon] in een twijfelachtig plan waarmee ze Valeria dwingt afstand te nemen van haar dochtertje. Goed geacteerd familiedrama geeft onvoldoende inzicht in Abril's motieven voor haar gedrag.

Aquaman (2018) ***

SF-actie met Jason Momoa, Amber Heard, Willem Dafoe

Regie: James Wan

Het verhaal is volstrekt formulematig en het subplot rondom Black Mantis (om het diversiteitsquotum op te krikken) is zwak uitgewerkt. Dat *Aquaman* ondanks de overdadige speelduur uit te zitten is, komt vooral door het oogstrelende en inventieve ontwerp van de onderwaterwereld en de wezens die die wereld bevolken, met name in het epische slotgevecht. Qua special effects is dit de moeite waard, maar wie hoopt op inhoudelijke originaliteit komt er bekaaid van af. Vervolg: *Aquaman And The Lost Kingdom*.

Aquaman And The Lost Kingdom (2023) ½

SF-actie met Jason Momoa, Patrick Wilson, Yahya Abdul-Mateen II

Regie: James Wan

De ultieme nachtmerrie voor iedere bioscoop liefhebber: een lawaaiig CGI-spektakel met een slap verhaal en acteurs die zo uit de AI-hel lijken te zijn gestapt. Arthur Curry AKA Aquaman [Jason Momoa] moet de handen ineenslaan met zijn broer Orm [Patrick Wilson] om het op te nemen tegen Black Manta [Yahya Abdul-Mateen II] die wraak wil nemen voor de dood van zijn vader. De aandacht lijkt vooral uit te zijn gegaan naar de golvende haren van de acteurs in de onderwaterscènes. Hobbelt van gevecht naar gevecht en zit vol infantiele grappen. Er is geen chemie tussen Momoa en Wilson. Begint met Arthurs worsteling als kersverse vader, een scène die typerend is voor het bedenkelijke niveau van de hele film.

Aquarela (2018) **

Documentaire

Regie: Victor Kossakovsky

Fraaie plaatjes maken geen fraaie film. Het begin van deze documentaire is het sterkst: we zien hoe reddingswerkers proberen een auto te bergen die door het ijs van het tegen de grens van Mongolië gelegen Russische Baikalmeer is gezakt. Kossakovsky overspeelt meteen zijn hand door hier te lang te blijven hangen en het op te volgen met minder verrassende beelden van instortende ijsbergen. Waarom hij überhaupt gebruik maakte van een weinig indrukwekkende metalsoundtrack is een raadsel. De tweede helft is een matige imitatie van *Koyaanisqatsi*. Veel van hetzelfde, met als doel de gevolgen van klimaatverandering te tonen. Die boodschap is snel duidelijk, maar hoeft er niet zo nadrukkelijk in geramd te worden. Een concept voor 15 minuten uitgerekt tot speelfilmlengte.

Aquarius (2016) **½

Drama met Sonia Braga, Ana Paula, Irandhir Santos

Regie: Kleber Mendonça Filho

Een mooie rol voor Braga als de 65-jarige Clara, een halsstarrige vrouw die weigert haar woning in een appartementencomplex te verlaten. Een bedrijf heeft alle andere bewoners met een riant voorstel over gehaald om te vertrekken en vertegenwoordigers zetten Clara op steeds minder aangename manieren onder druk om ook in te gaan op het aanbod. Braga maakt indruk in een complexe rol en Filho geeft Clara's relaties met familie en vrienden levendigheid en authenticiteit. Maar de film lijdt onder de overdadige speelduur.

Arbitrage (2012) *½**

Thriller met Richard Gere, Tim Roth, Nate Parker

Regie: Nicholas Jarecki

Voor zakenman Robert Miller [Richard Gere] staat alles op het spel na een aanrijding waarbij zijn minnares [Laetitia Casta] om het leven komt. Hij staat op het punt zijn familiebedrijf te verkopen en kan zich geen negatieve publiciteit permitteren voordat zijn boekhouding (inclusief illegale creatieve sommetjes) is doorgelicht en goedgekeurd. In de hoop zijn fortuin en zijn familie niet te beschadigen, probeert hij alle sporen uit te wissen, maar detective Bryer [Tim Roth] ruikt onraad en grijpt elk middel aan om Robert voor het gerecht te krijgen. Susan Sarandon speelt de ondankbare rol van de bedrogen echtgenote. Gere is erg goed als de zakenman die steeds meer een kat in het nauw wordt, ook Nate Parker (als kroongetuige) is uitstekend.

Arcadian (2024) **½

SF-horror met Nicolas Cage, Jaeden Martell, Maxwell Jenkins

Regie: Benjamin Brewer

15 jaar geleden redde Paul [Nicolas Cage] twee baby's van een apocalyptische gebeurtenis waarbij bijna de gehele bevolking omkwam. Paul woont met Joseph [Jaeden Martell] en Thomas [Maxwell Jenkins] in een boerderij waar ze constant op hun hoede zijn voor gevaar van buitenaf. Ze hebben alleen contact met de burens en vooral met tiener Charlotte [Sadie Soverall]. Joseph en Thomas geloven dat de mensheid ten prooi is gevallen aan een mist die mensen in weerwolven verandert, Charlotte spreekt over een dodelijk virus. Niemand weet zeker wat er is gebeurd, maar daar komen ze achter in deze matig geschreven SF-horror. Neemt de tijd om de personages en hun onderlinge relaties neer te zetten, maar blijft oppervlakkig. Na een uur ontpopt dit zich abrupt tot een horrorfilm met dubieuze special effects en vooral een hoop herrie.

Architecton (2024) **

Documentaire met Michele De Lucchi

Regie: Victor Kossakovsky

Kossakovsky's poging om een hoofdstuk toe te voegen aan Godfrey Reggio's gelauwerde *Qatsi*-trilogie is een saaie boel. Het bestaat voornamelijk uit beelden van oude ruïnes, nieuwe (oorlogs)ruïnes en steengroeven gefilmd door een zich traag voortbewegende drone. Er is ook een sequentie waarin we in slow motion en close-up gedwongen worden te kijken naar steen dat vermalen wordt tot grint. Als je al weet waar je naar kijkt, rijst snel de vraag waarom je ernaar zit te kijken. En vooral waarom je daar ZO LANG naar moet kijken. Architect Michele De Lucchi laat een steencirkel aanleggen op zijn landgoed en legt een en ander verder uit in de epiloo. Da's maar goed ook, want er valt verder geen touw aan vast te knopen, hoe mooi sommige plaatjes ook zijn.

Arco (2025) ****

Animatiefilm met de stemmen van Oscar Tresanini, Margot Ringard Oldra, Ringanaël Perrot

Regie: Ugo Bienvenu

In de verre toekomst is Arco [Oscar Tresanini] veel te jong om door de tijd te reizen, maar hij kan zijn nieuwsgierigheid niet bedwingen. Hij reist terug naar 2075, ontmoet leeftijdsgenoot Iris [Margot Ringard Oldra] en ontdekt een voor hem onbekende wereld van waaruit hij geen idee heeft hoe hij terug kan keren naar zijn familie. Fantasierijke, prachtig vormgegeven animatiefilm speelt op amusante wijze met het idee dat onze toekomst een ver verleden is voor de hoofdpersoon. Charmant, met een ontroerende ontknoping.

Arctic (2018) **

Drama met Mads Mikkelsen, Maria Thelma Smáradóttir, Tintrinaí Thikhasuk

Regie: Joe Penna

Overlevingsdrama zonder verrassingen. Een man met de naam Overgård op zijn jas [Mads Mikkelsen] is neergestort op de Noordpool en probeert contact te leggen met de reddingsbrigade. Wanneer een reddingshelikopter eindelijk arriveert stort het neer. Eén van de bemanningsleden [Maria Thelma Smáradóttir] overleeft het ongeluk maar is ernstig gewond. Gebruik makend van de landkaart die hij vindt in de helikopter besluit Overgård de vrouw te verzorgen en mee te nemen bij zijn poging om te voet de weg naar de beschaving terug te vinden. Voorspelbaar overlevingsdrama mist de inventiviteit van *All Is Lost* en de diepgang en humor van *Cast Away*, hetgeen logisch is aangezien je op de Noordpool niet veel verschillende gevaren hebt: 1 het is er verrekke koud; 2 er lopen ijsberen rond; 3 je kunt niet zien wat er onder die laag sneeuw zit. Meer wisten Penna en co-scenarist Ryan Morrison niet te bedenken. En da's een beetje mager voor een film van bijna 100 minuten.

Arctic Dogs (2019)

zie: Arctic Justice

Arctic Justice (2019) ***

Alt. Titel: Arctic Dogs; Pieter De Poolvos: Gerommel In De Gletsjers; Polar Squad

Animatiefilm met de stemmen van Jeremy Renner, Heidi Klum, Alec Baldwin

Regie: Aaron Woodley

De jonge poolvos Swifty [Jeremy Renner] is aangeleerd om zowel letterlijk (in de sneeuw) als figuurlijk zo veel mogelijk onzichtbaar te blijven, maar droomt ervan in de voetsporen te treden van postledehonden Duke [Michael Madsen], Dakota [Laurie Holden] en Dusty [Donny Falsetti]. De baas van het postkantoor [Anjelica Huston] geeft hem zelfs een baantje, maar drie jaar later is Swifty geen stap verder gekomen. Daar komt verandering in wanneer de gluiperige Otto Von Walrus [John Cleese] een duivels plan uitvoert en technisch wonderkind Jade [Heide Klum] ontvoert. Met een sterke stemmencast (met verder o.a. James Franco en Omar Sy) en een sympathieke centrale boodschap is dit ondanks de matige computeranimatie goed te verteren voor kinderen van zes jaar en ouder.

Are We Lost Forever? (2020) *

Romantisch drama met Björn Elgerd, Jonathan Andersson, Micki Stolt

Regie: David Färdmar

Twee mannen kunnen niet besluiten of ze nu wél of niet bij elkaar willen blijven. Ze gaan in ieder geval regelmatig (en uitsluitend met elkaar) van bil, al is het maar om dat vervelende geleuter over hun wisselende emoties te onderbreken. Volstrekt oninteressant, ondanks een goede cast.

Are We Officially Dating? (2014)

zie: That Awkward Moment

Are You There God? It's Me, Margaret (2023) **½**

Komisch drama met Abby Ryder Fortson, Rachel McAdams, Elle Graham

Regie: Kelly Fremon Craig

Het is 1969. De 11-jarige Margaret [Abby Ryder Fortson] is geschokt wanneer haar vader [Benny Safdie] en moeder [Rachel McAdams] besluiten te verhuizen van New York naar New Jersey. Gelukkig raakt ze bevriend met buurmeisje en klasgenoot Nancy [Elle Graham], die haar uitnodigt om plaats te nemen in een geheim genootschap met Janie [Amari Alexis Price] en Gretchen [Katherine Mallen Kupferer]. Ze kletsen over jongens en wachten op de eerste tekenen van hun vrouwelijkheid: groeiende borsten en menstruatie. Wanneer Margaret het idee krijgt dat ze achterloopt op de rest, vraagt ze God om hulp. Hoewel religie een thema is, staat dat zeker niet centraal in deze heerlijke coming-of-age film met een overtuigende jonge cast, geleid door de fenomenale Fortson. Een luchtig, maar authentiek portret van meisjes op de drempel van puberteit, met een perfecte ontknoping en een aangename soundtrack vol 60s-klassiekers.

Året Jag Slutade Prestera Och Började Onanera (2022)

zie: Year I Started Masturbating, The

Aretha Franklin: Soul Sister (2020) **

Documentaire met Aretha Franklin, Daphne Brooks, Vera Cunningham

Regie: France Swimberge

Het verhaal van "Queen Of Soul" Aretha Franklin en haar betekenis voor de Amerikaanse cultuur biedt voldoende stof voor misschien wel zes uur. De titel van deze documentaire suggereert dat het zich verdiept in Franklins betekenis voor de Amerikaanse burgerrechtenbeweging en de gelijke behandeling van vrouwen, ongeacht afkomst. Helaas besloot Swimberge toch het hele levensverhaal van dit icoon te vertellen in nóg een uur en daarbij vele muzikale fragmenten te gebruiken. Het resultaat is teleurstellend oppervlakkig voor degenen die redelijk bekend zijn met Franklin. Voor wie haar alleen van naam kent, kan dit geen kwaad.

Argentina, 1985 (2022) **½**

Biografisch drama met Ricardo Darin, Peter Lanzani, Alejandra Flecher

Regie: Santiago Mitre

In december 1983 is na 7 jaar een einde gekomen aan de Argentijnse dictatuur onder Generaal Videla [Marcelo Pozzi]. De nieuwe regering van President Alfonsín besluit Videla en andere prominente figuren uit de dictatuur voor het gerecht te brengen en wijst Julio Strassera [Ricard Darin] aan als aanklager. Die ziet het aanvankelijk niet zitten, ook al omdat hij snapt dat de huidige regering zich niet geroepen voelt om hem te steunen. Bovendien staan Julio's collega's niet te springen om hem te helpen. Dan verschijnt Luis Ocampo [Peter Lanzani], jong en relatief onervaren, maar met een jeugdige bevoegdheid waarmee hij enkele idealistische rechtenstudenten overhaalt om de zaak voor te bereiden. Het proces wordt vergeleken met het Nürnbergproces en het acteerwerk is van hoog niveau, maar qua opzet en structuur is dit te conventioneel om te kunnen wedijveren met *Judgment at Nuremberg*. Genomineerd voor een Oscar voor Beste Film in een Vreemde Taal.

Argo (2012) **½**

Historisch drama met Ben Affleck, Bryan Cranston, Alan Arkin

Regie: Ben Affleck

Na de Iraanse revolutie in 1979 bezetten Iraanse aanhangers van de Ayatollah de Amerikaanse ambassade in Teheran en gijzelen ze het personeel. Tony Mendez [Ben Affleck], een CIA-agent die gespecialiseerd is in 'exfiltratie', krijgt opdracht om zes Amerikanen die elders ondergedoken zitten terug naar huis te brengen. Bij het zien van *Planet of the Apes* komt hij op het idee om zich voor te doen als een Canadese filmcrew voor een SF-actiefilm die locaties komen scouten in Iran. Hij roept de hulp in van makeup-expert John Chambers [John Goodman] en filmproducent Lester Siegel [Alan Arkin]. Zoals leidinggevende Jack O'Donnell [Bryan Cranston] aangeeft: "Het is veruit het beste slechte plan" dat ze hebben. Affleck won een welverdiende Oscar® voor beste film (die hij deelde met Grant Heslov en George Clooney). Datzelfde geldt voor scenarist Chris Terrio, die een aangename dosis humor toevoegde zonder dat het ten koste gaat van de spanning. William Goldenbergs Oscar®-winnende montage is cruciaal in de spannende ontknoping en Afflecks ingetogen spel geeft vooral Alan Arkin de kans om de film te stelen.

Argvile (2024) *½

Actie-thriller met Bryce Dallas Howard, Sam Rockwell, Bryan Cranston

Regie: Matthew Vaughn

Schrijver van spionage thrillers Elly Conway [Bryce Dallas Howard] heeft haar succes mede te danken aan het feit dat ze de toekomst blijkt te kunnen voorspellen. Toeval, want ze beroept zich uitsluitend op nauwkeurige research en een uitgebreide voorbereidingstijd. Tijdens een treinreis redt Aidan Wilde [Sam Rockwell] haar van agenten die haar uit de weg willen ruimen. Wat zich dan voltrekt, doet opvallend veel denken aan haar boek. Toeval? Rockwell is uitstekend en dat geldt ook voor Catharine O'Hara en Cranston. Howards komische kwaliteiten komen minder goed uit de verf en Henry Cavill is kleurloos als de fictieve superspion uit de titel. Het grootste probleem is het scenario. Dat begint redelijk, wordt snel dwaas en dan steeds belachelijker door de overdaad aan plotwendingen en overdadige speellengte van ruim 130 minuten.

Arjan's Big Year (2017) ½ ⚡

Documentaire met Arjan Dwarshuis, Camilla Dreef, Humberto Tan

Regie: Michiel Van Den Bergh

Vogelaar Arjan Dwarshuis gebruikt het kalenderjaar 2017 voor een 'Big Year'; een jaar waarin hij zoveel mogelijk vogelsoorten wil spotten. Zijn doel: het wereldrecord (6042 soorten) verbreken en een totaal van 7000 halen. Sulawesi, Nederland, Ghana en Suriname krijgen extra aandacht, maar ook die sequenties bestaan uit weinig meer dan Arjan en kornuiten die rondsluipen en vogels spotten, filmen of fotograferen. Een groot deel bestaat uit flarden (van hooguit een paar seconden) uit Arjans vlogs en een teller die in beeld meeloopt. Arjan beweert zo nu en dan (zonder overtuiging) dat hij een hoger doel dient, maar vergelijkt zichzelf ook met David Attenborough! Een egodocument met een zekere mate van hypocrisie.

Armadillo (2010) **½**

Oorlogsdocumentaire met Kim Birkerød, Mads Mini, Daniel Olby

Regie: Janus Metz

Docudrama volgt een Deens peloton dat van januari tot augustus 2009 gestationeerd is in legerbasis Armadillo in de Afghaanse provincie Helmand. Een plaatselijke bewoner maakt direct duidelijk dat niemand met de Denen wil samenwerken. Zij komen met wapens, vertrekken over een tijdje en dan komt de Taliban verhaal halen. Door de guerrillatactie van de Taliban is iedere burger een potentieel gevaar en door het (per ongeluk) doden van vee of van familieleden wordt de situatie meer en meer uitzichtloos. Een mix van authentiek en geësceneerd materiaal toont uit eerste hand de praktische, morele en psychologische problemen waar een militaire eenheid in "slechts" zes maanden mee te kampen krijgt en de impact daarvan op de moraal en de geestelijke gesteldheid van de soldaten.

Armageddon Time (2022) ****

Drama met Banks Repeta, Jaylin Webb, Anthony Hopkins

Regie: James Gray

Het is 1980 en de Joodse Paul [Banks Repeta] moet wennen aan zijn nieuwe school. Hij sluit vriendschap met Johnny [Jaylin Webb], een zwarte klasgenoot die als geen ander weet hoe het is om slachtoffer van discriminatie te zijn. Maar waar Paul zijn achtergrond kan verbergen, omdat zijn vader [Jeremy Strong] de familienaam veranderde van Rabinowitz in Graff, is dat voor Davis onmogelijk. Dat zet Paul aan het denken over zijn identiteit, discriminatie en zijn verantwoordelijkheid om zich daartegen te verzetten, desnoods ten koste van zichzelf. Sfeervol tijdsbeeld, met dank aan een aangename 70s en 80s soundtrack, en sterk spel van Repeta en Webb in goed uitgewerkte rollen. Het scenario is echter weinig verrassend.

Armand (2024) ****

Psychologisch drama met Renate Reinsve, Ellen Dorrit Petersen, Thea Lambrecht Vaulen

Regie: Halfdan Ullman Tøndel

Schoolleiders Jarle [Øystein Røger] en Ajsa [Vera Veljovic-Jovanovic] bereiden jonge docent Sunna [Thea Lambrechts Vaulen] voor op een oudergesprek naar aanleiding van een incident op school waar Armand en Jon bij betrokken waren. Uit alles blijkt dat het een moeilijk gesprek wort en Sunna is bloednervus. Wanneer Armands moeder Elisabeth [Renate Reinsve] en Jons ouders Sarah [Ellen Dorrit Peterson] en Anders [Endre Hellevestveit] naast elkaar gaan zitten, is de spanning om te snijden. Er ontstaat een emotioneel gesprek dat geleidelijk de voorgeschiedenis van de ouders onthult. Boeiend psychologisch drama met een meesterlijke Reinsve en een sterke ondersteunende cast. In het laatste half uur raakt Tøndel het spoor bijster en de ontknoping is vaag en teleurstellend. Jammer, want de 90 minuten die vooraf gaan, zijn fantastisch. Tøndel is de kleinzoon van Ingmar Bergman en uitvoerend producent Liv Ullmann.

Armed Response (2017) ½

SF-horror met Dave Annable, Wesley Snipes, Anne Heche

Regie: John Stockwell

Uit budgettaire overwegingen zagen we in *Cat People* alleen de schaduwen van het monster en nam Bela Lugosi het in *Bride of the Monster* op tegen een rubberen octopus. In deze banale SF-thriller zijn ze een stap verder gegaan: het 'kwaad' is onzichtbaar! En dus roepen aanstaande slachtoffers luid om hun moeder en schieten ze in het niets voor ze, vaak buiten beeld, om het leven komen. Het is niet de moeite waard om de reden hierachter te ontdekken en vooral Snipes lijkt zich, net als de kijker, stierlijk te vervelen. Voor wie het wil weten: de ontknoping is banaal. Zoals gebruikelijk in dit soort prutsworkjes.

Armor (2024) *

Misdaadthriller met Jason Patric, Josh Wiggins, Sylvester Stallone

Regie: Justin Routt

Alcoholistische ex-politieagent James [Jason Patric] die zes maanden sober is en zijn zoon Casey [Josh Wiggins] die op het punt staat vader te worden, werken samen als chauffeurs van een waardetransport. Wanneer ze onder druk van hun baas [Joel Cohen] een extra pakketje meenemen, gaat het mis. Huurlingen onder leiding van 'Rook' [Sylvester Stallone] rijden James en Casey klem op een afgesloten brug. De twee hoofdpersonen zijn redelijk neergezet en het idee om een overval op een waardetransport te vertellen vanuit het perspectief van de chauffeurs getuigt van originaliteit, maar vanaf het moment dat Stallone verschijnt, is het gedaan met iedere bovenmatig in te spannen om zijn bankrekening te spekken.

Armotonta Menoa – Hoivaryön Lauuluja (2022)

zie: Ruthless Times: Songs of Care

Arms and the Dudes (2016)

zie: War Dogs

Army of the Dead (2021) **

SF-horror met Dave Bautista, Ella Purnell, Omari Hardwick

Regie: Zach Snyder

Scott Ward [Dave Bautista] heeft een slecht betaald baantje in een wegrestaurant, maar krijgt de kans om een fortuin te verdienen wanneer Bly Tanaka [Hiroyuki Sanada] hem benadert om de kluis leeg te roven in het Las Vegas Casino. De omstandigheden zijn perfect voor zo'n operatie, want er is geen mens in Las Vegas! Scott moet wel afrekenen met de duizenden bloeddorstige zombies die rondwaren. Daarom stelt hij een team samen vol types die je gewend bent in dit soort stompzinnige actieprulletjes. Het is een Zack Snyder-film en dus is Scott een weduwe die het respect van zijn dochter [Ella Purnell] wil terugwinnen. Snyder zorgt voor wat visuele verrassingen en een spectaculaire finale, maar dit is alleen interessant voor zijn trouwste fans... en wellicht die van *Resident Evil*.

Arrietty (2010) ****

Alt. titel: The Secret World of Arrietty; The Borrower Arrietty; Kari-gurashi no Arrietti

Animatiefilm met de stemmen van Saoirse Ronan, Tom Holland, Geraldine McEwan

Regie: Hiromasa Yonebayashi

In afwachting van een zware operatie verblijft Shawn [Tom Holland] een week in het ouderlijk huis van zijn moeder. Die heeft hem verteld dat piepkleine mensjes wonen, maar het is tientallen jaren geleden dat iemand hen heeft gezien. Op de eerste dag ziet Shawn de piepkleine, bijna 14-jarige Arrietty [Saoirse Ronan] door de tuin lopen. Hoewel Arrietty en haar ouders contact met grote mensen vermijden, probeert Shawn contact te leggen. Wanneer huishoudster Haru [Geraldine McEwan] hier lucht van krijgt, is ze vastbesloten van deze 'borrowers' af te komen, koste wat kost. Ongecompliceerde bewerking van het geliefde boek *The Borrowers* (1952) dat in 1973 en in 1998 al eens was verfilmd. Yonebayashi maakt van het huis en de omgeving een magische wereld zonder de aandacht af te leiden van het hartverwarmende, ontroerende en gelaagde verhaal.

Arrival (2016) **½**

SF-drama met Amy Adams, Jeremy Renner, Forest Whitaker

Regie: Denis Villeneuve

De wereld is in paniek nadat twaalf ufo's verspreid over de wereld zijn geland. Wanneer blijkt dat inzittenden proberen contact te leggen, roept Colonel Weber [Forest Whitaker] de hulp in van taalexpert Louise Banks [Amy Adams]. Samen met theoretisch natuurkundige Ian Donnelly [Jeremy Renner] moet ze uitzoeken hoe ze kan communiceren met deze bezoekers. Vanwege haar expertise op het gebied van dode talen hoopt Weber dat Louise deze wezens vragen kan stellen en antwoorden kan krijgen. Dat is een tijdroepend proces en ergens anders in de wereld neemt de angst voor het onbekende dusdanig toe dat men overweegt de status quo op gewelddadige wijze te doorbreken. Visueel indrukwekkend SF-drama met een mooie rol voor Adams, maar Villeneuve richt zich bovenmatig op de ontwikkeling van de

communicatie. Dat is droge kost waardoor het langdradig dreigt te worden. De slottwist doet bovendien geforceerd aan, maar de originele invalshoek maakt veel goed.

Arsenal (2017) **½

Alt. titel: Southern Fury

Misdaadthriller met Adrian Grenier, Johnathon Schaech, Nicolas Cage

Regie: Steven C. Miller

Jamie [Adrian Grenier] moet oudere broer Mikey [Johnathon Schaech] uit de brand helpen wanneer een verbitterde gangster [Nicolas Cage] een oude rekening komt vereffenen en Mikey ontvoerd voor losgeld. Samen met vriend Sal [John Cusack] verzint Jamie een plan dat ervoor moet zorgen dat hij, Mikey en hun gezinnen levend uit de problemen komen. Goedkoop ogende actiethriller is hooguit een kijkje voor alweer zo'n flamboyante rol voor Cage. Cusack ziet eruit alsof hij zoveel mogelijk een stand-in wil gebruiken. Brood en spelen, dus een routinematig werkje. Met de nadruk op matig.

Arsène Wenger: Invincible (2021) *½**

Sportdocumentaire met Arsène Wenger, Sir Alex Ferguson, Thierry Henry

Regie: Gabriel Clarke, Christian Jeanpierre

In 1996 werd Arsène Wenger de eerste niet-Britse manager van een voetbalclub in de Britse Premier League. In zijn 12 jaar als manager had hij met AS Monaco de landstitel (1988) en de Franse beker (1991) gewonnen, maar supporters kenden hem niet. Bijgenaamd "Le Professeur" vanwege zijn academische achtergrond en zijn grote bril zorgde hij in zijn eentje voor een revolutie in het internationale voetbal. Wenger maakte in het seizoen 2003-2004 een onmogelijke belofte waar door de titel te pakken zonder een competitiewedstrijd te verliezen. Wenger kijkt terug op zijn jeugd, zijn carrière als voetballer, maar vooral op zijn tijd als manager van Arsenal. Die is te verdelen in twee hoofdstukken: "de hemel van Highbury" en "de hel van Emirates Stadium." Fans weten waarom. Een mooi verhaal, maar Wenger is nooit een charismatische mediapersoonlijkheid geweest en daardoor is dit minder meeslepend dan bijvoorbeeld de BBC-documentaireserie 'Sir Alex'.

Art Of Self-Defense, The (2019) *****

Zwarte komedie met Jesse Eisenberg, Alessandro Nivola, Imogen Poots

Regie: Riley Stearns

Een scenario dat op het lijf geschreven is van Jesse Eisenberg en onder de briljante regie van Riley Stearns perfect op de scheidslijn tussen komedie en drama blijft balanceren. Eisenberg speelt Casey, die door zijn gebrekkige sociale vaardigheden geen aansluiting vindt op het werk en als eenling door het leven gaat. Nadat hij op een avond door motorrijders wordt mishandeld en beroofd, besluit hij ervoor te zorgen dat hij zich voortaan kan verdedigen. Hij neemt een optie op een pistool en schrijft zich in voor karatelessen bij een Sensei [Alessandro Nivola], die er zijn eigen regels op nahoudt. Er is in ieder geval een onvergetelijk moment dat de film totaal onverwacht op zijn kop zet, zonder de geloofwaardigheid te verliezen. Stearns speelt met je verwachtingen en verrast keer op keer, geholpen door de fenomenale Eisenberg en een foutloze ondersteunende cast. Stemmig camerawerk van Michael Ragen en de montage van Sarah Beth Shapiro verdienen eveneens lof.

Artemis Fowl (2020) **½

Fantasy met Ferdia Shaw, Lara McDonnell, Judi Dench

Regie: Kenneth Branagh

Artemis Fowl [Ferdia Shaw] is de nieuwste telg in een familie van topcriminelen. Met zijn kennis van illegale zaken vindt hij bewijs dat elfen bestaan en met behulp van software weet hij zelfs een boek met belangrijke elfenspreuken te vertalen. Ondertussen is elf Holly Short [Lara McDonnell] opgedragen om een voortvluchtige trol op te sporen. Uiteraard kruisen de verhaallijnen elkaar in deze 'Lord of the Rings' voor jongeren met een beperkte aandachtsspanne. Dench ziet er minstens zo belachelijk uit als in *Cats* in deze derderangs fantasyfilm met Robert Downey Jr. als Artemis Fowl Sr.

Arthur (2011) **½**

Romantische komedie met Russell Brand, Greta Gerwig, Jennifer Garner

Regie: Jason Winer

Vivienne Bach [Geraldine James] dreigt haar losbandige miljonairszoon Arthur [Russell Brand] te ontvallen als hij niet trouwt met zijn ex-vriendin [Jennifer Garner]. Arthur gaat schoorvoetend akkoord, maar in de aanloop naar de huwelijksvoltrekking valt hij voor een kinderboekschrijver [Greta Gerwig]. Remake van de gelijknamige film uit 1982 is een perfect vehikel voor Brand die is omringd door een uitstekende cast waaronder Helen Mirren als Hobson, de rol waarvoor John Gielgud in 1982 een Oscar won.

Arthur Christmas (2011) *****

Animatiefilm met de stemmen van James McAvoy, Bill Nighy, Hugh Laurie

Regie: Sarah Smith

De tweede computergeanimeerde film van Aardman Studios (na *Flushed Away*) is een schot in de roos. Malcolm [Jim Broadbent] is al 70 jaar Kerstman, maar laat het operationele deel van de jaarlijkse bezorging van 2 miljard cadeautjes over Steve [Hugh Laurie] terwijl Arthur [James McAvoy] de brieven van kinderen beantwoordt. Wanneer blijkt dat één cadeau niet is bezorgd, legt Malcolm zich op advies van Steve neer bij deze fout. Maar Arthur heeft Gwen [Ramona Marquez] beloofd dat de Kerstman langs zal komen. Wanneer zijn opa [Bill Nighy] onthult dat hij de traditionele slee met rendieren stiekem heeft bewaard, gaat Arthur met zijn opa en elf Bryony [Ashley Jensen] een race tegen de klok aan om ook Gwen haar cadeau te bezorgen. Een heerlijke Kerstfilm voor het hele gezin vol vindingrijke visuele vondsten, onverwachte grappen en een heerlijke stemmencast met verder o.a. Imelda Staunton als Arthurs moeder, Michael Palin als de stokoude technicus Ernie Clicker en Laura Linney als de stem van de Noordpool-computer. Vrolijk Kerstfeest!

Arthur The King (2024) ****

Avonturenfilm met Mark Wahlberg, Ukai, Simu Liu

Regie: Simon Cellan Jones

Verfilming van het non-fictieboek van de Zweedse atleet Mikael Lindnord, die tijdens een Adventure Race in Ecuador gezelschap kreeg van een zwerfhond die een mediasensatie werd. Lindnords alter ego is de Amerikaanse Michael Light [Mark Wahlberg] die in 2015 zijn sportcarrière beëindigde zonder een wedstrijd te hebben gewonnen. In 2018 besluit hij het nog een keer te proberen in de Dominicaanse Republiek. Tijdens een race van meer dan 1000 kilometer, waarin teams afwisselend lopen, fietsen, klimmen en kajakken, krijgt Michaels team gezelschap van een verwaarloosde hond [Ukai] die hun mascotte wordt. Hondenliefhebbers kunnen hun hart ophalen. Wahlberg, Liu, Nathalie Emmanuel en Ari Sulman overtuigen als ervaren adventure racers en er is een duizelingwekkende sequentie waar je je nagels bij zult afbijten. Puik amusement.

Arthur's Whisky (2024) *½**

Komisch drama met Patricia Hodge, Diane Keaton, Lulu

Regie: Stephen Cookson

Na een eureka-moment voor amateuruitvinder Arthur [Ossian Perret] sterft hij als gevolg van een blikseminslag. Zijn weduwe [Patricia Hodge] vraagt vriendinnen Linda [Diane Keaton] en Susan [Lulu] om haar te helpen Arthurs schuur op te ruimen en stuit op flessen whisky. De dames denken dat Arthur de schuur gebruikte om whisky te stoken en gebruiken het voor een toast. De whisky smaakt naar meer, maar blijkt een bijwerking te hebben: de dames worden 50 jaar jonger! Tijdelijk. Dat besluiten ze te gebruiken om de bloemetjes eens flink buiten te zetten. Formulematig komisch drama laat zien wat nog erger is dan een neurotische Keaton: een middelmatige actrice [Genevieve Gaunt] die een imitatie van Keaton probeert te doen. Lulu is vermakelijk en Hodge verleent enige waardigheid aan de gebeurtenissen, vooral in een ontroerende ziekenhuiscène met Hayley Mills.

Artist, The (2011) *½**

Romantische komedie met Jean Dujardin, Bérénice Bejo, John Goodman

Regie: Michel Hazanavicius

Vermeend eerbetoen aan het tijdperk van de zwijgende film is helaas vooral schatplichtig aan middelmatige werkjes uit die periode. Hazanavicius is zo druk in de weer met filmhistorische verwijzingen dat het ten koste gaat van het verhaal. Als filmster George Valentin doet Dujardin een goede imitatie van Douglas Fairbanks in een rol die parallellen vertoont met John Barrymore en John Gilbert. Wanneer Valentin de ambitieuze, onervaren Peppy Miller [Bérénice Bejo] ontmoet, geeft hij haar een rolletje in wat zijn laatste kassucces blijkt te zijn. Geluid doet zijn intrede en producer Al Zimmer [John Goodman] wil alleen geluidsfilms maken. Valentin weigert, produceert zijn volgende (zwijgende) film zelf en raakt aan lager wal. Peppy is nu een megaster en wil iets terugdoen voor haar mentor, maar de verbitterde Valentin sluit zich af voor de buitenwereld. Uiteindelijk leunt hij op zijn trouwe chauffeur [James Cromwell] en zijn hondje (en regelmatig co-ster) Uggy. Uggy steelt de show, vooral in de scène waarin Valentin de beweging van zijn hond imiteert. Hoewel ze zich liet inspireren door de jonge Joan Crawford, is Bejo te vulgair om te overtuigen als een filmster in het begin van de jaren 30. Onverzorgde belichting toont de oneffenheden in de gezichten van beide sterren, iets wat een beetje cameraman in de betreffende periode nooit zou toestaan. Hazanavicius maakt wel op effectieve en originele wijze van geluid, al doet hij daar weinig mee, en de kostuums en make-up zijn uitstekend. Voor liefhebbers van de klassieke Hollywoodmusicals is de slotscène echter een teleurstelling.

Arva (2025)

zie: Orphan

As Above, So Below (2014) **½

Horrorfilm met Perdita Weeks, Ben Feldman, Edwin Hodge

Regie: John Erick Dowdle

Archeoloog, chemicus en symboloog Scarlett [Perdita Weeks] denkt in Parijs de legendarische Filosofers' Stone te kunnen vinden. Met hulp van George [Ben Feldman], een expert in het Aramees, ontdekt ze dat de steen zich waarschijnlijk bevindt in de catacomben van Parijs. Met Papillion [François Civil] als gids, Souxie [Marion Lambert] en Zed [Ali Marhyar] als begeleiders en Benji [Edwin Hodge] als cameraman begeeft ze zich in die catacomben waar naar verluidt nog veel onbegraven lichamen liggen. Found footage horrorfilm met twee aangename hoofdpersonen heeft tijd nodig om op gang te komen en weet in het laatste half uur dankzij een paar inventieve schrik-effecten voor een paar huiveringen te zorgen.

As Filhas do Fogo (2019)

zie: Daughters Of Fire

As I Am (2019) **½

Alt. titel: Philophobia

Romantisch drama met Joshua Glenister, Charlie Frances, Jack Gouldbourne

Regie: Guy Davies

Kai [Joshua Glenister] en beste vrienden Sammy [Charlie Frances] en Craig [Jack Gouldbourne] zitten in hun examenjaar. Ondanks steun van docent mr. Jackson [Harry Lloyd] twijfelt Kai aan zijn kansen op een carrière als schrijver, ook al omdat hij het plattelandsdorp waar hij woont niet graag achter wil laten. Sfeervol en goed geacteerd drama dat netjes alle tienerdilemma's afvinkt en daardoor inhoudelijk helaas nauwelijks origineel is.

As They Made Us (2022) *

Drama met Dianna Agron, Candice Bergen, Dustin Hoffman

Regie: Mayim Bialik

Abigail [Dianna Agron] heeft sinds haar scheiding van Peter [Charlie Weber] moeite om haar zoons [Wesley Holloway, Harrison Fox] een relatief ongestoord leven te laten leiden. Het helpt niet dat haar moeder [Candice Bergen] haar én haar ex-man bombardeert met telefoontjes en berichten over haar privéleven. Wanneer haar vader

[Dustin Hoffman] fysiek zo achteruit gaat dat hij constant verzorging nodig heeft, moet Abigail wel bijspringen. Ze doet ook een poging om haar broer [Simon Helberg] zover te krijgen dat hij zich verzoent met hun ouders. In een flashback ontdekken we waardoor de familie zo verscheurd is. Bialik (*The Big Bang Theory*, *Call Me Kat*) baseerde haar speelfilmdebuut op haar eigen ervaringen, maar heeft geen kaas gegeten van drama. Vooral Bergen en Hoffman maken zich schuldig aan overacteren en doen je twifelen of je naar een komedie of een drama kijkt. Het gevolg is dat het op geen enkel front werkt en beschouwd moet worden als een verspilling van talent en tijd.

Asab Keshi (2023)

zie: Numb

Asako I & II (2018) ****

Alt. titel: Netemo Sametemo

Romantisch drama met Erika Karata, Masahiro Higashide

Regie: Ryūsuke Hamaguchi

Asako [Erika Karata] denkt in Baku [Masahiro Higashide] de liefde van haar leven te hebben gevonden, tot hij vertrekt om schoenen te gaan halen en spoorloos verdwijnt. Twee jaar later is Asako verhuisd van Osaka naar Tokio en ontmoet ze Ryōhei [Masahiro Higashide], die sprekend lijkt op Baku, maar een andere persoonlijkheid heeft. Asako en Ryōhei bouwen een solide relatie op. Totdat Baku uit het niets ten tonele verschijnt. Sfeervol, goed geregisseerd romantisch drama met een intrigerende hoofdpersoon, een overtuigende dubbelrol van Higashide en een mooie ontknoping.

Ascension (2019)

zie: Hellhole

Ascent (2016) *

Documentaire met Hiroko Hasegawa

Regie: Fiona Tan

Geen film, maar iets wat moet doorgaan voor beeldende kunst. Al lijkt het alsof Tan zich tot Google wendde en veel foto's van Mount Fiji heeft gedownload, gegroepeerd en in een collage van 80 minuten heeft gezet. De voice-over bestaat uit een briefwisseling tussen een Westerse vrouw en een Japanner die dood schijnt te zijn. Tan gooit er zo nu en dan wat filosofisch geleuter tegenaan en gaat te ver wanneer ze probeert je ervan te overtuigen dat dit een film is. De vraag stellen is hem beantwoorden, zoveel is duidelijk. Vaak slaapverwekkend geneuzel, maar de episode over WOII met foto's van soldaten bij Fiji wekt de nodige interesse. Het is op dat moment dat het even in focus komt en Fiji in een boeiend sociaal historisch perspectief plaatst. O, en het antwoord op de vraag? Een hooghartig NEEN!

Ascension (2021) *****

Documentaire

Regie: Jessica Kingdon

"I ascend and look far into my heart, only to find everywhere already razed", zo luidt de quote uit een Chinees gedicht uit 1912 van Zhang Ze, de overgrootvader van de Chinees-Amerikaanse Kingdon. In deze monumentale documentaire krijgen we een opvallend openhartig inzicht in de Chinese cultuur die duidelijk maakt hoe eenvoudige Chinezen proberen zichzelf op te werken, hoe instanties proberen persoonlijke ambities aan te wakkeren en daarvan te profiteren. De opening toont hoe bedrijven gebruikmaken van ouderwetse marktkoopmannen om potentiële werknemers te verleiden voor hen te komen werken. Zittend werk is een luxe, het dragen van een bedrijfsuniform vaak noodzaak. Later zien we hoe de door de staat gerunde bedrijven hun visie van discipline op de werkvloer erin rammen en hoe het er werkelijk aan toe gaat. Tenslotte krijgen we een kijkje in de keuken van persoonlijke trainingen in (inter)nationale etiquette. Er is geen commentaar, maar de acties, opmerkingen en blikken van de betrokkenen spreken boekdelen. Soms schokkend, soms verbijsterend, soms hilarisch (de sequentie in een sekspoppenfabriek is een hoogtepunt) en vaak visueel verbluffend.

Ash (2025) *

SF-horrorfilm met Eiza González, Aaron Paul, Iko Uwais

Regie: Flying Lotus

Jonni Remmler plundert het subgenre "ruimtemissie naar onverkende planeet loopt uit op een ramp" voor een SF-horrorfilm vol jumpscare die flarden van herinneringen zijn van Riya [Eiza González] die in haar eentje ontwaakt en zich afvraagt waar iedereen is gebleven. Wie (net als ik) hoop dat Iko Uwais (*The Raid*) aan boord was om de boel op te schudden, komt bedrogen uit: hij heeft maar een paar minuten schermtijd. Flitsende montages van "enge" beelden maken nog geen goede horrorfilm, daarvoor heb je een fatsoenlijk verhaal en spanningsopbouw nodig.

Ash Is Purest White (2018) *

Alt. titel: Jiang Hu Er Ni

Romantisch drama met Tao Zhao, Fan Liao, Yi 'nan Diao

Regie: Zhangke Jia

In het eerste uur gebeurt er amper iets interessants, daarna valt er helemaal niets meer te beleven in dit slaapverwekkende romantische drama zonder romantiek. Centraal staat de relatie tussen voormalige danseres Qiao en Bin, ook al valt er van enige vorm van liefde bijna niets te merken. Er hobbelen wat gangsters rond en de enige actiescène is helaas ook het enige moment waarop je uit je ruim twee uur durende schoonheidsslaapje wordt geschud.

Ashton Brothers – Vrolijkheid Met Pijn (2017) **½**

Documentaire met Pim Muda, Joost Spijkers, Friso van Vemde Oudejans

Regie: Marcel de Vré

Documentaire over een van de succesvolste Nederlandse theateracts van het moment heeft als ankerpunt het besluit van Pepijn Gunnweg om de groep te verlaten. Een terugblik op de periode mét Pepijn en een blik in de toekomst van *The Ashton*

Brothers zonder hem. Vol fragmenten uit hun voorstellingen waarbij je inzicht krijgt in de complexe manier waarop de visuele grappen en de acrobatische toeren tot stand komen en worden uitgevoerd. De titel verraadt een van de conclusies over wat de show met de mannen heeft gedaan en nog altijd doet. Voor niet-ingewijden is dit een promotiefilm, voor de fans een overzicht van hoogtepunten uit het indrukwekkende oeuvre van The Ashton Brothers. Ook Karel de Rooij en Peter de Jong (Mini & Maxi), mentoren van The Ashton Brothers in de beginjaren, dragen een steentje bij.

Ask Dr. Ruth (2019) ****

Documentaire met Ruth Westheimer

Regie: Ryan White

In aanloop naar haar 90e verjaardag laat Dr Ruth Westheimer haar leven onder de loep leggen door White. De vrouw die in de jaren 80 uitgroeide tot een media-icoon met haar revolutionaire programma 'Sexually Speaking' op de New Yorkse radiozender WYNY, waarin ze onomwonden, maar respectvol, bellers en luisteraars voorzag van advies op het gebied van relaties en seks, speelde een sleutelrol in het doorbreken van taboes rondom AIDS en abortus. Maar het verhaal van een Joodse vrouw die in 1928 in Duitsland werd geboren als Karola Ruth Siegel is om veel meer redenen inspirerend en intrigerend. Vooral de nooit aflatende energie, levenslust en charme van deze 1,40 m lange vrouw maakt dit zo interessant. De terugblik op Ruths eerste relatie, haar stukgelopen huwelijken en de gesprekken met haar kinderen maken dit tot een persoonlijk portret dat gelijkenissen vertoont met *RBG*. Dat mag je gerust beschouwen als een aanbeveling.

Asphalt City (2023) **½**

Alt. titel: Black Flies

Psychologisch drama met Tye Sheridan, Sean Penn, Michael Pitt

Regie: Jean-Stéphane Sauvaire

Portret van een beginnende ambulancebroeder in New York is nóg grimmiger dan Scorcese's *Bringing Out The Dead*. Sheridan en Penn zijn uitstekend als de rookie en de oude rot in het vak, maar Pitt steelt de film als de doortrapte Lafontaine. Mike Tyson echter is een aanfluiting in dit dynamisch gefilmde, maar zeer deprimerende psychologische drama dat geen reclame is voor ambulancepersoneel. Of van New York. Zeker niet voor mensen met een zwakke maag.

Assaggiatrici, Le (2025)

zie: Tasters, The

Assassin (2023) *

Alt. titel: Die Like Lovers

SF-thriller met Bruce Willis, Andy Allo, Dominic Purcell

Regie: Jesse Atlas

Valmora [Bruce Willis] leidt een nauwelijks uit te leggen (lees: buitengewoon vaag) militair wetenschappelijk experiment. Iets met technologie waardoor je geest in een ander lichaam (en een andere dimensie, of zoiets) belandt, waardoor speciaal getrainde huurmoordenaars hun doelwitten kunnen uitschakelen zonder enig spoor naar de opdrachtgever. Wanneer een van de deelnemers [Mustafa Shakir] in een coma belandt, ontdekt zijn echtgenote [Andy Allo], zelf werkzaam bij Black Ops, wat er is gebeurd. Ze neemt de plaats van haar man in en hem te wreken door zijn klus af te maken. Allo doet wat ze kan met dit materiaal en in zijn laatste film valt Willis behoorlijk mee, maar met een scenario dat zich slimmer voordoet dan het is (Atlas heeft *Looper* waarschijnlijk iets te vaak gezien) laat Atlas hen helaas behoorlijk in de steek.

Assassin, The (2015) ***

Alt. titel: Cike Nie Yin Niang; Nie Yin Niang

Actiethriller met Shu Qi, Chang Chen, Yun Zhou

Regie: Hsiao-Hsien Hou

Hsiao-Hsien Hou won de Gouden Palm voor dit oogstrelende historische drama dat zich afspeelt in China in de 9^e eeuw. De Tang-dynastie is in verval en de ogen zijn gericht op Tien Ji'an [Chang Chen] die over het aanzien en de middelen beschikt om de macht over te nemen. Nie Yin Niang [Shu Qi], de dochter van een generaal die in het geheim is opgeleid tot een huurmoordenaar gespecialiseerd in martial arts, krijgt opdracht om Tien Ji'an te vermoorden. En dat is haar neef met wie ze voorbestemd was te trouwen! De cinematografie en aandacht voor detail in kleding en make-up maken dit een lust voor het oog en ook de actiescènes zijn verbluffend. Een beetje minder conversatie, een beetje meer actie was wel prettig geweest.

Assassin Club (2023) ½

Actiethriller met Henry Golding, Noomi Rapace, Daniele Melchior

Regie: Camille Delamarre

Een huurmoordenaar [Henry Golding] raakt via zijn opdrachtgever [Sam Neill] betrokken bij een spel waarin 8 huurmoordenaars het tegen elkaar opnemen. Elke liquidatie levert \$ 1 miljoen dollar op. Addertje onder het gras is dat zij zelf doelwitten zijn en dus zal maar een van hen dit overleven. Bijkomend probleem is dat er van een van de deelnemers weinig meer bekend is dan een naam. Rapace speelt een agent die probeert een en ander te ondermijnen. De proloog doet vermoeden dat het verband houdt met een liquidatie van zeven jaar geleden, maar die link doet er niet toe. Nervuze camerabewegingen en hoofdpijnbezorgende montage resulteren in een brevet van onvermogen. Van Goldings charisma valt hier niets te merken. Neill en Rapace hadden beter moeten weten.

Assassin De Ma Fille, L' (2022)

zie: My Daughter's Killer

Assassination Games (2011) **½

Alt. titel: Weapon

Actiethriller met Scott Adkins, Jean-Claude van Damme, Ivan Kaye

Regie: Ernie Barbarash

Om hun wisselpraktijken en illegale wapenhandel binnen Interpol definitief onder het tapijt te kunnen vegen, moet huurmoordenaar Roland Flint [Scott Adkins] uit de

weg worden geruimd. Om Roland uit de tent te lokken stelt Interpol crimineel Polo Yakur [Ivan Kaye] op vrije voeten en vragen ze Nalbandian [Andrew French] om een van zijn huurlingen in te zetten om Roland uit de weg te ruimen. Maar Vincent Brazil [Jean-Claude van Damme] is een ongelukkige keuze: hij was verantwoordelijk voor de liquidatie van Polo's broer en heeft een goede band met Flint. Kiest Vincent voor het grote geld of is hij trouw aan zijn vriend? Een vergezocht plot in een afgezaagd scenario met een paar tenenkrommende momenten (waaronder die met een schildpad). Van Damme en Adkins doen hun ding. Van Dammes zoon Kris en dochter Bianca Bree hebben bijrollen.

Assassins (2020) ****

Documentaire met Siti Aisyah, Hadi Azmi, Anna Fifield

Regie: Ryan White

Kim Jong-nam, de oudere halfbroer van de Noord-Koreaanse leider Kim Jong-un, kwam om het leven nadat twee jonge vrouwen op het vliegveld van Kuala Lumpur zijn gezicht hadden ingesmeerd met een dodelijk middel. Als u zich dat herinnert weet u misschien ook nog dat de daders snel waren gevonden en beweerden dat het ging om een 'prank video'. Voor deze documentaire sprak White met zowel de aanklager als de verdediging en toont hij aan dat die op het eerste gezicht idiote bewering op zijn minst plausibel was. Om die theorie kracht bij te zetten, gebruikt White bewakingsbeelden, filmpjes en foto's die de dames eerder op Social Media hadden geplaatst. Een kijkje in de keuken van politieke broedermoord en een onthullende blik op de rol van diplomatie in het verdoezelen van de waarheid ten koste van twee naïeve jonge vrouwen. En ze waren niet de enige menselijke pionnen in dit bizarre, onthutsende relaas.

Assassin's Creed (2016) *

SF-avontuur met Michael Fassbender, Marion Cotillard, Jeremy Irons

Regie: Justin Kurzel

Callum Lynch [Michael Fassbender] ontsnapt aan executie wegens moord omdat uit DNA-onderzoek blijkt dat hij een afstammeling is van Aguilar De Nerha [Michael Fassbender], een huurmoordenaar die het aan het eind van de vijftiende eeuw opnam tegen de Orde van de Tempeliers in de strijd om 'The Apple'. Wetenschapper Sophia Rikkin [Marion Cotillard] gebruikt Callum in een experiment waarmee hij terugkeert in de tijd als zijn voorvader van weleer in de hoop de geschiedenis te herschrijven. Typisch zo'n vergezocht, vaag mythologisch verhaal al excuus voor een pc-game waarin je succes voornamelijk wordt bepaald door je bodycount. Opmerkelijk, dan wel onbegrijpelijk dat zo'n gedistingeerde cast zich leent voor zo'n kansloze gameverfilming. Hooguit het bekijken waard voor een spectaculaire stunt van Damien Walters met een vrije val van een zeldzame hoogte van bijna 40 meter.

Assault On Hill 400 (2023) ½

Oorlogsthriller met Collin Arend, William Baldwin, Eric Roberts

Regie: Christopher Ray

Een reconstructie van de strijd die Company D in november voerde om een strategisch belangrijke heuvel nabij Bergstein te veroveren. Met William Baldwin en Michael Madsen als de generalen die in hun legerentje bakkeleien over de juiste strategie en productiewaarden van nog een appel en een ei, kan het geen verrassing zijn dat de film niet beter is dan het scenario. Plukjes slechte acteurs doen alsof ze schieten en/of door neervallen in een amateuristische verzameling clichés. Altijd leuk: Eric Roberts, hier als een fotograaf van Life Magazine die de soldaten op de zenuwen werkt. En de Duitse accenten zijn in zekere zin ook amusant.

Assessment, The (2024) **

SF-drama met Alicia Vikander, Elizabeth Olsen, Himesh Patel

Regie: Fleur Fortune

In een dystopische toekomst moeten Mia [Elizabeth Olsen] en Aaryan [Himesh Patel] een beoordelingstraject van 7 dagen doorlopen om een kind te mogen krijgen. De beoordelaar is Virginia [Alicia Vikander] en haar eindoordeel is doorslaggevend. Als het idee van Vikander die zich kleedt en gedraagt als een kleuter je aanspreekt, kun je je misschien over dat bespottelijke idee heen zetten. Het heeft natuurlijk een diepe betekenis, maar je mag het jezzelf vergeven als je niet wacht tot die betekenis wordt onthuld.

Asset, The (2021)

zie: Protégé, The

Assistant, The (2019) *

Drama met Julia Garner, Noah Robbins, Jon Orsini

Regie: Kitty Green

Ietwat gekunsteld drama over één dag op het werk van een jonge vrouw [Julia Garner] die vijf eerder geleden is aangesteld als één van de assistenten van een nooit zichtbare filmproducer [Tony Torn]. Ze wordt afwisselend genegeerd en gekleineerd door haar mannelijke collega's, maar schikt zich (met tegenzin) in haar vernederende rol. Door een samenloop van omstandigheden bekruipt haar het vermoeden dat haar baas een ongepaste interesse toont in een nieuwe vrouwelijke collega. Hoewel het binnen een paar minuten duidelijk is dat we te maken hebben met een omgeving waarin seksisme en discriminatie van vrouwen gemeengoed is, vindt Green het nodig om die boodschap erin te hameren. De mannen zijn lompe, seksistische karikaturen, maar ook Garner is eendimensionaal als de jonge vrouw die een weg probeert te vinden in de giftige bedrijfscultuur. Ondanks een intrigerende opening loopt dit op niets uit.

Asterix & Obelix: The Middle Kingdom (2023) *½**

Alt. titel: Asterix & Obelix In Het Middenrijk; Astérix & Obélix: l'Empire Du Milieu

Avonturenkomedie met Guillaume Canet, Gilles Lellouche, Julie Chen

Regie: Guillaume Canet

De Chinese prinses Fu Yi [Julie Chen] ontsnapt aan haar moeder [Linh-Dan Pham], de keizerin van China, en een huwelijk met Deng Tsin Qin [Bun-hay Mean] voor een reis naar Gallië met haar lijfwacht [Leanna Chea]. Daar ontmoet ze Asterix [Guillaume Canet] en Obelix [Gilles Lellouche] die betrokken raken bij een machtsstrijd in China en onderweg afrekenen met piraten en met het leger van Julius Caesar [Vincent Cassell]. Canet en Lellouche nemen probleemloos de rollen over die jarenlang werden gespeeld door Christian Clavier en Gérard Depardieu in deze rommelige actiekomedie met de oubollige grappen, flauwe woordspelingen en twijfelachtige stereotypes uit de stripserie van Goscinny en Uderzo. Er is een geringe bijrol van Zlatan Ibrahimovic, maar het is tijd om deze filmreeks te beëindigen.

Asterix & Obelix In Het Middenrijk (2023)

zie: Asterix & Obelix: The Middle Kingdom

Astérix & Obélix: l'Empire Du Milieu (2023)

zie: Asterix & Obelix: The Middle Kingdom

Astérix: Le Secret De La Potion Magique (2018)

zie: Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank

Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank (2018) ****

Alt. titel: Astérix: Le Secret De La Potion Magique; Asterix: The Secret Of The Magic Potion

Animatiefilm met de stemmen van Christian Clavier, Guillaume Briat, Bernard Alane

Regie: Alexandre Astier, Louis Clichy

De combinatie van slapstick en satire van de Asterix-reeks komt goed uit de verf in deze vlotte animatiefilm waarin de druïde Panoramix [Bernard Alane] na een onschuldig incident besluit dat het tijd is om zijn opvolger aan te wijzen. Dat betekent ook dat hij het recept van de toverdrank, waarmee de Galliërs nog altijd standhouden tegen de Romeinen, zal overdragen. De jonge Pectine [Lévanah Solomon] zou perfect zijn ... maar ze wordt afgewezen omdat ze een meisje is. En dus beginnen Panoramix, Astérix [Christian Clavier] en Obélix [Guillaume Briat] aan een zoektocht. Eén van de kandidaten is Sulfurix [Daniel Mesguich], een oude rivaal van Panoramix die er alles aan wil doen om het geheim van de toverdrank te ontdekken. Degelijk animatie, een hoog tempo en prima stemvertolkingen maken dit tot één van de beste films uit de vaak behoorlijk middelmatige Asterix-reeks.

Asterix: The Secret Of The Magic Potion (2018)

zie: Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank

Asteroid City (2023) *½

Komedie met Bryan Cranston, Edward Norton, Jason Schwartzman

Regie: Wes Anderson

Anno 1955 is het westijndorpje Asteroid City (87 inwoners) alleen van historische waarde omdat er 5000 jaar geleden een asteroïde neerkwam. Allerlei volk strijkt daar neer en moet een week in quarantaine wanneer ze getuige zijn van het bliksembezoek van een ruimtewezet dat een relikwie steelt. Om de tijd te doden praten de mensen over onzinnige koetjes en kalfjes, uiteraard met dat glagestreken gezicht dat typerend is voor Wes Anderson, en trekt Anderson de aandacht continu naar de camera met zinloze camerabewegingen. Zijn scenario is een bij elkaar geraapt zootje aan losse, onvoldoende uitgewerkte ideeën en het raamwerk rondom met een MC [Bryan Cranston] die vertelt over hoe een toneelschrijver [Edward Norton] tot zijn nieuwe creatie kwam, rinkt naar zelfverheerlijking. "You can't wake up, if you don't fall asleep", roept de cast tijdens de epiloog. "If this movie wasn't so dull, I wouldn't fall asleep", wilde ik ze bijna toeschreeuwen. Tom Hanks en Scarlett Johansson zijn de enigen die zorgen voor leven in de brouwerij. Schaamteloze zelfverheerlijking, maar devote fans zullen daar niet om malen.

Astin Sem Efir Er (2025)

zie: Love That Remains, The

Astolfo (2022) *½

Romantische komedie met Gianni Di Gregorio, Stefania Sandrelli, Alberto Testone

Regie: Gianni Di Gregorio

Wanneer zijn huurbaas onverwacht de huur opzegt, besluit pensionado Astolfo [Gianni Di Gregorio] zijn intrek te nemen in een monumentale woning waarvan de helft zijn eigendom is en waar hij 20 jaar lang niet is geweest. Aangekomen ontdekt hij dat zijn huis is gekraakt door aimabele klaplopers die Astolfo via via nog van vroeger kent. Astolfo raakt verstrikt in een vete met pastoor Prete [Andrea Cosentino] en vindt de liefde wanneer hij via oude vriend Carlo [Alfonso Santagata] kennismaakt met Stefania [Stefania Sandrelli]. In gelijke mate luchtig, leeghoofdig en voorspelbaar, deze vrij banale romantische komedie die het moet hebben van het charisma van de hoofdrolspelers. Di Gregorio heeft een innemende glimlach, maar daar redt je het niet mee.

Astronaut, The (2025) ***

SF-thriller met Kate Mara, Lawrence Fishburne, Gabriel Luna

Regie: Jess Varley

Astronaut Sam Walker [Kate Mara] moet van haar leidinggevende (en vader) [Larry Fishburne] in quarantaine na een incident bij haar terugkeer op aarde. Ze kampt met onverklaarbare geluiden en mysterieuze visioenen die ze op advies van collega en beste vriend Val [Macy Gray] geheim houdt, ook voor haar echtgenoot [Gabriel Luna] en haar dochter [Scarlett Holmes]. Als de klachten ernstiger worden, begint Sam zich af te vragen wat er in werkelijkheid is gebeurd. Intrigerend mysterie met een sterke cast heeft een merkwaardige, vergezochte en teleurstellende ontknopning.

At Eternity's Gate (2018) *****

Biografisch drama met Willem Dafoe, Rupert Friend, Oscar Isaac

Regie: Julian Schnabel

Nog een film over de laatste jaren van Vincent van Gogh? Inderdaad, maar dit is de eerste keer dat filmmakers echt proberen (en er met vlag in wimpel in slagen) om in

het verwarde hoofd van de even geniale als grillige kunstenaar te kruipen. Het is onbegrijpelijk dat Schnabel, cameraman Benoit Delhomme en componist Tatiana Lisovskaia over het hoofd werden gezien door The Academy. Ze leveren fabelachtig werk af in een film die alle registers van de filmkunst opentrekt en ons trakteert op een visueel feestmaal. Dat alles zou gemakkelijk kunnen afleiden van de hoofdpersoon, maar Dafoe is fenomenaal en zet Van Gogh neer als een gevoelige, constant aan zichzelf twijfelende dwangmatige schilder wiens liefde voor de natuur ons leert anders naar die wereld te kijken.

At Work (2025) ****

Alt. titel: A Pied d'Oeuvre

Drama met Bastien Bouillon, Virginie Ledoyen, André Marcon

Regie: Valérie Donzelli

Paul Marquet [Bastien Bouillon] staat al jaren bekend als een veelbelovend schrijver. Wanneer uitgever [Virginie Ledoyen] het manuscript voor zijn vierde roman afwijst, moet Paul op zijn 42-jarige alsnog betaald werk zien te vinden. Hij schrijft zich in bij Jobber, een website waar klussers hun diensten kunnen veilen voor de laagst geboden prijs. Het harde werk, het leven op de rand van armoede en de mensen die hij ontmoet, hebben een grote impact op zijn leven. Bouillons ingetogen spel laat het aan kijkers om te bepalen hoe zij zich zouden voelen in Pauls situatie. Donzelli bewaakt de authenticiteit door te filmen op locatie en met een schijnbaar moeiteloos natuurlijk acteerwerk van de vele personen die Paul ontmoet. De ontknoping doet wat geforceerd aan, maar Bouillons prachtige spel biedt voldoende compensatie.

Atelier, L' (2017)

zie: Workshop, The

Athena (2022) ***

Alt. titel: RG03

Thriller met Dali Benssalah, Sami Slimane, Ouassini Embarek

Regie: Romain Gavras

Nadat zijn broer in hechtenis is gestorven, leidt Karim [Sami Slimane] een massale opstand tegen de politie in de wijk Athena. Zijn oudere broer [Dali Benssalah], een oorlogsveteraan die bij de politie werkt, wendt zijn invloed aan om Karim te kalmeren en de gemoederen in de wijk te sussen. Moktar [Ouassini Embarek], de oudste broer, heeft zijn eigen motieven om de rust te doen terugkeren. Onervaren agent Jérôme [Anthony Bajon] komt tussen twee vuren in te staan in deze dynamische, voortreffelijk geregisseerde actiethriller die de tekortkomingen van het (oppervlakkige) scenario niet kan verhullen.

Atlantic (2014) **

Drama met Fattah Lamara, Mohamed Majd, Wisal Hatimi

Regie: Jan-Willem van Ewijk

Marokkaanse surfer [Fattah Lamara] legt steeds grotere afstanden langs de kust af en ervaart zowel het gevoel van vrijheid op de Atlantische Oceaan als verschillen in cultuur. Zou hij een beter leven tegemoet kunnen varen door via Gibraltar het Europese vasteland te bereiken? Episodische film bevat veel mooie plaatjes van de Atlantische Oceaan en een parade aan slow-motion beelden van spectaculaire stunts, afgewisseld met de stemmige overdenkingen over vrijheid, de schoonheid van de zee en de toekomst. Na een half uur is de stof in feite op en valt Van Ewijk meerdere keren in herhaling.

Atlantics (2019) */2

Alt. titel: Atlantique

Drama met Mati Diop met Mame Bineta Sane, Amadou Mbo, Traore

Regie: Mati Diop

Kapitalisme, corruptie, uitbuiting, immigratiepolitiek en feminisme verwerkt in een saai romantisch drama met een spookachtig laagje. Bouwvakkers in Dakar eisen dat ze na drie maanden werk aan een prestigeproject in de Senegalese hoofdstad hun loon krijgen, maar krijgen nul op rekest. Een aantal van hen besluit per bootje de levensgevaarlijke oversteek naar Spanje te maken in de hoop dat ze daar een beter leven kunnen opbouwen. Eén van hen is Suleiman die, zo dienen we aan te nemen, dol is op Ada. Zij is echter voorbestemd om te trouwen met een man waar ze niets voor voelt. Een wirwar van half uitgewerkte ideeën volgt, met als gevolg dat het verwarrend en soms ronduit saai is. De bedoelingen zijn goed, maar het amateuristische acteerwerk en knullige effecten betekenen dat ook dit schip de haven niet bereikt.

Atlantide (2021)

zie: Atlantis

Atlantique (2019)

zie: Atlantis

Atlantis (2021) */2

Drama met Daniele Barison, Maila Dabalá, Bianka Berényi

Regie: Yuri Ancarani

Een ventje [Daniele Barison] kachelt heen en weer met zijn speedboot in de hoop dat hij ooit sneller zal gaan dan zijn vrienden. Hij zorgt dat zijn bootje kleurrijk verlicht is en dobbert doelloos rond in Venetië. Nul verhaal, amper dialoog – en wat er wordt gezegd is oninteressant – en een soundtrack vol saai housemuziek en afschuwelijke hiphop (want autotune). Bevat zonder meer mooie plaatjes, maar het gaat nergens over. Ancarani dacht waarschijnlijk dat zijn eindshot het resultaat was een briljante ingeving. Hij heeft *Spiegel Van Holland* (1950) van Bert Haanstra blijkbaar niet gezien. Dan wist hij dat mooie plaatjes alleen betekenis krijgen, als je die eraan geeft. Narcisme van het stuitendste soort.

Atlas (2024) ***/2**

SF-avontuur met Jennifer Lopez, Simu Liu en de stem van Gregory James Cohan

Regie: Brad Peyton

28 jaar geleden doodde de levensgevaarlijke AI-bot Harlan [Simu Liu] zijn ‘moeder’ en ontwerper Val Shepherd [Lana Parilla]. Wanneer generaal Jake Boothe [Mark

Strong] ontdekt op welke planeet Harlan zich schuilhoudt, stuurt hij een eenheid met Kolonel Elias Bank [Sterling K. Brown] en – na enige twijfel – analist en Vals dochter Atlas [Jennifer Lopez] om Harlan te vangen en terug te brengen. Daarvoor moet Atlas zeer tegen haar zin samen zien te werken met Smith [Gregory James Cohan], de AI-bot die Atlas en haar missie beschermt. De zonneklare verwijzingen naar *2001: A Space Odyssey* en *Alien* zijn ondoordacht, maar Lopez is goed en tussen de plichtmatige actiescènes door roepen scenaristen Leo Sardarian en Aron Eli Coleite op lichtvoetige wijze vragen op over onze relatie met AI.

Atomic Blonde (2017) ***

Actiethriller met Charlize Theron, James McAvoy, John Goodman

Regie: David Leitch

Een ingewikkeld plot over een lijst die in het bezit is van een Stasi-agent met codenaam Spyglass [Eddie Marsan] die van plan is over te lopen vanuit Berlijn, vlak voor de val van De Muur. De platinablond spionne Lorraine Broughton [Charlize Theron] krijgt opdracht contact te leggen met collega David Percival [James McAvoy] zodat ze Spyglass en zijn informatie veilig over kunnen brengen naar het westen. Actiethriller bevat een aantal overbodige personages en een overdaad aan twists die meestal komen op het moment dat er toch al weinig chocola valt te maken van het verhaal. Maar niet te veel getreurd: het plot is vooral een excuus voor een serie knokpartijen. Een standaard knokwerkje zou je zeggen, maar in de tweede helft is er een memorabel gevecht, dat begint in een appartementencomplex, tijdens een demonstratie op Alexanderplatz. De choreografie, het camerawerk en de montage zijn meesterlijk en deze fysiek uitputtende scène bevat stuntwerk van de allerhoogste orde. Een tour de force van Theron, die haar eigen stunts deed. Verder is dit een formulematige film waarin karakteracteurs Toby Jones en John Goodman weinig te doen hebben.

Atomic People (2024) **/2**

Documentaire met Chiyoko, Hiromu, Teruni

Regie: Megumi Inman, Benedict Sanderson

In de eerste 10 jaar nadat het Amerikaanse leger Hiroshima en Nagasaki in as legde met atoombomben, spraken de overlevenden (zogenaamde “Hikabusha”) niet over hun ervaringen. In 1956 verenigde een aantal van hen zich in een poging compensatie te krijgen voor het leed dat hen werd aangedaan. In de eerste helft van deze documentaire spreken enkele van de levende peuters, kinderen en jongvolwassenen van toen over hun jeugd en de aanval zelf. Dat deel is al vaker aan bod geweest in documentaires en speelfilms. Het tweede deel gaat over hoe ze het leven oppikten en hun ervaring met het Amerikaanse leger en de “Atomic Bomb Casualty Commission”. Dat is een stuk interessanter. Tenslotte zien we hoe Hikabusha zich nog steeds actief inzetten voor bewustwording over de gevolgen van een kernoorlog.

Attachement, L' (2024)

zie: Ties That Bind Us, The

Attack Of The Lederhosen Zombies (2016) **/2**

Komische horrorfilm met Laurie Calvert, Gabriela Marcinková, Margarete Tiesel

Regie: Dominik Hartl

Beter goed gejat dan slecht verzonnen. Van originaliteit is geen sprake, maar Hartl en co-scenarist Armin Prediger spelen gelukkig leentjebuur bij hoogstaande zombiefilms als *Dead Snow* en *Braindead*. Geen verhaal, slechts een excuus: dubieuze wetenschappers verspreiden onbedoeld een virus in een Tiroler skioord waardoor de toeristen in zombies veranderen. Enkele niet besmette snowboarders gaan de zombies te lijf met de hulp van een doortastende barvrouw. Niet elke grap is raak en sommige goede grappen (het vakkundige gebruik van snowboards in de strijd tegen de zombies) worden uitgemolken, maar er zijn voldoende rake momenten en flauwe woordspelingen om de liefhebber van melige, zichzelf niet serieus nemende horrorfilms tevreden te stemmen.

Attack The Block (2011) **/2**

Actiekomedie met Jodie Whittaker, John Boyega, Alex Esmail

Regie: Joe Cornish

Op het moment dat jonge straatcriminelen onder leiding van Moses [John Boyega] buurtbewoner en verpleegkundige Sam [Jodie Whittaker] berooft, wordt de buurt aangevallen door buitenaardse wezens. Omdat niemand de jongens serieus neemt, besluiten ze hun buurt eigenhandig te verdedigen met de middelen die ze hebben. Nick Frost heeft een amusante bijrol als de lokale wiethandelaar in deze SF-actiekomedie die op intelligente wijze vooroordelen op de hak neemt, het belang toont van het kennen van je burens en laat zien waartoe straatjongeren in staat zijn als je ze iets geeft om voor te strijden. Speelfilmdebuut van John Boyega die een paar jaar later Finn speelde in *Star Wars: Episode VII – The Force Awakens*.

Au Bout Des Doigts (2018)

zie: In Your Hands

Au Fil Des Saisons (2024)

zie: Funny Birds

Au Revoir Là-Haut (2017)

zie: See You Up There

Auction (2024) */2

Alt. titel: Le Tableau Volé

Drama met Alex Lutz, Léa Drucker, Louise Chevillotte

Regie: Pascal Bonitzer

Dankzij een afbeelding in een tijdschrift ontdekt Martin [Arcadi Radeff] dat hij waarschijnlijk een kunstwerk van de Oostenrijkse schilder Egon Schiele in zijn huis in Mulhouse heeft hangen. Via een kunstexpert [Nora Hamzawi] komt hij in contact met taxateur en veilingmeester André Masson [Alex Lutz] die het met zijn ex-vrouw en collega Bertina [Léa Drucker] komt bekijken. Aangezien er sinds 1939 geen verloren werken van Schiele zijn teruggevonden, zijn André en Bertina zeer verrast

wanneer ze vaststellen dat het schilderij authentiek is. En dan begint het juridische gekonkel. De juridische strijd had een interessante film kunnen opleveren, maar Bontzer en Iliana Lolic richten zich voornamelijk op de zelfingenomen André en zijn aanstellerige stagiaire [Louis Chevilotte] die vooral bezig zijn met onderling gekibbel over nauwelijks ter zake doende dingen. Verder bestaat het vooral uit vergaderingen en gesprekken, vaak telefonisch. Veel saaier kun je het niet maken!

Audrie & Daisy (2016) ****

Documentaire met Daisy Coleman, Paige Parkhurst, Delaney Henderso, n

Regie: Bonni Cohen, John Shenk

Audrie Pott en Daisy Coleman maakten afzonderlijk van elkaar hetzelfde mee. Deze minderjarige tieners waren zo dronken dat een aantal jongens hen seksueel vernederde en beelden daarvan verspreidde. Beide n probeerden een einde te maken aan hun leven, alleen Daisy slaagde daar niet in. Wat deze terugblik onderscheidt van andere documentaires over seksueel misbruik, is dat twee van de verantwoordelijken voor de vernedering van Daisy (anoniem) juridisch verplicht werden om mee te werken aan deze documentaire. Hun verklaringen zijn veelzeggend, maar dat geldt zeker ook voor Darren White, de sheriff van Nodaway County. Zij schetsen de giftige mannencultuur die (blijkbaar) typerend is voor dit soort Amerikaanse stadjes.

Augure (2023)

zie: Omen

August: Osage County (2013) **½**

Drama met Meryl Streep, Julia Roberts, Chris Cooper

Regie: John Wells

Nadat een vader zelfmoord heeft gepleegd, komen zijn volwassen dochters met hun partners voor het eerst in lange tijd samen bij hun moeder [Meryl Streep]. Daarbij komt oud zover bevredigen en dat leidt tot een acteerduel met een cast om je vingers bij af te likken, met Streep en Julia Roberts (als de oudste dochter) als uitblinkers. Een mooi ensemblestuk, al is het jammer dat het materiaal wat stoffig is.

August Virgin, The (2019) *½

Alt. titel: La Virgen De Agosto

Drama met Itsaso Arana, Vito Sanz, Isabelle Stoffel

Regie: Jonás Trueba

Dertiger Eva [Itsaso Arano] is geboren en getogen in Madrid, maar mist richting in haar leven. Mede omdat ze net is verhuisd, besluit ze tijdens de zomer in Madrid te blijven. In de eerste twee weken van augustus ontmoet ze mensen die, zo moeten we aannemen, haar leven een nieuwe richting geven. Gefilmd op locatie zonder professionele figuranten, wat het geheel een zekere authenticiteit geeft. Maar dit lijkt te bestaan uit improvisaties op basis van een globale situatieschets. Het doel was ongetwijfeld om het nog authentiekier te maken, maar het zorgt alleen maar voor een gebrek aan verhaal, samenhang en diepgang. De ontknoping is er dan ook eentje om onverschillig je schouders bij op te halen.

Auntie Rita's Party (2022) ½

zie: Feest Van Tante Rita, Het

Aura (2018) ½

Alt. titel: The Exorcism Of Karen Walker

Horrorfilm met Shane Taylor, Jeanine Nerissa Sothcott, Denise Moreno

Regie: Steve Lawson

Veel gepraat, weinig actie (laat staan iets memorabels) in deze ultragoedkope rip-off van rip-offs van *The Exorcist*. Slaap lekker!

Aurora (2010) *½

Drama met Cristi Puiu, Catrinel Dumitrescu, Valeria Seciu

Regie: Cristi Piu

Viorel [Cristi Puiu] hobbelt door Boekarest waar hij klusjes doet, buurt met de burens, ruziet met winkelmisjes en tussen neus en lippen een paar gasten afschiet. Puiu's vermoedelijke antwoord op het minstens zo slaapverwekkende *Jeanne Dielman* van Chantal Akerman is een goed excuus voor drie uur slapen. Wie weet pak je dan nog net de verklaring voor alle ongenie mee. Ik zou er de wekker niet voor zetten.

Aurora's Sunrise (2022) **½**

Documentaire met Anzhelika Hakobyan en de stem van Arpi Petrossian

Regie: Inna Sahakyan

Arshalouys Martikian speelde in 1919 onder het pseudoniem Aurora Mardiganian de hoofdrol in het succesvolle Hollywoodspektakel *Auction of Souls*. Ze speelde zichzelf in deze reconstructie van haar ervaringen als Armeense tiener die vanaf voorjaar 1915 vrijwel haar volledige familie verloor als gevolg van de vervolging door de Turken. Tegen het einde van de oorlog kwam ze terecht in Amerika en werd ze het gezicht van de Armeense genocide. Sahakyan combineert beelden van een interview met Aurora met animaties en fragmenten uit de 18 minuten aan beeldmateriaal van *Auction of Souls* dat kort na Aurora's overlijden in 1994 opdook. Het verhaal is opmerkelijk, relevant en nog altijd controversieel, omdat Turkije de Armeense genocide nog altijd weigert te erkennen. Het gebruik van de melodramatische beelden uit *Auction of Souls* en de monotone voice-over van Petrossian beperken de emotionele impact van dit verhaal.

Aurora (2017)

zie: I Got Life

Aus dem Nichts (2017)

zie: In The Fade

Author: The JT LeRoy Story (2016) **½

Documentaire met Laura Albert. Bruce Benderson, Terrence Owens

Regie: Jeff Feuerzeig

J.T. LeRoy was voor velen binnen en buiten de literaire wereld een vernieuwer en de stem van een generatie. 'Sarah' en 'The Heart Is Deceitful Above All Things' waren

zeer succesvol. J.T. LeRoy volgde het voorbeeld van o.a. Thomas Pynchon en J.D. Salinger door zich buiten de publiciteit te houden. Deels uit verlegenheid, maar vooral omdat het levensverhaal van J.T. LeRoy de creatie was van Laura Albert, een mollige, onzekere dertigplusser. In deze documentaire vertelt ze hoe en waarom ze schoonzus Savannah Knoop inzette om haar alter ego te zijn bij interviews en lezingen. Vergelijkingen met Milli Vanilli zijn onvermijdelijk, maar als we Laura Albert geloven, is haar relaas een stuk complexer. Noch Savannah Knoop, noch Laura Alberts echtgenoot Geoff komen aan het woord en Laura is niet de betrouwbareste bron voor 'het ware verhaal' achter JT Leroy. "En daarom adviseren wij van WC-Eend: WC-Eend."

Autobiografia Lui Nicolae Ceausescu (2010)

zie: Autobiography Of Nicolae Ceausescu, The

Autobiography Of Nicolae Ceausescu, The (2010) ****

Alt. titel: Autobiografia Lui Nicolae Ceausescu

Documentaire met Nicolae Ceausescu, Elena Ceausescu, Stefan Andrei

Regie: Andre Ujica

Op 25 december 1989 stonden het Roemeense staatshoofd Nicolae Ceausescu en echtgenote Elena terecht in een showtribunaal nadat het leger zich tegen hen had gekeerd. Directe aanleiding voor de coup was Ceausescu's bevel aan het leger om te schieten op demonstranten in Timișoara, maar Ceausescu had veel meer op zijn kerfstok. Ujica stelde deze documentaire samen aan de hand van archiefmateriaal van de staatstelevisie dat gedurende Ceausescu's regime functioneerde als propagandamiddel en verantwoordelijk was voor een sterk staaltje zelfverheerlijking. Wat we zien is niet Ceausescu zoals hij zichzelf zag, maar ook hoe Roemenen hem zagen. En, minstens zo belangrijk, de rol die Westerse landen als het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten speelden in het bevestigen van Ceausescu's status als groot staatsman. Indrukwekkend, fascinerend, maar wel wat aan de lange kant.

Autómata (2014) **½**

SF-thriller met Antonio Banderas, Melanie Griffith, Robert Forster

Regie: Gabe Ibáñez

In 2044 is 99,7% van de menselijke bevolking gestorven aan de gevolgen klimaatverandering en een serie zonnestormen. Om de in een woestijn veranderde planeet leefbaar te maken voor de mensheid heeft ROC Corporation robots ontworpen die zich aan twee protocollen houden: ze mogen geen mensen pijn doen en ze mogen zichzelf of elkaar niet veranderen. ROC roept de hulp in van verzekeringsagent Jacq Vaucan [Antonio Banderas] nadat agent Sean Wallace [Dylan McDermott] meldt dat hij een robot moest vernietigen omdat die het tweede protocol had geschonden. De setting is weinig origineel en het verhaal komt langzaam op gang, maar Ibáñez (die het scenario schreef met Igor Legarreta en Javier Sánchez Donate) werpt enkele interessante vragen op. Griffith speelt een 'klokkenmaker' die robots programmeert en voorziet robot Cleo van een stem. En het zijn de overtuigend functionerende robots die de film stelen, vooral in de intrigerende finale. Javier Bardem is te horen als de blauwe robot.

Autopsy of Jane Doe, the (2016) ****

Horrorfilm met Brian Cox, Emile Hirsch, Olwen Kelly

Regie: Andre Øvredal

Een film van (zoals Gabber Piet zou zeggen) hakkuh en zaguh. De tot in detail gevolgde lijkschouwing op een onbekende jonge vrouw stelt lijkschouwers Tommy [Brian Cox] en Austin [Emile Hirsch] voor meerdere raadsels. Naarmate de bizarre vondsten zich opstapelen, gebeuren er meer vreemde dingen in het mortuarium. Wanneer Tommy en Austin door een storm en onverklaarbare storingen opgesloten komen te zitten, is er geen ontsnapping mogelijk. De vraag is waar vader en zoon aan moeten ontsnappen. Met Cox en Hirsch heeft deze horrorfilm een bijzonder sterke cast. Øvredal gebruikt een sobere, effectieve cameravoorlegging die vooral in de eerste helft regelmatig voor kippenvel zorgt. De tweede helft is conventioneeler en er zit in ieder geval een ongeloofwaardige twist in, maar het leidt uiteindelijk tot een intelligente en bevredigende finale. Niet voor mensen met zwakke magen, dat zal geen verrassing zijn. Wie van onderhuidse spanning houdt, krijgt waar voor zijn geld.

Autre Monde, Un (2021)

zie: Another World

Ava (2020) **

Actiethriller met Jessica Chastain, John Malovich, Colin Farrell

Regie: Tate Taylor

Laat je niet van de wijs brengen door de indrukwekkende cast. Er valt wat plezier te beleven aan Farrell vs Malkovich en Chastain vs Farrell, maar het verhaal is oppervlakkig en voorspelbaar. Ava [Jessica Chastain] is een huurmoordenaar met een strafblad, mede het gevolg van overdadig gebruik van drank en drugs. Haar contactpersoon en vertrouweling is Duke [John Malkovich], die gewend is aan Ava's neuroses. Wanneer ze door die neuroses een liquidatie verpest, brengt Ava zichzelf, haar mentor en haar familie in gevaar. De knokpartijen zijn heel aardig, verder valt er bar weinig te genieten.

Avatar 2 (2022)

zie: Avatar: The Way of Water

Avatar: Fire And Ash (2025) **½

SF-avontuur met Britain Dalton, Jack Champion, Sigourney Weaver

Regie: James Cameron

Omdat de aanwezigheid van "Airbreather" Spider [Champion] een gevaar is voor de Omatikaya sturen Jake [Sam Worthington] en Neytiri [Zoe Saldana] hem weg. Dat vinden Lo'ak [Britain Dalton], Kiri [Sigourney Weaver] en Tuk [Trinity Jo-Li Bliss] niet leuk. Ze laten hun ouders achter om Spider te vergezellen en belanden in het ene na het andere avontuur. Jake en Neytiri gaan op zoek, Quaritch [Stephen Lang] sluit een verbond met de agressieve Ash People onder leiding van Varang [Oona Chaplin]

en het eindigt uiteraard met een “veldslag”. Ruim drie uur met volop actie en prachtige plaatjes, maar het verhaal is voorspelbaar, de dialogen zijn afgezaagd en vooral het spel van de jonge cast laat te wensen over.

Avatar: The Way of Water (2022) *

Alt. titel: *Avatar 2*

SF-avontuur met Sam Worthington, Zoe Saldana, Stephen Lang

Regie: James Cameron

Jake Sully [Sam Worthington] heeft sinds de gebeurtenissen in *Avatar* vier kinderen gekregen met Neytiri [Zoe Saldana], maar de vrede wordt verstoord wanneer Quaritch [Stephen Lang] terugkeert om wraak te nemen. En zijn militaire eenheid heeft zich nu het uiterlijk en de bijzondere krachten van de Avatars aangemeten in de hoop de strijd zo in hun voordeel te beslechten. Jake kan zijn volk beschermen door zich te verschuilen bij het Watervolk, maar ook daar zijn ze niet veilig. Het is een raadsel waarom er vijf mensen nodig waren om een verhaal te bedenken dat zo voorspelbaar en afgezaagd is. De finale heeft aardige momenten, maar ook daar ligt geen einde aan te komen! Behoeft aan een goede nachtrust is een pre, behoefte aan een goede film zeker niet. Wist toch een te winnen Oscar voor Visual Effects. Vervolg: *Avatar: Fire and Ash*.

Avec Amour Et Acharnement (2022)

zie: Both Sides of the Blade

Avengers, The (2012) ****

Alt. titel: *Avengers Assemble; Marvel's Avengers Assemble; Marvel's The Avengers*

SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Mark Ruffalo

Regie: Joss Whedon

“The Tesseract has awakened” op Aarde en de Chitauri volgen Loki [Tom Hiddleston] naar de Aarde om deze onbeperkte energiebron op te eisen. Loki hypnotiseert Hawkeye [Jeremy Renner] die daardoor een sta-in-de-weg is voor The Avengers, die willen voorkomen dat Loki kans ziet om de Tesseract voor kwade doeleinden in te zetten. Whedon slaagt er wonderwel in om de vele personages ruimte te geven om meer dan een figurant te worden. Vooral het subplot met David Banner [Mark Ruffalo] en Natasha Romanoff [Scarlett Johansson] is interessant. Het is jammer dat de finale slechts een excuus is om een stad op spectaculaire wijze (overigens wel met uitstekende special effects) in puin te leggen. Vervolg: *Avengers: Age of Ultron*.

Avengers: Age Of Ultron (2015) ***

Alt. titel: *Marvel Avenger's Age Of Ultron*

SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Mark Ruffalo

Regie: Joss Whedon

Jonathan Stark [Robert Downey Jr.] en David Banner [Mark Ruffalo] hebben Ultron ontworpen om de wereld te beschermen. Hoewel deze vorm van AI bewaakt wordt door Jarvis [stem: Paul Bettany] weet Ultron zichzelf een fysieke vorm te geven (met de stem van James Spader). Ultrons visie op de strijd tussen goed en kwaad vormt een bedreiging voor mensheid. The Avengers zijn op zoek naar Loki's scepter en een blik nieuwe superhelden (het gevolg van een experiment van HYDRA) mengt zich in de strijd waardoor het er niet overzichtelijker op wordt. Uiteindelijk slechts een opzet naar het volgende deel: *Avengers: Infinity War*.

Avengers Assemble (2012)

zie: Avengers, The

Avengers: Endgame (2019) **½**

SF-actie met Josh Brolin, Robert Downey Jr., Chris Evans

Regie: Anthony Russo, Joe Russo

Thanos [Josh Brolin] heeft met de stenen die hij verzamelde in *Avengers: Infinity War* de menselijke bevolking op aarde gehalveerd. De overlevende Avengers rouwen om hun verloren vrienden, totdat de doodgewaande Scott Lang [Paul Rudd] verschijnt bij Clint Barton [Jeremy Renner] en Natasha Romanoff [Scarlett Johansson]. Hier wordt het verhaal wat technisch, maar Scott heeft in ieder geval een idee hoe de resterende Avengers terug kunnen keren in de tijd en te voorkomen dat Thanos die stenen in handen krijgt. Daarvoor hebben ze hulp nodig van Jonathan Stark [Robert Downey Jr.], maar die heeft het geluk gehad dat Pepper Potts [Gwyneth Paltrow] en hun kind nog leven en is bang hen alsnog kwijt te raken. Het slotakkoord in de *Avengers*-quadrilogy heeft een sombere, meditatieve toon, maar door te kiezen voor karakterisering en psychologische diepgang in plaats van bombastisch geweld wordt de cast niet overschreeuwd door explosies en special effects. Christopher Markus en Stephen McFeely ontwikkelden een complex plot waardoor de personages door middel van tijdreizen terugkeren naar momenten uit de eerdere *Avengers*-films. Dat levert alleen verwarring op wanneer dat de bedoeling is. Dat je eindeloos na kunt praten over de betekenis van een Marvelfilm onderstreept dat dit één van de intelligentste films uit de reeks is.

Avengers: Infinity War (2018) **½**

SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Josh Brolin

Regie: Anthony Russo, Joe Russo

De Avengers zijn opgesplitst in twee kampen: het kamp Iron Man [Robert Downey Jr.] en het kamp Captain America [Chris Evans]. Wanneer Thanos [Josh Brolin], de pleegvader van Gamora [Zoe Saldana], blijkt te jagen op zes mystieke ringen waarmee hij het heelal wil redden van overbevolking, moeten beide kampen, met hulp van The Guardians of the Galaxy en nieuwe bondgenoot Black Panther [Chadwick Boseman], die stenen met hand en tand verdedigen. Vol spectaculaire special effects en voorzien van de plichtmatige epische veldslag. Maar scenaristen Christopher Markus en Stephen McFeely zorgden voor een goede mix van actie, sentiment en humor in een franchise waarin die balans haast onmogelijk valt te bereiken. Lang niet alle helden komen uit de verf, maar de special effects, vooral met betrekking tot Dr Strange [Benedict Cumberbatch] en Wong [Benedict Wong], zijn

formidabel. Het zijn echter de persoonlijke drama's die je het meest bijblijven. De confrontaties tussen Gamora en Thanos zijn indrukwekkend en zorgen voor emotionele diepgang. Brolin geeft op adembenemende wijze gestalte aan zijn complexe personage.

Avengers Of Justice: Farce Wars (2018) ½

Parodie met Stephen Rannazzisi, Amy Smart, Simon Rex

Regie: Jarret Tarnol

We hebben Adam Kent/Superbat [Stephen Rannazzisi], Jean Wonder [Amy Smart], een belabberde imitatie van Heath Ledger en Cesar Romero in Dark Jokester [Simon Rex] en Beaverine [Tony Cavalero]. Originaliteit is niet het sterkste punt van scenarist Richard Dane Scott. Gelukkig voor hem is de regie en het acteerwerk net zo amateuristisch. Een schoolproject voor beginnende tieners die niets begrijpen van het filmvak of de filmkunst. Een lowbudget-versie van een film van Jason Friedberg en Aaron Seltzer. En ik dacht (en hoopte) dat we hier voorgoed van waren bevrijd!

Avenir, L' (2016)

zie: Things to Come

Avgrunden (2023)

zie: Abyss, The

Avonturen Van Kuifje: Het Geheim Van De Eenhoorn, De (2011)

zie: Adventures Of Tin Tin: The Secret Of The Unicorn

Avka (2018)

zie: My Little One

Awake (2021) **½**

SF-thriller met Gina Rodriguez, Ariana Greenblatt, Lucius Hoyos

Regie: Mark Raso

Een mysterieus incident zorgt voor een wereldwijde stroomstoring en een ontregeling van de menselijke biologische klok, waardoor bijna niemand meer kan slapen. In de wetenschap dat het gebrek aan slaap leidt tot waanzin en uiteindelijk de dood, is alle hoop gevestigd op een slaapwetenschapper [Jennifer Jason Leigh]. Een moeder [Gina Rodriguez] en ex-junkie ontdekt dat haar 10-jarige dochter [Ariana Greenblatt] een van de weinigen is die wél kan slapen en begint met haar zoon [Lucius Hoyos] aan een race tegen de tijd om haar dochter in veiligheid te brengen. Schoolvoorbeeld van een scenario met een intrigerend uitgangspunt en originele ideeën dat een doodlopende straat inloopt en abrupt en onbevredigend eindigt.

Awakening, The (2011) **½

Horrorfilm met Rebecca Hall, Dominic West, Imelda Staunton

Regie: Nick Murphy

In de periode van 1914 tot 1919 stierven meer dan een miljoen Britten als gevolg van de oorlog of de griepedemie, waardoor het ook wel ‘de tijd van de geesten’ wordt genoemd. Florence Cathart [Rebecca Hall] onderzoekt vermeende geestverschijningen, op het eerste gezicht om charlatans te ontmaskeren, maar haar ware motieven zijn persoonlijk. Robert Mallory [Dominic West] nodigt haar uit op een jongenskostschool waar de geest rondwaart van een leerling die daar is vermoord. Eenmaal daar krijgt Florence last van waanbeelden (of zijn het herinneringen?) die haar onderzoek aanzienlijk moeilijker maken. Een sterke cast maakt het meeste van een niet bijster origineel spookverhaal dat sfeervolle momenten heeft, maar de zaak verpest met een zwakke ontknoping.

Aveh Have Zamini (2023)

zie: Terrestrial Verses

Ayrton Senna: Beyond The Speed Of Sound (2010)

zie: Senna

Aznavour By Charles (2020) *½

Alt. titel: *Le Regard De Charles; Aznavour, Le Regard De Charles*

Documentaire met de stemmen van Romain Duris, Marie Montoya, Michael Kloehdler

Regie: Marc di Domenico, Charles Aznavour

In 2017 onthulde Charles Aznavour een enorme collectie aan filmmateriaal dat hij gedurende zijn volwassen leven wereld had geschoten, maar nooit had teruggezien. Di Domenico kreeg toestemming om de filmpjes te gebruiken, met notities van Aznavour als aanvulling, als basis voor een terugblik op het leven van de wereldberoemde liedjesschrijver, zanger en acteur die in 2018 op 94-jarige leeftijd overleed. Hoewel het intro suggereert dat alle beelden door Aznavour zijn geschoten, is hij vaak zelf in beeld. Di Domenico maakt bovendien regelmatig gebruik van opnames van concerten of televisiespecials. Aznavours leven had een prachtige documentaire op moeten leveren, maar zijn pretentieuze teksten (ingesproken door Romain Duris) lichten slechts een tipje van de sluier op. Zijn grote liefdes, zijn Armeense wortels en de vroegtijdige dood van zijn zoon worden aangestipt, maar dit is niet meer dan een bloemlezing. Gelukkig komen klassieke liedjes als ‘La Bohème’, ‘She’ en ‘Yesterday When I Was Young’, maar daarvoor hoeft je niet naar de bioscoop.

Aznavour, Le Regard De Charles (2020)

zie: Aznavour by Charles

Baantjer: Het Begin (2019) ** ½**

Misdaadfilm met Waldemar Torenstra, Tygo Gernandt, Lisa Smit

Regie: Arne Toonen

Onlangs enkele zeer matige Amsterdamse accenten is dit een goed geconstrueerde en sterk gecaste prequel die zich afspeelt in de laatste dagen van april 1980. Jurre de Cock [Waldemar Torenstra] is een beginnend agent die op zoek is naar een uitdaging en meer krijgt dan hij had verwacht wanneer hij kennis maakt met zijn partner Tonnie Montijn [Tygo Gernandt] die de groezelige straten van Amsterdam kent en een netwerk aan contacten heeft. De politiechef [Willem Bolhuis] maakt duidelijk dat de politie zich moet richten op het beveiligen van de abdicate van Koningin Juliana, die verstoord dreigt te worden door leden van de kraakbeweging. Wanneer

De Cock tijdens een klopijacht stuit op het lichaam van een drugshandelaar wil niemand daar zijn vingers aan branden, maar De Cock bijt zich vast in de zaak. Opzichtige poging om de Amerikaanse politiethrillers van de jaren 90 te imiteren, maar dat is geen bezwaar. Toonen maakt uitstekend gebruik van locaties in Schiedam, Leiden en Amsterdam, die voor de gelegenheid een kleine 40 jaar terug in de tijd moeten. Bekwaam gefilmd en strak gemonteerd waardoor de actiescènes overtuigen. Torenstra is een tikje de soft, maar Germandt is perfect. Het meest indrukwekkende werk komt van Lindsay Zwaan als Tessie, een radicale kraakster die wel tegen een stootje kan.

Babadook, The (2014) *****

Horrorfilm met Essie Davis, Noah Wiseman, Hayley McElhinney

Regie: Jennifer Kent

Davis en Wiseman zijn indrukwekkend als alleenstaande moeder Amelia en haar zevenjarige zoon Samuel. De combinatie van een baan die geen voldoening geeft en Samuels agressieve buien, zorgen ervoor dat Amelia er doorheen zit. Wanneer ze een bizar, luguber kinderboek vindt en dit voorleest, beginnen Samuels nachtmerries ernstigere vormen aan te nemen. Psychologisch familiedrama, verpakt in een sinister horrorjasje, waarbij Kent (in haar eerste lange speelfilm) je vanaf de indrukwekkende opening meesleept in de psyche van moeder en zoon. De transformatie die *The Babadook* teweegbrengt in de relatie tussen Amelia en Samuel is intelligent uitgewerkt in Kents eigen scenario en voortreffelijk gespeeld door de hoofdpersonen.

Babardeala Cu Bucluc (2021)

zie: Good Luck Banging Or Loony Porn

Babes (2024) *****

Komedie met Ilana Glazer, Michelle Buteau, Hasan Minhaj

Regie: Pamela Adlon

Kort nadat de alleenstaande Eden [Ilana Glazer] haar beste vriendin Dawn [Michelle Buteau] heeft bijgestaan bij de bevalling van haar tweede kind, raakt ze in gesprek met Claude [Stephan James]. De avond eindigt in onveilige seks (want Eden is ongesteld). Eden is stomverbaasd wanneer ze zwanger blijkt te zijn en leunt op Dawn om haar te helpen de zwangerschap te volbrengen. Maar Dawn heeft het druk met haar eigen gezin en verwijt Eden dat ze te naïef en onvoldoende zelfstandig is. Glazer schurkt zo nu en dan tegen een karikatuur aan, maar de vriendschap tussen Eden en Dawn voelt authentiek en de dialogen zijn hilarisch. John Carroll Lynch heeft een amusante bijrol als Edens gynaecoloog in een komedie die niet geheel ten onrechte is vergeleken met *Bridesmaids*.

Babies (2010) *****

Alt. titel: Bébés(s)

Documentaire met Bayar, Ponijao, Mari, Hattie

Regie: Thomas Balmès

Balmès volgde de ontwikkeling van vier baby's uit verschillende delen van de wereld in het eerste levensjaar en dat leverde mooie, vermakelijke en veelzeggende beelden op. Mari en Hattie wonen in respectievelijk San Francisco en Tokio, waar hun ouders naar speciale plaatsen gaan waar ze onder begeleiding met hun kleintje spelen. Bayar woont in een tent op de Mongolische toendra en zodra hij kan kruipen gaat hij op onderzoek uit. Dat geldt ook voor Ponijao die opgroeit in een dorpie in Namibië. Let op de interactie met dieren, onder anderen met twee geiten en ergens anders met een haan en blijf bij de les wanneer een oudere broer of zus zich met een en ander gaat bemoeien. Er zijn meer wonderlijke, magische momenten en Balmès laat commentaar wijselijk achterwege.

Baby (2024) ½

Drama met João Pedro Mariano, Ricardo, Luis Bertazzo

Regie: Marcelo Caetano

Na een tijd in jeugddetentie te hebben gezeten, moet de 18-jarige Wellington [João Pedro Mariano] het in zijn eentje redden in de buitenwereld. Hij ontmoet Ronaldo [Ricardo Teodoro] die hem leert overleven, onder anderen door geld te verdienen als prostituee en de verkoop van drugs. De relatie tussen Wellington en Ronaldo komt onder hoogspanning te staan wanneer drugs crimineel Torres [Luis Bertazzo] steeds meer invloed op Wellington begint te krijgen. Won flink wat prijzen, maar gezien het gebrek aan verhaal (en veel onnodige seksscènes) is het moeilijk te zien waarom.

Baby, Box, Broker (2022)

zie: Broker

Baby Daddy, The (2022) **½**

Documentaire met Ari Nagel, Tyler Nager, Heshi Nagel

Regie: Yair Cyerman, Adi Rabinovici

Ari Nagel groeide op in een strikt orthodox-joods gezin, werkt als docent wiskunde en heeft drie kinderen uit zijn huwelijk. Inmiddels staat hij internationaal bekend als 'The Sperminator', omdat hij tientallen vrouwen met zijn zaad een gezin heeft gegeven. Deze documentaire volgt Ari tijdens een reis met zijn oudste zoon Tyler tijdens een trip waarbij Ari zijn 'klanten' bezoekt. De ethische vraagstukken komen aan bod, maar Cyerman en Rabinovici proberen vooral te achterhalen wat Ari's ware drijfveer is en wat de gevolgen van zijn 'hobby' zijn voor zijn gezin en de tientallen kinderen die dankzij hem zijn verwekt. Een even amusante als prikkelende tragikomische documentaire.

Baby Driver (2017) **

Misdaadkomedie met Ansel Elgort, Lily James, Kevin Spacey

Regie: Edgar Wright

Centraal staat een jongeman [Ansel Elgort] met een gehoorandoening waar hij geen last van heeft als hij muziek luistert. Zijn ouders zijn jong gestorven (och germ!) en 'Baby' woont bij een doofstomme en hulpbehoevende (och germ!) oude man, voor wie hij natuurlijk heel goed zorgt. Hij werkt als chauffeur voor toprimineel Doc [Kevin Spacey], maar alleen om een schuld te vereffenen. Wanneer Baby Debora

[Lily James] ontmoet in het restaurant waar hij dagelijks komt omdat zijn moeder daar werkte (och germ!) springt een vonk over. Baby moet eerst zijn criminele levenje achterlaten zodat hij en Debora de ondergaande zon tegemoet kunnen rijden. Wright probeert je te laten geloven dat Baby sympathie verdient, maar door de zwakke uitwerking van het personage slaagt hij daar onvoldoende in. Baby vindt het prima om mee te helpen bij overvallen op banken en juweliers, zolang hij zijn centjes krijgt. Elgort en James zijn acteurs om in de gaten te houden en Jamie Foxx en Cj Jones halen eveneens het maximale uit hun rol.

Babygirl (2024) ***

Psychologisch drama met Nicole Kidman, Harris Dickinson, Antonio Banderas

Regie: Halina Reijn

Romy [Nicole Kidman] is CEO van een door mannen gedomineerd technologisch bedrijf en heeft een liefhebbende echtgenoot [Antonio Banderas] en twee florerende dochters [Esther McGregor, Vaughan Reilly]. De kennismaking met stagiaire Samuel [Harris Dickinson] opent de deur naar seksuele fantasieën die Romy decennialang onderdrukte. Begint als een 50+ *Shades Of Grey* met veel seksen weinig verdieping. Reijn toont zelfverzekerdheid in haar uitgekende cameraregie en de seksscènes waarin Kidman zich opmerkelijk kwetsbaar opstelt. Het blijft braaf (om de conservatieve kijkers niet te veel voor het hoofd te stoten) en de ontknopning is afgezaagd, maar de boodschap over het belang van communicatie binnen seksuele relaties is waardevol en Kidman, Dickinson en Banderas leveren uitstekend werk af.

Babylon (2022) ½

Komedie met Brad Pitt, Margot Robbie, Diego Calva

Regie: Damien Chazelle

In de proloog wordt een man ondergekakt door een olifant, een corpulente acteur heeft pleskes in een feestzaal en een enthousiaste menigte geeft zich over aan een orgie van drank, drugs en sodomie. Tegen die achtergrond volgen we rijzende ster Nellie LaRoy [Margot Robbie], de val van Jack Conrad [Brad Pitt], en de pogingen van zijn assistent [Diego Calva] om het zelf te maken in Hollywood. Chazelle liet zich nadrukkelijk inspireren door *Singin' In The Rain* en slaat je dood met groteske, luidruchtige en vermoeiende pogingen tot humor. Hysterisch acteerwerk voert de boventoon (met Robbie als aanvoerder) maar er zijn drie goede scènes: Nellies debuut in een geluidsfilm (tot het ontaardt in hysterie), Conrads confronterende gesprek met columniste Elinor St-John [Jean Smart], en Manny's woedeuitbarsting wanneer Nellie hem om hulp vraagt. Da's onvoldoende voor ruim drie uur

Babysitter, The (2017) ****

Horrorkomedie met Judah Lewis, Samara Weaving, Robbie Amell

Regie: McG

Weaving is perfect gecast als babysitter Bee die nog één keer moet passen op de twaalfjarige Cole [Judah Lewis]. Ze neemt het voor Cole op wanneer zijn plaaggeest [een hilarische Miles J Harvey] opduikt en de twee vermaken zich prima. Cole ligt niet in bed wanneer enkele van Bees vrienden onaangekondigd verschijnen. Hij besluit ze te bespieden. Maar goed ook, want hij ontdekt dat Bee en haar 'vrienden' niet van plan zijn hem rustig te laten slapen. Begint als een onschuldig jeugdrama over de eerste verliefdheid van een beginnende puber en ontaardt in iets totaal anders in deze constant verrassende, vermakelijke en visueel inventieve horrorkomedie. Het samenspel van Weaving en Lewis is perfect en McG houdt het tempo hoog. Kreeg een abominabele sequel: *Babysitter: Killer Queen!*

Babysitter: Killer Queen, The (2020) *

Horrorkomedie met Judah Lewis, Emily Aly Lind, Robbie Amell

Regie: McG

Hoewel Weaving op het eind nog even komt opduiken, wordt ze node gemist in deze vermeende sequel die in feite een remake is van *The Babysitter*. Cole [Judah Lewis] kampt nu met buurmeisje Melanie [Emily Allyn Lind], maar dat is het enige verschil met het origineel. In alle opzichten inferieur. Wie het origineel heeft gezien, ziet de grappen en plottwists al ruim vooraf aankomen, wie het heeft gemist begrijpt niets van de verwijzingen naar dat origineel.

Babysitter Massacre (2013) ½

Horrorfilm met Erin R. Ryan, Marylee Osborne, Joni Dorian

Regie: Henrique Couto

Een gemaskerde moordenaar maakt in de aanloop naar Halloween korte metten met de meisjes die behoren tot de 'Babysitter Club' in Ray Falls, Ohio. Is er een verband met de verdwijning van een inmiddels doodverklaarde vriendin, exact zeven jaar geleden? Als je na de openingsscène nog niet hebt kunnen achterhalen wie de moordenaar is, bestaat de kans dat je dit meer kunt waarderen. Dat zou wel treurig zijn. Amateuristisch in alle opzichten.

Babyteeth (2019) **½**

Komisch drama met Eliza Scanlen, Toby Wallace, Ben Mendelsohn

Regie: Shannon Murphy

Alleen de introductietitels van elke episode doen vermoeden dat er iets komisch is aan deze ongebruikelijke benadering van de 'ziekte-van-de-week'-film. Scholiere Milla [Eliza Scanlen] staat op een treinstation te wachten wanneer ze opzij wordt gebeukt door de dakloze junk Moses [Toby Wallace] die voor de trein lijkt te willen springen. Logisch dat Milla zich aangetrokken voelt tot de onverzorgde, stinkende Moses en dat ze binnen de kortste keren beste maatjes zijn. Milla's ouders zijn ook rare snuiters: vader Henry [Ben Mendelsohn] is een psycholoog die een oogje heeft op de zwangere overbuurvrouw [Emily Barclay] en Milla's moeder Anna [Essie Davis] zoveel pillen voert dat ze niet normaal kan functioneren. Henry en Anna zitten niet op een junkie te wachten en dat zorgt voor spanning in het gezin dat ook moet verwerken dat Milla opnieuw een gevecht tegen kanker aan moet gaan. Het valt niet mee om mee te voelen met deze weinig sympathieke personages tijdens hun lange weg naar het onvermijdelijke einde.

Bacalaureat (2016)

zie: *Graduation*

Bachelorette (2012) *½**

Komedie met Kirsten Dunst, Isla Fisher, Lizzy Caplan

Regie: Lesley Headland

Vrijgezellen Regan [Kirsten Dunst], Katie [Isla Fisher] en Gena [Lizzy Caplan] worden gevraagd als bruidsmisjes voor Becky [Rebel Wilson], de schoolvriendin die ze vroeger achter haar rug belachelijk maakten. In de 24 uur die voorafgaan aan de bruiloft ontmoeten ze elk een man die hen een spiegel voorhoudt en tot nieuwe inzichten brengt. Fijn om Wilson eens in de serieuze rol te zien in deze gemakkelijke variant op *Bridesmaids* die de valkuil van de karikatuur netjes omzeilt.

Bachelors, The (2017) ***

Drama met J.K. Simmons, Josh Wiggins, Odeya Rush

Regie: Kurt Voelker

Nadat zijn echtgenote [Kimberley Crandall] na een lang ziektebed is overleden, besluit Bill [J.K. Simmons] halsoverkop te verhuizen en zijn carrière als wiskundeleraar elders voort te zetten. Overmand door verdriet heeft hij geen oog voor het verdriet dat tienerzoon Wes [Josh Wiggins] met zich meedraagt vanwege de dood van zijn moeder en de plotselinge verhuizing. Bills collega Carine [Julie Delpy] brengt verandering in de situatie. Enerzijds door toenadering te zoeken tot Bill, anderzijds door Wes (die Frans van haar krijgt) samen te laten werken met Lacy [Odeya Rush] die eveneens een groot verdriet met zich meedraagt, maar daar anders mee omgaat als Wes. Voorspelbaar, grotendeels formulematig familiedrama blijft overeind dankzij het sterke spel. De confrontatiescène met Simmons en Wiggins is een sterk staaltje samenspel.

Back In Action (2025) **

Actiekomedie met Cameron Diaz, Jamie Foxx, McKenna Roberts

Regie: Seth Gordon

Vijftien jaar geleden namen Emily [Cameron Diaz] en Matt [Jamie Foxx] een nieuwe identiteit aan om hun spionnenleven te vervullen voor een onopvallend leven. Nu moeten ze hun vaardigheden gebruiken om hun 14-jarige dochter Alice [McKenna Roberts] en hun 12-jarige zoon Leo [Rylan Jackson] te beschermen wanneer misdaadorganisatie Volka hen weet op te sporen. Dat heeft verband met een gevaarlijke device die Matt 15 jaar geleden verstopte bij Emily's moeder [Glenn Close]. Diaz' eerste film in elf jaar (ze verkoos het ouderschap boven acteren) laat zien dat ze nog steeds kont kan trappen, maar we hebben het al eens eerder (en beter) gezien.

Back To Black (2024) ½

Biografisch drama met Marisa Abela, Jack O'Connell, Eddie Marsan

Regie: Sam Taylor-Johnson

Geautoriseerde biografie van Amy Winehouse [Marisa Abela], wat tot gevolg heeft dat iedereen er zonder kleerscheuren afkomt. Fijn voor hen, maar het levert een saaie film zonder drama op. Abela zou niet mistaan in een playbackshow, maar ook zij is opgezaald met een oppervlakkig script. Amy verpest haar carrière door drank en drugs, mede door haar relatie met junkie Blake [Jack O'Connell], die er ook genadig van af komt. Dan maar de vinger halfhartig wijzen naar de media en geen duidelijkheid geven over de omstandigheden rondom Amy's vroegtijdige dood. Een cash in, alleen voor haar diehard fans en voorzien van te veel liedjes en te weinig verhaal.

Back To Burgundy (2017) *½**

Alt. titel: Ce Qui Nous Lie; Retour En Bourgogne

Komisch drama met Pio Marmaï, Ana Girardot, François Civil

Regie: Cédric Klapisch

Wanneer zijn vader op sterven ligt, keert Jean terug naar het ouderlijk huis om zijn broers en zus te helpen met de wijnoogst. Jean heeft een nieuw leven opgebouwd in Australië met zijn eigen boerderij waar hij met zijn vrouw en zoonje woont en heeft jarenlang geen contact gehad met zijn familie. Zijn terugkeer het dwingt Jean om in het reine te komen met een verleden dat hij probeerde te ontvluchten. Het verhaal is eenvoudig en de toon is eerder luchtig nostalgisch dan dramatisch. Hoewel er ontroerende momenten zijn, ligt de nadruk op het binnenhalen van de oogst en hoe rituelen rondom het verbouwen van druiven en het produceren van de wijn de familie bij elkaar brengen. De chemie tussen de drie hoofdrolspelers is belangrijk en daarmee zit het goed! Klapisch houdt de regie sober, maar de liefde voor de streek is voelbaar en zichtbaar. Een gemakkelijke, pretentieloze film, vooral aan te raden voor liefhebbers van Franse wijn en/of de Bourgogne.

Back To Reality (2025)

zie: Last Viking, The

Back To School (2019) **

Alt. titel: La Grande Classe

Komedie met Ludovik, Jérôme Niel, Hervé

Regie: Rémy Four, Julien War

Boezemvrienden Pierre-Yves [Ludovik] en Jonathan [Jérôme Niel] hopen hun gram te halen tijdens de reünie van de basisschool waarop ze mikpunt waren van spot. Het duo heeft een prettige chemie, maar ook gezien hun populariteit in thuisland Frankrijk en hun reputatie voor absurdistische humor is dit formulewerkje een teleurstelling.

Backrooms (2026) **

Psychologische thriller met Chiwetel Ejiofor, Renata Reinsve

Regie: Kane Parsons

Meubelverkoper Clark [Chiwetel Ejiofor] is in therapie bij Mary [Renate Reinsve] om het einde van zijn huwelijk te verwerken. Wanneer hij ontdekt dat zijn winkel een onzichtbare deur heeft naar een doolhof van achterkamertjes, vraagt hij werknemers Kat [Lukita Maxwell] en Bobby [Finn Bennett] om aan Mary te bewijzen dat hij zich dit niet inbeeldt. Wanneer hij niets meer van zich laat horen,

gaat Mary zelf op onderzoek uit. Gebaseerd op Parsons' populaire, analoge gefilmde YouTube-serie. De sets en make-up zorgen voor een beklemmende sfeer, maar het verhaal is warrig, de personages zijn onvoldoende uitgewerkt en Parsons' excessieve gebruik van spannende muziekjes zijn aanwijzingen dat het scenarist Will Soodik niet lukte om het oorspronkelijke concept uit te werken tot een even effectieve avondvullende film.

Backtrace (2018) ½

Misdaadthriller met Matthew Modine, Sylvester Stallone, Colin Egglesfield

Regie: Brian A. Miller

Zeven jaar geleden was Macdonald [Matthew Modine] betrokken bij een schietpartij na geruzie over de buit van een bankroof. Daarbij raakte hij gewond aan het hoofd en is zijn geheugen aangetast. Vervelend, want hij is de enige persoon die kan weten waar de buit verstopt is. Een gevangenisdokter ontvoert Macdonald uit de gevangenis en dwingt hem een serum te nemen dat hem moet helpen zijn geheugen te hervinden. Modine doet weinig meer dan rondstrompelen als een boer met hoofdpijn en Stallone is de wel erg laconieke detective die hier en daar wat commando's spuwt en op het laatst komt opdagen om de boel te redden.

Bacurau (2019) **½**

Thriller met Bárbara Colen, Thomas Aquino, Udo Kier

Regie: Juliano Dornelles, Ileana Mendonça Filho

Fantastische thriller met sociale en politieke ondertonen over de bewoners van Bacurau, een klein dorpje in het noordoosten van Brazilië dat door een niet nader verklaarde gebeurtenis geïsoleerd is geraakt van de rest van het land. De dood van de 94-jarige Carmelita brengt een groot deel van haar familie dat zich in de afgelopen decennia over alle continenten heeft verspreid, bijeen. Carmelita's uitvaart valt samen met mysterieuze gebeurtenissen die erop wijzen dat machten van buitenaf van plan zijn om Bacurau (letterlijk en figuurlijk) van de kaart te vegen. Het verhaal weerspiegelt de geschiedenis van Brazilië en mede daardoor was dit een enorm succes in eigen land. Een moderne Zuid-Amerikaanse western waarin de scheidslijn tussen goed en slecht eerst duidelijk is getrokken (hint: Udo Kier behoort niet tot de dorpsbewoners), maar in de loop van de film verrassende en vaak schokkende grijs tinten vertoont. De gewelddadige, zenuwsplopende climax maakt dit niet geschikt voor mensen met een zwakke maag. Wie houdt van westerns of thrillers met zwartgallige humor mag dit juweeltje niet laten schieten.

Bad Batch, The (2016) *½

Drama met Suki Waterhouse, Jason Momoa, Jayda Fink

Regie: Ana Lily Amirpour

Visueel indrukwekkend drama met veel sfeer, een soundtrack vol popliedjes, en een opvallende bijrol voor Jim Carrey. Wat ontbreekt is karakterisering, een verhaal en een rechtvaardiging voor de enorme speelduur. Arlen [Suki Waterhouse] blijft een enigma van begin tot eind en wanneer enkele van haar ledematen worden afgezaagd en gebakken onder de klanken van 'All That She Wants' van Ace of Base wordt duidelijk dat we met een stijlloze oefening te maken hebben. Amirpour heeft ongetwijfeld talent als regisseur, maar ze had haar scenario moeten laten redigeren. Of herschrijven.

Bad Boys (2025) *½

Alt. titel: Almost Cops

Misdaadkomedie met Jandino Asporaat, Werner Kolf, Florence Vos Weeda

Regie: Gonzalo Fernandez Carmona

Nadat politieagent Jack [Werner Kolf] een operatie verpest waarbij zijn partner Kevin [Yannick Jozefzoon] om het leven komt, degradeert zijn baas [Romana Vrede] hem tot BOA. Jack wordt gekoppeld aan Ramon [Jandino Asporaat] zonder te weten dat zijn nieuwe partner Kevins halfbroer is. Wanneer het duo stuit op een spoor naar de criminele organisatie waar Jack en Kevin zich mee bezighielden, krijgen de BOA's kans om zich te onderscheiden. Asporaat presenteert zich als de zwakke broeder van Martin Lawrence en Kevin Hart met een samenraapsel van gestolen ideeën waaronder de proloog, een droomsequentie waarin Ramon een overval [Raymond Thiry] op het rechte pad krijgt. De ster is voornamelijk vanwege de afwezigheid van Jadeska en Asporaats wijze besluit om het eens bij één rol te houden. Kolf doet een beetje denken aan Idris Elba.

Bad Boys 3 (2020) ***

h. titel: Bad Boys For Life

Actiekomedie met Will Smith, Martin Lawrence, Kate del Castillo

Regie: Adil El Arbi, Bilall Fallah

Net als in de vorige *Bad Boys*-films is de actie even leeghoofdig als het plot. Isabel Aretas [Kate Del Castillo] weet met hulp van haar zoon Armando [Jacob Scipio] te ontsnappen uit de gevangenis en eist dat Armando iedereen die verantwoordelijk was voor haar opsluiting uit de weg ruimt. De laatste persoon op dat lijstje is Mike [Will Smith]. Leuk is het contrast tussen de energieke Mike en Marcus [Martin Lawrence], die opa is geworden en met pensioen gaat zodat hij zijn dochter kan zien opgroeien. In één van de betere momenten wordt het contrast tussen Mike en Marcus op grappige wijze weergegeven in een scherpe montage. Er is sowieso meer karakterisering en verdieping van de relatie tussen Marcus en Mike dan voorheen. Dit verheft deze sequel boven haar voorgangers.

Bad Boys 4 *½

Alt. titel: Bad Boys: Ride Or Die

Misdaadthriller met Will Smith, Martin Lawrence, Jacob Scipio

Regie: Adil El Arbi, Bilall Fallah

Op de dag waarop Mike [Will Smith] trouwt met Christine [Melanie Liburd] overleeft beste vriend en getuige Marcus [Martin Lawrence] een hartaanval, waardoor hij denkt dat hij onkwetsbaar is. Het duo komt in actie wanneer voormalige baas Captain Howard [Joe Pantoliano] dood wordt aangetroffen. Ze ontvangen postuum een videoboodschap van Howard die duidelijk maakt dat hij

grootschalige corruptie op het spoor was. In een van de vele toevalligheden blijft Mikes zoon Armando [Jacob Scipio], die levenslang vast zit, de enige te zijn die de schuldige kan identificeren. Het script is een puinhoop, het flitsende camerawerk zorgt voor meer verwarring in de toch al chaotische actiescènes, waardoor je regelmatig niet weet naar wie je kijkt. Zo nu en dan valt er wat te lachen en de actiescène in een vliegtuig kan er mee door, maar er valt amper een touw aan vast te knopen.

Bad Boys For Life (2020)

zie: *Bad Boys 3*

Bad Boys: Ride Or Die (2024)

zie: *Bad Boys 4*

Bad Candy (2020) ½

Horrorfilm met Corey Taylor, Zach Galligan, Derek Russo

Regie: Scott B. Hansen, Desiree Connell

Twee radio-dj's vertellen tijdens Halloween enge verhalen met bloedvergieten, maar zonder sfeer of spanningsopbouw. Bovendien zijn ze eerder bizar dan spannend of eng. Tijdens elk verhaal duikt een gast met een duivelsmasker op. Als dat je idee van een nachtmerrie is, dan zit je hier goed. Doorgewinterde horrorfans weten wel beter. Hoe dit überhaupt nominaties in de wacht sleepte, is een raadsel. dat het er tientallen (!) verzilverde zegt vooral iets over de treurige staat van het horrorgenre in de VS.

Bad Education (2019) ***

Drama met Hugh Jackman, Geraldine Viswana-than, Allison Janney

Regie: Corey Finley

Jackman levert één van zijn beste rollen af als Frank Tassone, de manager van een aantal scholen die veel respect geniet vanwege zijn omgang met personeel, ouders en leerlingen en ervoor heeft gezorgd dat 'zijn' scholen een goede reputatie genieten. Wanneer een staflid [Allison Janney] door een blunder betrapt wordt op geldverduistering, doet Frank wat hij kan om dat in de doofpot te stoppen. Hij heeft niet gerekend op Rachel [Geraldine Viswanathan], die voor de schoolkrant een artikel schrijft over een aanstaande verbouwing en zich verdiept in de schoolfinanciën. Zij ontdekt dat er iets niet in de haak is en met haar vader [Hari Dhillon] start ze een onderzoek. Finley is meer bezig met het reconstrueren van de feiten dan met het creëren van interessante personages of een beklemmende sfeer rondom Rachels zoektocht naar antwoorden. Het verhaal is interessant en Janney heeft sterke momenten, maar het resultaat is weinig indringend.

Bad Education Movie, The (2015) ½

Komedie met Jack Whitehall, Charlie Wernham, Nikki Runeckles

Regie: Elliot Hegarty

Afschuwelijke komedie vol infantiele humor (de geslachtsdelen van hoofdpersoon Alfie [Jack Whitehall] zijn een terugkerend fenomeen) en zonder komisch talent geacteerd. Er zijn ongetwijfeld scenaristen die geslaagde grappen kunnen maken rondom het Anne Frankhuis. Whitehall en medeplichtige Freddy Syborn behoren niet tot die categorie. Alfie neemt Class K mee op de laatste schoolreis voor ze de school verlaten. Las Vegas blijft geen optie en dus hobbelt het clubje naar Cornwall, met ouder Susan Poulter [Joanna Scanlan, veel te goed voor dit soort ongein] als luis in de pels. Niet om aan te zien.

Bad Genius (2024) ****

Satire met Callina Liang, Jabari Banks, Taylor Hickson

Regie: J.C. Lee

Lynn [Callina Liang] is een intelligente, voorbeeldige student die droomt van een opleiding tot pianist aan Juilliard. Haar vader [Benedict Wong] werkt zich een slag in de rondte om Lynns droom in vervulling te laten gaan, maar Lynn beseft dat hij nooit genoeg geld kan verdienen om de kosten te dekken. Dan wordt Lynn benaderd door Grace [Taylor Hickson] en miljonairszoon Samuel [Pat Stone]. Zij bieden Lynn een enorme som geld om hen te helpen frauderen bij hun wiskunde-examens. Als thriller vermomde satire maakt korte metten met een toetsstelsel dat is ingericht ten gunste van jongeren uit rijke families en ten koste van arme jongeren. Lee toont ook het institutionele racisme van prestigieuze scholen die studenten met een migratieachtergrond gebruiken voor marketingdoeleinden om hun straatje schoon te vegen. Geslaagd als thriller, geslaagd als satire, vooral vanwege de ironische ontknopning.

Bad Guys, De (2022)

zie *Bad Guys, The*

Bad Guys, The (2022) ***

Alt. titel: *De Bad Guys*

Animatiefilm met de stemmen van Sam Rockwell, Marc Maron, Zazie Beetz

Regie: Pierre Perifel

Komisch misdaadverhaal gebaseerd op de boeken van Aaron Blabey bestaat uit genreclichés met een knipoog en is erg voorspelbaar. De levendige stemvertolkingen houden dit drijvende. Het betreft een vijftal stereotiepe criminelen die zo getergd worden door de nieuwe burgemeester [Zazie Beetz] dat ze de uitreiking van een prestigieuze, waardevolle eierprijs aangrijpen om te bewijzen dat ze nog steeds iedereen te slim af kunnen zijn. Ondanks het gebrek aan originaliteit is dit best te pruimen voor volwassenen. Kinderen zullen dit meer waarderen.

Bad Guys 2, The (2025)

zie: *Bad Guys 2, The*

Bad Guys 2, The (2025) ½

Animatiefilm met de stemmen van Sam Rockwell, Zazie Beetz, Awkwafina

Regie: Pierre Perifel, JP Sans

De "bad guys" uit *The Bad Guys* gaan nu door het leven als "good guys". Tot een bende schurken onder leiding van Kitty Kat [Danielle Brooks] hen dwingt mee te helpen bij wat de spreekwoordelijke (en clichématige) laatste klus moet worden. Opvallende gewelddadige, luidruchtige en dodelijk vermoeiende actiekomedie met

een verhaal waar nauwelijks een touw aan vast te knopen en een verspillend aan stemacteurs die veelal veroordeeld zijn tot flauwe woordgrapjes en het maken van zoveel mogelijk herrie.

Bad Hair (2020) *½**

Komische horrorfilm meet Elle Lorraine, Vanessa Williams, Lena Waithe

Regie: Justin Simien

Hoewel Simien er niet altijd in slaagt om de balans tussen komedie en horror te handhaven, heeft deze satirische horrorfilm voldoende geslaagde momenten om horrorliefhebbers tevreden te houden. In haar eerste hoofdrol maakt Elle Lorraine een uitstekende indruk als Anna, een jonge, ambitieuze vrouw die anno 1989 alles wil doen om te werken bij een fictieve variant van MTV. Wanneer haar leidinggevende [Vanessa Williams] haar sommeert iets aan haar uiterlijk te doen, ondergaat Anna een dure en pijnlijke behandeling waarmee haar kroeshaar verandert in lang, golvend haar. Al gauw ontdekt ze dat er iets mis is met haar nieuwe kapsel. Satirisch zonder prekerij te zijn en met amusante rolletjes van R&B-sterren Kelly Rowland en Usher, die geloofwaardigheid verlenen aan de door uiterlijk geobsedeerde showbizwereld waarin dit zich afspeelt. Van der Beek mag weer eens de witte gluipeerd uithangen en er is goed ondersteunend werk van Williams.

Bad Living (2023) ½

Alt. titel: *Mal Viver*

Psychologisch drama met Madalena Almeida, Anabela Moreira, Rita Blanco

Regie: João Canijo

Bad Movie! Vijf vrouwen worden gedwongen samen te werken in een verlopen hotel dat ze hebben geërfd. Junior Salomé [Madalena Almeida] verlangt sinds de dood van haar vader naar de liefde van haar moeder [Anabela Moreira], maar die is emotioneel beschadigd door de moeizame relatie met haar moeder [Rita Blanco], de feitelijke baas van het hotel. Een hoop navelstaarderij, eindeloze zinloze, maar betekenisvol bedoelde stiltes in dit trage familiedrama waarin alles binnen 10 minuten gezegd had kunnen zijn. Personages lopen in en uit de statische shots, waarbij ze vaak half in beeld te zien zijn. De eerste zwembadscène is één van de langdradigste/meest zinloze scènes uit de recente filmgeschiedenis. Dat dit in thuisland Portugal overladen werd met nominaties zegt iets over de staat van de Portugese cinema. Hopeloos overschatte anti-cinema.

Bad Man (2025) *½**

Misdaadkomedie met Johnny Simmons, Seann William Scott, Ethan Suplee

Regie: Michael Diliberti

De politie van Colt Lake in Tennessee krijgt ongevraagd hulp van een collega van de drugsbrigade [Seann William Scott] bij hun onderzoek naar de moord op Travis [Loren Dunn]. De werkwijze van deze agent strookt niet met wat politiechef Sandy [Rob Riggle] en agent Sam Sam [Johnny Evans] gewend zijn. Fijne rol voor Scott die de knap de scheidslijn tussen thriller en komedie bewandeld in deze eigenzinnige, amusante misdaadkomedie gebaseerd op ware gebeurtenissen.

Bad Moms (2016) *

Komedie met Mila Kunis, Kathryn Hahn, Kristen Bell

Regie: Jon Lucas, Scott Moore

De in 2013 door FHM tot "meest sexy vrouw ter wereld" gekozen Kunis speelt een moeder die getrouwd is met een loser, in haar leven één sekspartner heeft gehad en de interesse van mannen verliest door de knullige dingen die ze zegt. Iemand kwam op het idee om de bedenkelijke *Grown-Ups*-franchise nieuw leven in te blazen, maar dan met vrouwen. Zoiets had kunnen werken, maar niet met een oppervlakkig, voorspelbaar en onleuk scenario. De kinderen zijn irritant, de dialogen tussen Kunis en David Walton, die haar echtgenoot speelt, belachelijk. En wie had gedacht dat Kelly Bundy de dictatoriale voorzitter van een ouderaad zou kunnen worden? Een aaneenschakeling van videoclips waarin moeders flink uit de panty gaan en pogingen tot grappen. Het enige leuke is de epiloog, waarin de hoofdrolspeelsters met hun echte moeders openhartig praten over hun relatie. Hadden ze daar 90 minuten mee gevuld dan was dit een aanzienlijk betere film geworden. Vervolg: *Bad Moms 2*.

Bad Moms 2 (2017) *

Alt. titel: *Bad Moms Christmas, A*

Komedie met Mila Kunis, Kristen Bell, Kathryn Hahn

Regie: Jon Lucas, Scott Moore

Susan Sarandon is de enige die ongeschonden uit de strijd komt in deze mislukte komedie, die denkt dat de onderbroken lol die begin jaren 80 al geforceerd en belegen was (*Porky*-alert!) weer hip is vanwege de geslachtsverwisseling. De dames uit *Bad Moms* krijgen te maken met hun moeders. Het is een raadsel waarom Amy [Mila Kunis] en Kiki [Kristen Bell] hun karikaturale 'moms from hell' [Christine Baranski, Cheryl Hines] niet meteen richting de eeuwige jachtvelden sturen, maar ons dwingen de ene na de andere tenenkrommende vernedering te aanschouwen. Lucas en Moore leveren een scenario af van 'lach-of-ik-schiet' en laten hun cast er vrolijk op los schmieren. Werkt het best wanneer het zich richt op de grootmoeders en wie volhardt kan in ieder geval nog rekenen op een ontknoping tijdens een Kerstnachtdienst, het enige lichtpuntje in deze Kerstnachtmerrie.

Bad Mom's Christmas, A (2017)

zie: *Bad Moms 2*

Bad Neighbours (2014) *½**

Alt. titel: *Neighbors*

Komedie met Seth Rogen, Rose Byrne, Zac Efron

Regie: Nicholas Stoller

Subtiel en/of smaakvol is dit niet, maar liefhebbers van vulgaire, vrolijke humor kunnen hun hart ophalen bij deze komedie waarin Mark [Seth Rogen] en Kelly [Rose Byrne] in het begin content zijn met hun rol als ouders van baby Stella (Elise/Zoey

Vargas) en de verhuizing naar een rustige buurt. Ze moeten sowieso wennen aan de veranderingen in hun leven, maar hadden er niet op gerekend dat ze burens zouden worden studentenclub Delta Psi. Eerst proberen Mac en Kelly te bewijzen dat ze mee kunnen doen met de door voorzitter Teddy Sanders [Zac Efron] geleide feestende jongeren, maar dat leidt tot fricties en een conflict. Fans van Rogen weten wat ze kunnen verwachten en de enthousiaste cast brengt dat met liefde en plezier.

Bad Neighbours 2 (2016) ****

Alt. titel: *Neighbors 2: Sorority Rising*

Komedie met Seth Rogen, Rose Byrne, Zac Efron

Regie: Nicholas Stoller

Met de komst van een tweede kind in het vooruitzicht verkopen Mac [Seth Rogen] en Kelly [Rose Byrne] hun huis en denken ze met een een woning in een rustige buitenwijk te hebben gevonden. Tot de nieuwe bewoners van hun vorige huis afzien van de overeenkomst. Mac en Kelly schrikken zich rot wanneer ze horen dat Shelby [Chloë Grace Moretz] met vriendinnen Beth [Kiersey Clemons] en Nora [Beanie Feldstein] het voormalige sociëteitshuis ernaast heeft gehuurd om er flink te feesten. Teddy Sanders [Zac Efron] keert bovendien terug wanneer zijn afgestudeerde vrienden besluiten elkaar te trouwen en hem vragen te verkassen. In veel opzichten een herhaling van zetten (de opening is vrijwel identiek), maar dit rekent af met het idee dat alleen jongens wild kunnen feesten en laat zien dat meiden de studentenwereld ook kunnen regeren zonder zichzelf al te serieus te nemen. Het is moeilijk om je lachen in te houden als een groep meiden enthousiast staat te feesten op "We Want Some Pussy" van 2 Live Crew. Tijden veranderen!

Bad Penny, The (2011)

zie: Knockdown

Bad Samaritan (2018) ****

Thriller met David Tennant, Robert Sheehan, Kerry Condon

Regie: Dean Devlin

Tennant geniet zichtbaar als de manipulatieve kidnapper en moordenaar die het leven zuur maakt van Sean [Robert Sheehan], een ambitieuze fotograaf die bijverdient met inbraken en ontdekt dat Cale Erendreich [Tennant] een jonge vrouw opgesloten heeft in zijn villa. Halfluchtig licht Sean de politie in, maar dat heeft alleen tot resultaat dat Erendreich vastbesloten is te achterhalen wie hem erin wilde luizen en de persoon in kwestie 'te corrigeren'. Het scenario maakt slim gebruik van de mogelijkheden van smartphones (Erendreich kan met zijn telefoon camera's, de verlichting en de apparatuur bedienen) en zit vol slimme twists die je mag verwachten van een goede psycho-thriller.

Bad Spies (2018)

zie: Spy Who Dumped Me, The

Bad Teacher (2011) **½**

Romantische komedie met Cameron Diaz, Lucy Punc, Justin Timberlake

Regie: Jake Kasdan

Elizabeth Halsey [Cameron Diaz] is het type docent dat de tijd doodt met het vertonen van films als *Stand and Deliver* en *Dangerous Minds* en buiten het klaslokaal haar pijlen richt op knappe, rijke mannen. Nadat Mark [Nat Faxon] haar dumpst, begint ze op een middelbare school onder leiding van Wally Snur [John Michael Higgins] waar ze in Scott [Justin Timberlake] denkt haar nieuwe 'ideale man' te hebben gevonden. Maar ze krijgt concurrentie van Amy [Lucy Punch], die alles vertegenwoordigt wat Elizabeth verafschuwt. Schoolkomedie leunt op karikaturen, maar neemt zichzelf nooit serieus en zal de meest verstokte onderwijzer doen gniffelen. Verwacht geen diepgravende humor of scherpe maatschappijkritische satire, maar wel aangenaam leeghoofdijg vermaak.

Bad Times At The El Royale (2018) ****

Misdaadthriller met Jeff Bridges, Cynthia Erivo, Jon Hamm

Regie: Drew Goddard

Hoewel de opzet en het gebruik van Motown-muziek aanvankelijk doen vermoeden dat we te maken hebben met alweer een poging om 'cool' te zijn op een Tarantino-achtige wijze, levert Goddard een unieke film af die in alle opzichten uitblinkt. Tien jaar nadat iemand een tas met een waardevolle inhoud onder de vloer van een motelkamer heeft verstopt en vlak voor hij werd doodgeschoten, bezoekt een aantal mensen de El Royale, een motel dat letterlijk op de grens van Nevada en Californië is gebouwd en lange tijd populair was bij hoogwaardigheidsbekleders. Het is eind jaren 60 en het wordt gerund door Miles [Lewis Pullman]. op dezelfde dag ontvangt hij een verkoper van stofzuigers [John Hamm], een verstrooide priester [Jeff Bridges], een sessiezangeres [Cynthia Erivo] en een hippie [Dakota Johnson]. Langzaam maar zeker ontdekken we de geheimen en demonen waar de personages mee worstelen in een film die de ene na de andere verrassing voorschotelt en de spanning vasthoudt en tot ongekende hoogten weet te brengen. Hemsworth geniet van zijn geestige schurkenrol die het midden houdt tussen Jim Morrison en Charles Manson.

Bad Words (2013) ****

Komedie met Jason Bateman, Rohan Chand, Katryn Hahn

Regie: Jason Bateman

Verdienstelijk regiedebuut van Bateman die bovendien de hoofdrol op zich neemt. Hij speelt de grofgebeekte, onverschillige Guy Trilby, een 40-jarige man die erachter is gekomen dat hij mee mag doen aan de National Spelling Bee. Met journaliste Jenny [Katryn Hahn] als sponsor kan de organisatie hem daar niet van weerhouden. Guy gebruikt elke truc die hij kan bedenken om zijn jonge tegenstanders uit het veld te slaan, maar vindt zijn gelijke in Chaitanya [Rohan Chand] die ondanks Guys lompe gedrag beste maatjes wil worden en niet uit het veld is te slaan. Allison Janney scoort als het hoofd van de jury Guy zo snel mogelijk wil laten afvallen en ook Steve Witting heeft goede momenten als de voorlezer van de te spellen woorden. De chemie tussen Bateman en Chand zorgt ervoor dat Chand zich staande

houdt naast zijn ervaren tegenspeler, maar ook de andere kinderen komen goed uit de verf. Bateman voorkomt zelfs dat de ontknoping, waarin Guys motieven worden onthult, vervalt in sentiment.

Badges of Fury (2013) **½**

Alt. titel: *Bu Er Shen Tan; The One Detective*

Actiekomedie met Jet Li, Zhang Wen, Shi Shi Liu

Regie: Tsz Ming Wong

De slachtoffers van drie zogenaamde 'glimlachmoorden' hebben één ding gemeen: ze waren ex-vriendjes van Liu Jinshui [Shi Shi Liu]. De jonge detective Wang Bu'er [Zhang Wen] en zijn ervaren collega Huang Feihong [Jet Li] gebruiken dat als leidraad voor een onderzoek waarbij de verdenking snel verschuift naar Liu Jinshui's zus Dai Yi [Yan Liu]. Vaak erg grappig (favoriete moment: een persiflage van een sleutelscène uit *Men in Black*), zeker wanneer Sgt Angela [Michelle Chen] zich met de zaken bemoeit. Er is een aantal mooie actiescènes, ook al onttaarden die regelmatig in circuses. Een iets serieuzere benadering was prettig geweest.

Bag Man, The (2014) **

Misdaadthriller met John Cusack, Rebecca Da Costa, Robert De Niro

Regie: David Grovic

Gangsterbaas Dragna [Robert De Niro] biedt huurmoordenaar Jack [John Cusack] een flinke som geld voor een simpele klus: hij moet een tas ophalen en afleveren in kamer 13 van een motel. Belangrijke voorwaarde: hij mag niet zien wat er in de tas zit. Jack snapt dat het niet zo gemakkelijk zal zijn als het lijkt, ook al omdat Dragna nooit iets aan het toeval overlaat. En hij maakt het zichzelf lastig door te vallen door een prostitutie [Rebecca Da Costa] in nood. Het verhaal is niet verkeerd en de cast al helemaal niet. De onnavolgbare Crispin Glover heeft bovendien een vernakelijk rolletje als de moteleigenaar. Grovic overspeelt zijn hand met een overdaad aan sadisme, seksisme en ander onaangenaam gedoe.

Bag Of Marbles, A (2017) **½**

Alt. titel: *Un Sac De Billes*

Oorlogsdrama met Dorian Le Clech, Batyste Fleurial, Patrick Bruel

Regie: Christian Duguay

Het waar gebeurde verhaal van de Joodse broers Joseph [Darian Le Clech] en Maurice [Batyste Fleurial], eerder verfilmd in 1975, die tijdens de Duitse bezetting van hun vader opdracht krijgen om op de vlucht te slaan en koste wat kost hun Joodse identiteit te ontkennen. Een zak met knikkers is het enige wat ze meemenen en dat helpt de jongens onthouden wie ze zijn en waarom ze doen wat ze moeten doen. Weinig beklemmend oorlogsdrama profiteert van het overtuigende spel van de 12-jarige Le Clech en de ironische ondertoon. De echte Joseph en Maurice verschijnen kort bij aanvang van de aftiteling.

Baghdad Messi (2023) ***

Drama met Ahmed Mohammed Abdullah, Atheer Adel, Zahraa Ghandour

Regie: Sahim Omar Kalifa

Speelfilmversie van Kalifa's gelijknamige en veelvuldig bekroonde korte film uit 2012 over de 10-jarige Hamoud [Ahmed Mohammed Abdullah], die zijn linkerbeen heeft verloren bij een aanslag in Baghdad. Wat hem overeind houdt, is de liefde voor voetbal (en voor Messi in het bijzonder), dus wanneer de krakkemikkige televisie het begeeft in de week van de finale van de Champions League, waarin Barcelona (met Messi) en Manchester United (met Ronaldo) het tegen elkaar opnemen, moet hij geld bijeen sprokkelen om de wedstrijd met zijn vrienden te kunnen zien. Interessant verhaal heeft een werkelijk zenuwlopende scène, maar lijdt onder het zwakke spel van de kinderen.

Baghead (2023) *

Horrorfilm met Freya Allan, Jeremy Irvine, Ruby Barker

Regie: Alberto Corredor

Absurde horrorfilm over een heks [Anne Müller] die honderden jaren geleden is ingemetseld in een kelder, omdat kan veranderen mensen die zijn overleden. Owen [Peter Mullan] beheerde de pub in Berlijn waar deze heks zich bevindt en gebruikte haar gave om mensen tegen betaling de kans te geven te spreken met een overleden geliefde. Wanneer hij omkomt bij een brand, draagt hij de pub over aan zijn dochter Iris [Freya Allan]. Die weet van niets, totdat een wanhopige klant [Jeremy Irvine] bij haar aanklopt. Afgezaagde schrik-effecten in een horror die vooral vreemd is, niet angstaanjagend.

Bai Ri Yan Huo (2014)

zie: Black Coal, Thin Ice

Baile de Los 41, El (2020)

zie: Dance Of The 41, The

Bait (2014) **½**

Thriller met Victoria Smurfit, Joanne Mitchell, Jonathan Slinger

Regie: Paul Roundell

Buitengewoon gewelddadig, maar nooit uit op simpel effectbejag, deze stijlvolle en bij vlagen gruwelijke horrorthriller met fantastisch spel van Smurfit en Slinger. Smurfit is de meest assertieve van twee vriendinnen die nog een paar duizend pond nodig hebben om hun droom, een café op een toplocatie, te verwzenlijken. Ze is dan ook het voornaamste doelwit van een meedogenloze woekeraar [Jonathan Slinger]. De meest angstaanjagende schurken zijn degenen die eruit zien als je vriendelijke buurman en Slinger, in een uiterst beheerste, imposante vertolking, is daar de verpersoonlijking van. Voor mensen met sterke magen, want de finale is heerlijk schokkend.

Bait (2019) ½

Drama met Edward Rowe, Giles King, Chloe Endean

Regie: Mark Jenkin

De winnaar van een BAFTA voor beste Britse debuutfilm is een pretentieuze, amateuristisch prutsworkje. Terwijl gepassioneerde filmfhebbers vaak jaren bezig

zijn om beschadigde, deels versleten negatieve digitaal te restaureren, vond Jenkin het een goed idee om dit vissersdrama te presenteren met 'beschadigingen' en flinterdunne beelden. De enige rechtvaardiging voor die stijl is dat het de indruk moet wekken dat we naar een verhaal uit de eerste helft van de vorige eeuw kijken. Hoewel het gaat over de strijd tussen traditie en modernisering in een vissersstadje, is er verder geen moeite gedaan om dat verhaal in een historisch tijdperk te plaatsen. Het acteerwerk is net zo amateuristisch als het camerawerk. De montage roept herinneringen op aan de allereerste jaren van de cinema, maar vooral door amateurisme en gebrek aan creativiteit.

Baka's Identity (2025) **½**

Alt. titel: Orokamono No Mibun

Misdaadthriller met Takumi Kitamura, Yūta Hayashi, Gō Ayano

Regie: Koto Nagata

Takuya [Takumi Kitamura], Mamoru [Yūta Hayashi] en Kisara [Mizuki Yamashita] zijn betrokken bij identiteitsfraude. Takuya biedt Mamoru een weg uit de criminaliteit door hem een nieuwe identiteit te geven. Ongelukkige timing zorgt ervoor dat Takuya en Kisara verdacht worden van inbraak bij een gangster (Gōichi Mine). Die stuurt een handlanger [Kazuya Tanabe] om zich op hen te wreken. Ayano speelt de chauffeur die de verminkte Takuya naar een "speciaal ziekenhuis" moet vervoeren en gewetenswroeging krijgt. Lange, maar meeslepende en bij vlagen schokkende misdaadthriller.

Bakemono No Ko (2021)

zie: *Boy and the Beast, The*

Bakolo Music International (2020) **½**

Muzikale documentaire met Papa Bikunda Nzofu, Bulantulu Ndangi, Paul Mayena "Mayplau"

Regie: Tom Vantorre, Benjamin Viré

In 2008 stierf muzikant Antoine Wendo Kolosoy. Hij wordt gezien als de vader van de Congolese rumba en maakte vanaf 1948 wereldwijd furore met "The Music Masters". Tien jaar na Kolosoy's dood maken de nog levende leden van zijn band met hulp van een nieuwe generatie muzikanten een comeback. Het verhaal van die reünie levert nauwelijks dramatische momenten op, maar het enthousiasme van de muzikanten en hun vakmanschap maken het lastig om stil te blijven staan. Als je de ruimte hebt: schuif tafels en stoelen aan de kant en dans mee met de heerlijke klanken van Congolese rumba!

Balconettes, The (2024) ½

Alt. titel: Les Femmes Au Balcon

Zwarte komedie met Sandra Coadreanu, Souheila Yacoub, Noémie Merlant

Regie: Noémie Merlant

Merlant faalt als schrijver, regisseur en een van de hoofdrolspelers in deze stuurloze zwartkomische farce over drie karikaturale vrouwen die een appartement delen en in de problemen raken door de dood van een buurman [François Cottrelle] en van de sexy overbuurman [Lucas Bravo]. Nicole [Sandra Coadreanu] is de muizige auteur die seksuele fantasieën heeft over die hunky overbuurman, Ruby [Souheila Yacoub] een vrijgevochten camgirl (inclusief kleurrijk haar en dito make-up) en Elise [Noémie Merlant] een fotomodel die net een punt gezet heeft achter de relatie met Paul [Christopher Montenez]. Een hoop slecht uitgewerkte ideeën, seks, gekrijst, overdreven acteerwerk, onzinnige verwijzingen naar Hitchcock en Fellini en een mislukte poging tot een feministisch vlugschrift.

Ballad Of A Small Player (2025) ***

Tragikomedie met Colin Farrell, Fala Chen, Tilda Swinton

Regie: Edward Berger

Gestileerde tragikomedie over een dwangmatige beroepsgokker [Colin Farrell] die zijn grote schulden alleen kan vereffenen door grote risico's te nemen in een casino in Macao, waar zijn reputatie heen (nog) niet voorbij is gesneld. Eén van de schuldeisers is Blithe [Tilda Swinton], die haar eigen trucjes heeft om aan geld te komen. Sets, kostuums en camerawerk zijn prachtig en Farrell maakt indruk met zijn intense spel, maar het is moeilijk om sympathie op te brengen voor iemand die alleen leeft voor het grote geld. Meer een lust voor het oog dan voor de geest.

Ballad For A White Cow (2020)

zie: *Ballad of a White Cow*

Ballad Of A White Cow (2020) **½**

Alt. titel: Ghasideyh Gave Sefid; Ballad For A White Cow

Drama met Maryam Moghdam, Alireza Sani Far, Avin Poor Raoufi

Regie: Maryam Moghdam, Behtash Sanaeaa

Mina [Maryam Moghdam] is weduwe van een man die ten onrechte is geëxecuteerd. Ze krijgt 'bloedgeld', maar als alleenstaande moeder is ze maatschappelijk gezien een paria. Ze heeft dochter Bitā [Avin Poor Raoufi] vertelt dat haar vader op reis is. Mina krijgt onverwacht hulp van Reza [Alireza Sani Far], die zorgt dat ze onderdak heeft en een goede vriend wordt. Wat Mina niet weet (maar wij wel) is dat Reza een ereschuld wil inlossen. Goed geacteerd Iraans sociaal drama toont de stuitende manier waarop vrouwen de prijs betalen voor onrecht dat hun is aangedaan door een patriarchale maatschappij. De ontkenning heeft helaas niet de dramatische impact die je verwacht.

Ballad Of Audrey Earnshaw, The (2020)

zie: *Curse Of Audrey Earnshaw, The*

Ballad Of Buster Scruggs, The (2018) **½**

Westernkomedie met Tim Blake Nelson, James Franco, Liam Neeson

Regie: Ethan Coen, Joel Coen

Prachtig gefilmd eerbetoon aan de klassieke western bestaat uit zes verhalen. Het eerste is een aangename mix van komedie en actie, met nadrukkelijke verwijzingen naar *Destry Rides Again* en de films van Gene Autrey en een glansrol voor Tim Blake Nelson. James Franco luidt de overgang naar het tweede verhaal in als een

revolverheld die gelijkenissen vertoont met Henry Fonda in *Once Upon a Time in the West* en verwijst ook uitdrukkelijk naar die westernklassieker. De sequentie met Liam Neeson als impresario van een verhalenverteller zonder ledematen [Harry Melling] is langdradig, maar heeft een mooi einde. Tom Waits speelt een goudzoeker in een meditatieve episode met een dubbele slottwist die alleen de gebroeders Coen hadden kunnen bedenken. De laatste twee verhalen bevatten meer actie, maar kunnen het niveau van de opening niet evenaren. De liefde voor het westerngenre spat van elk frame, dus voor liefhebbers van het genre valt hier veel te genieten.

Ballad Of Lefty Brown, The (2017) ****

Western met Bill Pullman, Stephen Alan Seder, Kathy Baker

Regie: Jared Moshe

Revisionistische western waarin de traditionele held [Peter Fonda] aan het begin wordt doodgeschoten en zijn trouwe sidekick Lefty [Bill Pullman] besluit wraak te nemen op de dader en de opdrachtgever, niet wetend dat weduwe Laura [Kathy Baker] is verteld dat Lefty zelf verantwoordelijk is voor de dood van haar echtgenote! Moshe's scenario zet de conventies van de western deels op zijn kop door zich te richten op de sidekick. Lefty lijkt een samenvoeging van Andy Devine, meestal de terughoudende goedzak, en drievoudig Oscar®winnaar Walter Brennan, die vaak de doortastende, ouwe rot met een scherpe tong speelde. Pullman gebruikt die inspiratie voor een unieke antiheld. David McFarland brengt alles prachtig in beeld en Moshe kan uitstekend uit de voeten met de actiescènes.

Ballerina (2025) **

Alt. titel: From The World Of John Wick: Ballerina

Actiethriller met Ana de Armas, Gabriel Byrne, Cataline Sandino Moreno

Regie: Len Wiseman

Spin-off van de *John Wick*-franchise waarin de actie minder snel en spectaculair is, met een onnodig(e) lange proloog en teveel uitleg. Tien jaar na *Knock Knock* neemt Ana de Armas het stokje (min of meer) over van Keanu Reeves als een meisje dat op jonge leeftijd haar ouders en haar zus verliest en onder hoede van The Director [Anjelica Huston] opgroeit als lid van de Ruska-Roma die mensen beschermert tegen huurlingen. Ze krijgt kans om zich te wreken op The Chancellor [Gabriel Byrne] in een soort Alpendorpje als ze opdracht krijgt een meisje [Ava Joyce McCarthy] te beschermen. Afgezien van een gevecht in een café (met een knipoog naar Marlène Dietrich en Una Merkel in *Destry Rides Again*) en een duel met vlammenwerpers is dit meer van hetzelfde, maar van iets minder niveau. Dat Reeves even op komt draven, bevestigt dat gevoel.

Ballerina Boys (2021) ****

Documentaire met Tory Debrin, Philip Martin-Nielsen, Boysie Dikobe

Regie: Martie Barylick, Chana Gazit

The Stonewall Inn in New York was in de jaren 60 een van de bakermatten van homocativisme en vaak doelwit van invallen. Volgens een van de geïnterviewden in deze documentaire over Les Ballets Trockadero de Monte Carlo, verzetten gasten zich tijdens de roemruchte Stonewall Rellen van 18 juni 1969 door gearmd een Cancan te dansen en de politie van zich af te trappen. Dat incident was de inspiratie voor de oprichting van een balletgezelschap dat volledig bestaat uit mannen... en in een mum van tijd een wereldwijd fenomeen werd! Barylick en Gazit spreken met dansers van het eerste uur en met de nieuwste generatie over de betekenis van dit gezelschap voor de homogenieusheid, maar vooral voor de mannen zelf. Archiefbeelden tonen dat deze mannen voor ballet zijn wat de Harlem Globetrotters zijn voor basketbal: hardwerkende professionals die hun vakgebied wereldwijd populair maken door er op liefdevolle envakkundige wijze de draak mee te steken. Boeiend en vaak bijzonder grappig.

Ballonvaarder, De (2025) ½ *

Alt. titel: The Balloonist

Romantisch drama met Sally Harmsen, Pieter Embrechts, Beau Minnaert

Regie: Tim Oliehoek

Alleenstaande moeder Gaby [Sallie Harmsen] runt een boerderij met een kippenren en houdt haar zoon [Beau Minnaert] voor dat zijn vader hen heeft verlaten om avonturen te beleven als poolreiziger. Gaby's moeder [Frieda Pittoors] heeft constant verzorging nodig en kan alleen communiceren met gebrabbel. Dan stort een ballonreiziger [Pieter Embrechts] neer op de kippenren, met een flinke ruzie tot gevolg. U kunt vast wel raden hoe het verdergaat in deze afgezaagde, doch oprecht geacteerd romantische nonsens.

Balloonist, The (2025) ½

zie: *Ballonvaarder, De*

Baltic Tribes (2018) *

Alt. titel: Baltu Ciltis

Documentaire met Kaspars Anins, Kristaps Bedritis, Lauma Balode

Regie: Lauris Abele, Raitis Abele

Aan het eind van de 12e eeuw probeerde de Katholieke kerk zijn invloed uit te breiden tijdens de Noordelijke kruistochten waarmee de heidense volkeren in de Baltische staten bekeerd moesten worden tot het Christendom. Een interessant onderwerp en deze documentaire begint met een visueel indrukwekkend beeld van een veldslag, maar verliest alle geloofwaardigheid door gebruik te maken van irritant, mechanisch commentaar dat uit een voorleesprogramma lijkt te komen.

Baltimorons, The (2025) ****

Tragikomedie met Michael Strassner, Liz Larsen, Olivia Luccardi

Regie: Jay Duplass

Door een ongelukje heeft Cliff [Michael Strassner] op de dag voor Kerst dringend een tandarts nodig. Hij kan alleen terecht bij Didi [Liz Larsen], die net als Cliff persoonlijke sores heeft. Een samenloop van omstandigheden leidt tot een bescheiden odyssee waarbij Cliff en Didi tot nieuwe inzichten komen. Duplass blijkt

opnieuw een meester in het schrijven van sociaal onhandige, aandoenlijke semi-volwassen mankinderen en Strassner en Larsen zijn een gouden duo. Origineel, vermakelijk en opbeurend. De titel verwijst naar een roemruchte improv-sketch waar Cliff met zijn voormalige komische partner Marvin [Rob Phoenix] deel van uitmaakte.

Baltu Ciltis (2018)

zie: *Baltic Tribes*

Bambi: The Reckoning (2025) ****

Horrorfilm met Roxanne McKee, Tom Mulheron, Samira Mighty

Regie: Dan Allen

Onderweg naar familie overleven Xana [Roxanne McKee] en zoon Benji [Tom Mulheron] een bizar auto-ongeluk in het bos. Voor ze het weten zit de gemuteerde, bloeddorstige Bambi hen op de hielen. Het type horrorfilm dat het niet moet hebben van verhaal of acteerwerk, maar van sfeer, opwindende actiescènes en bloedvergieten met een knipoog. En op die fronten scoort deze pseudo-sequel hoge ogen.

Band Called Death, A (2012) *½**

Muzikale documentaire met Bobby Hackney, Dannis Hackney, David Hackney

Regie: Mark Covino, Jeff Howlett

Twee jaar voor het debuutalbum van The Ramones probeerden hun demotape met snoeiharde, agressieve en snelle rock (de naam punkrock bestond nog niet) te slijten aan platenmaatschappijen. Het waren de broers Bobby, Dannis en David Hackney, drie zwarte jongeren uit een achterstandswijk die een uitlaatklep vonden voor hun frustratie en agressie door samen te spelen in één van de slaapkamers in hun ouderlijk huis. Deze documentaire vertelt het verhaal achter de geschiedenis van "Death", hoe het de broers is vergaan en wat de hernieuwde interesse in hun muziek voor hen betekent. Het was fijn geweest als er meer interessants te vertellen was over de periode tussen de opheffing en de herontdekking van "death". Hun muziek is hoogstaand, de bijdrages van o.a. Henry Rollins, Alice Cooper en Kid Rock onderstrepen de invloed van "Death" en er is een ontroerend onknopin.g

Bande De Filles (2014)

zie: *Girlhood*

Bandit (2022) ***

Misdaadkomedie met Josh Duhamel, Elisha Cuthbert, Mel Gibson

Regie: Allan Ungar

Luchtige, biografische misdaadfilm reconstrueert de 58 gewapende overvallen die "The Flying Bandit" Gilbert Galvan in de jaren 80 in Canada pleegde. Galvan [Josh Duhamel] ontvluchtte de VS in 1985 en vervolgde zijn carrière als bankovervaller onder het pseudoniem Robert Whiteman. Tussendoor ontmoette hij Andrea [Elisha Cuthbert], met wie hij een gezin stichtte en haalde hij in Vancouver de banden aan met misdaadkoning Tommy Kay [Mel Gibson]. Nestor Carbonall en Swen Temmell spelen de agenten die een kans zien om Gilbert op heterdaad te betrappen. Gebaseerd op ware feiten, maar het scenario bevat onvoldoende verrassingen om de genrekenners te behagen. Duhamel en Carbonall zijn goed gecast en leveren prima werk af.

Banel & Adama (2023) *½**

Psychologisch drama met Khady Mane, Mamadou Diallo, Binta Racine Sy

Regie: Ramata-Toulaye Sy

Hoewel hun huwelijk het resultaat is van een dorpstraditie, lijken Banel [Khady Mane] en Adama [Mamadou Diallo] gelukkig met elkaar. Ze zijn vastberaden om te breken met de tradities. Wanneer Adama te kennen geeft dat hij weigert zijn overleden vader op te volgen als stamhoofd, waarschuwt zijn moeder [Binta Racine Sy] voor de gevolgen. Zij voorspelt rampspoed, waaronder droogte en hongersnood. Bovendien vreest ze voor een vloek op het terrein waar Banel en Adama willen gaan wonen. Primitief bijgelooft? Dat valt nog te bezien in dit traag op gang komende psychologische drama met fraaie visuele effecten, een sterke ontknoping en sterk acteerwerk van Mane.

Bang Gang (2015)

zie: *Bang Gang – A Modern Love Story*

Bang Gang – A Modern Love Story (2015) **

Alt. titel: *Bang Gang; Bang Gang (Une Histoire d'Amour Moderne)*

Romantisch drama met Finnegan Oldfield, Marilyn Lima, Lorenzo Lefebvre

Regie: Eva Husson

Waarschuwend verhaal over de seksuele avonturen van vriendinnen George [Marilyn Lima] en Laetitia [Daisy Broom] met rokkenjager Alex [Finnegan Oldfield] die vrienden bij hem uitnodigt om te feesten terwijl zijn rijke ouders op vakantie zijn. Van het een komt het ander. De ironische titel verklaart deels de naïviteit van deze tieners met betrekking tot groepsseks. Gebaseerd op ware gebeurtenissen waarvan Husson niet wist of ze er een melodrama of een farce van moet maken. Het resultaat zwakt tussen deze twee uitersten.

Bang Gang (Une Histoire d'Amour Moderne) (2015)

zie: *Bang Gang – A Modern Love Story*

Bangkok Bound (2011)

zie: *Knockdowns*

Bank Of Dave (2023) ****

Biografisch drama met Joel Fry, Rory Kinnear, Phoebe Dynevor

Regie: Chris Foggin

Bewerking van het waar gebeurde verhaal van Dave Fishwick [Rory Kinnear], een verkoper van bestelwagens uit Burnley die enkele vrienden en kennissen financieel uit de brand heeft geholpen door hun geld goed voor hen te investeren. Een onschuldige opmerking inspireert Dave tot het oprichten van zijn eigen bank. "Bank of Dave" leent geld aan de mensen die het echt nodig hebben, en besteedt de winsten aan plaatselijke goede doelen.. Hugh [Joel Fry] is de Londense jurist die Dave

bijstaat en ontdekt dat Burnley niet zo deprimerend is als hij had verwacht. Conventionele underdog story ontstijgt de middelmaat door goed uitgewerkte hoofdpersonages en perfect gekozen hoofdrolspelers. Kinnear is erg innemend als Dave en voor liefhebbers van classic rock is er een gastoptreden van een van de reuzen uit het genre. Een hint: de band komt uit Burnley!

Banker, The (2020) *½**

Historisch drama met Anthony Mackie, Samuel L. Jackson, Nicholas Hoult

Regie: George Nolfi

De overdaad aan vakjargon maakt het moeilijk om precies te begrijpen hoe de ambitieuze, onervaren bankierszoon Bernard Garrett [Anthon Mackie] en doorgewinterde zakenman Joe Morris [Samuel L Jackson] er in de jaren 50 in slagen eigenaren te worden van een bank, ondanks hun huidskleur. Ze maken gebruik van een stroman [Nicholas Hoult], die de ballen verstand heeft van onroerend goed en bankieren maar een feilloos geheugen heeft. Nolfi weigert de hoofdrolspelers in dit boeiende verhaal neer te zetten als volkshelden. Mackie speelt Garrett met een soms kille, vastberaden zakelijkheid en Jackson is perfect als de sluwe zakenman die kans ziet de witte elite dwars te zitten. De scènes waarin Steiner de kneepjes van het vak leert zijn zeer vermakelijk. Wanneer de autoriteiten proberen het drielent een hak te zetten, vervalt het in een kat-en-muisspel vol technische details waar mensen met een gedetailleerde kennis van het bankwezen mogelijk wel een touw aan vast kunnen knopen.

Bankier Van Het Verzet (2018) *½ P**

Historisch drama met Barry Atsma, Jacob Derweg, Raymond Thiry

Regie: Joram Lürsen

Redelijk historische drama over de bankiers die een combinatie van connecties, administratieve inventiviteit en lef gebruikten om vanaf 1942 het verzet volledig te financieren.. Het eerste deel, waarin Walraven van Hal [Barry Atsma] met zijn behoedzame broer Gijs [Jacob Derwig] en de geheimzinnige Van den Berg [Raymond Thiry] de plannen in elkaar smeedt, bestaat uit veel (bankiers)gepraat waardoor de film langzaam op gang komt. Zodra alles in werking wordt gezet en de Duitsers een klopjacht beginnen op het brein achter de operatie, wordt het een stuk beter. Sterk geacteerd (vooral Pierre Bokma maakt indruk als Rost van Tonningen) en goed gemaakt, maar dat neemt niet weg dat je even moet doorbijten in een niet al te interessant eerste uur.

Banlieusards (2019)

zie: *Street Flow*

Banlieusards 2 (2023)

zie: *Street Flow 2*

Banlieusards 3 (2026)

zie: *Street Flow 3*

Bannebroek's Got Talent (2014) ** P**

Komedie met Arjan Ederveen, Rory Mijnen, Lars Henckens

Regie: Pieter Kramer

Ederveen is verbluffend als Jo, kapper en voormalig Prins Carnaval in het dorpje Bannebroek, die al jaren organisator is van de lokale talentenjacht voor kinderen. Het eerste half uur doet denken aan *Waiting For Guffman* en richt zich op de juryleden, lokale ondernemers die zich willen profileren, en een wethouder die nauwelijks verstand van zaken heeft. Verder zij er de ouders van de deelnemers die alles over hebben voor het succes van hun kind. Het is jammer dat Kramer de vorm van de nepdocumentaire abrupt verruult voor een conventioneel drama over het gekibbel tussen twee vriendjes met een goochelact. Het helpt niet dat Mijnen en Henckens niet best acteren, ook al is hun slotact fraai. De volwassen cast is uitstekend, met uitzondering van de schmierende Plien van Bennekom als moeder die alles doet om de jury te beïnvloeden. En waar blijft Lieke-Lieke-Lieke-Lieke van Lexmond?

Banshees Of Inisherin, The (2022) ****

Zwarte komedie met Colin Farrell, Brendan Gleeson, Kerry Condon

Regie: Martin McDonagh

In een hechte Ierse eilandgemeenschap beëindigt Colm [Brendan Gleeson] abrupt zijn vriendschap (en de bezoeken aan de plaatselijke pub) met Pádraic [Colin Farrell] om hij tot de conclusie is gekomen dat Pádraic "saai" is. Pádraic laat zich niet zomaar opzij zetten, ook niet wanneer Colm, een begenadigde muzikant, dreigt een van zijn vingers af te snijden als Pádraic hem nog durft aan te spreken. Gefilmd op prachtige locaties die zorgen voor authenticiteit en over de hele linie goed geacteerd. Farrell was nog nooit zo goed (Gleeson wel), maar Condon maakt het meeste indruk als Pádraics zus die de koppigheid van de gewezen vrienden niet kan uitstaan. Goed gemaakt, maar nogal bizar.

Barb And Star Go To Vista Del Mar (2021) *

Komedie met Kristen Wiig, Annie Mumolo, Jamie Dornan

Regie: Josh Greenbaum

Het zou me niet verbazen als Kristen Wiig en Annie Mumolo op wat voor manier dan ook volledig van de wap waren toen ze zich vastlegden om de hoofdrol te spelen in deze flauwe en nooit leuke komedie, temeer daar ze zelf het scenario schreven. Barb [Annie Mumolo] en Star [Kristen Wiig] zijn stereotypes die na hun ontslag bij de plaatselijke meubelzaak en hun uitsluiting bij de plaatselijke vrouwenpraatgroep besluit eens op vakantie te gaan. Hun bestemming: Vista del Mar in Florida, een kitscherig resort waar ze flirten (en meer) met Edgar [Jamie Dornan, nog net zo kleurloos als in de *Fifty Shades*-films]. Er is een vrouw met een pigmentstoornis [Rose Abdo] die wraak wil nemen op Vista del Mar met een muskietenplaag. Waarschijnlijk zijn er mensen die moeten lachen om Barb en Star, maar als je dat in de eerste vijf minuten niet is gelukt: zet af!

Barney's Version (2010) *½**

Komisch drama met Paul Giamatti, Rosamund Pike, Dustin Hoffman

Regie: Richard J. Lewis

Detective Sean O'Hearne [Mark Haddy] beschuldigt filmmaker Barney Parnofsky [Paul Giamatti] van moord. In flashbacks ontvouwt zich de voorgeschiedenis van Barney, de zoon van een ex-politieman [Dust in Hofmann] die op de receptie van zijn tweede bruiloft de ware liefde van zijn leven [Rosamund Pike] ontdekt en alles op alles zet om haar te veroveren. Zelfs de sympathieke Giamatti slaagt er niet in veel sympathie op te wekken voor de zelfingenomen hoofdpersoon en het scenario slingert allerlei kanten op, maar Pike is voortreffelijk en Hoffman speelt één van zijn beste komische rollen.

Barbarian (2022) **

Horrorfilm met Georgina Campbell, Bill Skarsgård, Justin Long

Regie: Zach Cregger

Tess [Georgina Campbell] wacht een onaangename verrassing wanneer ze op een regenachtige avond ontdekt dat de woning in Brightmoor die ze via Airbnb heeft geboekt al bezet is door Keith [Bill Skarsgård]. Noodgedwongen brengen ze de nacht samen door en ontdekken ze dat het spookt in het huis. Alweer zo'n horrorfilm die het moet hebben van sinistere muziekjes en een rondwarende camera en waarin amper iets gebeurt. Net wanneer het op gang lijkt te komen, springt het verhaal naar AJ [Justin Long], de eigenaar van de woning die noodgedwongen het huis te koop moet zetten en begint de ellende opnieuw. Heeft een niet onaardige ontknopning, maar verder weinig om over naar huis te schrijven.

Barbe, La (2023)

zie: Rosalie

Barbershop: A Fresh Cut (2016) ****

Alt. titel: *Barbershop: The Next Cut*

Komedie met Ice Cube, Cedric The Entertainer, Regina Hall

Regie: Malcolm D. Lee

Tien jaar zijn verstreken sinds *Barbershop: Back In Business* en Calvin [Ice Cube] is in zee gegaan met dameskapper Angie [Regina Hall]. Maar het straatgeweld in de buurt is zorgwekkend. Calvin maakt zich zorgen dat zoon Jaden [Michael Rainey jr.] negatief wordt beïnvloed door Kenny [Diallo Thompson], de zoon van Calvins goede vriend Rashad [Common]. Onderlinge verhoudingen komen op scherp te staan, maar de kapper is nog altijd een plaats waar verschillende meningen en soms aartsvijanden samen kunnen komen om de buurt te verbeteren. Scenaristen Kenya Barris en Tracy Oliver laten elk personage uit de verf komen. Lee zorgt voor de perfecte mix van komedie, sociaal drama, retoriek en misdaaddrama en Ice Cube is ideaal als het morele kompas.

Barbershop: The Next Cut (2016)

zie: *Barbershop: A Fresh Cut*

Barbie (2023) ***

Satire met Margot Robbie, Ariana Greenblatt, Ryan Gosling

Regie: Greta Gerwig

In Mattels antwoord op *The Lego Movie*, wordt het onbezorgde sprookjesleven van "stereotypische" Barbie [Margot Robbie] in Barbieland verstoord door een existentiële gedachte. Barbie zoekt hulp bij Weir Barbie [Kate McKinnon]. Die concludeert dat de gedachte te maken heeft met Barbies gebruiker [Ariana Greenblatt] en raadt haar aan naar 'The Real World' te reizen en haar eigenaar op te zoeken. Onderweg blijkt "stereotypische" Ken [Ryan Gosling] zich in Barbies auto te hebben verstopt. Wat Barbie en Ken aantreffen in 'de echte wereld' is niet wat ze hadden verwacht. Robbie speelt de titelrol met een uitgekoekte mix van menselijkheid en ironie, waardoor ze amuseert en ontroert. Gosling doet wat hij kan, maar met zijn soms wat gemanierde spel en gebrekkige komische timing schiet hij tekort. Het scenario is een mix van geslaagde en minder geslaagde ideeën en het zijn er teveel, waardoor het verhaal rommelig is en de film meerdere keren dreigt te ontsporen. Billie Eilish en Finneas O'Connell wonen een Oscar voor het lied 'What Was I Made For'.

Bardo (2022) **½

Alt. titel: *Bardo, Falsa Crónica De Unas Cuantas Verdades*

Drama met Daniel Giménez Cacho, Griselda Siciliani, Ximena Lamadrid

Regie: Alejandro G. Iñárritu

Een lange menselijke schaduw in een woestijn springt hoog en ver. Een dokter concludeert dat een pasgeboren baby niet geboren wilde worden en stop het terug in de buik van de moeder. Vader en moeder lopen door het ziekenhuis en realiseren zich dat de navelstreng niet is doorgeknippt, waarop vader het zelf doet. Absurde bespiegeling op het leven en alles wat daarmee te maken heeft. Een aaneenschakeling van visuele huzarenstukjes waarin cameraman Darius Khondji, production designer Eugenio Caballero, art director Carlos Y. Jacques en kostuumontwerper Anna Terrazas alle ruimte kregen om hun vakmanschap te tonen. Maar omdat het nergens op slaat, is het vooral vermoeiend. Een oogverblindende hoop gebakken lucht dus.

Bardo, Falsa Crónica De Unas Cuantas Verdades (2022)

zie: *Bardo*

Bardo: False Chronicle Of A Handful Of Truths (2022)

zie: *Bardo*

Bardot (2025) ***

Documentaire met Brigitte Bardot, Josephine Thiesen, Stella McCartney

Regie: Alain Berliner, Elora Thevenet

Vier weken voor Brigitte Bardot op 91-jarige leeftijd overleed, verscheen dit eerbetoon dat zich richt op Bardots filmcarrière, haar baanbrekende werk als vrouw op het grote scherm en in de door mannen gedomineerde filmwereld, en haar latere rol als ambassadeur voor de strijd tegen dierenleed. De schaduwkanten van haar latere leven worden gemeden, maar dit is een treffende weergave van de culturele

invloed die Bardot had, zowel voor mannen als voor vrouwen in binnen- als buitenland.

Barefoot Emperor, The (2019) ****

Satire met Peter van den Begin, Udo Kier, Geraldine Chaplin

Regie: Peter Brosens, Jessica Woodworth

Nicholaas III, [Peter van den Begin] koning der Belgen, is nog steeds onderweg naar zijn thuisland om de afsplitsing van Wallonië tegen te houden en belandt in Sarajevo. Hij raakt licht gewond bij een incident (hint: het is 28 juni) en belandt in een kuuroord op een eiland waar hij met hulp van dr. Otto Kroll [Udo Kier] herstelt onder de schuilnaam Leonid Brezhnev. Op een dag kondigt Kroll aan dat Europa uiteen is gevallen en dat ze op dit eiland een nieuwe Europese Staat stichten. Eén van de aanwezigen wordt de nieuwe Keizer, maar wie? Brosens en Woodworth houden de droogkomische, soms absurdistische toon van *King of the Belgians* probleemloos vast. Grotendeels gefilmd op een van de Brijuni eilanden, waar Tito hoogwaardigheidsbekleders ontving. Van den Begin is opnieuw voortreffelijk als de naïeve, zwijgzame koning en Kier en Geraldine Chaplin verlenen gewicht aan deze scherpe, maar luchtige veroordeling van Europees nationalisme en fascisme. Let ook op de plaats die Nederland niet mag innemen in de line-up van de lidstaten. De surrealistische finale is uitstekend en blijf even zitten tijdens de aftiteling.

Barely Lethal (2015) ****

Actiekomedie met Hailee Steinfeld, Dove Cameron, Roger Marcus

Regie: Kyle Newman

Hardman [Samuel L. Jackson] leidt meisjes vanaf hun kleutertijd op tot moordmachines. Van de nieuwe lichterling is Megan [Hailee Steinfeld] de eerste die wordt geactiveerd, maar tijdens haar eerste operatie besluit ze te ervaren hoe het is om een 'normaal' leven te leiden. Megan krijgt onderdak bij de familie Larson en gaat met dochter des huizes [Dove Cameron] naar High School. Een middelbare schoolkomedie met een originele invalshoek en een kijk op het scholierenleven die genuanceerder is (en niet vasthoudt aan de traditionele hokjesgeest) dan veel voorgangers. Steinfeld is prima in deze vlotte, maar weinig diepgravende actiekomedie met Jessica Alba amusant als de schurk.

Barry (2016) **½

Biografisch drama met Devon Terrell, Anya Taylor-Joy, Ashley Judd

Regie: Vikram Gandhi

Devon Terrell doet een aardige imitatie van Barack Obama in deze terugblik op zijn studententijd. Centraal staan zijn worsteling met de relatie met zijn vader en zijn bewustwording van institutioneel racisme, onder anderen door zijn relatie met witte student Charlotte [Anya Taylor-Joy]. Brave en weinig diepgravende biografie geeft wel een aardig beeld van de popcultuur in 1981. Ashley Judd heeft een bijrol als Baracks moeder Ann Dunham.

Based On A True Story (2017) ***

Alt. titel: *D'après Une Histoire Vraie*

Psychologische thriller met Emmanuelle Seigner, Eva Green, Vincent Perez

Regie: Roman Polanski

Auteur Delphine Dayrieux [Emmanuelle Seigner] is met haar agent Karina [Josée Dayan] bezig haar nieuwste boek te promoten, maar kampt met een writer's block. Dan ontmoet ze Elle [Eva Green], een fan die benadrukt dat ze veel met Delphine gemeen heeft. De twee raken bevriend, maar al snel rijst de vraag of dat een zegen of een gevaar is voor Delphines carrière en geestelijke gezondheid. Green geeft haar personage de juiste mix van charme en mysterie in deze redelijke paranoïathriller, maar gezien Polanski's staat van dienst in dit subgenre valt dit ietwat tegen.

Basic Instinct: Seks, Spanning En Stone (2020) ****

Documentaire met Sharon Stone, Michael Douglas, Paul Verhoeven

Regie: Jacinto Carvalho

De grootste filmhit van 1992 profiteerde van controverse en maakte een ster van Sharon Stone. Dat juist zijn meewerkte aan en de spil is van deze documentaire geeft dit een meerwaarde vergeleken met eerdere films over *Basic Instinct*. Ook regisseur Paul Verhoeven, co-ster Michael Douglas en scenarist Joe Eszterhas vertellen openlijk over de spanningen voor en tijdens de opnames en Stone maakt een einde aan de speculaties over haar gedachten over de beroemdste scène uit deze seksthiller. Bourgeois-Tacquet geeft Stone de ruimte om duidelijk te maken hoe ze omging met de (deels zelfopgelegde) prestatiedruk en wat haar rol zowel in positief als in negatief opzicht betekende. Bevat veel fragmenten uit *Basic Instinct*, dus als je die nog niet gezien hebt, denk ik dat je na na afloop die verleiding moeilijk kunt weerstaan. Enig minpunt is de afwezigheid van Jeanne Tripplehorn, die een belangrijke bijrol speelde en wiens ervaringen een interessant contrast hadden kunnen vormen met die van Stone.

Bastard, The (2023)

zie: *Promised Land, The*

Bastarden (2023)

zie: *Promised Land, The*

Baster, The (2010)

zie: *Switch, The*

Bastille Day (2016) ****

Alt. titel: *The Take*

Misdaadthriller met Idris Elba, Richard Madden, Charlotte Le Bon

Regie: James Watkins

Zoe [Charlotte Le Bon] krijgt opdracht een in een teddybeer verstopte tijdbom te plaatsen in het hoofdkwartier van de Franse Nationalisten, maar twijfelt op het laatste moment. In haar onoplettendheid wordt de tas met de bom gestolen door een zakkenroller [Richard Madden] die de explosie van de bom ternauwernood overleeft en de politie en de geheime diensten achter zich aan krijgt. Sean Briar [Idris Elba] is de eigenwijze CIA-agent die Michael opspoort en met hem op zoek gaat naar Zoe

om de motieven achter de aanslag te achterhalen en verdere terreurdaden te voorkomen. Vlotte, pretenteloze thriller met een sterke cast, een hoog tempo en scherp gemonteerde actiescènes,

Bataille, De Gaulle: L'Âge De Fer (2026)

zie: *De Gaulle: Résistance*

Bathtubs Over Broadway (2018) *½**

Documentaire met Steve Young, Melody Rogers, Hank Beebe

Regie: Dava Whisenant

Steve Young werkte 25 jaar als grappenschrijver voor David Letterman en stuitte in zijn zoektocht naar excentrieke onderwerpen op een bijna vergeten fenomeen: de industriële musicals. Vanaf de jaren 50 produceerden grote Amerikaanse bedrijven musicals voor personeelsdagen of conventies waarin ze hun bedrijf of producten in een positief daglicht stelden. De aanwezigen kregen vaak een opname van de show als souvenir. De combinatie van de schitterende arrangementen en bizarre tekstenpreek Young zo aan dat hij besluit een boek te schrijven over deze vergeten shows. Daarvoor spreekt hij o.a. met Martin Short en Florence Henderson, maar ook met vergeten vakmensen van wie hij een fan werd. Liefde voor musicals of muziek is een pre, mede omdat Young geen al te charismatische verschijning is. Maar de fragmenten van de musicals die we horen en/of te zien zijn sowieso vermakelijk en Youngs oprechte bewondering en respect voor de vakmensen die hij ontmoet is amusant en ontroerend. Niet alleen documentaire over een excentrieke hobby, maar ook over hoe een nieuwe wereld voor je open kan gaan als je je passie volgt.

Batik, Beats En Bumbu (2026) *½ ½

Documentaire met Vanja Van DerLeeden, Sekan, Myrthe Groot

Regie: Claire Pijman

Claire Pijman volgde enkele Indische Nederlanders die naar het geboorteland van hun grootouders afreizen om meer te weten te komen over hun culturele identiteit. De Amsterdamse band Nusantara Beat toert door Indonesië met traditionele Indonesische liedjes in een modern jasje, DJ Sekan verdiept zich in de Indonesische (pop)muziek en culinair kunstenaar Vanja van der Leeden leert koken op de traditionele Indonesische manier. Door een gebrek aan een verhaallijn hangt dit als los zand aan elkaar. Het helpt niet dat Pijman schijnbaar willekeurig van de ene zoektocht naar de andere springt.

Batiment 5 (2023)

zie: *Indésirables, Les*

Batman, The (2022) ½

Actiethriller met Robert Pattinson, Zoe Kravitz, Paul Dano

Regie: Matt Reeves

In zowel de vrolijke serie uit de jaren 60 als in *Batman Forever* was The Riddler een aangename verschijning, met zijn kleurrijke kostuums, tomeloze energie, sardonische gevoel voor humor en melige raadseltjes. Reeves blijkt echter net zo'n deprimerende benadering te hebben van deze franchise als Christopher Nolan en dat alleen maakt deze "reboot" zinloos. Bruce Wayne [Robert Pattinson] ziet eruit als een aan heroïne verslaafde emo-rocker en kijkt of de wereld vergaat. Christopher Nolan en Zack Snyder hebben Batman al uitgemolken en het is dan ook onbegrijpelijk dat Reeves op dezelfde voet meent door te moeten gaan. Hij beschikt duidelijk over minder talent en komt niet verder dan een fletse imitatie. Goed, Batman hoeft niet in het zonnetje met zijn Bat-a-rang en Bat-rope de gevels van de wolkenkrabbers te beklimmen, maar zo saai als dit had het nooit mogen worden.

Batman 66 (2016)

zie: *Batman: Return Of The Caped Crusaders*

Batman: Return Of The Caped Crusaders (2016) *½**

Alt. titel: *Batman 66*

Animatiefilm met de stemmen van Adam West, Burt Ward en Julie Newmar

Regie: Rick Morales

"Quick, Robin! To the crosswalk!" 50 jaar na de eerste Batmanfilm kruipen de toenmalige Caped Crusaders Adam West en Burt Ward probleemloos terug in de huid van Batman en Robin voor een liefdevolle hommage aan de populaire serie uit 1966 waar *Batman The Movie* een spin-off van was. Ook Julie Newmar, een van de drie actrices die Catwoman speelde in de serie, keert terug. Deze animatiefilm mist de energie van de serie en de vervangers van Burgess Meredith, Frank Gorshin en Cesar Romero zijn fletse imitaties. Er is bovendien weinig moeite gedaan om de kleurrijke sets, die zo belangrijk waren voor de campy sfeer van de serie, nieuw leven in te blazen. Maar het scenario is foutloos en bevat alle elementen van een klassieke Batman-episode. Verwacht dus raadsels met vergezochte antwoorden, waanzinnige gadgets (er is zelfs een Utility Belt-duel!) een muurbeklimming en vergeet niet dat voor Batman en Robin veiligheid altijd boven alles gaat. Verru-purr-fect maar bevat meer dan voldoende egg-cellente momenten.

Batman: The Doom That Came To Gotham (2023) *½**

Animatiefilm David Guntoli, Tati Gabrielle, Navid Negahban

Regie: Christopher Berkeley, Sam Liu

Een bijzondere, sinistere ontdekking in het Poolgebied doet Bruce Wayne [David Guntoli] besluiten om na 20 jaar terug te keren naar Gotham City. De moord op havenmeester Lucius Fox [Tim Russ] bevestigt dat de stad in groot gevaar is. Het heeft allemaal van doen met het Testament van Ghul, waarmee een duistere kracht tot leven kan worden geroepen. En ja, ook de dood van Bruces ouders komt nog eens langs. In het kader van diversiteit zijn Kai Li [Tati Gabrielle] en Sanjay [Karan Brar] toegevoegd aan Batmans entourage en een kleurrijke parade aan schurken en monsters passeert de revue. Een prima aanvulling op de reeks avondvullende animatiefilms waar DC nog jaren mee vooruit moet kunnen.

Batman: The Long Halloween (2021) *½**

Animatiefilm met de stemmen van Jensen Ackles, Josh Duhamel, Naya Rivera

Regie: Chris Palmer

Oorspronkelijke uitgebracht in twee delen die op elkaar aansluiten, dit mysterie waarin Batman [Jensen Ackles] commissaris Gordon [Billy Burke] helpt te achterhalen wie verantwoordelijk is voor een serie moorden die vanaf Halloween op landelijke feestdagen worden gepleegd. Een excuus om een blik aan Batman-schurken hun ding te laten doen, waarbij gezegd moet worden dat Troy Baker op dienstelijke wijze in de voetsporen treedt van Mark Hamill als The Joker. Houdt vast aan de visuele stijl uit de populaire DC Comic. Heeft tijd nodig om op gang te komen, maar belooft je geduld met een vermakelijke finale.

Batman V Superman: Dawn Of Justice (2016) *

SF-actie met Ben Affleck, Henry Cavill, Jesse Eisenberg

Regie: Zack Snyder

Alleen Eisenberg blazen Gal Gadot blazen leven in deze saaie voorloper op *Justice League* vol melodramatisch geneuzel en overdreven CGI-effecten. Lex Luthor [Jesse Eisenberg] ontwikkelt een wapen waarmee hij Superman [Harry Cavill] kan uitschakelen en schuwt geen middel om de publieke opinie zo te beïnvloeden dat zelfs Batman [Ben Affleck] vreest dat Superman een gevaar is voor de mensheid. Een overdaad aan overbodige personages en onverschillig spel van Affleck en de kleurloze Cavill verklaren het gebrekkige vertrouwen in de sequel *Justice League*.

Battle Drone (2018) ½

Alt. titel: *Battle Of The Drones*

SF-actie met Louis Mandylor, Michael Paré, Steve Pound

Regie: Mitch Gould

Een groep huurlingen met een militaire achtergrond onder leiding van Vincent Reikker [Louis Mandylor] reist af naar Tsjernobyl om een wapentransport te bewaken. Daar komt het oog in oog te staan met haast onverwoestbare gevechtsrobots (vandaar de titel) en beseft Reikker dat zijn team slechts proefkonijn is in een levensgevaarlijk experiment. Met afgezaagde montage trucs probeert Gould nog iets te maken van de actiescènes in deze slecht geschreven, dwaze sciencefictionthriller vol minstens zo afgezaagde personages en dialogen.

Battle Los Angeles (2011) ****

Alt. titel: *World Invasion: Battle Los Angeles*

SF-actie met Aaron Eckhart, Michelle Rodriguez, Ramon Rodriguez

Regie: Jonathan Liebesman

Een dag nadat de meermalen onderscheiden sergeant Nantz [Aaron Eckhart] heeft besloten zich alleen nog bezig te houden met het trainen van rekruten, trekt het leger zijn verzoek in wanneer blijkt dat 8 meteoren in de VS zullen neerstorten. Een reddingsoperatie onttaart in een veldslag wanneer de meteoren vijandige buitenaardse wezens met zich mee blijken te dragen. De charismatische Eckhart is perfect als de veteraan die zijn intuïtie en ervaring gebruikt om een onvoorspelbare vijand te verslaan en Rodriguez bewijst waarom ze tot de beste vrouwelijke actiehelden van haar generatie behoort. Het verhaal is simpel, maar een hoog tempo en dynamisch gefilmde en gemonteerde actiescènes zorgen voor een aangename, verhoogde dosis adrenaline.

Battle Of Haarlem (2014) ½

zie: *Kenau*

Battle Of The Drones (2018)

zie: *Battle Drone*

Battle Of The Sexes (2017) *½**

Historisch drama met Emma Stone, Steve Carell, Andrea Riseborough

Regie: Jonathan Dayton, Valerie Faris

Reconstructie van de aanloop naar een publiciteitsstunt opgezet door de 54-jarige gokverslaafde voormalige toptennisster Bobby Briggs [Steve Carell] onder de naam 'Battle of the Sexes', een wedstrijd tegen Billie Jean King [Emma Stone], toen de beste vrouwelijke tennisster ter wereld. De aandacht gaat vooral uit naar King, die een conflict met tennispromotor Jack Kramer [Bill Pullman] beslecht door haar eigen tennisbond op te zetten en met enkele collega's haar eigen circuit begint waarbij de dames een eerlijk(er) salaris krijgen. Bovendien krijgt ze gevoelens voor kapster Marilyn Barnett [Andrea Riseborough] waardoor haar huwelijk met Larry [Austin Stowell] in gevaar komt. Carell is charismatisch als Briggs en de montage waarin hij in idiote outfits demonstratiewedstrijden doet zijn hilarisch, maar zijn kant van het verhaal komt amper uit de verf. Met het spel van Stone en Carell is niets mis, maar gezien het onderwerp en de kleurrijke, boeiende karakters had het een half uur langer mogen duren om recht te doen aan de hoofdpersonen en de geschiedenis die ze samen schreven.

Battleship (2013) ½

SF-actie met Taylor Kitsch, Alexander Skarsgård, Brooklyn Decker

Regie: Peter Berg

Een jaar na de ontdekking van een planeet met een klimaat dat gelijk is aan dat van de Aarde zendt NASA de eerste signalen naar die planeet. Dan is 't een kwestie van tijd voor de plaatselijke bevolking reageert door grote steden te verwoesten. Kitsch speelt de loser die het ondanks zijn gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel met zijn broer [Alexander Skarsgård] weet te schoppen tot luitenant van de U.S.S. Missouri en zelfs de touwtjes in handen krijgt. Absurde SF-actie ter meerdere eer en glorie van de Amerikaanse marine met Decker als oogappeltje, Rihanna om tieners naar de bioscoop te lokken en Liam Neeson om hier en daar wat bevelen uit te delen. Stompzinnig popcornvermaak, te lawaaiig om bij in slaap te vallen.

Bayang Ina Mo (2017)

zie: *Motherland*

Baymax (2014)

zie: *Big Hero 6*

Baywatch (2017) ***

Actiekomedie met Dwayne Johnson, Zac Efron, Alexandra Daddario

Regie: Seth Gordon